

קוד / ערן הדרס

א-1
 תהום ורוח
 אלהים מרחפת
 על פני המים

א-8
 המים קרא
 ימים וקרא אלהים
 כי טוב ויאמר

א-15
 הארץ ויהי
 כן ויעש אלהים
 את שני המארות

א-2
 מרחפת על
 פני המים ויאמר
 אלהים יהי

א-9
 אלהים תדשא
 הארץ דשא עשב
 מזרע זרע

א-16
 ואת המאור
 הקטן לממשלת
 הלילה ואת

א-3
 יהי רקיע
 בתוך המים ויהי
 מבדיל בין מים

א-10
 הארץ דשא
 עשב מזרע זרע
 עץ פרי עשה פרי

א-17
 הלילה ואת
 הכוכבים ויתן
 אתם אלהים

א-4
 את הרקיע
 ויבדל בין המים
 אשר מתחת

א-11
 עשב מזרע
 זרע עץ פרי עשה פרי
 למינו אשר

א-18
 ולמשל ביום
 ובלילה ולהבדיל
 בין האור ובין

א-5
 המים אשר
 מתחת לרקיע
 ובין המים

א-12
 עץ פרי עשה פרי
 למינו אשר זרעו
 בו על הארץ

א-19
 וקרא אלהים
 כי טוב ויברך אתם
 אלהים לאמר:

א-6
 שמים ויהי
 ערב ויהי בקר יום
 שני ויאמר

א-13
 עשה פרי אשר
 זרעו בו למינהו
 וקרא אלהים

א-20
 ורבו ומלאו
 את המים בימים
 והעוף ירב

א-7
 ארץ ולמקוה
 המים קרא ימים
 וקרא אלהים

א-14
 פרי אשר זרעו
 בו למינהו וקרא
 אלהים כי טוב

א-21
 והעוף ירב
 בארץ ויהי ערב
 ויהי בקר יום

22-א	29-א	36-א	43-א	50-א	57-א
זָכַר וַיִּנְקְבָה בְּרָא אֹתָם וַיְבָרֵךְ אֹתָם אֱלֹהִים	חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכָל רוֹמֵשׁ עַל	עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מַלְאֲכֹתוֹ אֲשֶׁר	וַנְהָר יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֵּן וּמִשָּׁם	אֲשֶׁר יִקְרָא לוֹ הָאָדָם נִפְשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ וַיִּקְרָא	אֵל הָאִשָּׁה אֶף כִּי אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכָּל עֵץ
23-א	30-א	37-א	44-א	51-א	58-א
אֱלֹהִים הִנֵּה נִתְּתִי לָכֶם אֶת כָּל עֵשֶׂב זֶרַע	לְאֹכְלָהּ וַיְהִי כֵן וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה	בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מַלְאֲכֹתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיְבָרֵךְ	וְשֵׁם הַנְּהָר הַשְּׁלִישִׁי חַדְקֵל הוּא הַהַלֵּךְ קַדְמַת	הָאָדָם נִפְשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ וַיִּקְרָא הָאָדָם שְׁמוֹת	מִכָּל עֵץ הַגֵּן וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֵל הַנְּחָשׁ: מִפְּרִי
24-א	31-א	38-א	45-א	52-א	59-א
נִתְּתִי לָכֶם אֶת כָּל עֵשֶׂב זֶרַע זֶרַע אֲשֶׁר עַל	וַיְהִי כֵן וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וַהֲגִיה	מִכָּל מַלְאֲכֹתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיְבָרֵךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם	וַיַּנְחִי בְּגֵן עֵדֶן לְעִבְדָּהּ וּלְשִׁמְרָהּ וַיֵּצֵא	הוּא שְׁמוֹ וַיִּקְרָא הָאָדָם שְׁמוֹת לְכָל הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף	הַגֵּן וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֵל הַנְּחָשׁ: מִפְּרִי עֵץ הַגֵּן
25-א	32-א	39-א	46-א	53-א	60-א
עֵשֶׂב זֶרַע זֶרַע אֲשֶׁר עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וְאֶת	אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וַהֲגִיה טוֹב מְאֹד וַיְהִי	מִכָּל מַלְאֲכֹתוֹ אֲשֶׁר בְּרָא אֱלֹהִים לְעִשׂוֹת אֵלֶּה	הָאָדָם לְאִמֹר: מִכָּל עֵץ הַגֵּן אֲכַל תֹּאכַל וּמִעֵץ	וַיִּקַּח אַחַת מִצִּלְעֹתָיו וַיִּסְגַּר בְּשָׂר תַּחְתְּנָהּ	בוֹ: פֶּן תִּמְתָּן וַיֹּאמֶר הַנְּחָשׁ אֵל הָאִשָּׁה: לֹא מוֹת
26-א	33-א	40-א	47-א	54-א	61-א
זֶרַע אֲשֶׁר עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וְאֶת כָּל הָעֵץ אֲשֶׁר	עָשָׂה וַהֲגִיה טוֹב מְאֹד וַיְהִי עֶרְב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם	הַשְּׂדֵה טָרֶם יְהִיָּה בְּאָרֶץ וְכָל עֵשֶׂב הַשְּׂדֵה	תֹּאכַל וּמִעֵץ הַדֹּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ:	הַפֶּעַם עֵצָם מִעֵצְמִי וּבִשָּׂר מִבְּשָׂרִי לִזְאוֹת	מוֹת תִּמְתָּן כִּי יִדַע אֱלֹהִים כִּי בַּיּוֹם אֲכַלְכֶם
27-א	34-א	41-א	48-א	55-א	62-א
אֲשֶׁר בוֹ פְּרִי עֵץ זֶרַע זֶרַע: לָכֶם יְהִיָּה לְאֹכְלָהּ	בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מַלְאֲכֹתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם	יְהִיָּה בְּאָרֶץ וְכָל עֵשֶׂב הַשְּׂדֵה טָרֶם יִצְמַח: כִּי	הַיּוֹת הָאָדָם לְבָדוֹ אֶעֱשֶׂה לוֹ עוֹר כְּגֹדוֹ	יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחָהּ זֹאת עַל כֵּן יִעֲזֹב אִישׁ	עִמָּה וַיֹּאכַל וַתִּפְקְחָהּ עֵינֶי שְׁנֵיהֶם וַיִּדְעוּ
28-א	35-א	42-א	49-א	56-א	63-א
לְאֹכְלָהּ וּלְכָל חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל עוֹף הַשָּׁמַיִם	מַלְאֲכֹתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל	בְּאִפְיוֹ נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנִפְשׁ חַיָּה	עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיָּבֵא אֵל הָאָדָם לְרֹאוֹת מַה יִּקְרָא	כִּי מֵאִישׁ לְקַחָהּ זֹאת עַל כֵּן יִעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת	וַתִּפְקְחָהּ עֵינֶי שְׁנֵיהֶם וַיִּדְעוּ כִּי עִרְמָס הֵם

א-99	א-92	א-85	א-78	א-71	א-64
הָיָה אָבִי כָּל תִּפְשׁ כְּגוֹר וְעוֹנֵב וְצֵלָה גַם הוּא	אֶת מִתּוֹשָׁאֵל וּמִתּוֹשָׁאֵל יֶלֶד אֶת לִמְדָה וַיִּקַּח	וְעַתָּה אֲרוּר אֶתְּהָ מִן הָאָדָמָה אֲשֶׁר פָּצְתָה אֶת	וְהִבֵּל הִבִּיא גַם הוּא מִבְּכֹרוֹת צֵאֲנוּ וּמִחֻלְבֵּהוּן	חֵייד וְקוֹץ וְדֹרְדֹר תַּעֲמִיחַ לְךָ וְאֶכְלֶתְ אֶת	לְרוּחַ הַיּוֹם וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וַאֲשֶׁתּוֹ מִפְּנֵי
א-100	א-93	א-86	א-79	א-72	א-65
כְּגוֹר וְעוֹנֵב וְצֵלָה גַם הוּא יֶלְדָה אֶת תּוֹבֵל קִזָּן	לִמְדָה וַיִּקַּח לוֹ לִמְדָה שְׁתֵּי נָשִׁים: שָׁם הָאֲחֻת עָדָה	מִן הָאָדָמָה אֲשֶׁר פָּצְתָה אֶת פִּיהָ לְקַחַת אֶת דָּמִי	אֶל הִבֵּל וְאֶל מִנְחָתוֹ וְאֶל קִזָּן וְאֶל מִנְחָתוֹ	אֶל הָאָדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לְקַחְתָּ: כִּי עָפָר אֶתָּה	עֵירִם אֲנֹכִי וְאֶחָבָא וַיֹּאמֶר מִי הֵינִי לְךָ
א-101	א-94	א-87	א-80	א-73	א-66
וְצֵלָה גַם הוּא יֶלְדָה אֶת תּוֹבֵל קִזָּן לְטֵשׁ כָּל חֲרָשׁ	הָאֲחֻת עָדָה וְשֵׁם הַשְּׁנִיית צֵלָה וַתֵּלֶד עָדָה	לְקַחַת אֶת דָּמִי אֶחָיד מִיָּדְךָ כִּי תַעֲבֹד אֶת	פְּנִידָה הַלּוֹא אִם תִּיטִיב שְׂאֵת וְאִם לֹא תִיטִיב לִפְתַּח	הֵינִי כְּאָחִיד מִמֶּנּוּ לְדַעַת טוֹב וְרַע וְעַתָּה	יְמֵי חַיֶּיךָ וְאִיכָּה אֲשִׁית בְּיָדְךָ וּבֵין הָאֲשֵׁה
א-102	א-95	א-88	א-81	א-74	א-67
גַם הוּא יֶלְדָה אֶת תּוֹבֵל קִזָּן לְטֵשׁ כָּל חֲרָשׁ נְחֹשֶׁת	עָדָה אֶת יוֹבֵל: הוּא הֵינִי אָבִי יֹשֵׁב אֶהֱל וּמִקְנָה	כִּי תַעֲבֹד אֶת הָאָדָמָה לֹא תִסָּף תֵּת כַּחַה לְךָ נַעַ	הִבֵּל אֶחָיד וַיֹּאמֶר לֹא יִדְעֵתִי הַשְּׁמֵר אָחִי	מִשָּׁם וַיִּגְרָשׁ אֶת הָאָדָם וַיִּשְׁכֵּן מִקְדָּם לְגִן	וְאִיכָּה אֲשִׁית בְּיָדְךָ וּבֵין הָאֲשֵׁה וּבֵין יֶרֶעְךָ
א-103	א-96	א-89	א-82	א-75	א-68
לְחַבְרָתִי כִּי שְׂבַעְתִּים יָקָם קִזָּן וְלִמְדָה	אֶהֱל וּמִקְנָה וְשֵׁם אָחִיו יוֹבֵל: הוּא הֵינִי אָבִי כָּל	אֶת הָאָדָמָה לֹא תִסָּף תֵּת כַּחַה לְךָ נַעַ וְנָד תִּהְיֶה	הַשְּׁמֵר אָחִי אֲנֹכִי וַיֹּאמֶר מָה עֲשִׂיתָ קוֹל דָּמִי	אֶת חֲנוּה אֲשֶׁתּוֹ וַתֵּהָר וַתֵּלֶד אֶת קִזָּן וַתֹּאמֶר	הָאֲשֵׁה וּבֵין יֶרֶעְךָ וּבֵין יֶרֶעְהָ: הוּא יִשׁוּפֶךָ רֹאשׁ
א-104	א-97	א-90	א-83	א-76	א-69
כִּי שְׂבַעְתִּים יָקָם קִזָּן וְלִמְדָה שְׂבַעְתִּים וְשַׁבְעָה	וּמִקְנָה וְשֵׁם אָחִיו יוֹבֵל: הוּא הֵינִי אָבִי כָּל תִּפְשׁ	תֵּת כַּחַה לְךָ נַעַ וְנָד תִּהְיֶה כְּאֶרֶץ וַיֹּאמֶר קִזָּן	אָחִי אֲנֹכִי וַיֹּאמֶר מָה עֲשִׂיתָ קוֹל דָּמִי אֶחָיד	אָחִיו אֶת הִבֵּל וַיְהִי הִבֵּל רַעָה צֵאֲנוּ וְקִזָּן הֵינִי	מִן הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֹאמֹר לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ
א-105	א-98	א-91	א-84	א-77	א-70
שְׂבַעְתִּים וְשַׁבְעָה וַיִּדַע אָדָם עוֹד אֶת אֲשֶׁתּוֹ וַתֵּלֶד	אָחִיו יוֹבֵל: הוּא הֵינִי אָבִי כָּל תִּפְשׁ כְּגוֹר וְעוֹנֵב	אֶת חֲנוּדָה וַיְהִי בְנָה עֵיר וַיִּקְרָא שֵׁם הָעֵיר כְּשֵׁם בְּנוֹ	מִן הָאָדָמָה וְעַתָּה אֲרוּר אֶתָּה מִן הָאָדָמָה	הִבֵּל רַעָה צֵאֲנוּ וְקִזָּן הֵינִי עֹבֵד אָדָמָה וַיְהִי	תֹאכַל מִמֶּנּוּ אֲרוּרָה הָאָדָמָה בְּעֵבְרִיךָ

141-א	134-א	127-א	120-א	113-א	106-א
ובנות ויהי כל ימי חנוך חמש וששים שנה	וששים שנה ומאת שנה ויולד את חנוך ויחי	שנה ויולד את מהללאל ויחי קינן אחרי	וימת ויחי שת חמש שנים ומאת שנה ויולד	אדם: ביום ברא אלהים אדם בךמות אלהים עשה	וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את
142-א	135-א	128-א	121-א	114-א	107-א
את האלהים ואיננו כי לקח אתו אלהים	את חנוך שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות	ארבעים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים	שת חמש שנים ומאת שנה ויולד את אנוש ויחי	ויברך אתם ויקרא את שמם אדם ביום הבראם	שמו שת: כי שת לי אלהים ורע אחר תחת הבל כי
143-א	136-א	129-א	122-א	115-א	108-א
ושמנים שנה ומאת שנה ויולד את למך ויחי	וימת ויחי חנוך חמש וששים שנה ויולד	שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות	את אנוש ויחי שת אחרי הולידו את אנוש שבע	שמו שת ויהיו ימי אדם אחרי הולידו את שת	אלהים ורע אחר תחת הבל כי הרגו קין
144-א	137-א	130-א	123-א	116-א	109-א
ושמנים שנה ומאת שנה ויולד בן ויקרא את	את האלהים אחרי הולידו את מתושלח שלש	את ירד שלשים שנה ושמנה מאות שנה ויולד	את אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה ויולד	כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלושים	תחת הבל כי הרגו קין ולשת גם הוא ילד בן
145-א	138-א	131-א	124-א	117-א	110-א
ממעשנו ומעצבון ידיו מן האדמה	מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות	שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות	שנים ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות	אשר חי תשע מאות שנה ושלושים שנה וימת	הרגו קין ולשת גם הוא ילד בן ויקרא את שמו
146-א	139-א	132-א	125-א	118-א	111-א
חמש ותשעים שנה וחמש מאת שנה ויולד	שנה ויולד בנים ובנות ויהי כל ימי חנוך	חמש ותשעים שנה ושמנה מאות שנה וימת	בנים ובנות ויהיו כל ימי שת שתים עשרה שנה	חי תשע מאות שנה ושלושים שנה וימת ויחי	קין ולשת גם הוא ילד בן ויקרא את שמו אנוש אז
147-א	140-א	133-א	126-א	119-א	112-א
ותשעים שנה וחמש מאת שנה ויולד בנים	בנים ובנות ויהי כל ימי חנוך חמש וששים	ותשעים שנה ושמנה מאות שנה וימת ויחי	שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות	שנה ושלושים שנה וימת ויחי שת חמש שנים	גם הוא ילד בן ויקרא את שמו אנוש אז הוחל לקרא

א-183	א-176	א-169	א-162	א-155	א-148
ונקבה יהיו מהעורף למינהו ומן הבהמה	תחתים שנים ושלשים תעשה ואני הנני	לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ	בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק רע כל היום	שם את חס ואת יפת ויהי כי החל האדם לרב	שנה וחמש מאת שנה ויולד בנים ובנות
א-184	א-177	א-170	א-163	א-156	א-149
אשר יאכל ואספת אליך והיה לך	שנים ושלושים תעשה ואני הנני מביא את	חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ עשה	פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד	האלהים את בנות האדם כי טבת הנה ויקחו	וחמש מאת שנה ויולד בנים ובנות ויהי
א-185	א-178	א-171	א-164	א-157	א-150
בא אתה וכל ביתך אל התבה: כי אתך ראיתי	המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר	בכפר וזה אשר תעשה אתה: שלוש מאות אמה	השמים: כי נחמתי כי עשיתם ונח מצא	רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר והיו	שנה ויולד בנים ובנות ויהי כל ימי למך
א-186	א-179	א-172	א-165	א-158	א-151
אל התבה: כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור	בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים: כל	אשר תעשה אתה: שלש מאות אמה ארך התבה	בדרתיו: את האלהים התהלך נח ויולד	בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה הנפלים	בנים ובנות ויהי כל ימי למך שבע ושבעים
א-187	א-180	א-173	א-166	א-159	א-152
ראיתי צדיק לפני בדור הזה מכל הבהמה	חיים מתחת השמים: כל אשר בארץ יגוע	אתה: שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה	התהלך נח ויולד נח שלשה בנים את שם את	והיו ימיו מאה ועשרים שנה הנפלים היו	ובנות ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה
א-188	א-181	א-174	א-167	א-160	א-153
לפני בדור הזה מכל הבהמה הטהורה תקח	השמים: כל אשר בארץ יגוע והקמתי	ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה	נח ויולד נח שלשה בנים את שם את חס ואת	וגם אחרי כן אשר יבאו בני האלהים אל	וימת ויהי נח בן חמש מאות שנה ויולד
א-189	א-182	א-175	א-168	א-161	א-154
מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש	אשר בארץ יגוע והקמתי את בריתי אתך	חמשים אמה רחבה ושלושים אמה קומתה צהר	ויולד נח שלשה בנים את שם את חס ואת יפת	רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת לבו	נח בן חמש מאות שנה ויולד נח את שם את

א-225	א-218	א-211	א-204	א-197	א-190
מעל הארץ וייחל עוד שבועת ימים אחרים	פני האדמה ולא מצאה היונה מנוח לכף	את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר	מעל הארץ ויגברו המים וירבו מאד	פני האדמה ויעש נח ככל אשר צוהו	הטהורה תקח לה שבועה שבועה איש ואשתו ומן
א-226	א-219	א-212	א-205	א-198	א-191
עוד שבועת ימים אחרים וישלח את היונה ולא	מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו	מן השמים וישבו המים מעל הארץ	וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני	יהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים	הבהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו גם
א-227	א-220	א-213	א-206	א-199	א-192
ימים אחרים וישלח את היונה ולא יספה שוב	מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי	לחדש נראו ראשי ההרים ויהי מקץ ארבעים	ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם	יום וארבעים לילה בעצם היום הזה בא נח	זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ כי
א-228	א-221	א-214	א-207	א-200	א-193
אליו עוד ויהי באחת ויש מאות שנה בראשון	רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל	מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה	וכל האדם כל אשר נשמת רוח חיים באפיו	בעצם היום הזה בא נח וישם וחם ויפת	פני כל הארץ כי לימים עוד שבועה אנכי ממטיר
א-229	א-222	א-215	א-208	א-201	א-194
מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה	ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה	עשה וישלח את הערב ויצא יצוא ושוב עד	מתו וימח את כל היקום אשר על פני האדמה	נח ואשת נח ושלשת נשי בניו אתם אל	אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים
א-230	א-223	א-216	א-209	א-202	א-195
יבשה הארץ וידבר אלהים אל נח לאמר צא	והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח	מעל הארץ וישלח את היונה מאתו לראות	פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד	נח ושלשת נשי בניו אתם אל התבה המה	יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר
א-231	א-224	א-217	א-210	א-203	א-196
בניו אתו כל החיה כל הרמש וכל העוף כל	המים מעל הארץ וייחל עוד שבועת ימים	המים מעל פני האדמה ולא מצאה היונה	חמשים ומאת יום ויזכר אלהים את נח ואת	התבה שנים שנים מפל הבשר אשר בו רוח	אשר עשיתי מעל פני האדמה ויעש נח

א-267	א-260	א-253	א-246	א-239	א-232
למשפחתם בגויהם ובני חם כוש ומצרים	וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני	אלהים ובין כל נפש חיה בכל בשר אשר על	אלהים עשה את האדם ואתם פרו ורבו שרצו	ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ	לב האדם רע מנעריו ולא אסף עוד להכות את
א-268	א-261	א-254	א-247	א-240	א-233
ובני רעמה שבא ודדן וכוש ילד את נמרד הוא החל	את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוזן וינקח	בשר אשר על הארץ ויהיו בני נח היצאים	בארץ ורבו בה ויאמר אלהים אל נח ואל	ובכל דגי הים בידכם נתנו כל רמש אשר הוא	מנעריו ולא אסף עוד להכות את כל חי באשר
א-269	א-262	א-255	א-248	א-241	א-234
רעמה שבא ודדן וכוש ילד את נמרד הוא החל להיות	ויגד לשני אחיו בחוזן וינקח שם ויפת את	נח היצאים מן התבה שם וחס ויפת וחס	ואני הנני מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם	עשב נתתי לכם את כל אף בשר בנפשו דמו	כל חי באשר עשיתי עד כל ימי הארץ זרע
א-270	א-263	א-256	א-249	א-242	א-235
וכוש ילד את נמרד הוא החל להיות גבר בארץ	וינקח נח מיינו וידע את אשר עשה לו	מן התבה שם וחס ויפת וחס הוא אבי כנען	ואת זרעכם אחריכם ואת כל נפש החיה	ואף את דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חיה	עשיתי עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר
א-271	א-264	א-257	א-250	א-243	א-236
נמרד הוא החל להיות גבר בארץ הוא היה גבר	לו בנו הקטן ויאמר ארור כנען: עבד עבדים	וחס ויפת וחס הוא אבי כנען שלושה אלה בני	ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה	מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד	ימי הארץ: זרע וקציר וקר וחס וקוצץ
א-272	א-265	א-258	א-251	א-244	א-237
הארץ ההוא יצא אשור ויבן את נינוה ואת	ויאמר ארור כנען: עבד עבדים יהיה לאחיו	ויפת וחס הוא אבי כנען שלשה אלה בני נח	יצאי התבה לכל חית הארץ והקמתי	האדם שפד דם האדם באדם דמו ישפד:	זרע וקציר וקר וחס וקוצץ וחרף ויום
א-273	א-266	א-259	א-252	א-245	א-238
ואת רחבת עיר ואת כלח ואת רסן בין נינוה	ותרשיש בתים ודדנים מאלה נפרדו איי	בתוך אלה וירא חם אבי כנען את ערות אביו	כל נפש חיה אשר אתכם לדורת עולם את קשתי	באדם דמו ישפד: כי בעלם אלהים עשה	להם פרו ורבו ומלאו את הארץ ומוראכם

274-א	עיר וְאֵת כָּל־חַ וְאֵת רֶסֶן בֵּין נִינְוֵה וּבֵין כָּל־חַ הוּא	288-א	שָׁבָא וְאֵת אוֹפֶר וְאֵת חוּילָה וְאֵת יוֹכָב כָּל אֱלֹהִים	274-א	עיר וְאֵת כָּל־חַ וְאֵת רֶסֶן בֵּין נִינְוֵה וּבֵין כָּל־חַ הוּא
275-א	וְאֵת רֶסֶן בֵּין נִינְוֵה וּבֵין כָּל־חַ הוּא הָעִיר הַגְּדוֹלָה	282-א	וְאֵת חוּילָה וְאֵת יוֹכָב כָּל אֱלֹהִים בְּנֵי יִקְטָן וַיְהִי	275-א	וְאֵת רֶסֶן בֵּין נִינְוֵה וּבֵין כָּל־חַ הוּא הָעִיר הַגְּדוֹלָה
276-א	כָּל־חַ הוּא הָעִיר הַגְּדוֹלָה וּמִצְרַיִם יָלַד אֶת לוֹדִים	283-א	וַיְהִי בְּנִסְעֵם מִמֶּקְדֵם וּמִמִּצְרָאִי בִקְעָה בְּאֶרֶץ	276-א	כָּל־חַ הוּא הָעִיר הַגְּדוֹלָה וּמִצְרַיִם יָלַד אֶת לוֹדִים
277-א	יָלַד אֶת לוֹדִים וְאֵת עֲנַמִּים וְאֵת לְהָבִים וְאֵת	284-א	בְּאֶרֶץ שֹׁנַעַר וַיִּשְׁכְּבוּ שָׁם וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ	277-א	יָלַד אֶת לוֹדִים וְאֵת עֲנַמִּים וְאֵת לְהָבִים וְאֵת
278-א	וְאֵת עֲנַמִּים וְאֵת לְהָבִים וְאֵת נַפְתָּחִים וְאֵת	285-א	הָבָה נִלְבְּנָה לְבָנִים וְנִשְׂרָפָה לִשְׂרָפָה וְתַהֲיִי	278-א	וְאֵת עֲנַמִּים וְאֵת לְהָבִים וְאֵת נַפְתָּחִים וְאֵת
279-א	וְאֵת לְהָבִים וְאֵת נַפְתָּחִים וְאֵת פַּתְרָסִים וְאֵת	286-א	וְזֶה הַחֹלֶם לַעֲשׂוֹת וְעַתָּה לֹא יִבְצֵר מֵהֶם	279-א	וְאֵת לְהָבִים וְאֵת נַפְתָּחִים וְאֵת פַּתְרָסִים וְאֵת
280-א	וְאֵת נַפְתָּחִים וְאֵת פַּתְרָסִים וְאֵת כִּסְלָחִים אֲשֶׁר	287-א	מֵהֶם כָּל אֲשֶׁר יִזְמוּ לַעֲשׂוֹת הָבָה גִּרְדָה וְנִבְלָה	280-א	וְאֵת נַפְתָּחִים וְאֵת פַּתְרָסִים וְאֵת כִּסְלָחִים אֲשֶׁר
295-א	יִזְמוּ לַעֲשׂוֹת הָבָה גִּרְדָה וְנִבְלָה שֵׁם שְׁפָתֵם אֲשֶׁר	296-א	מִשֵּׁם עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וַיַּחְדְּלוּ לִבְנֹת הָעִיר עַל	295-א	יִזְמוּ לַעֲשׂוֹת הָבָה גִּרְדָה וְנִבְלָה שֵׁם שְׁפָתֵם אֲשֶׁר
302-א	אֵת שְׁלַח שְׁלֹשׁ שָׁנִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלַד	303-א	שָׁנִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלַד בָּנִים וּבָנוֹת	302-א	אֵת שְׁלַח שְׁלֹשׁ שָׁנִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלַד
309-א	אֵת פְּלֹג שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלַד	310-א	שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלַד בָּנִים וּבָנוֹת	309-א	אֵת פְּלֹג שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלַד
311-א	וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלַד בָּנִים וּבָנוֹת וַיְהִי	311-א	וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלַד בָּנִים וּבָנוֹת וַיְהִי	311-א	וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלַד בָּנִים וּבָנוֹת וַיְהִי
312-א	וַיּוֹלַד בָּנִים וּבָנוֹת וַיְהִי רְעוּ שְׁתֵּים וּשְׁלֹשִׁים	312-א	וַיּוֹלַד בָּנִים וּבָנוֹת וַיְהִי רְעוּ שְׁתֵּים וּשְׁלֹשִׁים	312-א	וַיּוֹלַד בָּנִים וּבָנוֹת וַיְהִי רְעוּ שְׁתֵּים וּשְׁלֹשִׁים
313-א	וּבָנוֹת וַיְהִי רְעוּ שְׁתֵּים וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלַד	313-א	וּבָנוֹת וַיְהִי רְעוּ שְׁתֵּים וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלַד	313-א	וּבָנוֹת וַיְהִי רְעוּ שְׁתֵּים וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלַד
314-א	וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלַד אֵת שָׂרוּג וַיְהִי רְעוּ אַחֲרָי	314-א	וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלַד אֵת שָׂרוּג וַיְהִי רְעוּ אַחֲרָי	314-א	וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלַד אֵת שָׂרוּג וַיְהִי רְעוּ אַחֲרָי
315-א	וַיּוֹלַד אֵת שָׂרוּג וַיְהִי רְעוּ אַחֲרָי הוֹלִידוּ אֵת שָׂרוּג	315-א	וַיּוֹלַד אֵת שָׂרוּג וַיְהִי רְעוּ אַחֲרָי הוֹלִידוּ אֵת שָׂרוּג	315-א	וַיּוֹלַד אֵת שָׂרוּג וַיְהִי רְעוּ אַחֲרָי הוֹלִידוּ אֵת שָׂרוּג
304-א	אֵת עֶבֶר שְׁלֹשׁ שָׁנִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלַד	304-א	אֵת עֶבֶר שְׁלֹשׁ שָׁנִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלַד	304-א	אֵת עֶבֶר שְׁלֹשׁ שָׁנִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלַד
305-א	שָׁנִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלַד בָּנִים וּבָנוֹת	305-א	שָׁנִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלַד בָּנִים וּבָנוֹת	305-א	שָׁנִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלַד בָּנִים וּבָנוֹת
306-א	וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלַד בָּנִים וּבָנוֹת וַיְהִי	306-א	וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלַד בָּנִים וּבָנוֹת וַיְהִי	306-א	וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלַד בָּנִים וּבָנוֹת וַיְהִי
307-א	וַיּוֹלַד בָּנִים וּבָנוֹת וַיְהִי עֶבֶר אַרְבַּע וּשְׁלֹשִׁים	307-א	וַיּוֹלַד בָּנִים וּבָנוֹת וַיְהִי עֶבֶר אַרְבַּע וּשְׁלֹשִׁים	307-א	וַיּוֹלַד בָּנִים וּבָנוֹת וַיְהִי עֶבֶר אַרְבַּע וּשְׁלֹשִׁים
308-א	וּבָנוֹת וַיְהִי עֶבֶר אַרְבַּע וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלַד	308-א	וּבָנוֹת וַיְהִי עֶבֶר אַרְבַּע וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלַד	308-א	וּבָנוֹת וַיְהִי עֶבֶר אַרְבַּע וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלַד
300-א	אַרְפַּכְשָׁד חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלַד בָּנִים וּבָנוֹת	300-א	אַרְפַּכְשָׁד חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלַד בָּנִים וּבָנוֹת	300-א	אַרְפַּכְשָׁד חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלַד בָּנִים וּבָנוֹת
301-א	בָּנִים וּבָנוֹת וְאַרְפַּכְשָׁד חֵי חֲמֵשׁ וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה	301-א	בָּנִים וּבָנוֹת וְאַרְפַּכְשָׁד חֵי חֲמֵשׁ וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה	301-א	בָּנִים וּבָנוֹת וְאַרְפַּכְשָׁד חֵי חֲמֵשׁ וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה

א-315	א-344	א-337	א-330	א-323	א-316
זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך הוא	ויראו אותה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה	אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בתרן	שרי עקרה: אין לה ולד ויחך תרח את אברם	תרח הוליד את אברם את נחור ואת הרן והרן	שרוג ויחי רעו אחרי הולידו את שרוג שבע שנים
א-352	א-345	א-338	א-331	א-324	א-317
ואקח אותה לי לאשה ועתה הנה אשתך	אתה אל פרעה ותקח האשה בית פרעה ולאברם	אברם ויאמר לזרעה אתם את הארץ הזאת	ויקח תרח את אברם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו	הוליד את אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד	שנה וילד בנים ובנות ויחי שרוג שלשים שנה
א-353	א-346	א-339	א-332	א-325	א-318
הנה אשתך קח ולך ויצו עליו פרעה אנשים	פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת	וירד אברם מצרימה לגור שם כי כבד הרעב	בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו	את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט וימת	נחור ויחי שרוג אחרי הולידו את נחור מאתנים
א-354	א-347	א-340	א-333	א-326	א-319
קח ולך ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אותו	ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם ויקרא פרעה	מצרימה לגור שם כי כבד הרעב בארץ ויהי	אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת	אביו בארץ מולדתו באור כשדים ויקח אברם	נחור מאתנים שנה וילד בנים ובנות ויחי
א-355	א-348	א-341	א-334	א-327	א-320
פרעה אנשים וישלחו אותו ואת כל	ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית לי	את והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו	ללכת ארצה כנען ויבאו עד תרן וישבו	מולדתו באור כשדים ויקח אברם ונחור להם	וילד בנים ובנות ויחי נחור תשע ועשרים
א-356	א-349	א-342	א-335	א-328	א-321
ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו	ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי	וחיתה נפשי בגללך ויהי כבוא אברם מצרימה	וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים	כשדים ויקח אברם ונחור להם נשים: שם אשת	ובנות ויחי נחור תשע ועשרים שנה וילד
א-357	א-350	א-343	א-336	א-329	א-322
וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה ואברם כבד	מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך	יפה הוא מאד ויראו אותה שרי פרעה ויהללו	לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו	ויקח אברם ונחור להם נשים: שם אשת אברם	ואלה תולדות תרח תרח הוליד את אברם את נחור

א-372	א-365	א-358
הוא ים המלח שתיים עשרה שנה עבדו את כדורלעמר	אברהם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא ענייד	אל ובין העי אל מקום המזבח אשר עשה שם
א-373	א-366	א-359
שנה מרדו ובארבע עשרה שנה בא כדורלעמר	לוט מעמו שא נא ענייד וראה מן המקום אשר	אשר עשה שם בראשנה ויקרא שם אברהם בשם
א-374	א-367	א-360
ואת האימים בשונה קריתים ואת החרי	עולם ושמימי את ורעה בעפר הארץ: אשר	את עיני וירא את כל כפר הירדן כי כלה משקה
א-375	א-368	א-361
ואת החרי בהררם שעיר עד איל פארן אשר על	הארץ: אשר אם יוכל איש למנות את עפר הארץ	באכה צער ויבחר לו לוט את כל כפר הירדן
א-376	א-369	א-362
פארן אשר על המדבר וישבו ויבאו אל	ותדעל מלך גזים עשו מלחמה את ברע מלך	כפר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש
א-377	א-370	א-363
ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה	את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך עמרה שנאב	ישב בערי הכפר וואהל עד סדם ואנשי
א-378	א-371	א-364
ומלך בלע הוא צער ויערכו אתם מלחמה	כל אלה חברו אל עמק השדים: הוא ים המלח שתיים	אמר אל אברהם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא
א-379	א-386	א-383
ויפלו שמה והנשארים הרה נסו ויקחו	ויצא מלך סדם לקראתו אחרי שובו מהכות	הוא ועבדיו ויבס וירדפס עד חובה אשר
א-380	א-387	א-381
והנשארים הרה נסו ויקחו את כל רכש סדם	שובו מהכות את כדורלעמר ואת המלכים אשר	ויקחו את כל רכש סדם ועמרה ואת כל אכלם
א-381	א-388	א-382
ויקחו את כל רכש סדם ועמרה ואת כל אכלם	את כדורלעמר ואת המלכים אשר אתו אל עמק	כי נשבה אחיו וירק את חניכיו ילידי ביתו
א-382	א-389	א-383
כי נשבה אחיו וירק את חניכיו ילידי ביתו	ואת המלכים אשר אתו אל עמק שונה הוא עמק	הוא ועבדיו ויבס וירדפס עד חובה אשר
א-383	א-390	א-384
הוא ועבדיו ויבס וירדפס עד חובה אשר	סדם אל אברהם: תן לי הנפש והרכש קח לך ויאמר	כל הרכש וגם את לוט אחיו ורכשו השיב וגם את
א-384	א-391	א-385
כל הרכש וגם את לוט אחיו ורכשו השיב וגם את	אל עליון קנה שמים וארץ אם מחוט ועד שרוך	השיב וגם את הנשים ואת העם ויצא מלך
א-385	א-392	א-386
השיב וגם את הנשים ואת העם ויצא מלך	אם מחוט ועד שרוך נעל ואם אפח מכל אשר לך	ויפלו שמה והנשארים הרה נסו ויקחו
א-386	א-393	א-387
ויפלו שמה והנשארים הרה נסו ויקחו	לך ולא תאמר אני העשרתי את אברהם בלעדי	שובו מהכות את כדורלעמר ואת המלכים אשר
א-387	א-394	א-388
שובו מהכות את כדורלעמר ואת המלכים אשר	לאמר: אל תירא אברהם אנכי מגן לך שכרד הרבה	ויקחו את כל רכש סדם ועמרה ואת כל אכלם
א-388	א-395	א-389
את כדורלעמר ואת המלכים אשר אתו אל עמק	אברהם אנכי מגן לך שכרד הרבה מאד ויאמר	כי נשבה אחיו וירק את חניכיו ילידי ביתו
א-389	א-396	א-390
כי נשבה אחיו וירק את חניכיו ילידי ביתו	אנכי מגן לך שכרד הרבה מאד ויאמר אברהם	סדם אל אברהם: תן לי הנפש והרכש קח לך ויאמר
א-390	א-397	א-391
סדם אל אברהם: תן לי הנפש והרכש קח לך ויאמר	מגן לך שכרד הרבה מאד ויאמר אברהם אדני	אל עליון קנה שמים וארץ אם מחוט ועד שרוך
א-391	א-398	א-392
אל עליון קנה שמים וארץ אם מחוט ועד שרוך	לי ואנכי הולך עירי ובן משק ביתי הוא	אם מחוט ועד שרוך נעל ואם אפח מכל אשר לך
א-392	א-399	א-393
אם מחוט ועד שרוך נעל ואם אפח מכל אשר לך	משק ביתי הוא דמשק אליעזר ויאמר אברהם	השיב וגם את הנשים ואת העם ויצא מלך

400-א	ממעיד הוא יירשד ויוצא אתו החוצה	414-א	הגר המצרי שפחתה מקן עשר שנים לשבת	407-א	כן יצאו ברכש גדול ואתה תבוא אל אבתך	400-א	ממעיד הוא יירשד ויוצא אתו החוצה
401-א	ויאמר הבט נא השמימה וספר הכוכבים אם	415-א	שפחתה מקן עשר שנים לשבת אברם בארץ	408-א	לא שלם עון האמרי עד הנה ויהי השמש	401-א	ויאמר הבט נא השמימה וספר הכוכבים אם
402-א	אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהי זרעך	416-א	שנים לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה	409-א	היה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר	402-א	אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהי זרעך
403-א	בתר וירד העט על הפגרים וישב אתם	417-א	אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם אישה	410-א	הגדל נהר פרת את הקיני ואת הקניז ואת	403-א	בתר וירד העט על הפגרים וישב אתם
404-א	השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה	418-א	הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה	411-א	ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים ואת	404-א	השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה
405-א	אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו	419-א	ותקל גברתה בעיניה ותאמר שרי אל אברם	412-א	הגר ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני	405-א	אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו
406-א	יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש	420-א	שרי אי מזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני	413-א	שרי ותקח שרי אשת אברם את הגר המצרי	406-א	יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש
421-א	הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרב ויאמר	422-א	בכל יוד כל בו ועל פני כל אחיו ישכן ותקרא	421-א	הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרב ויאמר		
428-א	ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא	429-א	שדי התהלך לפני והיה תמים ואתנה בריתי	428-א	ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא		
435-א	ומקנת כסף מכל בן נכר אשר לא מזרעך	436-א	מכל בן נכר אשר לא מזרעך הוא המול ימול	435-א	ומקנת כסף מכל בן נכר אשר לא מזרעך		
437-א	לא מזרעך הוא המול ימול יליד ביתך ומקנת	430-א	וארבה אותך במאד מאד ויפל אברם על פניו	437-א	לא מזרעך הוא המול ימול יליד ביתך ומקנת		
438-א	והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם וערל זכר	431-א	יקרא עוד את שדך אברם והיה שדך אברהם	438-א	והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם וערל זכר		
439-א	בריתי בבשרכם לברית עולם וערל זכר אשר לא	432-א	אחריך את ארץ מגריד את כל ארץ כנען	439-א	בריתי בבשרכם לברית עולם וערל זכר אשר לא		
440-א	בבשרכם לברית עולם וערל זכר אשר לא ימול	433-א	לכם כל זכר לדורתיכם: יליד בית ומקנת	440-א	בבשרכם לברית עולם וערל זכר אשר לא ימול		
441-א	עולם וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו	434-א	לדורתיכם: יליד בית ומקנת כסף מכל בן	441-א	עולם וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו		
427-א	לאברם ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים	426-א	בלדת הגר את ישמעאל לאברם ויהי אברם בן	427-א	לאברם ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים		

א-477	א-470	א-463	א-456	א-449	א-442
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֵיךָ שָׂרָה אֲשֶׁתְּךָ וַיֹּאמֶר הִנֵּה	אֵל נָא תַעֲבֹר מֵעַל עֲבֹדְךָ יִקְוָה נָא מַעֲט מִמֵּי	בְּעֵצָם הַיּוֹם הַזֶּה נִמּוֹל אֲבָרְהָם וַיִּשְׁמְעָאֵל בְּנֵו	אֵת בָּשָׂר עֶרְלֹתָם בְּעֵצָם הַיּוֹם הַזֶּה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר	וַיִּשְׁמְעָאֵל יְהוָה לְפָנָיו וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲבֹל	לֹא יִמּוֹל אֵת בָּשָׂר עֶרְלֹתוֹ וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא
א-478	א-471	א-464	א-457	א-450	א-443
וַיֹּאמֶר הִנֵּה כֹּהֵל וַיֹּאמֶר שׁוּב אָשׁוּב אֵלֶיךָ	נָא מַעֲט מִמֵּי וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁעֲנוּ	בַּיִת וּמִקְנֵת כֶּסֶף מֵאֵת בֶּן נֶכֶד נִמְלוּ אֹתוֹ	בְּעֵצָם הַיּוֹם הַזֶּה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֹתוֹ אֱלֹהִים	וְהִקְמֹתִי אֵת בְּרִיתִי אִתּוֹ לְבְרִית עוֹלָם לְזֵרְעוֹ	הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמִּיָּה: אֵת בְּרִיתִי הִפֵּר וַיֹּאמֶר
א-479	א-472	א-465	א-458	א-451	א-444
הֵאֱהָל וְהוּא אֲחֵרָיו וְאַבְרָהָם וְשָׂרָה וְקַנְיָם	וְטוֹב וַיִּתֵּן אֵל הַנְּעֹר וַיִּמְהַר לְעֲשׂוֹת אֹתוֹ	כֶּסֶף מֵאֵת בֶּן נֶכֶד נִמְלוּ אֹתוֹ וַיֵּרָא אֵלָיו	הַזֶּה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֹתוֹ אֱלֹהִים וְאַבְרָהָם בֶּן	עוֹלָם לְזֵרְעוֹ אֲחֵרָיו וְלִישְׁמְעָאֵל שְׁמַעְתִּיךָ הִנֵּה	אֵת בְּרִיתִי הִפֵּר וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֵל אַבְרָהָם שְׂרִי
א-480	א-473	א-466	א-459	א-452	א-445
וְשָׂרָה וְקַנְיָם בָּאִים בַּיָּמִים חֲדָל לִהְיוֹת לְשָׂרָה	אֹתוֹ וַיִּקְחָה חֲמָאָה וְחֵלֶב וּבֶן הַבְּקָר אֲשֶׁר	הֵאֱהָל כָּחֵם הַיּוֹם וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה	אֹתוֹ אֱלֹהִים וְאַבְרָהָם בֶּן תִּשְׁעִים וַתִּשַׁע שָׁנָה:	בַּמָּאֵד מָאֵד: שָׁנִים עָשָׂר נְשִׂאִים יוֹלִיד וְנִתְּתִיו לְגוֹי	הִפֵּר וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֵל אַבְרָהָם שְׂרִי אֲשֶׁתְּךָ
א-481	א-474	א-467	א-460	א-453	א-446
בָּאִים בַּיָּמִים חֲדָל לִהְיוֹת לְשָׂרָה אֲרַח כְּנָשִׁים	חֲמָאָה וְחֵלֶב וּבֶן הַבְּקָר אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּתֵּן	הַיּוֹם וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים	וְאַבְרָהָם בֶּן תִּשְׁעִים וַתִּשַׁע שָׁנָה: בַּהֲמֹלוּ בָשָׂר	לְמוֹעֵד הַזֶּה בְּשָׁנָה הָאַחֲרִית וַיְכַל לְדַבֵּר	שְׂרִי: כִּי שָׂרָה שָׁמָּה וּבְרַכְתִּי אֹתָהּ וְגַם נָתַתִּי
א-482	א-475	א-468	א-461	א-454	א-447
דִּבֶּר לְמוֹעֵד אָשׁוּב אֵלֶיךָ כְּעַתָּה חַיָּה וּלְשָׂרָה	וּבֶן הַבְּקָר אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּתֵּן לְפָנָיִם וְהוּא	אִם נָא מִצְּאֹתִי חֹן בְּעֵינֶיךָ אֵל נָא תַעֲבֹר מֵעַל	בַּהֲמֹלוּ בָשָׂר עֶרְלֹתוֹ וַיִּשְׁמְעָאֵל בְּנֵו בֶן שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה	כֶּסֶף כָּל זָכָר בְּאֲנָשֵׁי בַיִת אַבְרָהָם וַיִּמָּל אֵת בָּשָׂר	שָׁמָּה וּבְרַכְתִּי אֹתָהּ וְגַם נָתַתִּי מִמֶּנָּה לְךָ
א-483	א-476	א-469	א-462	א-455	א-448
שָׂרָה לֹא־מָדָר לֹא צָחֲקָתִי כִּי יֵרָאָה וַיֹּאמֶר לֹא כִּי	עָשָׂה וַיִּתֵּן לְפָנָיִם וְהוּא עֹמֵד עֲלֵיהֶם תַּחַת	חֹן בְּעֵינֶיךָ אֵל נָא תַעֲבֹר מֵעַל עֲבֹדְךָ יִקְוָה	אֵת בָּשָׂר עֶרְלֹתוֹ בְּעֵצָם הַיּוֹם הַזֶּה נִמּוֹל אֲבָרְהָם	זָכָר בְּאֲנָשֵׁי בַיִת אַבְרָהָם וַיִּמָּל אֵת בָּשָׂר עֶרְלֹתָם	מִמֶּנָּה יְהִי וַיִּפֹּל אַבְרָהָם עַל פָּנָיו וַיִּצְחַק

א-484	גווי האַרץ כי ידעתינו למען אשר יצוה	א-491	ואברהם שב למקומו ויבאו שני המלאכים	א-498	סגר אתריו ויאמר: אל נא אחי תרעו הנה
א-485	סדם ועמרה כי רבה וחטאתם כי כבדה מאד	א-492	שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער	א-499	ויאמר: אל נא אחי תרעו הנה נא לי שתי בנות
א-486	הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם לא	א-493	ויאמר הנה נא אדני סורו נא אל בית עבדכם	א-500	אחי תרעו הנה נא לי שתי בנות אשר לא ידעו
א-487	לך השפט כל הארץ לא יעשה משפט ויאמר	א-494	ויבאו אל ביתו ויעש להם משתה ומצות	א-501	הנה נא לי שתי בנות אשר לא ידעו איש אוציאה נא
א-488	בתמשה את כל העיר ויאמר לא אשחית אם אמצא	א-495	סדם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם נסבו על	א-502	בנות אשר לא ידעו איש אוציאה נא אתהן אליכם
א-489	אולי ימצאון שם עשירים ויאמר לא אשחית בעבור	א-496	העיר אנשי סדם נסבו על הבית מנער ועד	א-503	אתהן אליכם ועשו להן כטוב בעיניכם רק
א-490	פאשר כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב	א-497	זקן: כל העם מקצה ויקראו אל לוט ויאמרו	א-504	בעיניכם רק לאנשים האל אל תעשו דבר
א-519	דברת מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות	א-512	לוט אלהם: אל נא אדני הנה נא מצא עבדך	א-505	כן באו בצל קרתי ויאמרו גש הלאה ויאמרו
א-520	באך שמה על כן קרא שם העיר צוער השמש	א-513	מצער אמלטה נא שמה הלא מצער הוא ותחי נפשי	א-506	ויגשו לשבר הדלת וישלחו האנשים את
א-521	ישבי הערים ועמח האדמה ותבט אשתו	א-514	נא שמה הלא מצער הוא ותחי נפשי ויאמר אליו	א-507	ויביאו את לוט אליהם הביתה ואת הדלת
א-522	מלח וישכם אברהם בבקר: אל המקום אשר	א-515	מצער הוא ותחי נפשי ויאמר אליו הנה נשאתי	א-508	מן המקום כי משחתים אנחנו את המקום הזה:
א-523	ארץ הכפר וירא והנה עלה קיטר הארץ	א-516	הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה: לבלתי	א-509	לוט וידבר אל חתניו לקחי בנתיו ויאמר קומו
א-524	הכבשן ויהי בשחת אלהים את ערי הכפר	א-517	הזה: לבלתי הפכי את העיר אשר דברת מהר	א-510	חתניו לקחי בנתיו ויאמר קומו צאו מן המקום
א-525	ישב בהן לוט ויצל לוט מצוער וישב בהר	א-518	הפכי את העיר אשר דברת מהר המלט שמה	א-511	בנתיו ויאמר קומו צאו מן המקום הזה כי משחית

א-561	א-554	א-547	א-540	א-533	א-526
אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה	בענין שם ולשרה אמר הנה נתתי אלף	הדבר הזה ויאמר אברהם כי אמרתי רק אין	ויאמר לו מה עשית לנו ומה חטאתי לך כי	אברהם ארצה הנגב וישב בין קדש ובין שור	וישב בקר ושתי בנתיו עמו כי ירא לשבת
א-562	א-555	א-548	א-541	א-534	א-527
בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק וימל	ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף לאחיד	אמנה אחתי בת אבי הוא אך לא בת אמי ותהי לי	לו מה עשית לנו ומה חטאתי לך כי הבאת	מת על האשה אשר לקחת והוא בעלת בעל	בנתיו ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו זמן
א-563	א-556	א-549	א-542	א-535	א-528
יצחק וימל אברהם את יצחק בנו בן שמנת ימים	הנה נתתי אלף כסף לאחיד הנה הוא לך כסות	בת אבי הוא אך לא בת אמי ותהי לי לאשה ויהי	עשית לנו ומה חטאתי לך כי הבאת עלי	אשר לקחת והוא בעלת בעל ואבימלך	בארץ לבוא עלינו בדרך כל הארץ לכה
א-564	א-557	א-550	א-543	א-536	א-529
ימים באשר צנה אתו אלהים ואברהם בן	הנה הוא לך כסות עינים לכל אשר אתה ואת כל	לאשה ויהי באשר התעו אתי אלהים מבית	ומה חטאתי לך כי הבאת עלי ועל ממלכתי	תהרג הלא הוא אמר לי אחתי הוא והיא גם הוא	לבוא עלינו בדרך כל הארץ לכה נשקה את
א-565	א-558	א-551	א-544	א-537	א-530
בהולד לו את יצחק בנו ותאמר שרה צחק עשה	כל ונכתת ויתפלל אברהם אל האלהים	באשר התעו אתי אלהים מבית אבי ואמר	לך כי הבאת עלי ועל ממלכתי חטאה גדלה:	ועתה השב אשת האישי כי נביא הוא ויתפלל	הוא אבי מואב עד היום והצעירה גם הוא ילדה בן
א-566	א-559	א-552	א-545	א-538	א-531
ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים: כל השמע	בעד כל רחם לבית אבימלך על דבר שרה אשת	ואמר לה זה חסדך אשר תעשי עמדי: אל כל	אבימלך אל אברהם: מה ראית כי עשית את	אשת האישי כי נביא הוא ויתפלל בעדך וחייה	והצעירה גם הוא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי: הוא
א-567	א-560	א-553	א-546	א-539	א-532
אל אברהם אל ירע בענין על הנער ועל	אתו אלהים ויקרא אברהם את שם בנו הנולד	עמדי: אל כל המקום אשר נבוא שמה אמרי לי	מה ראית כי עשית את הדבר הזה ויאמר	הוא ויתפלל בעדך וחייה ואם אינך משיב דע	בן ותקרא שמו בן עמי: הוא אבי בני עמון עד היום

א-603	א-596	א-589	א-582	א-575	א-568
הנער ואל תעש לו מאומה: כי עתה ידעתי	ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה	והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר	אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה	אל קול הנער באשר הוא שם קומי שאי את הנער	הנער ועל אמתך כל אשר תאמר אליך
א-604	א-597	א-590	א-583	א-576	א-569
את עיניו וירא והנה איל אחד נאחו בסבך	אלהים יראה לו השם לעלה בני וילכו שניהם	שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך	הצאן לברדן ויאמר אבימלך אל אברהם: מה	באשר הוא שם קומי שאי את הנער והחזיקי	וחמת מים ויתן אל הגר שם על שכמה ואת
א-605	א-598	א-591	א-584	א-577	א-570
וירא והנה איל אחד נאחו בסבך בקרניו	וילכו שניהם יחדו ויבאו אל המקום אשר	את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי	אל אברהם: מה הנה שבע כבשת האלה אשר	מים ותלך ותמלא את החמת מים ותשק את	מים ויתן אל הגר שם על שכמה ואת הילך
א-606	א-599	א-592	א-585	א-578	א-571
את יחידך כי ברך אברהם והרבה ארבה	ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים	עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו	האלה אשר הצבת לברדנה ויאמר כי את	במדבר ויהי רבה קשת וישב במדבר פארן	אחד השיחם ותלך ותשב לה מנגד הרחק
א-607	א-600	א-593	א-586	א-579	א-572
ברךך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת	אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את	המקום אשר אמר לו האלהים ביום השלישי	נשבעו שניהם ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם	אשה מארץ מצרים ויהי בעת ההוא ויאמר	מנגד הרחק כמטחוי קשת כי אמרה אל אראה
א-608	א-601	א-594	א-587	א-580	א-573
שבע וישב אברהם בבאר שבע ויהי אחרי	לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח	ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את	אל ארץ פלשתים וישע אשל בבאר שבע ויקרא	עשה ועתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקר	ויאמר לה מה לך הגר אל תיראי כי שמע אלהים
א-609	א-602	א-595	א-588	א-581	א-574
לנחור אחי אברהם ופילגשו ישמה ראומה	תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה: כי	המאכלת וילכו שניהם יחדו ויאמר יצחק	ויאמר קח נא את בנד את יחידך אשר אהבת	הנה אם תשקר לי ולניני ולנכדי כחסד אשר	אלהים אל קול הנער באשר הוא שם קומי שאי את

645-א	638-א	631-א	624-א	617-א	610-א
ותער כדה אל השקת ותגרז עוד אל הבאר לשאב	ירד אברהם אדניו וישבע לו על הדבר	עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר לו: שים נא ירך	ויעז עפרון החתי את אברהם באזני בני חת	מתי מלפני ויענו בני חת את אברהם לאמר	שנה ועשרים שנה וישבע שנים שני חיי שרה
646-א	639-א	632-א	625-א	618-א	611-א
ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האישי	מחוז לעיר אל באר המים לעת ערב לעת צאת	המשל בכל אשר לו: שים נא ירך תחת ירכי	נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את	אברהם לאמר לו שמענו אדני נשיא אלהים	שנה וישבע שנים שני חיי שרה ותמת שרה
647-א	640-א	633-א	626-א	619-א	612-א
עשרה זהב משקלם ויאמר בת מי את הגידי	ועשה חסד עם אדני אברהם הנה אנכי	אשר לו: שים נא ירך תחת ירכי ואשביעך	ואת מתד קבר וישמע אברהם אל עפרון וישקל	אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את	שנים שני חיי שרה ותמת שרה בקריית ארבע
648-א	641-א	634-א	627-א	620-א	613-א
ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר	אברהם הנה אנכי נצב על עין המים ובנות	אנכי יושב בקרבו כי אל ארצי ואל מולדתי	עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר	קבר את מתד איש ממנו את קברו לא יכלה ממד	לספד לשרה ולכתתה ויגס אברהם מעל
649-א	642-א	635-א	628-א	621-א	614-א
אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום ללון	הטי נא כרך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך	תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת	שדה המכפלה על פני ממרא הוא חברון: בארץ כנען	איש ממנו את קברו לא יכלה ממד מקבר מתד	אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר גר
650-א	643-א	636-א	629-א	622-א	615-א
תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום ללון ויקד	אתה הכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי	ההשב אשיב את בנד אל הארץ אשר יצאת	אברהם בכל ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו	ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר	אל בני חת לאמר גר ותושב אנכי עמכם תנו לי
651-א	644-א	637-א	630-א	623-א	616-א
אחי אדני ותגרז הנער ותגד לבית	ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחור אחי אברהם	נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת	בכל ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל	ועפרון ישב בתוך בני חת ויעז עפרון החתי	אחות קבר עמכם ואקברה מתי מלפני

א-673	א-680	א-687	א-666	א-659	א-652
אחרי האיש ויקח העבד את רבקה וילד	חיי אברהם אשר חי: מאת שנה ושבעים שנה	נפיש וקדמה אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם	דבר אליך רע או טוב הנה רבקה לפניך קח	הלך עליה הנה אנכי נצב על עין המים	יגרז לבן אל האיש החוצה אל העין ויהי
א-674	א-681	א-688	א-667	א-660	א-653
יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא עינו	אשר חי: מאת שנה ושבעים שנה וחמש שנים	חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע	ואמה תשב הנער אתנו ימים או עשור	אתה שתה וגם לגמליך אשאב הוא האשה אשר	לבן אל האיש החוצה אל העין ויהי כראת את
א-675	א-682	א-689	א-668	א-661	א-654
בשדה לפנות ערב וישא עינו וירא והנה	עפרן בן צחר החתי אשר על פני ממרא השדה	ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים	רבקה אחתם ואת מנקתה ואת עבד אברהם	מי את ותאמר בת בתואל בן נחור אשר ילדה לו	רבקה אחתו לאמר פה דבר אלי האיש ויבא
א-676	א-683	א-690	א-669	א-662	א-655
וישא עינו וירא והנה גמלים באים ותשא	וישב יצחק עם באר לחי ראי ואלה תלדות	עד שור אשר על פני מצרים באכה אשורה על פני	אחתם ואת מנקתה ואת עבד אברהם ואת	בת בתואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה ואשם	עד אם דברתי דברי ויאמר דבר ויאמר: עבד
א-677	א-684	א-691	א-670	א-663	א-656
עיפה ועפר ותנד ואבידע ואלדעה כל	יצחק עם באר לחי ראי ואלה תלדות ישמעאל	עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה	ואת מנקתה ואת עבד אברהם ואת אנשיו	בדרך אמת לקחת את בת אחי אדני לבנו	לבני ואמר אל אדני: אלי לא תלך האשה
א-678	א-685	א-692	א-671	א-664	א-657
מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל ארץ קדם	וימשא חדר ותימא יטור נפיש וקדמה אלה	בלדת אתם ויגדלו הנערים ויהי עשו איש	אברהם ואת אנשיו ויברכו את רבקה ויאמרו	אמת לקחת את בת אחי אדני לבנו ועתה	מצלית דרכי אשר אנכי הלך עליה הנה
א-679	א-686	א-693	א-672	א-665	א-658
בעודנו חי קדמה אל ארץ קדם ואלה ימי	ותימא יטור נפיש וקדמה אלה הם בני ישמעאל	ישב אהלים ויאהב יצחק את עשו כי ציד	ותרכבנה על הגמלים ותלכנה אחרי האיש	לא הגידו לי ואפנה על ימין או על שמאל ויען	אשר אנכי הלך עליה הנה אנכי נצב

א-729	א-722	א-715	א-708	א-701	א-694
לי ואכלה: בעבור תברךך נפשי בטרם	אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים ויקרא	ווסתמום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן	עלינו אשם ויצו אבימלך את כל העם לאמר:	הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק	הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיר
א-730	א-723	א-716	א-709	א-702	א-695
בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו השדה	מצאנו מים ויקרא אתה שבעה על פן שם העיר	וריובו גם עליה ויקרא שמה שטנה ויעתק	וילך הלוח וגדל עד כי גדל מאד ויהי לו	אשר נשבעתי לאברהם אביך והרביתי את	אדום ויאמר יעקב: מכרה כיום את בכרתיך
א-731	א-724	א-717	א-710	א-703	א-696
עשו השדה לצוד ציד להביא ורבקה אמרה	ויקרא אתה שבעה על פן שם העיר באר שבע עד	שטנה ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא	אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר ויאמר	כי ירא לאמר אשתי פן יהרגי אנשי המקום	בכרתיך לי ויאמר עשו הנה אנכי הולך
א-732	א-725	א-718	א-711	א-704	א-697
ורבקה אמרה: אל יעקב בנה לאמר: הנה שמעתי	שם העיר באר שבע עד היום הנה ויהי עשו בן	משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה	עפר ויאמר אבימלך אל יצחק: לך מעמנו	ואיד אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי	ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה
א-733	א-726	א-719	א-712	א-705	א-698
לאשר אני מצוה אתך לך נא אל הצאן וקח	שבע עד היום הנה ויהי עשו בן ארבעים שנה	אברהם עבדי ויבן שם מזבח ויקרא בשם	לך מעמנו כי עצמת ממנו מאד וילך	ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות עליה	הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה
א-734	א-727	א-720	א-713	א-706	א-699
אני מצוה אתך לך נא אל הצאן וקח לי משם	מראת ויקרא את עשו בנו הגדל ויאמר אליו	אלהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם	וישב יצחק ויחפר את בארת המים אשר	אמות עליה ויאמר אבימלך מה זאת עשית	נתן לעשו לחם וגזיר עדשים ויאכל וישת
א-735	א-728	א-721	א-714	א-707	א-700
אתך לך נא אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים	שא נא כליך תליך וקשתך וצא השדה	עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלוס אתה	המים אשר חפרו בימי אברהם אביו ויסתמום	אחד העם את אשתך והבאת עלינו אשם	מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם

771-א	764-א	757-א	750-א	743-א	736-א
יעקב אחי ויגד לרבקה את דברי עשו בנה	לקח והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא	יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנד בכרד	לי בני ויגש וישק לו וירח את ריח בגדיו	ויאמרה בני: האתה זה בני עשו אם לא ויגש	רבקה אמר: הן עשו אחי איש שער ואנכי איש
772-א	765-א	758-א	751-א	744-א	737-א
ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם לך	ולכה אפוא מה אעשה בני ויאמר עשו אל אביו	אביו מי אתה ויאמר אני בנד בכרד עשו	את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני	זה בני עשו אם לא ויגש יעקב אל יצחק אביו	הן עשו אחי איש שער ואנכי איש חלק אולי
773-א	766-א	759-א	752-א	745-א	738-א
מתנחם לך להרגך ועתה בני שמע בקלי	גם אני אבי וישא עשו קלו ויבד ויען	תודה גדלה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד	(וישתחוו) לך לאמים הוה גביר לאחיד	ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני ויאמר	אמו מטעמים כאשר אהב אביו ותקח רבקה
774-א	767-א	760-א	753-א	746-א	739-א
ימים אחדים עד אשר תשוב חמת אחידך עד טוב	ויען יצחק אביו ויאמר אליו: הנה משמני	הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם	לך לאמים הוה גביר לאחיד וישתחוו	ויאמר אני ויאמר הגשה לי ואכלה מציד	739-א כאשר אהב אביו ותקח רבקה את בגדי עשו
775-א	768-א	761-א	754-א	747-א	740-א
אחד ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחי מפני	אביו ויאמר אליו: הנה משמני הארץ יהיה	מכל בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה	ויהי אף יצא יצא יעקב מאת פני יצחק אביו	נפשי ויגש לו ואכל ויבא לו יין וישתה	740-א את יעקב בנה הקטן ואת ערתי גדי העזים
776-א	769-א	762-א	755-א	748-א	741-א
קום לך פדנה אדם ביתה בתואל אבי אמך	את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר	זה פעמים את בכתתי לקח והנה עתה	יצא יעקב מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו	וישת ויאמר אליו יצחק אביו: גשה נא ושקה לי בני	741-א את המטעמים ואת הלחם אשר עשתה ביד
777-א	770-א	763-א	756-א	749-א	742-א
פדנה אדם ביתה בתואל אבי אמך וקח	הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו	את בכתתי לקח והנה עתה לקח ברכתתי	ועשו אחיו בא מצידו ויעש גם הוא מטעמים	גשה נא ושקה לי בני ויגש וישק לו וירח את	742-א ביד יעקב בנה ויבא אל אביו ויאמר אבי

א-813	א-806	א-799	א-792	א-785	א-778
הגדלה לאה ושם הקטנה רחל ועיני לאה	עמם ורחל באה עם הצאן אשר לאביה כי	ויאמר להם השלוס לו ויאמרו שלוס והנה	אלהים וכל אשר נתנו לי עשר אעשרנו לך	ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה	וישלח יצחק את יעקב וילך פדנה ארם
א-814	א-807	א-800	א-793	א-786	א-779
ושם הקטנה רחל ועיני לאה רבות ורחל	באה עם הצאן אשר לאביה כי רעה הוא ויהי	ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן	רגליו וילך ארצה בני קדם וירא והנה באר	הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה	כי ברך יצחק את יעקב ושלח אתו פדנה
א-815	א-808	א-801	א-794	א-787	א-780
הקטנה רחל ועיני לאה רבות ורחל היתה	אמו ויש יעקב ויל את האבן מעל	שלוס והנה רחל בתו באה עם הצאן ויאמר	והנה באר בשדה והנה שם שלישה עדרי צאן	אעזובך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי	לו משם אשה: בברכו אתו ויצו עליו לאמר לא
א-816	א-809	א-802	א-795	א-788	א-781
וימן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה בתו	ויבן ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה	והנה רחל בתו באה עם הצאן ויאמר הן עוד	שם שלישה עדרי צאן רבצים עליה כי מן הבאר ההוא	נורא המקום הזה: אין זה כי אם בית אלהים וזה	אמו וילך פדנה ארם וירא עשו כי רעות
א-817	א-810	א-803	א-796	א-789	א-782
זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה ויהי בבקר	את כל הדברים האלה ויאמר לו לבן אד עצמי	בתו באה עם הצאן ויאמר הן עוד היום גדול לא	כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר	ראשה ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם	רעות בנות בנען בעיני יצחק אביו וילך עשו
א-818	א-811	א-804	א-797	א-790	א-783
עבדתי עמך ולמה רמינני ויאמר לבן	ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים ויאמר	כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר	הבאר והשקו את הצאן והשיבו את האבן על	ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לזו שם	וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת בת
א-819	א-812	א-805	א-798	א-791	א-784
כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה מלא	מה משפחתך וילבן שהי בנות: שם הגדלה לאה	האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן עודנו	ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו	יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה	את מחלת בת ישמעאל בן אברהם אחות נביות

855-א	848-א	841-א	834-א	827-א	820-א
וּלְאַרְצֵי תְּנָה אֶת נָשִׁי וְאֶת יְלָדֵי אֲשֶׁר עִבְדִּיתִי	לֹאֵה וּתְלַד בֶּן שְׁשִׁי לְיַעֲקֹב וּתְאָמֵר לֹאֵה	אָמוּ וּתְאָמֵר רְחֵל אֵל לֹאֵה תֵּנִי נָא לִי מְדוּנָאִי	וּתְתֵּן אֹתָהּ לְיַעֲקֹב לְאִשָּׁה וּתְלַד זֶלְפָּה	יְלֹוּה אִישִׁי אֵלַי כִּי יִלְדֵתִי לוֹ שְׁלֹשָׁה בְּנִים עַל	מִלֵּא שְׁבַע זֹאת וּנְתַנָּה לָּךְ גַּם אֶת זֹאת בְּעַבְדָּהּ
856-א	849-א	842-א	835-א	828-א	821-א
וְלָדֵי אֲשֶׁר עִבְדִּיתִי אִתְּךָ בְּהֵן וְאֵלֶכָה: כִּי	לוֹ שִׁשָּׁה בְּנִים וּתְקַרְא אֶת שְׁמוֹ זְבֻלוֹן וְאַחַר יִלְדָהּ	רְחֵל אֵל לֹאֵה תֵּנִי נָא לִי מְדוּנָאִי בְּגֵן וּתְאָמֵר לָהּ	לְיַעֲקֹב בֶּן וּתְאָמֵר לֹאֵה (בָּא גֹד) וּתְקַרְא אֶת שְׁמוֹ	יַעֲקֹב הָבָה לִי בְּנִים וְאִם אֵין מִתָּה אֲנֹכִי	וּנְתַנָּה לָּךְ גַּם אֶת זֹאת בְּעַבְדָּהּ אֲשֶׁר תַּעֲבֹד
857-א	850-א	843-א	836-א	829-א	822-א
עִבְדִּיתִי אִתְּךָ בְּהֵן וְאֵלֶכָה: כִּי אֹתָהּ יָדַעְתָּ	וּתְקַרְא אֶת שְׁמוֹ זְבֻלוֹן וְאַחַר יִלְדָהּ בֵּת וּתְקַרְא אֶת	לִי מְדוּנָאִי בְּגֵן וּתְאָמֵר לָהּ הַמַּעֲט קָחְתִּיךָ אֶת אִישִׁי	גֹּד) וּתְקַרְא אֶת שְׁמוֹ גֹּד וּתְלַד זֶלְפָּה שְׁפָחַת לֹאֵה בֶּן	אֲנֹכִי אֲשֶׁר מְנַע מִמֶּנּוּ פְּרִי בְטָן וּתְאָמֵר הִנֵּה	שְׁנַיִם אַחֲרוֹת וַיַּעַשׂ יַעֲקֹב כֵּן וַיְמַלֵּא שְׁבַע
858-א	851-א	844-א	837-א	830-א	823-א
וַיֹּאמֶר אֱלֹוִי לְבָן אִם נָא מְצֹאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ	רְחֻמָּה וּתְהִר וּתְלַד בֶּן וּתְאָמֵר אֶסְף אֱלֹהִים	בְּגֵן וּתְאָמֵר לָהּ הַמַּעֲט קָחְתִּיךָ אֶת אִישִׁי וְלִקְחַת גַּם	לֹאֵה בֶּן שְׁנֵי לְיַעֲקֹב וּתְאָמֵר לֹאֵה בְּאִשְׁרֵי	מְנַע מִמֶּנּוּ פְּרִי בְטָן וּתְאָמֵר הִנֵּה אֲמַתִּי בִלְהָהּ	אֶת רְחֵל בֵּיתָהּ לוֹ לְאִשָּׁה וַיִּתֵּן לְבָן לְרְחֵל
859-א	852-א	845-א	838-א	831-א	824-א
מִקְנֶךָ אֹתִי כִּי מַעֲט אֲשֶׁר הָיָה לָּךְ לִפְנֵי	וּתְאָמֵר אֶסְף אֱלֹהִים אֶת חֲרַפְתִּי וּתְקַרְא אֶת שְׁמוֹ	לָהּ הַמַּעֲט קָחְתִּיךָ אֶת אִישִׁי וְלִקְחַת גַּם אֶת דְּוִדָּאִי	וּתְאָמֵר לֹאֵה בְּאִשְׁרֵי כִּי אֲשֶׁרוּנִי בְּנוֹת וּתְקַרְא	דָּן וּתְהִיר עוֹד וּתְלַד בִּלְהָהּ שְׁפָחַת רְחֵל: בֶּן שְׁנֵי	בֵּיתָהּ אֶת בִּלְהָהּ שְׁפָחַתָּהּ לָהּ לְשִׁפְחָהּ וַיָּבֵא גַם אֵל
860-א	853-א	846-א	839-א	832-א	825-א
כִּי מַעֲט אֲשֶׁר הָיָה לָּךְ לִפְנֵי וַיִּפְרֹץ לְרֹב	רְחֵל אֶת יוֹסֵף וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֵל לְבָן שְׁלַחְנִי	הַמַּעֲט קָחְתִּיךָ אֶת אִישִׁי וְלִקְחַת גַּם אֶת דְּוִדָּאִי בְּנִי	בְּנוֹת וּתְקַרְא אֶת שְׁמוֹ אֲשֶׁר וַיִּלְד רְאוּבֵן בִּימֵי	רְחֵל: בֶּן שְׁנֵי לְיַעֲקֹב וּתְאָמֵר רְחֵל נִפְתְּלוּלִי	וּתְהִיר לֹאֵה וּתְלַד בֶּן וּתְקַרְא שְׁמוֹ רְאוּבֵן: כִּי
861-א	854-א	847-א	840-א	833-א	826-א
לִי מְאוּמָה אִם תַּעֲשֶׂה לִּי הַדָּבָר הַזֶּה אֲשׁוּבָה	לְבָן שְׁלַחְנִי וְאֵלֶכָה אֵל מְקוּמִי וּלְאַרְצֵי תְּנָה אֶת	וּתְאָמֵר לֹאֵה נָתַן אֱלֹהִים שְׁכָרִי אֲשֶׁר נָתַתִּי	אֹתָם אֵל לֹאֵה אָמוּ וּתְאָמֵר רְחֵל אֵל לֹאֵה תֵּנִי נָא	לֹאֵה כִּי עַמְדָה מִלְּדָת וּתִשָּׂא אֶת זֶלְפָּה שְׁפָחַתָּהּ	עֲתָה הַפַּעַם יְלֹוּה אִישִׁי אֵלַי כִּי יִלְדֵתִי לוֹ

א-862	הדבֿר הזה אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים צִוְּיָהּ אֲשֶׁר אָמַר	א-876	אֵל יַעֲקֹב שׁוּב אֵל אֶרֶץ אַבְרָהָם וְלִמְלֹךְ דָּד	א-869	הַפְּרִיד יַעֲקֹב וַיִּתֵּן פָּנָיו הַצֵּאֵן אֶל עַקֵּד וְכָל חוּם	א-883	לִי וַיְהִי בַעֲת יָחַם הַצֵּאֵן וְאֶשָׁא עַיְנֵי וְאָרָא	א-890	נָדַר עֵתָה קוּם צֵא מִן הָאָרֶץ הַזֹּאת וְשׁוּב אֶל אֶרֶץ	א-897	אֵל יִצְחָק אָבִיו אֶרְצָה כְּנָעַן וְלָבָן הִלַּף לָגֹז אֶת
א-863	וַהֲיֵה שְׂכָרִי וְעֲנֵתָה בִּי צְדָקָתִי בְּיוֹם מִחָר בִּי	א-877	צֵאנֹו וַיֹּאמֶר לָהֶן רֵאָה אֲנִכִּי אֶת פָּנָיו אֲבִיכֶן	א-870	חוּם בַּצֵּאֵן לָבָן וַיִּשֶׁת לוֹ עֲדָרִים לְבָדוֹ וְלֹא	א-884	הַצֵּאֵן עַקְדִים נִקְדִים וּבְרָדִים: כִּי רְאִיתִי אֶת כָּל	א-891	וְשׁוּב אֶל אֶרֶץ מוֹלְדֹתְךָ וַתַּעַן רַחֵל וְלֵאָה	א-898	כְּנָעַן וְלָבָן הִלַּף לָגֹז אֶת צֵאֵנֹו וַתִּגְנֹב רַחֵל
א-864	תָּבוֹא עַל שְׂכָרִי לִפְנֵיךָ: כָּל אֲשֶׁר אֵינְנִי נֹקֵד	א-878	פָּנָיו אֲבִיכֶן כִּי אֵינְנִי אֵלַי כְּתַמֵּל שְׁלֹשׁ וְאַלְהֵי	א-871	לָבָן וַיִּשֶׁת לוֹ עֲדָרִים לְבָדוֹ וְלֹא שִׁתָּם עַל	א-885	רְאִיתִי אֶת כָּל אֲשֶׁר לָבָן עָשָׂה לָךְ אֲנִכִּי הָאֵל	א-892	וַתַּעַן רַחֵל וְלֵאָה וַתֹּאמְרֵנָה לוֹ: הַעוֹד לָנֹו	א-899	הַתְּרַפִּים אֲשֶׁר לְאֵבִיָּה וַיִּגְנֹב יַעֲקֹב אֶת לֵב
א-865	כָּל אֲשֶׁר לָבָן בוֹ וְכָל חוּם בְּכִשְׁבִים וַיִּתֵּן בְּיָד	א-879	הָיָה עַמְדִי וְאַתְנָה יַדְעֵתָן: כִּי בְּכָל כְּחִי	א-872	וְשֵׁם יַעֲקֹב אֶת הַמַּקְלוֹת לְעַיְנֵי הַצֵּאֵן בְּרֻהֲטִים	א-886	לָבָן עָשָׂה לָךְ אֲנִכִּי הָאֵל בֵּית אֵל אֲשֶׁר מִשְׁחָת	א-893	אֲבִינֹו הָלֹוֹא נִכְרִיּוֹת נְחָשְׁבֵנִי לוֹ כִּי מִכְרַנֹו	א-900	יַעֲקֹב אֶת לֵב לָבָן הָאֶרְמִי עַל כָּלִי הַיָּד לוֹ כִּי
א-866	וְלוֹ וְעַרְמוֹן וַיִּפְצַל בָּהֶן פְּצָלוֹת לְבָנוֹת מִחֹשֶׁף	א-880	נִקְדִים יְהִיָּה שְׂכָרְךָ וַיִּלְדוּ כָּל הַצֵּאֵן נִקְדִים	א-873	הַכֹּבֵד הָיָה וַיִּרְא יַעֲקֹב אֶת פָּנָיו לָבָן וַהֲגָה	א-887	מִצָּבָה אֲשֶׁר נִדְרַת לִי שֵׁם נָדַר עֵתָה קוּם צֵא מִן	א-894	כִּי מִכְרַנֹו וַיֹּאכַל גֶּם אֶכּוֹל אֶת כֶּסֶפִּנֹו כִּי כָּל	א-901	כָּלִי הַיָּד לוֹ כִּי בִרְחָ הוּא וַיִּבְרַח הוּא וְכָל אֲשֶׁר
א-867	וַיִּפְצַל בָּהֶן פְּצָלוֹת לְבָנוֹת מִחֹשֶׁף הַלָּבָן אֲשֶׁר	א-881	עַקְדִים יְהִיָּה שְׂכָרְךָ וַיִּלְדוּ כָּל הַצֵּאֵן עַקְדִים	א-874	וַיִּרְא יַעֲקֹב אֶת פָּנָיו לָבָן וַהֲגָה אֵינְנִי עַמּוֹ	א-888	אֲשֶׁר נִדְרַת לִי שֵׁם נָדַר עֵתָה קוּם צֵא מִן הָאָרֶץ	א-895	מִקְנֵה קַנְיָנֹו אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּפָדִין אָרָם: לְבוֹא אֶל	א-902	עַמּוֹ וַיִּרְדֹּף אֶחָדֵי דָרֵךְ שְׁבַעַת יָמִים וַיִּדְבַּק
א-868	הַיָּמִים אֲשֶׁר תָּבֹאֵן הַצֵּאֵן לְשִׁתּוֹת לְנִכְחַת הַצֵּאֵן	א-882	הַצֵּאֵן עַקְדִים וַיִּצַּל אֱלֹהִים אֶת מִקְנֵה אֲבִיכֶם	א-875	לָבָן וַהֲגָה אֵינְנִי עַמּוֹ כְּתַמּוֹל שְׁלֹשׁ וַיֹּאמֶר	א-889	נִדְרַת לִי שֵׁם נָדַר עֵתָה קוּם צֵא מִן הָאָרֶץ הַזֹּאת	א-896	קַנְיָנֹו אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּפָדִין אָרָם: לְבוֹא אֶל יִצְחָק	א-903	פֶּן תִּדְבַר עִם יַעֲקֹב מִטּוֹב עַד רָע וַיִּשַׁג לָבָן

939-א מנחה לעשו אחיו עוים מאתים והנשים עשרים	932-א קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר	925-א יריתי ביני ובינך עד הגל הזה ועדה	918-א גלעד ויאמר לכן הגל הזה עד ביני ובינך	911-א את כל האהל ולא מצא ותאמר אל אביה אל	904-א ידי לעשות עמכם רע ואלהי אביכם אמש
940-א עדר לברו ויאמר אל עבדיו עברו לפני	933-א את עבדך: כי במקלי עברתי את הירדן הזה	926-א ובינך עד הגל הזה ועדה המצבה: אם	919-א ויאמר לכן הגל הזה עד ביני ובינך היום	912-א מה חטאתי כי דלקת אחרי כי מששפת את כל	905-א אשר תמצא את אלהיך לא יחיה נגד אחינו
941-א שלוחה לאדני לעשו והנה גם הוא אחרינו	934-א הייתי לשני מחנות הצילני נא מיד אחי	927-א וישב לכן למקמו ועקב הלך לדרכו	920-א הגל הזה עד ביני ובינך היום על כן קרא שמו	913-א ויוכיחו בין שנינו זה עשרים שנה אנכי עמד	906-א אלהיך לא יחיה נגד אחינו הכר לך מה
942-א והנה גם הוא אחרינו ויצו גם את השני גם	935-א נא מיד אחי מיד עשו: כי ירא אנכי אתו	928-א שעיר שדה אדום ויצו אתם לאמר כה תאמרו לאדני	921-א הזה עד ביני ובינך היום על כן קרא שמו גלעד	914-א כי עתה ריקם שלוחתני את עניי ואת יגיע	907-א לאה ובאהל שתי האמהות ולא מצא ויצא
943-א הוא אחרינו ויצו גם את השני גם את השלישי	936-א בנים ואתה אמרת היטב איטיב עמד ושמתי	929-א לאמר כה תאמרו לאדני לעשו: כה אמר עבדך	922-א את בנתי ואם תקח נשים על בנתי אין איש עמנו	915-א ואת יגיע כפי ראה אלהים ויזכח אמש	908-א שתי האמהות ולא מצא ויצא מאהל לאה
944-א את כל ההלכים אחרי העדרים לאמר: כדבר	937-א יספר מרב וילן שם בלילה ההוא ויקח	930-א המלאכים אל יעקב לאמר: באנו אל אחיך אל	923-א תקח נשים על בנתי אין איש עמנו ראה אלהים	916-א ויעז לכן ויאמר אל יעקב הבנות בנתי	909-א ורחל לקחה את התרפים ותשם בכר הגמל
945-א במצאכם אתו ואמרתם גם הנה עבדך	938-א הבא בידו מנחה לעשו אחיו עוים מאתים	931-א יעקב מאד ויצד לו ויחץ את העם אשר	924-א ראה אלהים עד ביני ובינך ויאמר לכן	917-א קרא לו גלעד ויאמר לכן הגל הזה עד ביני	910-א ומשש לכן את כל האהל ולא מצא ותאמר

981-א עשו לדרבנו שעירה ועקב נסע סכתה	974-א אליו אדני ידע כי הילדים רבים והצאן	967-א ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי לך אשר לך	960-א עד היום הזה: כי נגע בכף ירד יעקב בגיד	953-א המקום פניאל: כי ראיתי אלהים פנים אל פנים	946-א פניו במחנה ההלכת לפני ואחרי כן
982-א עשה סבת על כז קרא שם המקום סבות ויבא	975-א עלי ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן יעבר	968-א חז בעניד ולקחת מנחתי מידיו: כי על	961-א הזה: כי נגע בכף ירד יעקב בגיד הנשה	954-א אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי ויזרח	947-א נשיו ואת שתי שפחתיו ואת אחד עשר ילדיו
983-א סבות ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ	976-א אחד ומתו כל הצאן יעבר נא אדני לפני	969-א ברכתי אשר הבאת לך כי חנני אלהים וכי	962-א ארבע מאות איש ויחז את הילדים על לאה ועל	955-א נפשי ויזרח לו השמש באשר עבר את פנואל	948-א שפחתיו ואת אחד עשר ילדיו ועבר את
984-א יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו	977-א אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר אבא אל	970-א אשר הבאת לך כי חנני אלהים וכי יש לי כל	963-א רחל ועל שתי השפחות וישם את השפחות ואת	956-א את פנואל והוא צלע על ירכו על כן לא יאכלו	949-א עלות השחר וירא כי לא יכל לו ויגע בכף
985-א במאה קשיטה ויצב שם מזבח ויקרא לו אל	978-א עד אשר אבא אל אדני שעירה ויאמר עשו	971-א לך כי חנני אלהים וכי יש לי כל ויפצר בו	964-א וישקהו ויבכו וישא את עיניו וירא את	957-א ירכו על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה	950-א ויגע בכף ירכו ותקע כף ירד יעקב
986-א קשיטה ויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי	979-א עמד מן העם אשר אתי ויאמר למה זה אמצא	972-א וכי יש לי כל ויפצר בו ויקח ויאמר נסעה	965-א כל המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר למצא	958-א בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירד עד	951-א אם ישראל: כי שרית עם אלהים ועם אנשים
987-א וישכב אתה ויענה ותדבק נפשו בדינה	980-א למה זה אמצא חז בעיני אדני וישכב ביום	973-א ויאמר אליו אדני ידע כי הילדים רבים	966-א ויאמר למצא חז בעיני אדני ויאמר עשו	959-א את גיד הנשה אשר על כף הירד עד היום הזה:	952-א שמד ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו

1023-א	1016-א	1009-א	1002-א	995-א	988-א
מזבח לאל הענה אתי ביום צרתו ויהי	נשיהם שבו ויבאו ואת כל אשר בבית	אתנו להיות לעם אחד: בהמול לנו כל זכר	פי חפץ בבת יעקב והוא נקבד מכל בית אביו	שכם אל אביה ואל אחיה אמצא חן בעיניכם	והדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאהב את
1024-א	1017-א	1010-א	1003-א	996-א	989-א
לאל הענה אתי ביום צרתי ויהי עמדי	אל שמעון ואל לוי עברתם אתי להבאישיני	בהמתם הלווא לנו הם אד נאותה להם וישבו	בבת יעקב והוא נקבד מכל בית אביו ויבא	ואל אחיה אמצא חן בעיניכם ואשר תאמרו	לב הנער ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר: קח
1025-א	1018-א	1011-א	1004-א	997-א	990-א
בדרך אשר הלכתי ויתנו אל יעקב את כל	קום עלה בית אל ושב שם ועשה שם מזבח לאל	להם וישבו אתנו וישמעו אל חמור ואל	יעקב והוא נקבד מכל בית אביו ויבא חמור	את הנער לאשה ויענו בני יעקב את	ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר: קח לי את הילדה
1026-א	1019-א	1012-א	1005-א	998-א	991-א
אשר הלכתי ויתנו אל יעקב את כל אלהי	בית אל ושב שם ועשה שם מזבח לאל הנראה	כל יצאי שער עירו וימלו כל זכר כל יצאי	את בנתם נקח לנו לנשים ואת בנותינו נתן	דינה אחתם ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות	הילדה הזאת לאשה ויעקב שמע כי טמא
1027-א	1020-א	1013-א	1006-א	999-א	992-א
אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידי	עשו אחיד ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל	שני בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו	לנו לנשים ואת בנותינו נתן להם אד בזאת	נוכל לעשות הדבר הזה לתת את אחתנו	הזאת לאשה ויעקב שמע כי טמא את דינה
1028-א	1021-א	1014-א	1007-א	1000-א	993-א
הנזמים אשר באזניהם ויטמן אתם יעקב	כל אשר עמו: הסרו את אלהי הנכר אשר	שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו על	ואת בנותינו נתן להם אד בזאת יאתו לנו	הדבר הזה לתת את אחתנו לאיש אשר לו	ויצא חמור אבי שכם אל יעקב לדבר אתו
1029-א	1022-א	1015-א	1008-א	1001-א	994-א
רדפו אחרי בני יעקב ויבאו יעקב לזוה	עמו: הסרו את אלהי הנכר אשר בתככם	ואת כל חילם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו	יאתו לנו האנשים לשבת אתנו להיות	ונתנו את בנותינו לכם ואת בנותיכם נקח	שכם אל יעקב לדבר אתו ובני יעקב באו

א-1065	א-1058	א-1051	א-1044	א-1037	א-1030
מקנהו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר	בני ואלה תלדות עשו הוא אדום עשו לקח את	נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא	שם אלהים בית אל ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת	כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל	כנען הוא בית אל: הוא וכל העם אשר עמו ויבן
א-1066	א-1059	א-1052	א-1045	א-1038	א-1031
יעקב אחיו כי היה רכושם רב משבת יחדו	ואלה תלדות עשו הוא אדום עשו לקח את נשיו	ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא בית	לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה ויהי	ויקרא את שמו ישראל ויאמר לו אלהים אני	עמו ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית
א-1067	א-1060	א-1053	א-1046	א-1039	א-1032
מפני מקניהם וישב עשו בהר שעיר עשו הוא	עשו הוא אדום עשו לקח את נשיו מבנות כנען: את	למגדל עדר ויהי בשכנ ישראל בארץ ההוא	לה המילדת אל תיראי כי גם זה לך בן ויהי בצאת	את שמו ישראל ויאמר לו אלהים אני אל שדי	בברחו מפני אחיו ותמת דברה מינקת רבקה
א-1068	א-1061	א-1054	א-1047	א-1040	א-1033
וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום ואלה	הוא אדום עשו לקח את נשיו מבנות כנען: את עדה	ההוא וגלד ראובן וישכב את בלהה פילגש	אל תיראי כי גם זה לך בן ויהי בצאת נפשה כי מתה	הארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק לך	מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת
א-1069	א-1062	א-1055	א-1048	א-1041	א-1034
נחת וזרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת	עשו לקח את נשיו מבנות כנען: את עדה בת אילון	אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא חברון אשר	כי גם זה לך בן ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא	אשר נתתי לאברהם וליצחק לך אתנגה	ויברך אתו ויאמר לו אלהים שמך יעקב:
א-1070	א-1063	א-1056	א-1049	א-1042	א-1035
וזרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת	ותלד עדה לעשו את אליפו ובשמת ילדה	חברון אשר גר שם אברהם ויצחק ויהיו ימי	זה לך בן ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן	במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסד	שמך יעקב: לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם
א-1071	א-1064	א-1057	א-1050	א-1043	א-1036
ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו ואלה	קרח אלה בני עשו אשר ילדו לו בארץ כנען	ויגע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זמן	בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו	את שם המקום אשר דבר אתו שם אלהים בית אל	יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו

א-1107	א-1100	א-1093	א-1086	א-1079	א-1072
ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמתי: הווא	פסים ויראו אחיו כי אתו אהב אביהם מכל	אלופי אדום למשבתם בארץ אחוזתם הוא	בלע בן בעור ושם עירו דנהבה וימת בלע	אדום אלה בני שעיר החרי ישבי הארץ: לוטן	ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון
א-1108	א-1101	א-1094	א-1087	א-1080	א-1073
ואביו שמר את הדבר וילכו אחיו לרעות את	וגם נצבה והנה תסבינה אלמתיכם	מגורי אביו בארץ כנען אלה תלדות יעקב	חשם מארץ התמיני וימת חשם וימלך	ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ	אלה בני עדה ואלה בני רעואל בן עשו אליו
א-1109	א-1102	א-1095	א-1088	א-1081	א-1074
וילכו אחיו לרעות את צאן אביהם בשכם ויאמר	תמלך עלינו אם משול תמשל בנו ויוספו עוד	רעה את אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת	וימת שאול וימלך תחמיני בעל חנן בן עכבור	בני ענה דשן ואהליבמה בת ענה ואלה	בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו ואלה
א-1110	א-1103	א-1096	א-1089	א-1082	א-1075
ואת שלום הצאן והשבני דבר וישלחהו	ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו	בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף	שאול וימלך תחמיני בעל חנן בן עכבור וימת	חמדן ואשבון ויתרן ויבן אלה בני אצר בלהה	אהליבמה בת ענה אשת עשו אלה בני עשו
א-1111	א-1104	א-1097	א-1090	א-1083	א-1076
והשבני דבר וישלחהו מעמק חברון	חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח	את יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו	וימלך תחמיני בעל חנן בן עכבור וימת בעל	בני אצר בלהה ווענו ועקנו אלה בני דישן	אלה בני עשו ואלה אלופיהם הוא אדום אלה
א-1112	א-1105	א-1098	א-1091	א-1084	א-1077
האיש לאמר מה תבקש ויאמר את אחי אנכי	ואחד עשר פוכבים משתחווים לי ויספר אל	כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים ויראו	בעל חנן בן עכבור וימת בעל חנן בן עכבור	ועקנו אלה בני דישן עוז וארן אלה אלופי	עשו ואלה אלופיהם הוא אדום אלה בני שעיר
א-1113	א-1106	א-1099	א-1092	א-1085	א-1078
גא לי איפה הם רעים ויאמר האיש נסעו מזה כי	אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמתי:	לו ועשה לו כתנת פסים ויראו אחיו כי אתו	עכבור וימת בעל חנן בן עכבור וימלך תחמיני	שעיר ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום	אלופיהם הוא אדום אלה בני שעיר החרי ישבי

II49-א	II42-א	II35-א	II28-א	II21-א	II14-א
אֲשֶׁר עַל דֶּרֶךְ תִּמְנְנֶתָהּ: כִּי רָאִיתָה כִּי גָדַל שְׁלָה	וְהִקִּים זֶרַע לְאַחִידָה וַיַּדַּע אוֹנָן כִּי לֹא לוֹ	אִישׁ עֲדֻלְמִי וַשְּׁמוֹ חִירָה וַיֵּרָא שָׁם יְהוּדָה בֵּת אִישׁ	יוֹסֵף מִצְרַיִמָּה וַיֵּשֶׁב רְאוּבֵן אֶל הַבּוֹר וְהִנֵּה	וַיִּפְשִׁיטוּ אֶת יוֹסֵף אֶת כְּתֹנְתוֹ אֶת כְּתֹנֶת הַפָּסִים	רַעִים וַיֹּאמְרוּ הָאִישׁ נִסְעוּ מִזֶּה כִּי שָׁמַעְתִּי אִמְרִים
II50-א	II43-א	II36-א	II29-א	II22-א	II15-א
דֶּרֶךְ תִּמְנְנֶתָהּ: כִּי רָאִיתָה כִּי גָדַל שְׁלָה וְהוּא לֹא	אִם כָּא אֶל אִשְׁתִּי אָחִיו וְשַׁחַת אֶרְצָה לְבַלְתִּי נָתַן	יְהוּדָה בֵּת אִישׁ כְּנַעֲנִי וַשְּׁמוֹ שׁוּעַ וַיִּקְחָהּ	בַּבּוֹר וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו וַיֵּשֶׁב אֶל אָחִיו וַיֹּאמֶר:	כִּי נִהְרַג אֶת אָחִינוּ וְכַסִּינוּ אֶת דַּמּוֹ לְכוּ	וַיַּעֲלֶהוּ מִיַּד וַיֹּאמְרוּ לֹא נִכְנְנוּ נֶפֶשׁ
II51-א	II44-א	II37-א	II30-א	II23-א	II16-א
פָּנֶיהָ וַיֵּט אֶלֶּיהָ אֶל הַדֶּרֶךְ וַיֹּאמֶר הִבֵּה	אָחִיו וְשַׁחַת אֶרְצָה לְבַלְתִּי נָתַן זֶרַע לְאַחִיו	עוֹד וַתִּלְדֵּךְ בֵּן וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שְׁלָה וְהָיָה בְּכֹזִיב	אֶת כְּתֹנֶת יוֹסֵף וַיִּשְׁחָטוּ שְׁעִיר עִזִּים וַיִּטְבְּלוּ אֶת	לְיִשְׁמַעְאֵלִים וַיָּדְנוּ אֶל תְּהִי בוֹ כִּי אָחִינוּ	הַשְּׁלִיכוּ אֹתוֹ אֶל הַבּוֹר הַזֶּה אֲשֶׁר בְּמִדְבַּר וְיָד
II52-א	II45-א	II38-א	II31-א	II24-א	II17-א
וַיֵּט אֶלֶּיהָ אֶל הַדֶּרֶךְ וַיֹּאמֶר הִבֵּה נָא אַבּוּא	שְׁבִי אֶלְמִנָּה בֵּית אָבִיךָ עַד יִגְדַּל שְׁלָה בְּנֵי כִּי אָמַר פֶּן	וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שְׁלָה וְהָיָה בְּכֹזִיב בְּלִדְתָהּ אֹתוֹ	וַיָּבִיאוּ אֶל אָבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ זֹאת מִצְאָנוּ: הִכָּר	וַיָּדְנוּ אֶל תְּהִי בוֹ כִּי אָחִינוּ בְּשָׂרְנוּ הוּא	אֶל הַבּוֹר הַזֶּה אֲשֶׁר בְּמִדְבַּר וְיָד אֶל תִּשְׁלְחוּ בוֹ:
II53-א	II46-א	II39-א	II32-א	II25-א	II18-א
הִבֵּה נָא אַבּוּא אֶלֶּיךָ כִּי לֹא יָדַע כִּי כָלְתוֹ הוּא	עַד יִגְדַּל שְׁלָה בְּנֵי כִּי אָמַר פֶּן יָמוּת גַּם הוּא כְּאָחִיו	אֹתוֹ וַיִּקְחָהּ יְהוּדָה אִשָּׁה לְעַר בְּכוֹרוֹ וַשְּׁמָהּ	הַכְּתֹנֶת בְּנָךְ הוּא אִם לֹא וַיִּכְרָה וַיֹּאמֶר כְּתֹנֶת	אֶל תְּהִי בוֹ כִּי אָחִינוּ בְּשָׂרְנוּ הוּא וַיִּשְׁמְעוּ	אֲשֶׁר בְּמִדְבַּר וְיָד אֶל תִּשְׁלְחוּ בוֹ: לְמַעַן הַצִּיל
II54-א	II47-א	II40-א	II33-א	II26-א	II19-א
כִּי לֹא יָדַע כִּי כָלְתוֹ הוּא וַתֹּאמֶר מִה תִּתֵּן לִי כִּי	בְּנֵי כִּי אָמַר פֶּן יָמוּת גַּם הוּא כְּאָחִיו וַתִּלְדֵּךְ תִּמְרוֹ	יְהוּדָה אִשָּׁה לְעַר בְּכוֹרוֹ וַשְּׁמָהּ תִּמְרוֹ וְהָיָה עַר	בְּנָךְ הוּא אִם לֹא וַיִּכְרָה וַיֹּאמֶר כְּתֹנֶת בְּנֵי חַיָּה	יוֹסֵף מִן הַבּוֹר וַיִּמְכְּרוּ אֶת יוֹסֵף לְיִשְׁמַעְאֵלִים	אֹתוֹ מִיַּד לְהַשִּׁיבוֹ אֶל אָבִיו וְהָיָה כְּאֶשֶׁר
II55-א	II48-א	II41-א	II34-א	II27-א	II20-א
כִּי כָלְתוֹ הוּא וַתֹּאמֶר מִה תִּתֵּן לִי כִּי תָבוֹא אֵלַי	עַל גִּזְיֵי צֹאנֹו הוּא וְחִירָה רַעְהוּ הָעֲדֻלְמִי	לְעַר בְּכוֹרוֹ וַשְּׁמָהּ תִּמְרוֹ וְהָיָה עַר בְּכוֹר יְהוּדָה	אָחִיו וַיֵּט עַד אִישׁ עֲדֻלְמִי וַשְּׁמוֹ חִירָה וַיֵּרָא שָׁם	וַיִּמְכְּרוּ אֶת יוֹסֵף לְיִשְׁמַעְאֵלִים בְּעֶשְׂרִים כֶּסֶף	יוֹסֵף אֶל אָחִיו וַיִּפְשִׁיטוּ אֶת יוֹסֵף אֶת כְּתֹנְתוֹ אֶת

1191-א בגדו אצלה עד בוא אדניו אל ביתו והתברר אליו	1184-א הגדלה הזאת ותקטאתי לאלהים ויהי כדברה	1177-א אשר על ידו השני ויקרא שמו זרח ויוסף	1170-א חמיה לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי הרה	1163-א קדשה וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה	1156-א אלי ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן
1192-א לנו לצחק בי ויהי כהרמי קולי ואקרא	1185-א לאלהים ויהי כדברה אל יוסף יום יום ולא שמע	1178-א ויפקדהו על ביתו וכל יש לו נתן בידו	1171-א ולא יסף עוד לדעתה ויהי בעת לדתה והנה	1164-א לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא היתה	1157-א תמן ערבון עד שלחך ויאמר מה הערבון
1193-א האלה עשה לי עבדך ויחר אפו ויחח	1186-א ויהי כדברה אל יוסף יום יום ולא שמע אליה	1179-א אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא אוכל ויהי	1172-א שני לאמר זה יצא ראשנה ויהי כמשיב ידו	1165-א אנשי המקום אמרו לא היתה בזה קדשה ויאמר	1158-א והתלבש בגדי אלמנותה וישלח יהודה את גדי
1194-א אפו ויחח אדני יוסף אתו ויתנהו אל	1187-א הביא לנו איש עברי לצחק בנו: בא אלי לשכב	1180-א אשת אדניו את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה	1173-א יצא ראשנה ויהי כמשיב ידו והנה יצא	1166-א אמרו לא היתה בזה קדשה ויאמר יהודה תקח	1159-א העדלמי לקחת הערבון מיד האשה
1195-א את יוסף ויט אליו חסד ויחן חנו בעיני	1188-א עברי לצחק בנו: בא אלי לשכב עמי ואקרא	1181-א את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה עמי וימאן	1174-א ויהי כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר	1167-א פן נהיה לבזו הנה שלחתי הגדי הזה ואתה	1160-א האשה ולא מצאה וישאל את אנשי מקומה
1196-א ביד יוסף את כל האסירים אשר בבית הסהר	1189-א לצחק בנו: בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול	1182-א גדול בבית הזה ממני ולא חשד ממני	1175-א אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא	1168-א ותשרף הוא מוצאת והיא שלחה אל חמיה לאמר	1161-א אנשי מקומה לאמר איה הקדשה הוא בעינים
1197-א כל האסירים אשר בבית הסהר ואת כל אשר	1190-א ואקרא בקול גדול ויהי כשמעו כי הרימתי	1183-א הזה ממני ולא חשד ממני מאומה כי אם	1176-א פרץ ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני	1169-א והיא שלחה אל חמיה לאמר לאיש אשר אלה לו	1162-א הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא היתה בזה

א-1233	א-1226	א-1219	א-1212	א-1205	א-1198
מראָה וַדְּקוֹת בְּשֵׁר וַתַּעֲמִדְנָה אַצֵּל הַפְּרוֹת	וַיֵּשֶׁב אֶת שֵׁר הַמְּשָׁקִים עַל מְשָׁקָהוּ וַיִּתֵּן הַכּוֹס	וַיַּעַן יוֹסֵף וַיֹּאמֶר זֶה פְּתָרְנוֹ: שְׁלֹשֶׁת הַסֵּלִים	וְהוֹצֵאתָנִי מִן הַבַּיִת הַזֶּה כִּי גָנַב גָּנַבְתִּי	הַטְּבַחִים אֶת יוֹסֵף אַתָּם וַיִּשְׁרַת אַתָּם וַיְהִי	הַסֹּהֵר וְאֵת כָּל אֲשֶׁר עֹשִׂים שָׁם הוּא הִיָּה עֹשֶׂה אִין
א-1234	א-1227	א-1220	א-1213	א-1206	א-1199
וַדְּקוֹת בְּשֵׁר וַתַּעֲמִדְנָה אַצֵּל הַפְּרוֹת עַל שֹׁפֵת	וַיִּתֵּן הַכּוֹס עַל כַּף פְּרָעָה וְאֵת שֵׁר הָאִפִּים תִּלְּהָ:	פְּתָרְנוֹ: שְׁלֹשֶׁת הַסֵּלִים שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם בְּעוֹד שְׁלֹשֶׁת	שֵׁר הָאִפִּים כִּי טוֹב פְּתֹר וַיֹּאמֶר אֶל יוֹסֵף אַף אֲנִי	וַיְהִי יָמִים בְּמִשְׁמֵר וַיַּחֲלֵמוּ הַלּוֹם שְׁנֵיהֶם אִישׁ	כָּל אֲשֶׁר עֹשִׂים שָׁם הוּא הִיָּה עֹשֶׂה אִין שֵׁר בֵּית הַסֹּהֵר
א-1235	א-1228	א-1221	א-1214	א-1207	א-1200
רְעוֹת הַמְּרָאָה וַדְּקוֹת הַבְּשֵׁר אֶת שִׁבְעַת הַפְּרוֹת	וַיִּשְׁכַּחְהוּ וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנָתַיִם יָמִים וַפְּרָעָה	בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יוֹם הַלְּדֹת אֶת פְּרָעָה וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּהּ	מִכָּל מֵאֲכָל פְּרָעָה מִעֲשֵׂה אִפָּה וְהָעוֹף אֲכֹל	אֲדָנִי לֹא מָרָה: מִדּוּעַ פָּנִיכֶם רָעִים הַיּוֹם וַיֹּאמְרוּ	הִיָּה עֹשֶׂה אִין שֵׁר בֵּית הַסֹּהֵר רֹאָה אֶת כָּל מֵאוֹמָהּ
א-1236	א-1229	א-1222	א-1215	א-1208	א-1201
הַפְּרוֹת יָפֵת הַמְּרָאָה וְהַבְּרִיאֹת וַיִּיקֶץ פְּרָעָה	מִקֵּץ שְׁנָתַיִם יָמִים וַפְּרָעָה חָלַם וְהָגָה עִמָּד	יוֹם הַלְּדֹת אֶת פְּרָעָה וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּהּ לְכָל עַבְדָּיו	פְּרָעָה מִעֲשֵׂה אִפָּה וְהָעוֹף אֲכֹל אַתָּם מִן הַסֵּל	וְהָגָה גִּפְּוֹן לְפָנָי וּבִגְפְּוֹן שְׁלֹשָׁה שָׁרִיגִים	אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה חָטְאוּ מִשְׁקָהּ מִלְּךָ מִצְרַיִם
א-1237	א-1230	א-1223	א-1216	א-1209	א-1202
יָפֵת הַמְּרָאָה וְהַבְּרִיאֹת וַיִּיקֶץ פְּרָעָה וַיִּישָׁן	וּבְרִיאַת בְּשֵׁר וַתַּרְעִינָה בְּאָחוּי וְהָגָה שִׁבְעַת	פְּרָעָה וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּהּ לְכָל עַבְדָּיו וַיִּשָּׂא אֶת רֹאשׁ	מִעֲשֵׂה אִפָּה וְהָעוֹף אֲכֹל אַתָּם מִן הַסֵּל מֵעַל	אֶת הָעֲנָבִים וְאִשְׁחַט אַתָּם אֶל כּוֹס פְּרָעָה וְאֶתֵּן	וַיִּקְצֹץ פְּרָעָה עַל שְׁנֵי סְרִיסָיו עַל שֵׁר הַמְּשָׁקִים וְעַל
א-1238	א-1231	א-1224	א-1217	א-1210	א-1203
וַיִּיקֶץ פְּרָעָה וַיִּישָׁן וַיַּחֲלֵם שְׁנֵית וְהָגָה	וְהָגָה שִׁבְעַת פְּרוֹת אַחֲרוֹת עֲלוֹת אַחֲרֵיהֶן מִן	רֹאשׁ שֵׁר הַמְּשָׁקִים וְאֵת רֹאשׁ שֵׁר הָאִפִּים בְּתוֹךְ עַבְדָּיו	וְהָעוֹף אֲכֹל אַתָּם מִן הַסֵּל מֵעַל רֹאשֵׁי וַיַּעַן	וְאִשְׁחַט אַתָּם אֶל כּוֹס פְּרָעָה וְאֶתֵּן אֶת הַכּוֹס עַל כַּף	הַמְּשָׁקִים וְעַל שֵׁר הָאִפִּים וַיִּתֵּן אַתָּם בְּמִשְׁמֵר
א-1239	א-1232	א-1225	א-1218	א-1211	א-1204
שְׁנֵית וְהָגָה שִׁבְעַת שְׁבָלִים עֲלוֹת בְּקִנְיָה אֶחָד	מִן הַיָּאֵר רְעוֹת מְרָאָה וַדְּקוֹת בְּשֵׁר וַתַּעֲמִדְנָה	הָאִפִּים בְּתוֹךְ עַבְדָּיו וַיֵּשֶׁב אֶת שֵׁר הַמְּשָׁקִים עַל	אַתָּם מִן הַסֵּל מֵעַל רֹאשֵׁי וַיַּעַן יוֹסֵף וַיֹּאמֶר	כִּי אִם זָכַרְתִּנִּי אַתָּה כְּאֲשֶׁר יִטַּב לְךָ וְעֵשִׂיתָ	שָׁם וַיִּפְקֹד שֵׁר הַטְּבַחִים אֶת יוֹסֵף אַתָּם וַיִּשְׁרַת

א-1275	א-1268	א-1261	א-1254	א-1247	א-1240
בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך מצרים	ויהי אתה על יד יוסף וילבש אתו בגדי שש	ויאמר פרעה אל עבדיו: הנמצא כזה איש אשר	שבע הפרות הראשונות הבריות ותבאנה אל	ויהי כאשר פתר לנו בן הים: אתי השיב על	שבע שבטים עלות בקנה אחד בראות וטבות
א-1276	א-1269	א-1262	א-1255	א-1248	א-1241
בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף	וישם רבד הזהב על צינארו וירכב אותו	איש אשר רוח אלהים בו ויאמר פרעה אל יוסף	הנה ושבע השבטים הרקות שדפות הקדים	כאשר פתר לנו בן הים: אתי השיב על בני	עלות בקנה אחד בריאות וטבות והנה שבע
א-1277	א-1270	א-1263	א-1256	א-1249	א-1242
יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כי חדל לספר	לפניו אברך ונתון אתו על כל ארץ מצרים	רוח אלהים בו ויאמר פרעה אל יוסף אחרי	מפני הרעב ההוא אחרי כן: כי כבד הוא מאד	פתר לנו בן הים: אתי השיב על בני ואתו	פרעה להם את חלמו ואין פותר אותם לפרעה
א-1278	א-1271	א-1264	א-1257	א-1250	א-1243
הרבה מאד עד כי חדל לספר כי אין מספר וליוסף	ונתון אתו על כל ארץ מצרים ויאמר פרעה	נבון וחכם כמוך אתה תהיה על ביתי ועל	הרעב ההוא אחרי כן: כי כבד הוא מאד ועל	לנו בן הים: אתי השיב על בני ואתו תלה	אותם לפרעה וידבר שר המשקים את פרעה לאמר:
א-1279	א-1272	א-1265	א-1258	א-1251	א-1244
כי חדל לספר כי אין מספר וליוסף ילד שני בנים	ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה ובלעדיך	כמוך אתה תהיה על ביתי ועל פיה ישק כל	ההוא אחרי כן: כי כבד הוא מאד ועל השנות	אתי השיב על בני ואתו תלה וישלח פרעה	אתי ואת שר האפים ונחלמה חלום בליה
א-1280	א-1273	א-1266	א-1259	א-1252	א-1245
פרע בהן און ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה:	אל יוסף אני פרעה ובלעדיך לא ירים איש את	אל יוסף: ראה נתתי אתך על כל ארץ מצרים	ארץ מצרים בשבע שני השבע ויקבצו את	אל יוסף חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני	חלמתיני: איש בחלמו פתר ויהי כאשר
א-1281	א-1274	א-1267	א-1260	א-1253	א-1246
הבכור מנשה: כי נשני אלהים את כל עמלי	צפנת פענח ויהי לו את אסנת בת פוטי פרע	נתתי אתך על כל ארץ מצרים ויסר פרעה	בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו ויאמר פרעה	וידבר פרעה אל יוסף: בחלמי הנני עמד על	איש בחלמו פתר ויהי כאשר פתר לנו בן

א-1317	א-1310	א-1303	א-1296	א-1289	א-1282
יָרָא אִם כְּנִים אַתֶּם אַחֲיֶכֶם אַחַד יֵאָסֵר בְּבֵית	מְרָגְלִים אַתֶּם בְּזֹאת תִּבְחָנוּ: חִי פְרַעְה אִם תִּצְאוּ	יוֹסֵף אֶת אַחֲיוֹ וְהֵם לֹא הִכְרָהוּ וַיִּזְכֹּר יוֹסֵף	בְּרַם מִמִּצְרַיִם וְאֵת בְּנֵימִן אַחֲיוֹ יוֹסֵף לֹא שָׁלַח	לְכֶם תַּעֲשׂוּ וְהִרְעַב הָיָה עַל כָּל פְּנֵי הָאָרֶץ	אֱלֹהִים אֶת כָּל עַמְלֵי וְאֵת כָּל בֵּית אָבִי וְאֵת שֵׁם
א-1318	א-1311	א-1304	א-1297	א-1290	א-1283
תִּבְיִאוּ אֵלַי וַיֵּאמְרוּ דְבַרְיֶכֶם וְלֹא תָמוּתוּ	אִם תִּצְאוּ מִזֶּה כִּי אִם בָּבוֹא אַחֲיֶכֶם הִקְטַן הָנֶה	אַתֶּם לְרֵאוֹת אֶת עֲרוֹת הָאָרֶץ בְּאַתֶּם וַיֵּאמְרוּ אֵלָיו	אֲחִיו: כִּי אָמַר פֶּן יִקְרָאנוּ אֶסֶן וַיָּבֵאוּ בְנֵי	חֹזֵק הִרְעַב בְּכָל הָאָרֶץ וַיֵּרָא יַעֲקֹב כִּי יֵשׁ	עַמְלֵי וְאֵת כָּל בֵּית אָבִי וְאֵת שֵׁם הַשָּׁנִי קָרָא
א-1319	א-1312	א-1305	א-1298	א-1291	א-1284
דְּבַרְיֶכֶם וְלֹא תָמוּתוּ וַיַּעֲשׂוּ כֵן וַיֵּאמְרוּ אִישׁ	הָאֵמֶת אַתֶּכֶם וְאִם לֹא חִי פְרַעְה כִּי מְרָגְלִים אַתֶּם	אֱלֹהִים: לֹא כִי עֲרוֹת הָאָרֶץ בְּאַתֶּם לְרֵאוֹת וַיֵּאמְרוּ	פֶּן יִקְרָאנוּ אֶסֶן וַיָּבֵאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְשֹׁבֵר	וַשְׁבְּרוּ לָנוּ מִשָּׁם וְנַחֲיָה וְלֹא נָמוּת וַיִּרְדּוּ	קָרָא אֲפָרַיִם: כִּי הִפְרַנִּי אֱלֹהִים בְּאָרֶץ עַנְיִי
א-1320	א-1313	א-1306	א-1299	א-1292	א-1285
וַיַּעֲשׂוּ כֵן וַיֵּאמְרוּ אִישׁ אֶל אַחֲיוֹ אָבֵל אֲשֵׁמִים	אַתֶּם אֵל מִשְׁמֵר שְׁלֹשֶׁת יָמִים וַיֵּאמְרוּ אֱלֹהִים יוֹסֵף	לְרֵאוֹת וַיֵּאמְרוּ שָׁנִים עֶשֶׂר עֲבָדֶיךָ אֲחִים אֲנַחְנוּ	בְּאָרֶץ כְּנַעַן וַיִּוֹסֵף הוּא הַשְּׁלִיט עַל הָאָרֶץ הוּא	וְנַחֲיָה וְלֹא נָמוּת וַיִּרְדּוּ אַחֲיוֹ יוֹסֵף עֲשָׂרָה	בְּאָרֶץ עַנְיִי וְתִכְלֶינָה שִׁבַע שָׁנֵי הַשִּׁבְעָ אֲשֶׁר
א-1321	א-1314	א-1307	א-1300	א-1293	א-1286
אֵל אַחֲיוֹ אָבֵל אֲשֵׁמִים אֲנַחְנוּ עַל אַחֲיָנוּ אֲשֶׁר	זֹאת עָשׂוּ וַחֲיוֹ אֵת הָאֱלֹהִים אֲנִי יָרָא אִם כְּנִים	אֲחִים אֲנַחְנוּ בְּנֵי אִישׁ אַחַד בְּאָרֶץ כְּנַעַן וְהִנֵּה	בְּאַתֶּם וַיֵּאמְרוּ מֵאָרֶץ כְּנַעַן לְשֹׁבֵר אֲכָל וַיִּכַּר	וַיִּרְדּוּ אַחֲיוֹ יוֹסֵף עֲשָׂרָה לְשֹׁבֵר בְּרַם מִמִּצְרַיִם	פְרַעְה לְלֹחֶם וַיֵּאמֶר פְרַעְה לְכָל מִצְרַיִם לְכוּ
א-1322	א-1315	א-1308	א-1301	א-1294	א-1287
אָבֵל אֲשֵׁמִים אֲנַחְנוּ עַל אַחֲיָנוּ אֲשֶׁר רָאִינוּ	אֵת הָאֱלֹהִים אֲנִי יָרָא אִם כְּנִים אַתֶּם אַחֲיֶכֶם	בְּאָרֶץ כְּנַעַן וְהִנֵּה הִקְטַן אֵת אֲבִינֵנוּ הַיּוֹם	מֵאָרֶץ כְּנַעַן לְשֹׁבֵר אֲכָל וַיִּכַּר יוֹסֵף אֶת אַחֲיוֹ	יוֹסֵף עֲשָׂרָה לְשֹׁבֵר בְּרַם מִמִּצְרַיִם וְאֵת בְּנֵימִן	וַיֵּאמֶר פְרַעְה לְכָל מִצְרַיִם לְכוּ אֶל יוֹסֵף אֲשֶׁר
א-1323	א-1316	א-1309	א-1302	א-1295	א-1288
וְלֹא שָׁמַעְנוּ עַל כֵּן בָּאוּ אֵלֵינוּ הַצָּרָה הַזֹּאת	אֲנִי יָרָא אִם כְּנִים אַתֶּם אַחֲיֶכֶם אַחַד יֵאָסֵר	אֲלֶיכֶם לֵאמֹר מְרָגְלִים אַתֶּם בְּזֹאת תִּבְחָנוּ: חִי	אֲכָל וַיִּכַּר יוֹסֵף אֶת אַחֲיוֹ וְהֵם לֹא הִכְרָהוּ	עֲשָׂרָה לְשֹׁבֵר בְּרַם מִמִּצְרַיִם וְאֵת בְּנֵימִן אַחֲיוֹ	מִצְרַיִם לְכוּ אֶל יוֹסֵף אֲשֶׁר יֵאמֶר לְכֶם תַּעֲשׂוּ

א-1359	א-1352	א-1345	א-1338	א-1331	א-1324
פתח הבית ויאמרו בי אדני יוד יודנו	המנחה הזאת ומשנה כסף לקחו בידם ואת	אמר אלינו לא תראו פני בלתי אחیکם אתכם	אחיקם אתן לכם ואת הארץ תסחרו ויהי	במלון וירא את כספו והנה הוא בפי אמתחתו	הזאת ויען ראובן אתם לאמר הלוא אמרתי
א-1360	א-1353	א-1346	א-1339	א-1332	א-1325
יוד יודנו בתחלה לשבר אכל ויהי כי באנו	הזאת ומשנה כסף לקחו בידם ואת בנימן	ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי הויש לכם	תסחרו ויהי הם מריקים שקיהם והנה איש צרור	ויחרדו איש אל אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים	ראובן אתם לאמר הלוא אמרתי אליכם לאמר
א-1361	א-1354	א-1347	א-1340	א-1333	א-1326
בפי אמתחתו כספנו במשקלו ונשב אתו	ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח טבח	על פי הדברים האלה הידוע נדע כי יאמר	היו כלנה ויאמר ראובן אל אביו לאמר את	אביהם ארצה כנען ויגידו לו את כל הקרת	יוסף ומלאו את בליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל
א-1362	א-1355	א-1348	א-1341	א-1334	א-1327
ונשב אתו בידנו וכסף אחר הורדנו	ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האיש	כל הימים כי לולא התמהמהנו כי עתה שבנו זה	אל אביו לאמר את שני בני תמית אם לא אביאנו	האיש אדני הארץ בזאת אדע כי כנים אתם:	כספיהם איש אל שקו ולתת להם צדה לדרך
א-1363	א-1356	א-1349	א-1342	א-1335	א-1328
וכסף אחר הורדנו בידינו לשבר אכל לא	כאשר אמר יוסף ויבא האיש את האנשים	ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקדים וכסף משנה	לא אביאנו אליך תנה אתו על ידי נאני	ואת רעבון בתיכם קחו ולכו והביאו את	שקו ולתת להם צדה לדרך ויעש להם
א-1364	א-1357	א-1350	א-1343	א-1336	א-1329
ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף ויתן	ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף וייראו	אולי משנה הוא ואת אחיקם קחו וקומו שובו	כאשר כלו לאכל את השבר אשר הביאו	אלי ואדעה כי לא מרגלים אתם כי כנים אתם	ויעש להם כן וישאו את שברם על חמריהם
א-1365	א-1358	א-1351	א-1344	א-1337	א-1330
ויתן מים וירחצו רגליהם ויתן מספוא	את האנשים ביתה יוסף וייראו האנשים כי	ואת אחיקם קחו וקומו שובו אל האיש ואל	לאמר לא תראו פני בלתי אחיקם אתכם אם ישף	כנים אתם את אחיקם אתן לכם ואת הארץ	כן וישאו את שברם על חמריהם וילכו משם

א-1401	א-1394	א-1387	א-1380	א-1373	א-1366
אח ונאמר אל אדני יש לנו אב זמן וילד	לפניו ארצה ויאמר להם יוסף מה המעשה	אמתהתינו השיבנו אליך מארץ כנען	גביע הכסף תשים בפי אמתחת הקטן ואת	וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו	ויכינו את המנחה עד בוא יוסף בצהרים:
א-1402	א-1395	א-1388	א-1381	א-1374	א-1367
זמן וילד זקנים קטן ואחיו מת ויותר	מה המעשה הזה אשר עשיתם הלוא ידעתם	כסף או זהב אשר ימצא אתו מעבדיך	בפי אמתחת הקטן ואת כסף שברו ויעש	כי תועבה הוא למצרים וישבו לפניו הבכר	המנחה עד בוא יוסף בצהרים: כי שמעו כי שם
א-1403	א-1396	א-1389	א-1382	א-1375	א-1368
ומת ותאמר אל עבדיך אם לא ירד אחיכם	הלוא ידעתם כי נחש ינחש איש אשר כמני	ימצא אתו מעבדיך ומת וגם אנחנו	יצאו את העיר לא הרחיקו ויוסף אמר לאשר	איש אל רעהו וישא משאת מאת פניו אלהם	בצהרים: כי שמעו כי שם יאכלו לחם ויבאו
א-1404	א-1397	א-1390	א-1383	א-1376	א-1369
אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם	אשר כמני ויאמר יהודה מה נאמר לאדני	מעבדיך ומת וגם אנחנו נהיה לאדני	ויוסף אמר לאשר על ביתו קום רדף אחרי	וישא משאת מאת פניו אלהם ותרב משאת	כי שמעו כי שם יאכלו לחם ויבאו יוסף הביתה
א-1405	א-1398	א-1391	א-1384	א-1377	א-1370
פני ויהי כי עלינו אל עבדיך אבי ונגד	נדבר ומה נצטדק האלהים מצא את עון	אשר ימצא אתו יהיה לי עבד ואתם תהיו	אלהם למה שלמתם רעה תחת טובה הלוא זה	משאת בנימן ממשאת כלם חמש ידות וישתנו	ויבאו יוסף הביתה ויביאו לו את המנחה
א-1406	א-1399	א-1392	א-1385	א-1378	א-1371
ברעה שאלה ועתה קבאו אל עבדיך אבי	ואתם עלו לשלוש אל אביכם ויגש אליו	ואתם תהיו נקים וימקרו ויורדו איש	טובה הלוא זה אשר ישתה אדני בו והוא נחש	לאמר מלא את אמתחת האנשים אכל פאשר	אלי ויאמר אלהים וחקך בני וימהר יוסף
א-1407	א-1400	א-1393	א-1386	א-1379	א-1372
בגון שאלה כי עבדיך ערב את הנער מעם	עלו לשלוש אל אביכם ויגש אליו יהודה	והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה ויאמר	הזה הן כסף אשר מצאנו בפי אמתהתינו	כסף איש בפי אמתחתו ואת גביעי גביע הכסף	לבכות ויבאו החדרה ויבד שמה וירחץ פניו

א-1443	א-1436	א-1429	א-1422	א-1415	א-1408
רב עוד יוסף בני חי אלה וְאָרְאָנו בְּטָרִם אָמוֹת	עגלות על פי פרעה ויהי להם צדה לדרך	פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו: טענו	ובקרה וכל אשר לך וכלכלתי אתך שם כי עוד	מכרתם אתי מצרימה ועתה אל תעצבו ואל	הנער עבד לאדני והנער יעל עם אחיו
א-1444	א-1437	א-1430	א-1423	א-1416	א-1409
שבע ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק ויאמר	פרעה ויהי להם צדה לדרך לכלם נתן	ובאו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים	לך וכלכלתי אתך שם כי עוד חמש שנים רעב: פן	תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי	כי אף אעלה אל אבי והנער איננו אתי:
א-1445	א-1438	א-1431	א-1424	א-1417	א-1410
מקניהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען	צדה לדרך לכלם נתן לאיש חלפות שמלת	חלב הארץ ואתה צויתה זאת עשו: קחו לכם	אתך שם כי עוד חמש שנים רעב: פן תגרש אתה	הארץ ועוד חמש שנים אשר אין חריש וקציר	איננו אתי: פן אראה ברע אשר ימצא את אבי
א-1446	א-1439	א-1432	א-1425	א-1418	א-1411
בארץ כנען ויבאו מצרימה: יעקב וכל	שמלת ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים	כליכם: כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא ויעשו	כי פי המדבר אלכם והגדתם לאבי את כל	לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה	עמד איש אתו בהתנדוע יוסף אל אחיו ויהי
א-1447	א-1440	א-1433	א-1426	א-1419	א-1412
חצרן וחמול ובני יששכר תולע ופנה ויוב	וכי הוא משל בכל ארץ מצרים ויפג לבו	ארץ מצרים לכם הוא ויעשו כן בני ישראל	ואת כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את	לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומשל בכל	ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי
א-1448	א-1441	א-1434	א-1427	א-1420	א-1413
ובני יששכר תולע ופנה ויוב ושמרן ובני	ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם	כן בני ישראל ויהי להם יוסף עגלות על פי	וינשק לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן	ולאדון לכל ביתו ומשל בכל ארץ מצרים	לענות אתו כי נקהלו מפניו ויאמר יוסף
א-1449	א-1442	א-1435	א-1428	א-1421	א-1414
ופנה ויוב ושמרן ובני זבלון סרד ואלון	ויפג לבו כי לא האמין להם וידברו אליו	ויהי להם יוסף עגלות על פי פרעה ויהי	כן דברו אחיו אתו והקל נשמע בית פרעה לאמר	רדה אלי אל תעמד וישבת בארץ גשן	ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי

א-1485	א-1478	א-1471	א-1464	א-1457	א-1450
יֹסֵף אֶת אָבִיו וְאֶת אָחָיו וַיִּתֵּן לָהֶם אַחְוָה	וְאִם יִדְעַתָּה וַיֵּשׁ בְּסֵם אֲנָשִׁי חַיִּל וְשִׁמְתֶם שְׂרִי	גַם אֲנַחְנוּ גַם אָבוֹתֵינוּ וַיֹּאמְרוּ אֵל פְּרַעֲהַ לְגֹדֵר	מִצְרַיִמָּה יֵצְאֵי יֵרְכוּ מַלְכֹד נָשִׁי בְּנֵי יַעֲקֹב כָּל	אֵן אֶת מְנַשָּׁה וְאֶת אֶפְרַיִם וּבְנֵי בְנִימִן בְּלַע	דִּינָה בַת־וֹ: כָּל נֶפֶשׁ בְּנָיו וּבְנוֹתָיו שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ
א-1486	א-1479	א-1472	א-1465	א-1458	א-1451
כַּאֲשֶׁר צִוָּה פְּרַעֲהַ וַיְכַלְכֵּל יוֹסֵף אֶת אָבִיו וְאֶת	וַיֵּשׁ בְּסֵם אֲנָשִׁי חַיִּל וְשִׁמְתֶם שְׂרִי מִקְנֶה עַל אֲשֶׁר	כִּנְעֹן וְעֵתָה יֵשְׁבוּ נָא עַבְדֶּיךָ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן	וַיַּעַל לְקִרְיַת יִשְׂרָאֵל אָבִיו גֹּשֶׁנָּה וַיֵּרָא אֵלָיו	בְּנֵי רַחֵל אֲשֶׁר יָלַד לְיַעֲקֹב כָּל נֶפֶשׁ אַרְבַּעַה	בַּת־וֹ: כָּל נֶפֶשׁ בְּנָיו וּבְנוֹתָיו שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ וּבְנֵי
א-1487	א-1480	א-1473	א-1466	א-1459	א-1452
פְּרַעֲהַ וַיְכַלְכֵּל יוֹסֵף אֶת אָבִיו וְאֶת אָחָיו וְאֶת כָּל	מִקְנֶה עַל אֲשֶׁר לִי וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת יַעֲקֹב אָבִיו	אֵל יוֹסֵף לֵאמֹר: אָבִיךָ וְאָחֶיךָ בָּאוּ אֵלֶיךָ	לְקִרְיַת יִשְׂרָאֵל אָבִיו גֹּשֶׁנָּה וַיֵּרָא אֵלָיו וַיִּפֹּל	לְיַעֲקֹב כָּל נֶפֶשׁ אַרְבַּעַה עָשָׂר וּבְנֵי דָן חָשִׁים	בְּנֵי זִלְפָּה אֲשֶׁר נָתַן לָבֶן לְלֵאָה בַּת־וֹתְלָד
א-1488	א-1481	א-1474	א-1467	א-1460	א-1453
יוֹסֵף אֶת אָבִיו וְאֶת אָחָיו וְאֶת כָּל בֵּית אָבִיו לְחֵם	מַעֲט וְרַעִים הָיוּ יָמַי שְׁנֵי חַיִּי וְלֹא הִשְׁיִגוּ	וְאֶת אָחֶיךָ: יֵשְׁבוּ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן וְאִם יִדְעַתָּה	עַל צִנְאוֹרֵיו עוֹד וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֵל יוֹסֵף אֲמוֹתָה	נֶפֶשׁ אַרְבַּעַה עָשָׂר וּבְנֵי דָן חָשִׁים וּבְנֵי נַפְתָּלִי	בַּת־וֹתְלָד אֶת אֵלֶּה לְיַעֲקֹב שֵׁשׁ עָשָׂרָה נֶפֶשׁ
א-1489	א-1482	א-1475	א-1468	א-1461	א-1454
אָחָיו וְאֶת כָּל בֵּית אָבִיו לְחֵם לְפִי הַטָּף וְלְחֵם	שְׁנֵי חַיִּי וְלֹא הִשְׁיִגוּ אֶת יָמַי שְׁנֵי חַיִּי אַבְתִּי	אָחֶיךָ: יֵשְׁבוּ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן וְאִם יִדְעַתָּה וַיֵּשׁ	אָבִיו אֶעֱלֶה וְאֶגְדֹּדָה לְפְרַעֲהַ וְאֶמְרָה אֵלָיו	וְשִׁלֵּם אֵלֶּה בְּנֵי בְלֵהָה אֲשֶׁר נָתַן לָבֶן לְרַחֵל	לְיַעֲקֹב שֵׁשׁ עָשָׂרָה נֶפֶשׁ בְּנֵי רַחֵל אַשְׁת יַעֲקֹב
א-1490	א-1483	א-1476	א-1469	א-1462	א-1455
הַטָּף וְלְחֵם אֵין בְּכָל הָאָרֶץ כִּי כָבֵד הָרַעֵב	פְּרַעֲהַ וַיּוֹשֵׁב יוֹסֵף אֶת אָבִיו וְאֶת אָחָיו וַיִּתֵּן	יֵשְׁבוּ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן וְאִם יִדְעַתָּה וַיֵּשׁ בְּסֵם אֲנָשִׁי	הָיוּ וַצֹּאנִים וּבְקָרָם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם הֵבִיאוּ	בְּנֵי בְלֵהָה אֲשֶׁר נָתַן לָבֶן לְרַחֵל בַּת־וֹתְלָד	יְלֹדָה לוֹ אֶסְנַת בַּת פּוֹטִי פְרַעֲ כַּהֵן אֵן אֶת מְנַשָּׁה
א-1491	א-1484	א-1477	א-1470	א-1463	א-1456
כֶּסֶף וַיֹּאמֶר יוֹסֵף הֲבִי מִקְנֵיכֶם וְאֶתְנֶנָּה לָכֶם	וַיּוֹשֵׁב יוֹסֵף אֶת אָבִיו וְאֶת אָחָיו וַיִּתֵּן לָהֶם	בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן וְאִם יִדְעַתָּה וַיֵּשׁ בְּסֵם אֲנָשִׁי חַיִּל	גַם אֲנַחְנוּ גַם אַבְתֵּינוּ: בְּעַבּוֹר תִּשְׁבּוּ בְּאֶרֶץ	בַּת־וֹתְלָד אֶת אֵלֶּה לְיַעֲקֹב כָּל נֶפֶשׁ שִׁבְעָה	בַּת פּוֹטִי פְרַעֲ כַּהֵן אֵן אֶת מְנַשָּׁה וְאֶת אֶפְרַיִם

א-1527	א-1520	א-1513	א-1506	א-1499	א-1492
מנשה: שכל את ידיו כי מנשה הבכור ויברך	ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם	לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם	תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת	פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה על	ויתן להם יוסף להם בסוסים ובמקנה הצאן
א-1528	א-1521	א-1514	א-1507	א-1500	א-1493
הזה המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את	אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה	מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך	וישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה	את חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את	ובחמרים וינהלם בלהם בכל מקניהם
א-1529	א-1522	א-1515	א-1508	א-1501	א-1494
רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם	ויקח יוסף את שניהם את אפרים בימינו משמאל	ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית להם וירא	הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את	על כן לא מכרו את אדמתם ויאמר יוסף אל העם	לפני אדני בלתי אם גויתנו ואדמתנו
א-1530	א-1523	א-1516	א-1509	א-1502	א-1495
לרב בקרב הארץ וירא יוסף כי ישית אביו	יוסף את שניהם את אפרים בימינו משמאל ישראל	אלה ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן	חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת	וישם אתה יוסף לחק עד היום הזה על אדמת	ותהי הארץ לפרעה ואת העם העביר אתו
א-1531	א-1524	א-1517	א-1510	א-1503	א-1496
הארץ וירא יוסף כי ישית אביו יד ימינו על	אליו וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש	קחם נא אלי ואברכם ועיני ישראל כבדו	ואת אפרים ויגד ליעקב ויאמר הנה	שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חיו שבע	לפרעה ואת העם העביר אתו לערים: מקצה
א-1532	א-1525	א-1518	א-1511	א-1504	א-1497
ראש אפרים על ראש מנשה ויאמר יוסף אל אביו	אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה:	לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם	כנען ויברך אתי ויאמר אלי הנני מפרך	ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי	ועד קצהו רק אדמת הכהנים לא קנה: כי חק
א-1533	א-1526	א-1519	א-1512	א-1505	א-1498
ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי: כי זה הבכר שים	הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה: שכל את ידיו	לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק	אתי ויאמר אלי הנני מפרך והרביתך	נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד	חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם אשר

א-1569	א-1562	א-1555	א-1548	א-1541	א-1534
ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר: אם	אני נאסף אל עמי קברו אתי אל אבתי: אל	בן פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה	המשפטים וירא מנחה כי טוב ואת הארץ	יראשית אוני יתר שאות ויתר עז פחו כמים	כן אבי: כי זה הבכר שים מינד על ראשו וימאן
א-1570	א-1563	א-1556	א-1549	א-1542	א-1535
וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר: אם נא מצאתי חן	אל עמי קברו אתי אל אבתי: אל המערה אשר	יעקב משם רעה אבן ישראל מאל אביד	למס עבד הן ידין עמו כאחד שבטי ישראל	באפס הרגו איש וברצנם עקרו שור ארור אפס	וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם הוא
א-1571	א-1564	א-1557	א-1550	א-1543	א-1536
נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באוני פרעה	אל אבתי: אל המערה אשר בשדה עפרון החתי	תהום רבצת תחת ברכת שדים ורחם ברכת	עבד הן ידיו עמו כאחד שבטי ישראל יהי	יקימנו לא יסור שבט מיהודה וימחקו מבין	ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם
א-1572	א-1565	א-1558	א-1551	א-1544	א-1537
נא ואקברה את אבי ואשובה ויאמר פרעה:	המערה אשר בשדה עפרון החתי במערה אשר	ברכת הורי עד תאות גבעת עולם תהיין לראש	עמו כאחד שבטי ישראל יהי הן נחש עלי	לחוף אנית וירכתו על צידו יששכר חמר	לעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל
א-1573	א-1566	א-1559	א-1552	א-1545	א-1538
אשר בעבר היידן ויספדו שם מספד גדול	את לאה מקנה השדה והמערה אשר בו מאת	תאות גבעת עולם תהיין לראש יוסף ולקנדקד	אילה שלחה הנתן אמרי שפר בן פרת יוסף	וירכתו על צידו יששכר חמר גרם רבין בין	אתכם אל ארץ אבתים ואני נתתי לה
א-1574	א-1567	א-1560	א-1553	א-1546	א-1539
ויספדו שם מספד גדול וכבדו מאד ויעש	ימלאו ימי החגטים ויכבו אתו מצרים	תהיין לראש יוסף ולקנדקד נזיר אחיו בנימין	שלחה הנתן אמרי שפר בן פרת יוסף בן פרת	צידו יששכר חמר גרם רבין בין המשפטים	נתתי לה שכם אחד על אחידי: אשר לקחתי
א-1575	א-1568	א-1561	א-1554	א-1547	א-1540
ויאמרו אכל כבד זה למצרים על הן קרא שמה	אתו מצרים שבועים יום ויעברו ימי בכיתו	יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל	הנתן אמרי שפר בן פרת יוסף בן פרת עלי	גרם רבין בין המשפטים וירא מנחה כי טוב	בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר

א-1590	א-1583	א-1576
עבדי אלהי אביד ויבד יוסף בדברם אליו	והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו	זה למצרים על פן קרא שמה אבל מצרים אשר
א-1591	א-1584	א-1577
הננו לך לעבדים ויאמר אלהם יוסף	את כל הרעה אשר גמלנו אתו ויצויו אל	אתו במערת שדה המקפלה: אשר קנה אברהם
א-1592	א-1585	א-1578
עם רב ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם	גמלנו אתו ויצויו אל יוסף לאמר: אביד	עפרן החתי על פני ממרא וישב יוסף מצרימה
א-1593	א-1586	א-1579
אכלכל אתכם ואת טפכם ונחם אותם וידבר	אל יוסף לאמר: אביד צוה לפני מותו לאמר כה	וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העלים
א-1594	א-1587	א-1580
בני שלשים גם בני מכיר בן מנשה ילדו על ברבי	אביד צוה לפני מותו לאמר כה תאמרו ליוסף	וכל העלים אתו לקבר את אביו אחרי קברו
א-1595	א-1588	א-1581
ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד	לאמר כה תאמרו ליוסף אנא שא נא פשע אחיד	קברו את אביו ויראו אחי יוסף כי מת אביהם
	א-1589	א-1582
	ליוסף אנא שא נא פשע אחיד וחטאתם כי	אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו ישטמנו

ב-1
בְּאֵי רְאוּבֵן
שָׁמְעוּן לִי וַיְהוּדָה
יִשָּׁשְׁכָר וְבוּלֵן

ב-8
מִסִּים לְמַעַן
עֲנֹתוּ בְּסִבְלָתְם
וַיְבֹן עָרֵי

ב-15
אֶת הָאֱלֹהִים
וְלֹא עָשׂוּ כְּאֲשֶׁר
דִּבֶּר אֱלֹהֵינוּ

ב-2
וְאֲשֶׁר וַיְהִי
כָּל נֶפֶשׁ יִצְאֵי יִרְדָּה
וַיַּעֲקֹב שִׁבְעִים

ב-9
אֶת פֶּתֶם וְאֶת
רַעְמָסֶס וְכַאֲשֶׁר
יַעֲנֵנו אֹתוֹ

ב-16
אֶל פְּרַעֲהַ כִּי לֹא
כִנְשִׁים הַמְצַרִּית
הָעִבְרִית: כִּי

ב-3
כָּל נֶפֶשׁ יִצְאֵי
יִרְדָּה וַיַּעֲקֹב שִׁבְעִים
נֶפֶשׁ וַיֹּסֶף

ב-10
וְאֶת רַעְמָסֶס
וְכַאֲשֶׁר יַעֲנֵנו
אֹתוֹ בֶּן יִרְבֵּה

ב-17
הָעִבְרִית: כִּי
חַיֹּת הִנֵּה בְּטַרְס
תִּבּוּא אֱלֹהֵינוּ

ב-4
אֲשֶׁר לֹא יָדַע
אֶת יוֹסֵף וַיֹּאמֶר אֵל
עַמּוֹ: הִנֵּה עַם

ב-11
הַשְּׂנִית פּוֹעָה
וַיֹּאמֶר בְּיִלְדָּכֶן
אֶת הָעִבְרִיּוֹת

ב-18
לִי וְתַהֲרֵר
הָאִשָּׁה וְתִלְדֵּךְ בֶּן
וְתִרְאֵה אֹתוֹ

ב-5
עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
רַב וְעַצוּם מִמֶּנּוּ
הִבֵּה נִתְחַכְמָה

ב-12
בְּיִלְדָּכֶן אֶת
הָעִבְרִיּוֹת וְרֵאִיתָ
עַל הָאֲבָנִים:

ב-19
אֹתוֹ כִּי טוֹב הוּא
וְהַצַּפְנָהוּ שְׁלִישָׁה
יָרְחִים וְלֹא

ב-6
יִרְבֵּה וְהָיָה
כִּי תִקְרָאנָה מִלְחָמָה
וְנוֹסֵף גַּם הוּא

ב-13
עַל הָאֲבָנִים:
אִם בֶּן הוּא וְהִמָּתָה
אֹתוֹ וְאִם בַּת

ב-20
וְתִינַק לָךְ אֶת
הַיֶּלֶד וְתִנְאָמְרֵי לָהּ
בַּת פְּרַעֲהַ לְכִי

ב-7
וְנוֹסֵף גַּם הוּא
עַל שְׁנָאֵינוּ וְנִלְחַם
בָּנוּ וְעָלָה

ב-14
בַּת הוּא וְחָיָה
וְתִנְאָמְרֵי הַמִּלְדָּת
אֶת הָאֱלֹהִים

ב-21
לָךְ אֶת הַיֶּלֶד
וְתִנְאָמְרֵי לָהּ בַּת פְּרַעֲהַ
לְכִי וְתִלְדֵּךְ

22-ב	והיגדהו לי ואני אתן את שְׁכַרְךָ ותקח	29-ב	הדבר הזה ויבקש להרג את מֹשֶׁה ויברח	36-ב	וימת מֹלֶךְ מצרים ויאנחו בני ישראל מן
23-ב	ותאמר כי מן המים משיתהו ויהי במים	30-ב	ויברח מֹשֶׁה מפני פרעה וישב בארץ מִדְיָן	37-ב	את אברהם את יעקב ואת יעקב וירא אלהים
24-ב	אל אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש	31-ב	בנתני ואני למה זה עובתן את האיש קראן לו	38-ב	היה רעה את צאן יתרו חתנו כהן מדן וינהג
25-ב	מכה איש עברי מאחיו ויפן כה וכה וירא כי	32-ב	מֹשֶׁה לשבת את האיש ויתן את צפרה בתו	39-ב	צאן יתרו חתנו כהן מדן וינהג את הצאן אשר
26-ב	ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים	33-ב	צפרה בתו למֹשֶׁה ותלד בן ויקרא את שמו	40-ב	את הצאן אשר המדבר ויבא אל הר האלהים
27-ב	אמר פֹּאֶשֶׁר הרגת את המצרי ויירא מֹשֶׁה	34-ב	בתו למֹשֶׁה ותלד בן ויקרא את שמו גִּרְשֹׁם: כי	41-ב	ויבא אל הר האלהים הרבה וירא מלאך
28-ב	מֹשֶׁה ויאמר אכן נודע הדבר וישמע פרעה	35-ב	גִּרְשֹׁם: כי אמר גר הייתי בארץ נְכַרְיָה ויהי	42-ב	אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה
43-ב	והנה הסנה בער באש והסנה איננו אכל	44-ב	לראות ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר	45-ב	ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר מֹשֶׁה
46-ב	אלהים מתוך הסנה ויאמר מֹשֶׁה ויאמר	47-ב	מֹשֶׁה ויאמר הנני ויאמר אל תקרב הלם של	48-ב	טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום
49-ב	אל האלהים מי אנכי כי אלך אל פרעה וכי	50-ב	את בני ישראל במצרים ויאמר כי אהיה עמך	51-ב	הזה ויאמר מֹשֶׁה אל האלהים הנה אנכי
57-ב	ויבאת אתה ווקני ישראל אל מֹלֶךְ מצרים	58-ב	בְּיַד חֲזָקָה ושלחתי את ידי והכיתי את	59-ב	ושלחתי את ידי והכיתי את מצרים בכל
60-ב	ולא ישמעו בְּקִלִי: כי יאמרו לא נראה אליך	61-ב	וישלכהו ארצה ויהי לנחש ויגס מֹשֶׁה	62-ב	הבא נא יָדְךָ בְּחִיקוֹ ויבא ידו בְּחִיקוֹ
63-ב	ויבא ידו בְּחִיקוֹ ויִוצֵאָהּ והנה ידו	64-ב	זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר לך ואספת	65-ב	העשוי לכם במצרים ואמר אעלה אתכם
66-ב	ודבש ושמעו לקלך ובאת אתה ווקני	67-ב	ודבש ושמעו לקלך ובאת אתה ווקני	68-ב	ודבש ושמעו לקלך ובאת אתה ווקני

ב-64	והנה ידו מצרעת בשלג ויאמר השב	ב-71	לאדם או מי ישום אדם או חרש או פקח או	ב-78	אל אחי אשר במצרים ואראה העודם חיים	ב-85	ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו לאמר לא	ב-92	ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר ויצאו	ב-99	ברע לאמר: לא תגרעו מלבנכם דבר יום ביומו
ב-65	ידו אל חיקו ויצאה מחיקו והנה שבה	ב-72	מי ישום אדם או חרש או פקח או עור הלא	ב-79	כל האנשים המבקשים את נפשך ויקח משה	ב-86	הנגשים בעם ואת שטריו לאמר לא תאספון לתת	ב-93	ישעו בדברי שקר ויצאו נגשי העם ושטריו	ב-100	דבר יום ביומו ויפגעו את משה ואת אהרן
ב-66	והנה שבה כבשרו והיה אם לא יאמינו	ב-73	אלם או חרש או פקח או עור הלא אנכי	ב-80	ויקח משה את אשתו ואת בניו וירכבם על	ב-87	ללבן הלבנים כתמול שלשם: הם ילכו וקששו להם	ב-94	אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו: כי אין	ב-101	וישפט: אשר הבאשתם את ריחנו בעיני פרעה
ב-67	והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לקל	ב-74	אתכם את אשר תעשון ודבר הוא לך אל העם	ב-81	אנכי הרג את בנה בכרך ויהי בדרך	ב-88	שלשם: הם ילכו וקששו להם תבן ואת מתכנת	ב-95	תבן מאשר תמצאו: כי אין נגרע מעבדתכם	ב-102	אשר הבאשתם את ריחנו בעיני פרעה ובעיני
ב-68	יאמינו לך ולא ישמעו לקל האת הראשון	ב-75	אשר תעשון ודבר הוא לך אל העם והיה	ב-82	לך לקראת משה המדברה וילך ויפגשהו	ב-89	וקששו להם תבן ואת מתכנת הלבנים אשר	ב-96	תמצאו: כי אין נגרע מעבדתכם דבר ויפץ	ב-103	פרעה לדבר בשמה הרע לעם הזה והצל
ב-69	ולא ישמעו לקל האת הראשון והאמינו	ב-76	העם והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה	ב-83	אשמע בקלו לשלח את ישראל: לא ידעתי את	ב-90	פי נרפים הם על כן הם צעקים לאמר גלכה נזבחה	ב-97	מעשיכם דבר יום ביומו כאשר בהיות התבן	ב-104	בשמה הרע לעם הזה והצל לא הצלת את
ב-70	אליו מי שם פה לאדם או מי ישום אלם או חרש	ב-77	אל יתר חתנו ויאמר לו אלכה נא ואשובה אל	ב-84	נקרא עלינו גלכה נא דרך שלשת ימים במדבר	ב-91	על האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי	ב-98	לעבדיך ולבנים אמרים לנו עשו והנה	ב-105	את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ

141-ב	134-ב	127-ב	120-ב	113-ב	106-ב
ויעבדני במדבר והנה לא שמעת עד כה	ואמרת אל אהרן קח את מטף והשלך לפני	מופתי בארץ מצרים ולא ישמע אלכם פרעה	ושלשים ומאת שנה ובני מררי מחלי ומושי	משה מקצר רוח ומעבדה קשה וידבר	את ארץ כנען את ארץ מגריהם אשר גרו בה
142-ב	135-ב	128-ב	121-ב	114-ב	107-ב
אל משה אמר אל אהרן קח מטף וניטה ידך על	והשלך לפני פרעה יהי לתנין ויבא משה	מצרים ולא ישמע אלכם פרעה ונתתי את	אלה משפחת הלוי לתלדתם ויקח עמרים	ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים	אשר גרו בה וגם אני שמעתי את נאקת בני
143-ב	136-ב	129-ב	122-ב	115-ב	108-ב
אל אהרן קח מטף וניטה ידך על מימי מצרים	ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן	והוצאתי את בני ישראל מתוכם ויעש משה	אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את נדב ואת	ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני	ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר
144-ב	137-ב	130-ב	123-ב	116-ב	109-ב
על נהרתם על יאריהם ועל אגמיהם ועל	ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה	כן שמנים שנה ואהרן בן שלש ושמנים שנה	את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר	בית אבתם: בני ראובן בכר ישראל הנודף ופלוא	אתם ואזכר את בריתי לכן אמר לבני ישראל
145-ב	138-ב	131-ב	124-ב	117-ב	110-ב
מקוה מימיהם ויהיו דם והיה דם בכל ארץ	ויעשו גם הם חרטומי מצרים בלהטיהם	אהרן לאמר פי ידבר אלכם פרעה לאמר תנו	לקח לו מבנות פוטילאל לו לאשה ותלד לו את	בן הפנענית אלה משפחת שמעון ואלה שמות בני	סבלות מצרים והבאתי אתכם אל הארץ אשר
146-ב	139-ב	132-ב	125-ב	118-ב	111-ב
דם בכל ארץ מצרים וכעצים ויבאבנים	ויבלע מטה אהרן את מטהם ויחוק לב	אלכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל	את פינחס אלה ראשי אבות הלויים למשפחתם	שבע ושלישים ומאת שנה בני גרשון לבני ושמעי	אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצר רוח
147-ב	140-ב	133-ב	126-ב	119-ב	112-ב
ויבאש היאר ולא יכלו מצרים לשתות מים מן	לב פרעה מאן לשלח העם לך אל פרעה בבקר	לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל אהרן קח את	הם המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני	ומאת שנה בני גרשון לבני ושמעי למשפחתם	ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבדה

ב-183	ב-176	ב-169	ב-162	ב-155	ב-148
גִּשְׁן אֲשֶׁר שָׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא הָיָה בְּרֹד וַיִּשְׁלַח	מָאד אֲשֶׁר לֹא הָיָה כְּמֹהוּ בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם	בַּפַּעַם הַזֹּאת אָנֹכִי שֹׁלַח אֶת כָּל מִגְפָתִי אֵל	וּמַעֲמוֹ: לֹא נִשְׂאָר אַחַד וַיִּכְבַּד פְּרַעֲה אֶת לְבוֹ	וּמַעֲמָד: רַק בְּיָאֵר תִּשְׁאַרְנָה וַיֵּצֵא מֹשֶׁה	וַיַּחֲפְרוּ כָּל מִצְרַיִם סְבִיבַת הַיָּאֵר מִיֵּם לִשְׁתוֹת: כִּי
ב-184	ב-177	ב-170	ב-163	ב-156	ב-149
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא הָיָה בְּרֹד וַיִּשְׁלַח פְּרַעֲה וַיִּקְרָא	אֲשֶׁר לֹא הָיָה כְּמֹהוּ בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאִז	הַעֲמִדְתִּיךָ בַּעֲבוּר הַרְאֵתְךָ אֶת כַּחֲוֵי וַלְמַעַן	וּמִמְקַנְהָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא מֵת אַחַד וַיִּשְׁלַח פְּרַעֲה	אֵל מֹשֶׁה אָמַר אֵל אַהֲרֹן נֹטֵה אֶת מִטְּךָ וְהָד אֶת	מִצְרַיִם סְבִיבַת הַיָּאֵר מִיֵּם לִשְׁתוֹת: כִּי לֹא יָכְלוּ לִשְׁתוֹת
ב-185	ב-178	ב-171	ב-164	ב-157	ב-150
וְהַכְּסָמַת לֹא נָכוּ: כִּי אֶפִּילַת הִנֵּה וַיֵּצֵא	הַבְּרֹד בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם אֶת כָּל אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה	עֵתָה וְעַתָּה שֹׁלַח הָעֵזוּ אֶת מִקְנֶךָ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר	יִשְׂרָאֵל לֹא מֵת אַחַד וַיִּשְׁלַח פְּרַעֲה וְהִנֵּה לֹא מֵת	וַיֵּט אַהֲרֹן אֶת יָדוֹ בַּמַּטֵּהוּ וַיִּד אֶת עַפְר	אַהֲרֹן נֹטֵה אֶת יָדוֹ בַּמַּטֵּה עַל הַנְּהָרֹת עַל
ב-186	ב-179	ב-172	ב-165	ב-158	ב-151
אֶפִּילַת הִנֵּה וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם פְּרַעֲה אֶת הָעִיר	אֶרֶץ מִצְרַיִם אֶת כָּל אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה מֵאִדָּם וְעַד	עַבְדָּיו וְאֵת מִקְנֵהוּ אֵל הַבְּתִימִים וְאֲשֶׁר לֹא שָׁם	וְהִנֵּה לֹא מֵת מִמְקַנְהָ יִשְׂרָאֵל עַד אַחַד וַיִּכְבַּד	הַחֲרָטְמִם אֵל פְּרַעֲה אֶצְבַּע אֱלֹהִים הוּא וַיַּחֲזֹק	הַיָּאִרִים וְעַל הָאֲגַמִּים וְהַעַל אֶת הַצִּפְרָדַעִים
ב-187	ב-180	ב-173	ב-166	ב-159	ב-152
הִנֵּה וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם פְּרַעֲה אֶת הָעִיר וַיִּפְרֹשׁ	עָשָׂב הַשָּׂדֶה הַכָּה הַבְּרֹד וְאֵת כָּל עֵץ הַשָּׂדֶה	וְאֵת מִקְנֵהוּ אֵל הַבְּתִימִים וְאֲשֶׁר לֹא שָׁם לְבוֹ אֵל	קָחוּ לְכֶם מְלֵא הַפְּנִיכִם פִּיחַ כַּבִּשָּׁן וּזְרְקוּ מֹשֶׁה	וּשְׂמִיתֵי פְּדַת בֵּין עַמִּי וּבֵין עַמִּיךָ לְמַחֵר יִהְיֶה	מִצְרַיִם וַיֵּט אַהֲרֹן אֶת יָדוֹ עַל מִימֵי מִצְרַיִם
ב-188	ב-181	ב-174	ב-167	ב-160	ב-153
וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם פְּרַעֲה אֶת הָעִיר וַיִּפְרֹשׁ כַּפְּיוֹ	הַשָּׂדֶה הַכָּה הַבְּרֹד וְאֵת כָּל עֵץ הַשָּׂדֶה שִׁבַר	בְּתוֹךְ הַבְּרֹד: כָּבֵד מָאד אֲשֶׁר לֹא הָיָה כְּמֹהוּ	וּזְרְקוּ מֹשֶׁה הַשְּׂמִימָה לְעֵינֵי פְּרַעֲה וְהָיָה	וּבֵין עַמִּיךָ לְמַחֵר יִהְיֶה הָאֵת הַזֶּה וַיַּעַשׂ	מִימֵי מִצְרַיִם וַתַּעַל הַצִּפְרָדַע וַתִּכַּס אֶת אֶרֶץ
ב-189	ב-182	ב-175	ב-168	ב-161	ב-154
הוּא וְעַבְדָּיו וַיַּחֲזֹק לֵב פְּרַעֲה וְלֹא שִׁלַּח אֶת	בְּאֶרֶץ גִּשְׁן אֲשֶׁר שָׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא הָיָה בְּרֹד	הַבְּרֹד: כָּבֵד מָאד אֲשֶׁר לֹא הָיָה כְּמֹהוּ בְּכָל	אֶרֶץ מִצְרַיִם וְהָיָה עַל הָאָדָם וְעַל הַבְּהֵמָה	וַיִּקְרָא פְּרַעֲה אֵל מֹשֶׁה וְלֹא אַהֲרֹן וַיֵּאמֶר לְכוּ	וַתִּכַּס אֶת אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיַּעֲשׂוּ כֵן הַחֲרָטְמִים

ב-225	ב-218	ב-211	ב-204	ב-197	ב-190
פני כי ביום ראתך פני תמות ויאמר משה	משה את ידו על השמים ויהי חשך אפלה	הותר הברד ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב	ארץ מצרים ויאכל את כל עשב הארץ את כל	ויצא מעם פרעה ויאמרו עבדי פרעה אליו עד	לב פרעה ולא שלח את בני ישראל: פאשר דבר
ב-226	ב-219	ב-212	ב-205	ב-198	ב-191
ראתך פני תמות ויאמר משה כן דברת: לא	חשך אפלה בכל ארץ מצרים שלושת ימים לא	ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה בכל	הארץ את כל אשר השאיר הברד ויט משה את	פרעה ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה	את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתתי
ב-227	ב-220	ב-213	ב-206	ב-199	ב-192
תמות ויאמר משה בן דברת: לא אסף עוד ראות	אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים לא ראו	רק את המות הזה ויצא מעם פרעה ויעתר	כל אשר השאיר הברד ויט משה את מטהו על	ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו	ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו
ב-228	ב-221	ב-214	ב-207	ב-200	ב-193
משה עוד נגע אחד אביא על פרעה ועל מצרים	לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת	ים חזק מאד וישא את הארבה ויתקעוהו	הברד ויט משה את מטהו על ארץ מצרים	פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח	יובל לראות את הארץ ואכל את יתר הפלטה
ב-229	ב-222	ב-215	ב-208	ב-201	ב-194
על פרעה ועל מצרים אחרי כן ישלח אתכם	ילך עמנו לא תשארו פרסה כי ממנו נקח	אל משה נטה ידך על השמים ויהי חשך על	הקדים נשא את הארבה ויעל הארבה על כל	מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים	כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו
ב-230	ב-223	ב-216	ב-209	ב-202	ב-195
ישלח אתכם מזה: בשלחו כלה גרש יגרש	לך אל תסף ראות פני כי ביום ראתך פני	ארץ מצרים וימש חשך ויט משה את ידו	ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן ויכס את עין	לנו למוקש שלח את האנשים ויעבדו את	האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם
ב-231	ב-224	ב-217	ב-210	ב-203	ב-196
בשלחו כלה גרש יגרש אתכם מזה דבר נא	ראות פני כי ביום ראתך פני תמות ויאמר	וימש חשך ויט משה את ידו על השמים	פרי העץ אשר הותר הברד ולא נותר כל ירק	ארץ מצרים בארבה ויעל על ארץ מצרים	הזה ויפן ויצא מעם פרעה ויאמרו עבדי

ב-267	ב-260	ב-253	ב-246	ב-239	ב-232
מז הארץ: כי אמרו כלנו מתים וישא העם	וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדלה	קדש וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם: כל	איש לפי אכלו תכסו על הששה שנה תמים וזכר בן	ישמע אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ	גרש יגרש אתכם מזה דבר נא באוני העם
ב-268	ב-261	ב-254	ב-247	ב-240	ב-233
הבצק אשר הוציאו ממצרים עלת מצות כי	וכל מצרים ותהי צעקה גדלה במצרים: כי	יהיה לכם: כל מלאכה לא יעשה בהם אך אשר	תמים וזכר בן שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן	לכם לחדשי השנה דברו אל כל עדת ישראל	בעיני עבדי פרעה ובעיני העם ויאמר משה
ב-269	ב-262	ב-255	ב-248	ב-241	ב-234
להתמהמה וגם צדה לא עשו להם ומושב	ותהי צעקה גדלה במצרים: כי אין בית אשר	את היום הזה לדרתיכם חקת עולם בראשן	אש ומצות על מרים יאכלהו אל תאכלו ממנו	השנה דברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשר	הלילה אני יוצא בתוך מצרים ומת כל בכור
ב-270	ב-263	ב-256	ב-249	ב-242	ב-235
ואהרן זאת חקת הפסח: כל בן נכר לא יאכל	שם מת ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר	אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מעדת	תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים: כי אם	לחדש הזה: ויקחו להם איש שיה לבית אבת שיה	צעקה גדלה בכל ארץ מצרים אשר כמהו
ב-271	ב-264	ב-257	ב-250	ב-243	ב-236
חקת הפסח: כל בן נכר לא יאכל בו וכל עבד	לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני	בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר	אם עלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו ולא תותירו	ויקחו להם איש שיה לבית אבת שיה לבית ואם	מצרים אשר כמהו לא נהייתה וקמהו לא
ב-272	ב-265	ב-258	ב-251	ב-244	ב-237
כל בן נכר לא יאכל בו וכל עבד איש מקנת כסף	קומו צאו מתוך עמי גם בני ישראל ולכו	ואת בתנינו הציל ויקד העם וישתחוו	לכם לאת על הבתים אשר אתם שם וראיתי	לבית אבת שיה לבית ואם ימעט הבית מהיות	תסף ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשנו
ב-273	ב-266	ב-259	ב-252	ב-245	ב-238
יאכל בו וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה אתו	מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את	פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי	שם וראיתי את הים ופסחתי עלכם ולא	לבית ואם ימעט הבית מהיות משה ולקח	ואחרי בן אצא ויצא מעם פרעה בחרו

ב-274	וְכָל עֶבֶד אִישׁ מִקְנַת כֶּסֶף וּמִלְתָּה אֹתוֹ אִזּוֹ יֹאכַל	ב-281	וְלַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם וַיַּעֲשׂוּ כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:	ב-288	וּלְטוֹטְפַת בֵּין עֵינָיִךְ: כִּי בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנִי
ב-275	יֹאכַל בּוֹ תוֹשֵׁב וְשֹׁכֵר לֹא יֹאכַל בּוֹ בְּבֵית אֶחָד	ב-282	בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֲדָם וּבְבַהֲמָה: לִי הוּא וַיֹּאמֶר	ב-289	וַיְהִי בְשִׁלַּח פָּרְעָה אֶת הָעָם וְלֹא נָחַם אֱלֹהִים
ב-276	תוֹשֵׁב וְשֹׁכֵר לֹא יֹאכַל בּוֹ בְּבֵית אֶחָד יֹאכַל	ב-283	וּבְבַהֲמָה: לִי הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָעָם זְכוֹר אֶת	ב-290	בְשִׁלַּח פָּרְעָה אֶת הָעָם וְלֹא נָחַם אֱלֹהִים דְּרָךְ
ב-277	עַד־תִּשְׁרָאֵל יַעֲשׂוּ אֹתוֹ וְכִי יִגוֹר אֶתְּךָ גֵר	ב-284	לִי הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָעָם זְכוֹר אֶת הַיּוֹם הַזֶּה	ב-291	אֶת הָעָם וְלֹא נָחַם אֱלֹהִים דְּרָךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים כִּי
ב-278	יַעֲשׂוּ אֹתוֹ וְכִי יִגוֹר אֶתְּךָ גֵר וַיַּעֲשֶׂה פֶסַח	ב-285	מֹשֶׁה אֶל הָעָם זְכוֹר אֶת הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יִצְאֹתֶם	ב-292	הַשְּׂבִיעַ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פִּקֹּד יִפְקֹד אֱלֹהִים
ב-279	וְכָל עֶרֶל לֹא יֹאכַל בּוֹ תוֹרֵה אַחַת יְהִי לְאֻזְרוֹחַ	ב-286	הַיּוֹמִים וְלֹא יִרְאֶה לָךְ חֲמִין וְלֹא יִרְאֶה	ב-293	אֶתְכֶם וַיִּסְעוּ מִסִּכְתּוֹ וַיַּחֲנוּ בְּאֶתֶם בְּקִצֵּה
ב-280	יֹאכַל בּוֹ תוֹרֵה אַחַת יְהִי לְאֻזְרוֹחַ וְלַגֵּר הַגֵּר	ב-287	וַהֲיָה לְאוֹת עַל יְדֻכָּה וּלְטוֹטְפַת בֵּין עֵינָיִךְ: כִּי	ב-294	בֵּין מְגֹדֵל וּבֵין הַיָּם: לִפְנֵי בַעַל צִפֹּן נִכְחוּ תַחְנוּ
ב-295	לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִבְכִים הֵם בְּאֶרֶץ סָגַר עֲלֵיהֶם	ב-296	מִלֶּךְ מִצְרַיִם וַיִּרְדֹּף אַחֲרָי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּבְנֵי	ב-302	וַיִּנְטָה אֶת יָדָךְ עַל הַיָּם וּבִקְעָהוּ וַיִּבְאוּ בְנֵי
ב-309	לְכָל חֵיל פָּרְעָה הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם בָּיָם: לֹא נִשְׂאָר	ב-303	וַיִּסַּע מִלֶּאדָּךְ הָאֱלֹהִים הַהַלְךְ לִפְנֵי מַחֲנֵה	ב-310	פָּרְעָה הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם בָּיָם: לֹא נִשְׂאָר בָּהֶם עַד
ב-311	בָּיָם: לֹא נִשְׂאָר בָּהֶם עַד אֶחָד וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ	ב-304	עֲמוּד הָעֵנָן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֵד מֵאַחֲרֵיהֶם	ב-312	מִצְרַיִם וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם מֵת עַל שִׁפְתַי הַיָּם
ב-313	גָּאָה גָּאָה סוּס וּרְכָבוֹ רָמָה בָּיָם עֲזִי וּזְמֶרֶת	ב-305	מֵאַחֲרֵיהֶם וַיִּבֵּא בֵּין מַחֲנֵה מִצְרַיִם וּבֵין	ב-306	יָדָךְ עַל הַיָּם וַיִּשְׁבּוּ הַיָּמִים עַל מִצְרַיִם עַל
ב-314	פָּרְעָה וַחֲמִילוֹ יִרְהַבְּיָם וּמִבְּחָר שִׁלְשִׁי טַבְּעוּ	ב-307	עַל מִצְרַיִם עַל רִכְבוֹ וְעַל פְּרִשְׁוֹ וַיִּט מֹשֶׁה אֶת	ב-308	הַרְכָּב וְאֶת הַפָּרָשִׁים לְכָל חֵיל פָּרְעָה הַבָּאִים
ב-315	טַבְּעוּ בָּיָם סוּף תַּהֲמַת יִכְסִּימוּ יִרְדּוּ בְּמַצּוֹלַת	ב-309	לְמֹת בְּמִדְבָּר: מָה זֹאת עֲשִׂיתָ לָנוּ לְהוֹצִיאָנוּ	ב-310	אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּסְעוּ וְאֶתְּךָ הָרַם אֶת מִטְּךָ

351-ב ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל יצא	344-ב הבאיש ורמה לא היתה בו ויאמר משה אכלהו	337-ב לאמר שמעתי את תלונת בני ישראל דבר אלהם	330-ב ויבאו כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר	323-ב גאה גאה סוס ורכבו רמה בים ויסע משה	316-ב תהמות בלב ים אמר אויב ארדה אשגי אחלק
352-ב וישראל את שמו מן והוא כורע גד לבן וטעמו	345-ב יהיה בו והי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט	338-ב ויהי בערב ותעל השלו ותכס את המחנה	331-ב לכם לחם מן השמים יוצא העם ולקטו	324-ב הם על כן קרא שמה מרה וילנו העם על משה	317-ב נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא נטית
353-ב מלא העמר ממנו למשמרת לדחתכם:	346-ב ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו	339-ב איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה	332-ב אשר ילקטו יום יום ויאמר משה ואהרן אל	325-ב קרא שמה מרה וילנו העם על משה לאמר מה	318-ב פלא נטית ימינה תבלעמו ארץ נחית
354-ב אהרן לפני העדת למשמרת ובני ישראל	347-ב לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי	340-ב העדיף המרבה והממעיט לא החסיר: איש לפי אכלו	333-ב יום יום ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל:	326-ב עץ וישלף אל המים וימתקו המים שם שם	319-ב עם זו גאלת נהלת בעוד אל גוה קדשך
355-ב שנה עד באם אל ארץ נושבת: את המן אכלו עד	348-ב השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם	341-ב משה אלהם: איש אל יותר ממנו עד בקר ולא	334-ב ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל: ערב	327-ב ומשפט ושם נסהו ויאמר אם שמוע תשמע	320-ב גוה קדשך שמעו עמים ירוון חיל אחז ישבי
356-ב לעיני זקני ישראל ויקרא שם המקום מסה	349-ב על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים	342-ב וחם השמש ונמס והי ביום הששי לקטו	335-ב את תלונתכם אשר אתם מלינם עליו ונחנו	328-ב אילמה ושם שתיים עשרה עינת מים ושבעים תמרים	321-ב יעבר עם זו קנית תבאמו ותטעמו
357-ב זקני ישראל ויקרא שם המקום מסה ומריבה:	350-ב הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש	343-ב ונמס והי ביום הששי לקטו לחם משנה שני	336-ב אל משה לאמר שמעתי את תלונת בני ישראל דבר	329-ב שתיים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם	322-ב כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב

393-ב הָהָר וּמִשָּׁה עָלָה אֶל הָאֱלֹהִים וַיִּקְרָא אֵלָיו	386-ב מִכָּל יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֹתָם רְאִשִׁים עַל הָעֵם שְׂרֵי	379-ב אִיעֲצֶדָּה וַיְהִי אֱלֹהִים עִמָּךְ הִיְהִי אַתָּה לְעַם מוֹל	372-ב מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד פְּרַעֲוֹה: אֲשֶׁר הֲצִיל אֶת הָעַם	365-ב זָכַר עֲמֻלְק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם וַיִּבֶן מִשָּׁה	358-ב אֲנָשִׁים וְצֹא הַלְחֵם בְּעַמְלֻק מִחֶרֶב אֲנָכִי
394-ב הָהָר לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב וַתִּגִּיד לְבָנָי	387-ב וַיִּתֵּן אֹתָם רְאִשִׁים עַל הָעֵם שְׂרֵי אֲלָפִים שְׂרֵי	380-ב אֶל הָאֱלֹהִים וְהִזְהַרְתָּה אֶתְהֵם אֶת הַחֲקִים וְאֵת	373-ב הֲצִיל אֶת הָעַם מִתַּחַת יַד מִצְרַיִם עַתָּה יִדְעֵתִי	366-ב עֲשֵׂה אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: כִּי הוֹצִיאָה	359-ב יָדוֹ וְגִבֹּר יִשְׂרָאֵל וְכֹאֲשֶׁר יִנִּיחַ יָדוֹ
395-ב רְאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרַיִם וְאֲשָׂא אֶתְכֶם	388-ב עַל הָעַם שְׂרֵי אֲלָפִים שְׂרֵי מֵאוֹת שְׂרֵי חֲמִשִּׁים	381-ב וְאֵת הַתּוֹרֹת וְהוֹדַעְתָּ לָהֶם אֵת הַדֶּרֶךְ יִלְכוּ	374-ב מִשָּׁה לְחַתְּנֹו: כִּי יָבֹא אֵלָי הָעַם לְדַרְשׁ אֱלֹהִים	367-ב גִּרְשָׁם כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נִכְרִיָּה וְשָׁם	360-ב יָדוֹ וְגִבֹּר עֲמֻלְק וַיְדִי מִשָּׁה כְּבָדִים וַיִּקְחוּ
396-ב אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרַיִם וְאֲשָׂא אֶתְכֶם עַל כְּנָפֵי	389-ב וְכָל הַדְּבָר הַקָּטָן יִשְׁפּוּטוּ הֵם וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה	382-ב הַדֶּרֶךְ יִלְכוּ כֹּה וְאֵת הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן	375-ב כִּי יָבֹא אֵלָי הָעַם לְדַרְשׁ אֱלֹהִים כִּי יִהְיֶה לָהֶם	368-ב מִחֶרֶב פְּרַעֲוֹה וַיָּבֹא יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה וּבָנָיו	361-ב וּמִזֶּה אַחַד וַיְהִי יָדָיו אֲמוֹנָה עַד בֹּא הַשָּׁמַשׁ
397-ב כֹּהֲנִים וְגוֹי קְדוֹשׁ: אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תִּדְבַּר	390-ב חֹתְנֹו וַיִּלָּךְ לוֹ אֵל אֶרְצוֹ בַּחֲדָשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאתָה	383-ב עַל־הֵם שְׂרֵי אֲלָפִים שְׂרֵי מֵאוֹת שְׂרֵי חֲמִשִּׁים	376-ב נָבַל תִּבְלֵ גַם אַתָּה גַם הָעַם הַזֶּה אֲשֶׁר עִמָּךְ: כִּי	369-ב מִשָּׁה וּבָנָיו וְאֲשֶׁתוֹ אֶל מֹשֶׁה: אֵל הַמִּדְבָּר אֲשֶׁר	362-ב אֲמוֹנָה עַד בֹּא הַשָּׁמַשׁ וַיַּחֲלֵשׁ יְהוֹשֻׁעַ אֶת
398-ב וַיַּעֲנוּ כָל הָעַם יַחְדָּו וַיֹּאמְרוּ כָל אֲשֶׁר דִּבֶּר	391-ב הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאתָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּיּוֹם	384-ב יָבֹא בְּשִׁלּוֹם וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה לְקוֹל חֹתְנֹו וַיַּעֲשׂ	377-ב תִּבְלֵ גַם אַתָּה גַם הָעַם הַזֶּה אֲשֶׁר עִמָּךְ: כִּי כָבֵד	370-ב הוּא חֹנֶה שָׁם הָר הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֵל מֹשֶׁה אֲנִי	363-ב בִּסְפָר וְשִׁים בְּאֲזָנַי יְהוֹשֻׁעַ: כִּי מַחֵה אֶמְחֶה
399-ב אֵל מֹשֶׁה הִנֵּה אֲנָכִי בֹא אֵלָיךְ בְּעַבְ הָעֵנָן	392-ב יִשְׂרָאֵל נִגְד הָהָר וּמִשָּׁה עָלָה אֶל הָאֱלֹהִים	385-ב וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה לְקוֹל חֹתְנֹו וַיַּעֲשׂ כָל אֲשֶׁר אָמַר	378-ב גַם הָעַם הַזֶּה אֲשֶׁר עִמָּךְ: כִּי כָבֵד מִמֶּךָ הַדְּבָר	371-ב וּלְמִצְרַיִם עַל אוֹדוֹת יִשְׂרָאֵל: אֵת כָּל הַתְּלָאָה אֲשֶׁר	364-ב וְשִׁים בְּאֲזָנַי יְהוֹשֻׁעַ: כִּי מַחֵה אֶמְחֶה אֶת זָכַר

400-ב	407-ב	414-ב	421-ב	428-ב	435-ב
בְּעֵבֶר הָעָנָן בְּעֵבוּר יִשְׁמַע הָעָם בְּדַבְרֵי עַמּוּד	מֹשֶׁה מִן הַהָר אֶל הָעָם וַיְקַדֵּשׁ אֶת הָעָם וַיְכַבְּסוּ	וַיִּתְרַד כָּל הַהָר מְאֹד וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ	שָׁקַר לֹא תִחַמַּד בַּיִת רַעַף לֹא תִחַמַּד אֲשֶׁת רַעַף	לִי וְזִבְחֹתַי עָלִיו אֶת עֲלֹתֶיךָ וְאֶת שְׁלֹמֶיךָ	יִתֵּן לֹא אִשָּׁה וַיִּלְדָּה לֹא בָנִים אוֹ בָנוֹת הָאִשָּׁה
401-ב	408-ב	415-ב	422-ב	429-ב	436-ב
הִשְׁמְרוּ לָכֶם עֲלוֹת בְּהָר וַיִּגַע בְּקִצְחוֹ: כָּל	יָמִים: אֵל תִּגְשׁוּ אֶל אִשָּׁה וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בַּהֵיט	הוֹלֵךְ וְחֹזֵק מְאֹד מֹשֶׁה יִדְבֹר וְהֶאֱלֹהִים	הַקּוֹלֹת וְאֶת הַלְפִידִם וְאֶת קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֶת	אָבוֹא אֵלֶיךָ וּבְרַכְתִּיךָ וְאִם מִזְבַּח אֲבָנִים	יֹאמֶר הָעֶבֶד אֶהְבֵּתִי אֶת אֲדֹנָי אֶת אִשְׁתִּי וְאֶת
402-ב	409-ב	416-ב	423-ב	430-ב	437-ב
בְּקִצְחוֹ: כָּל הַנִּגַּע בְּהָר מוֹת יוֹמָת לֹא תִגַע	תִּגְשׁוּ אֵל אִשָּׁה וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בַּהֵיט הַבִּקֹּר	לֶךְ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל פְּנֵי לֹא תַעֲשֶׂה לֶךְ	וְאֵל יִדְבֹר עִמָּנוּ אֱלֹהִים פֶּן נָמוּת וַיֹּאמֶר	וּבְרַכְתִּיךָ וְאִם מִזְבַּח אֲבָנִים תַעֲשֶׂה לִי לֹא	לֹא אֵצֶא חֲפָשִׁי וְהִגִּישׁוּ אֲדֹנָי אֶל הֶאֱלֹהִים
403-ב	410-ב	417-ב	424-ב	431-ב	438-ב
לֹא תִגַע בּוֹ יָד כִּי סָקוֹל יִסָּקֵל אוֹ יָרֵה יִיָּרֵה	אֶל אִשָּׁה וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בַּהֵיט הַבִּקֹּר וַיְהִי	אֱלֹהֶיךָ: לֹא תַעֲשֶׂה כָּל מְלֶאכֶה אֹתָהּ וּבִגְדֶהּ	וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָעָם אֵל תִּעְרָאוּ כִּי לְבַעֲבוֹר	מִזְבַּח אֲבָנִים תַעֲשֶׂה לִי לֹא תִבְנֶה אֹתָהּן גְּזִית: כִּי	שְׂאֵרָה כְּסוּתָהּ וְעִנְתָהּ לֹא יִגְרַע וְאִם שָׁלַשׁ אֱלֹהִים
404-ב	411-ב	418-ב	425-ב	432-ב	439-ב
סָקוֹל יִסָּקֵל אוֹ יָרֵה יִיָּרֵה אִם בְּהִמָּה אִם אִישׁ	בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בַּהֵיט הַבִּקֹּר וַיְהִי קוֹלֹת וּבְרָקִים	אֶת הָיָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם וַיַּעַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי	וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ אֶל הָעֶרְפֶּל אֲשֶׁר שָׁם הֶאֱלֹהִים	מִזְבְּחִי: אֲשֶׁר לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתֶךָ עָלָיו וְאֱלֹהִים	וְעִנְתָהּ לֹא יִגְרַע וְאִם שָׁלַשׁ אֱלֹהִים לֹא יַעֲשֶׂה לָהּ:
405-ב	412-ב	419-ב	426-ב	433-ב	440-ב
אִם אִישׁ לֹא יִחְיֶה בְּמִשְׁךָ הַיָּבֵל הַמָּה יַעֲלוּ בְּהָר	בַּהֵיט הַבִּקֹּר וַיְהִי קוֹלֹת וּבְרָקִים וַעֲנַן כָּבֵד	אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיִּקְדָּשׁוּהוּ כְּכָד אֶת אָבִיךָ וְאֶת	מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: אֲתֵם רְאִיתֶם כִּי מִן	עֲבָרֵי שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד וּבִשְׁבַעַת יֵצֵא לְחֲפָשִׁי	יִגְרַע וְאִם שָׁלַשׁ אֱלֹהִים לֹא יַעֲשֶׂה לָהּ: וַיֵּצֵאָה חֲנָם
406-ב	413-ב	420-ב	427-ב	434-ב	441-ב
בְּמִשְׁךָ הַיָּבֵל הַמָּה יַעֲלוּ בְּהָר וַיִּרַד מֹשֶׁה	כָּל הָעָם אֲשֶׁר בְּמִחְנֶה וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה אֶת הָעָם	תִּרְצַח לֹא תִנְאַף לֹא תִגַּב לֹא תַעֲנֶה כְּרַעַף עַד	מִן הַשָּׁמַיִם דִּבְרֹתַי עִמָּכֶם לֹא תַעֲשׂוּן אֹתִי:	אֲדֹנָי יִתֵּן לֹא אִשָּׁה וַיִּלְדָּה לֹא בָנִים אוֹ בָנוֹת	וְכִי יוֹד אִישׁ עַל רַעְיוֹנוֹ לְהַרְגוֹ בְּעֶרְמָה מֵעַם

ב-477	ב-470	ב-463	ב-456	ב-449	ב-442
שְׂדֵה או כָּרֶם וְשָׁלַח אֶת בְּעִירָהוּ וּבְעַר בְּשָׂדֵה	בְּקָר וְשֵׁלֶם תַּחַת הַשּׁוֹר וְאַרְבַּע צֵאן תַּחַת הַשֶּׁה	הַבּוֹר יִשְׁלֵם כֶּסֶף יָשִׁיב לְבַעְלָיו וְהֵמֶת יִהְיֶה	וְגַם בְּעַלְיוֹ יֹמֶת אִם כֶּפֶר יִוֹשֶׁת עָלָיו וְנָתַן	תַּחַת חֲבוּרָה וְכִי יָכֹה אִישׁ אֶת עֵין עַבְדּוֹ אוֹ אֶת עֵין	בְּעֶרְמָה מֵעַם מִזְבְּחֵי הַתְּקַחְנוּ לְמוֹת וּמִכָּה
ב-478	ב-471	ב-464	ב-457	ב-450	ב-443
וּבְעַר בְּשָׂדֵה אַחַר מֵיטֵב שְׂדֵהוּ וּמֵיטֵב כֶּרְמוֹ	וְהִכָּה וְנָתַת אֵין לוֹ דָּמִים אִם זָרְחָה הַשְּׂמֵשׁ עָלָיו	וְהֵמֶת יִהְיֶה לוֹ וְכִי יִגַּף שׁוֹר אִישׁ אֶת שׁוֹר רַעְהוּ	בְּעַלְיוֹ יֹמֶת אִם כֶּפֶר יִוֹשֶׁת עָלָיו וְנָתַן פְּרִין	עֵינוֹ וְאִם שָׁן עַבְדּוֹ אוֹ שָׁן אִמָּתוֹ יַפִּיל לַחֲפָשִׁי	וְהִכָּה אִישׁ אֶת רַעְהוּ בְּאֶבֶן אוֹ בְּאֶגְרֵף וְלֹא
ב-479	ב-472	ב-465	ב-458	ב-451	ב-444
וּמֵיטֵב כֶּרְמוֹ יִשְׁלֵם כִּי תִצָּא אֵשׁ וּמִצָּאָה קִצְיִם	אֵין לוֹ דָּמִים אִם זָרְחָה הַשְּׂמֵשׁ עָלָיו דָּמִים לוֹ: שְׁלֵם	לוֹ וְכִי יִגַּף שׁוֹר אִישׁ אֶת שׁוֹר רַעְהוּ וְנָתַת וּמִכְרוּ	יִוֹשֶׁת עָלָיו אוֹ בֶן יָגַח אוֹ בַת יָגַח כַּמִּשְׁפָּט הָזֶה	אֶת אִשָּׁה וְנָתַת סָקוֹל יִסְקַל הַשּׁוֹר וְלֹא יֵאָכֵל	יִתֵּן וּרְפָא יִרְפָּא וְכִי יָכֹה אִישׁ אֶת עַבְדּוֹ אוֹ
ב-480	ב-473	ב-466	ב-459	ב-452	ב-445
שְׁלֵם יִשְׁלֵם הַמְבַעֵר אֶת הַבְּעֵרָה כִּי יִתֵּן אִישׁ אֶל	זָרְחָה הַשְּׂמֵשׁ עָלָיו דָּמִים לוֹ: שְׁלֵם יִשְׁלֵם אִם אֵין	הֵמֶת יִחַצֹּן אוֹ נֹדַע כִּי שׁוֹר נָגַח הוּא מִתְמוֹל שְׁלֵשָׁם	בֶּן יָגַח אוֹ בַת יָגַח כַּמִּשְׁפָּט הָזֶה יַעֲשֶׂה לוֹ אִם	בְּשׂוֹר וּבַעַל הַשּׁוֹר נָקִי וְאִם שׁוֹר נָגַח הוּא מִתְמוֹל	יּוֹם אוֹ יוֹמִים יַעֲמֵד לֹא יִקָּם כִּי כֶּסֶף הוּא וְכִי
ב-481	ב-474	ב-467	ב-460	ב-453	ב-446
אֶת הַבְּעֵרָה כִּי יִתֵּן אִישׁ אֶל רַעְהוּ כֶּסֶף אוֹ כָּלִים	הַגִּנְבָה מִשּׁוֹר עַד חֲמוֹר עַד שֶׁה חַיִּים: שְׁנַיִם יִשְׁלֵם	שׁוֹר תַּחַת הַשּׁוֹר וְהֵמֶת יִהְיֶה לוֹ כִּי יִגְנֹב אִישׁ שׁוֹר אוֹ	כַּמִּשְׁפָּט הָזֶה יַעֲשֶׂה לוֹ אִם עַבְדּוֹ יָגַח הַשּׁוֹר אוֹ	וּבַעַל הַשּׁוֹר נָקִי וְאִם שׁוֹר נָגַח הוּא מִתְמוֹל שְׁלֵשָׁם	עָנוּשׁ יַעֲנֵשׁ כַּאֲשֶׁר יִשִּׁית עָלָיו בַּעַל הָאִשָּׁה
ב-482	ב-475	ב-468	ב-461	ב-454	ב-447
אִישׁ אֶל רַעְהוּ כֶּסֶף אוֹ כָּלִים לְשִׁמּוֹר וְגִנֵּב מִבַּיִת	שֶׁה חַיִּים: שְׁנַיִם יִשְׁלֵם כִּי יִבְעֵר אִישׁ שְׂדֵה אוֹ כָּרֶם	וְהֵמֶת יִהְיֶה לוֹ כִּי יִגְנֹב אִישׁ שׁוֹר אוֹ שֶׁה וּטְבַחוֹ אוֹ	אוֹ כִּי יִכְרֶה אִישׁ בַּר וְלֹא יִכְסְנוּ וְנָפַל שָׁמָּה	וְהֵמִית אִישׁ אוֹ אִשָּׁה הַשּׁוֹר יִסְקַל וְגַם בְּעַלְיוֹ	פָּצַע חֲבוּרָה תַּחַת חֲבוּרָה וְכִי יָכֹה אִישׁ אֶת עֵין
ב-483	ב-476	ב-469	ב-462	ב-455	ב-448
לֹא שָׁלַח יָדוֹ בְּמַלְאכַת רַעְהוּ עַל כֹּל דְּבַר פֶּשַׁע עַל	שְׁנַיִם יִשְׁלֵם כִּי יִבְעֵר אִישׁ שְׂדֵה אוֹ כָּרֶם וְשָׁלַח	אוֹ שֶׁה וּטְבַחוֹ אוֹ מִכְרוֹ חֲמֻשָּׁה בְּקָר וְשֵׁלֶם	אוֹ חֲמוֹר בַּעַל הַבּוֹר יִשְׁלֵם כֶּסֶף יָשִׁיב לְבַעְלָיו	הַשּׁוֹר יִסְקַל וְגַם בְּעַלְיוֹ יֹמֶת אִם כֶּפֶר יִוֹשֶׁת	חֲבוּרָה תַּחַת חֲבוּרָה וְכִי יָכֹה אִישׁ אֶת עֵין עַבְדּוֹ

ב-195	ב-125	ב-505	ב-498	ב-491	ב-484
משפט אבינד ברבו מדבר שקר תרחק ונקי	תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על רב	רעד עד בא השמש תשיבנו לו כי הוא כסותה	ישקל כמהר הבתולת מכשפה לא תחיה כל	יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם: אשר	על כל דבר פשע על שור על חמור על שיה על שלמה על כל
ב-205	ב-135	ב-605	ב-994	ב-292	ב-584
רשע ושחר לא תקח: כי השחר יעור פקחים	רבים לרעת ולא תענה על רב לנטת אחרי	עד בא השמש תשיבנו לו כי הוא כסותה לבדה	לא תחיה כל שכב עם בהמה מות יומת זבח	ישלם שנים לרעהו כי יתן איש אל רעהו	פשע על שור על חמור על שיה על שלמה על כל אבדה
ב-215	ב-145	ב-707	ב-000	ב-393	ב-686
וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי	לרעת ולא תענה על רב לנטת אחרי רבים	לו כי הוא כסותה לבדה הוא שמלתו לערו במה	וגר לא תונה ולא תלחצנו: כי גרים הייתם	לרעהו כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או	על שור על חמור על שיה על שלמה על כל אבדה אשר
ב-225	ב-155	ב-808	ב-010	ב-494	ב-787
ימים תעשה מעשיד יביום השביעי תשבת	ולא תענה על רב לנטת אחרי רבים להטת	כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני אלהים	אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה	יבאהו עד: הטרפה לא ישלם וכי ישאל איש	חמור על שיה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי
ב-235	ב-165	ב-909	ב-202	ב-595	ב-888
אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים	תענה על רב לנטת אחרי רבים להטת ונדל	בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכנו אתו	לו כנשה לא תשימו עלינו נשד אם חבל תחבל	ישאל איש מעם רעהו ונשבר או מת בעליו אין	על שיה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה
ב-245	ב-175	ב-1010	ב-303	ב-696	ב-899
ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על	שור איבד או חמורו תעה: השב תשיבנו לו	תשלכנו אתו לא תשא שמע שוא אל תשת ירך עם	תשימו עלינו נשד אם חבל תחבל שלמת רעד	בעליו עמו לא ישלם: אם שכיר הוא בא בשכרו	על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים
ב-255	ב-185	ב-1111	ב-404	ב-797	ב-990
מצות כאשר צויתך למועד חדש האביב	חמורו תעה: השב תשיבנו לו כי תראה חמור	לא תשא שמע שוא אל תשת ירך עם רשע להיות עד	נשד אם חבל תחבל שלמת רעד עד בא השמש	לא ישלם: אם שכיר הוא בא בשכרו וכי יפתה	אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם:

ב-561	ב-554	ב-547	ב-540	ב-533	ב-526
אוֹתָּךְ אֶת תְּבִנֹתַי הַמְשִׁכֵּן וְאֶת תְּבִנֹתַי כָּל כְּלָיו וְכֵן	תְּרוּמָתִי וְזֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֲתָם: זָה־ב	הִהְרֵה וְהִיָּה שָׁם וְאֶתְנֶה לְךָ אֶת לַחַת הָאֲבֹן	כִּי יִהְיֶה לְךָ לְמוֹקֵשׁ וְאֵל מִשֶּׁה אָמַר עֲלֶיהָ אֵל	וְהִפְנִיעֲנִי הַחַי וְהַיּוֹסִי וְהִכְחַדְתִּיו לֹא	הָאָבִיב כִּי בֹ יִצְאֶת מִמִּצְרַיִם וְלֹא יָרְאוּ
ב-562	ב-555	ב-548	ב-541	ב-534	ב-527
תְּבִנֹתַי הַמְשִׁכֵּן וְאֶת תְּבִנֹתַי כָּל כְּלָיו וְכֵן תַּעֲשׂוּ	וְזֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֲתָם: זָה־ב וְכֶסֶף	וַיִּקַּם מִשֶּׁה וַיְהוֹשֶׁעַ מִשְׁרָתוֹ וַיַּעַל מִשֶּׁה	כָּל הַמְשַׁפְּטִים וַיַּעַן כָּל הָעָם קוֹל אֶחָד וַיֹּאמְרוּ	לֹא אֲנִי־שָׁנוּ מִפְּנֵי בְשֹׁנֵה אֶחָת: פֶּן תִּהְיֶה	הָאֶסֶף בְּצֵאת הַשָּׁנָה בְּאֶסְפֵּךְ אֶת מַעֲשֵׂי־ךָ
ב-563	ב-556	ב-549	ב-542	ב-535	ב-528
וְאֶת תְּבִנֹתַי כָּל כְּלָיו וְכֵן תַּעֲשׂוּ וְעֲשׂוּ אֲרוֹן	וְעֵרַת אֵילִם מֵאֲדָמִים וְעֵרַת תַּחֲשִׁים וְעֲצֵי	הַר הָאֱלֹהִים וְאֵל הַזְּקֵנִים אָמַר שָׁבוּ לָנוּ בְּזֶה	הַדָּם וְיִשָּׂם בְּאֵגְוֹת וְחֲצִי הַדָּם זֶרֶק עַל	וְנַחֲלֹת אֶת הָאָרֶץ וְשִׁתִּי אֶת גְּבֻלְךָ מִיַּם סוּף	תִּזְבַּח עַל חֲמִין דָּם זָבָחִי וְלֹא יִלִּין חֶלֶב חַיִּי עַד
ב-564	ב-557	ב-550	ב-543	ב-536	ב-529
יִהְיוּ הַבְּדִים: לֹא יִסְרוּ מִמֶּנּוּ וְנִתְּתָ אֵל	וְעֵרַת תַּחֲשִׁים וְעֲצֵי שֹׁטִים שֶׁמֶן לְמֵאֹר בְּשָׂמִים	וְאֵל הַזְּקֵנִים אָמַר שָׁבוּ לָנוּ בְּזֶה עַד אֲשֶׁר נָשׁוּב	וְחֲצִי הַדָּם זֶרֶק עַל הַמִּזְבֵּחַ וַיִּקַּח סֶפֶר	מִיַּם סוּף וְעַד יָם פְּלִשְׁתִּים וּמִמְדְּבָר עַד הַנֶּהָר: כִּי	חֶלֶב חַיִּי עַד בְּקֶר רֵאשִׁית בְּבוּרֵי אֲדָמָתְךָ תָּבִיא
ב-565	ב-558	ב-551	ב-544	ב-537	ב-530
בְּכַנְפֵיהֶם עַל הַכַּפֹּרֶת וּפְנִיָהֶם אִישׁ אֵל אָחִיו אֵל	תַּחֲשִׁים וְעֲצֵי שֹׁטִים שֶׁמֶן לְמֵאֹר בְּשָׂמִים לְשֶׁמֶן	אֵל הָהָר וַיְהִי מִשֶּׁה בְּהָר אֲרָבָעִים יוֹם וְאֲרָבָעִים	וַיִּקַּח מִשֶּׁה אֶת הַדָּם וַיִּזְרַק עַל הָעָם וַיֹּאמֶר	בְּאֲרָצְךָ פֶּן יַחֲטִיאוּ אֶתְךָ לִי: כִּי תַעֲבֹד אֶת	הַמִּקוֹם אֲשֶׁר הִכַּנְתִּי הַשֶּׁמֶר מִפְּנֵי וְשִׁמְעַ
ב-566	ב-559	ב-552	ב-545	ב-538	ב-531
עַל הַכַּפֹּרֶת וּפְנִיָהֶם אִישׁ אֵל אָחִיו אֵל הַכַּפֹּרֶת	בְּשָׂמִים לְשֶׁמֶן הַמְשֻׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים אֲבָנֵי	לְאֹמֵר דְּבַר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה: מֵאֵת	לְבַנֵּת הַסַּפִּיר וּכְעָצֵם הַשָּׁמַיִם לְטֹהַר וְאֵל	פֶּן יַחֲטִיאוּ אֶתְךָ לִי: כִּי תַעֲבֹד אֶת אֱלֹהֵיהֶם	אֵל תִּמְרֹ בּוֹ: כִּי לֹא יִשָּׂא לְפָשְׁעֵכֶם כִּי שָׂמִי בְּקִרְבּוֹ
ב-567	ב-560	ב-553	ב-546	ב-539	ב-532
אֶת הַכַּפֹּרֶת עַל הָאָרוֹן מִלְּמַעְלָה וְאֵל הָאָרוֹן	מִרְאֵה אוֹתָּךְ אֶת תְּבִנֹתַי הַמְשִׁכֵּן וְאֶת תְּבִנֹתַי כָּל כְּלָיו	לִי תְרוּמָה: מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ תִקְחוּ אֶת	לְטֹהַר וְאֵל אֲצִילִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שְׁלַח יָדוֹ	כִּי תַעֲבֹד אֶת אֱלֹהֵיהֶם כִּי יִהְיֶה לְךָ לְמוֹקֵשׁ	תִּמְרֹ בּוֹ: כִּי לֹא יִשָּׂא לְפָשְׁעֵכֶם כִּי שָׂמִי בְּקִרְבּוֹ כִּי

ב-603	ב-596	ב-589	ב-582	ב-575	ב-568
אָהֲרֹן נָדַב וְאַבְיָהוּא אֶלְעָזָר וְאַיִתָּמָר בְּנֵי	לַחַת תַּעֲשֶׂה אֲתָו: כַּאֲשֶׁר הִרְאָה אֲתָךְ בְּהָר כֶּן	וְהִבַּאתְ אֶת הַקְּרָסִים בְּלֵלֹאת וְחִבְרַתְ אֶת	הָאֲחָת מִדָּה אֲחַת לְכָל הַיְרִיעֹת חֲמֹשׁ הַיְרִיעֹת	וְנָתַתְ עַל הַשְּׁלֶחַן לַחֵם פָּנִים לְפָנַי תָּמִיד	אֲשֶׁר עַל אֲרוֹן הָעֵדוּת אֶת כָּל אֲשֶׁר אַצְוֶה אוֹתָךְ
ב-604	ב-597	ב-590	ב-583	ב-576	ב-569
אֵל כָּל חֲכָמַי לֵב אֲשֶׁר מִלְּאֲתֵי רוּחַ חֲכָמָה וְעָשׂו	וְעָשִׂית אֶת חֲצֵר הַמִּשְׁכָּן לַפָּאֵת נִגְב תִּימְנָה	הָאֲמָה רֹחַב הַקְּרֹשׁ הָאֲחָד שְׁתֵּי יָדוֹת לַקְּרֹשׁ	חִבְרַת אִשָּׁה אֵל אַחָתָה וְעָשִׂית לְלֵאֹת תִּכְלַת עַל	וְשִׁלְשָׁה גְבָעִים מִשְׁקָדִים בַּקֶּנֶה הָאֲחָד כְּפֹתֵר	הָעֵדוּת אֶת כָּל אֲשֶׁר אַצְוֶה אוֹתָךְ אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
ב-605	ב-598	ב-591	ב-584	ב-577	ב-570
אֲשֶׁר יַעֲשׂו הַשָּׁן וְאַפּוֹד וּמַעִיל וְכַתְנֹת תִּשְׁבִּיץ	חֲצֵר הַמִּשְׁכָּן לַפָּאֵת נִגְב תִּימְנָה קַלְעִים לַחֲצֵר	תַּחַת הַקְּרֹשׁ הָאֲחָד וְלִירְכָתַי הַמִּשְׁכָּן יָמָה	חֲמֻשִּׁים קְרָסִי זָהָב וְחִבְרַתְ אֶת הַיְרִיעֹת אִשָּׁה	וְכַפֹּתֵר תַּחַת שְׁנֵי הַקֶּנִּים מִמֶּנֶּה וְכַפֹּתֵר תַּחַת	וְעָשִׂית לוֹ מִסְגֵּרַת טַפַּח סָבִיב וְעָשִׂית זָר
ב-606	ב-599	ב-592	ב-585	ב-578	ב-571
שְׁתֵּי אֲבָנֵי שֹׁהַם וּפְתֻחַת עֲלֵיהֶם שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל	חֲמֻשִּׁים אָמָה וְחֲמֹשׁ עֶשְׂרֵה אָמָה קַלְעִים לַכְּתֵף	תַּחַת הַקְּרֹשׁ הָאֲחָד וְעָשִׂית בְּרִיחֹם עֲצֵי	הַמִּשְׁכָּן אֲחָד וְעָשִׂית יְרִיעֹת עֲזִים לְאַהֶל	וְכַפֹּתֵר תַּחַת שְׁנֵי הַקֶּנִּים מִמֶּנֶּה וְכַפֹּתֵר תַּחַת	לוֹ אַרְבַּע טַבָּעוֹת זָהָב וְנָתַתְ אֶת הַטַּבָּעוֹת עַל
ב-607	ב-600	ב-593	ב-586	ב-579	ב-572
יִשְׂרָאֵל שֹׁשֶׁה מִשְׁמַתֶּם עַל הָאֲבָן הָאֲחָת וְאֶת	וְוִיהֶם כֶּסֶף וְאַדְנִיָּהֶם נַחֲשֹׁת אַרְךָ הַחֲצֵר	צֹלַע הַמִּשְׁכָּן תִּימְנָה וְהַשְּׁלֶחַן תַּתֵּן עַל צֹלַע	עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת וְחִבְרַתְ אֶת חֲמֹשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד	טְהוֹר יַעֲשֶׂה אֵתָה אֶת כָּל הַכֵּלִים הָאֵלֶּה וְרָאֵה	וְנָתַתְ אֶת הַטַּבָּעוֹת עַל אַרְבַּע הַפָּאֵת אֲשֶׁר
ב-608	ב-601	ב-594	ב-587	ב-580	ב-573
מַעֲשֵׂה חֲרָשׁ אֲבָן פְּתוּחֵי חֲתָם תַּפְתַּח אֶת שְׁתֵּי	כְּתִית לְמָאוֹר: לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד בְּאֵהֶל מוֹעֵד	חֲמֻשָּׁה אֲדָנֵי נַחֲשֹׁת וְעָשִׂית אֶת הַמְּזוּבָח	וְכַפֹּלַתְ אֶת הַיְרִיעָה הַשְּׁשִׁית אֵל מוֹל פְּנֵי הָאֵהֶל	כְּרָבִים מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב תַּעֲשֶׂה אֲתָם אַרְךָ הַיְרִיעָה	הַטַּבָּעוֹת עַל אַרְבַּע הַפָּאֵת אֲשֶׁר לְאַרְבַּע רִגְלָיו
ב-609	ב-602	ב-595	ב-588	ב-581	ב-574
אֲבָן פְּתוּחֵי חֲתָם תַּפְתַּח אֶת שְׁתֵּי הָאֲבָנִים עַל	וְאֵתָה הַקְּרָב אֶלֶיךָ אֶת אֲהֲרֹן אַחִידךָ וְאֶת	רְבוּעַ יְהִיָּה הַמְּזוּבָח וְשִׁלַּשׁ אֲמוֹת קָמְתוֹ	מוֹל פְּנֵי הָאֵהֶל וְעָשִׂית חֲמֻשִּׁים לְלֵאֹת עַל שְׁפַת	חֹשֶׁב תַּעֲשֶׂה אֲתָם אַרְךָ הַיְרִיעָה הָאֲחַת שְׁמֹנֶה	טְהוֹר תַּעֲשֶׂה אֲתָם וְנָתַתְ עַל הַשְּׁלֶחַן לַחֵם

ב-645 על המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה והיה	ב-638 לא יקרע ועשית על שוליו רמני תכלת	ב-631 תכלת להיות על חשב האפוד ולא יזח החשן	ב-624 שתי טבעות זהב ושמת אתם על שני קצות החשן על	ב-617 ונתתה את שרשרת העבתת על המשבצת	ב-610 חתם תפתח את שתי האבנים על שמות בני ישראל
ב-646 להם אבנים ומגבעות תעשה להם לכבוד	ב-639 שני על שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם	ב-632 להיות על חשב האפוד ולא יזח החשן מעל	ב-625 ושמת אתם על שני קצות החשן על שפתו אשר אל	ב-618 ארכו וורת רחבו ומלאת בו מלאת אבן	ב-611 זהב תעשה אתם ושמת את שתי האבנים על
ב-647 או בגשתם אל המזבח לשרת בקדש ולא	ב-640 על שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב	ב-633 חשב האפוד ולא יזח החשן מעל האפוד	ב-626 קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפוד ביתה	ב-619 מלאת אבן ארבעה טורים אבן: טור אדם פטדה	ב-612 אתם ושמת את שתי האבנים על כתפת האפוד
ב-648 בקדש ולא ישאו עון ומתו: חקת עולם לו	ב-641 ופעמני זהב בתוכם סביב פעמון זהב	ב-634 מעל האפוד ונשא אהרן את שמות בני ישראל	ב-627 שפתו אשר אל עבר האפוד ביתה ועשית שתי	ב-620 ועשית על החשן שרשרת גבלת מעשה עבת	ב-613 ושמת את שתי האבנים על כתפת האפוד אבני
ב-649 וזה הדבר אשר תעשה להם לקדש אתם	ב-642 סביב והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו	ב-635 שמות בני ישראל בחשן המשפט על לבו בבאו	ב-628 מטבעתו אל טבעת האפוד בפתיל תכלת להיות על	ב-621 ואת שתי קצות שתי העבתת תתן על שתי המשבצות	ב-614 האבנים על כתפת האפוד אבני זכרון לבני
ב-650 לקדש אתם לכהן לי: לקח פר אחד בן בקר	ב-643 ושמת אתו על פתיל תכלת והיה על המצנפת	ב-636 מעיל האפוד כליל תכלת והיה פי ראשו בתוכו	ב-629 טבעת האפוד בפתיל תכלת להיות על חשב האפוד	ב-622 שתי המשבצות ונתתה על כתפות האפוד אל מול	ב-615 משבצת זהב ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת
ב-651 אתם לכהן לי: לקח פר אחד בן בקר ואילים	ב-644 תכלת והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת	ב-637 מעשה ארג כפי תחרא יהיה לו לא יקרע	ב-630 האפוד בפתיל תכלת להיות על חשב האפוד ולא	ב-623 ועשית שתי טבעות זהב ושמת אתם על שני קצות	ב-616 ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה אתם

ב-687 הַנוֹתֵר בְּאֵשׁ לֹא יֵאָכֵל כִּי קֹדֶשׁ הוּא וְעֵשִׂיתָ	ב-680 לֶדָּ לְמִנְהָ וְקִדְשָׁתָּ אֶת חֲזוּהָ הַתְּנוּפָה וְאֵת	ב-673 עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְלִקְחֹתָ מִן הַדָּם אֲשֶׁר עַל	ב-666 כָּל הַדָּם תִּשְׁפֹּךְ אֶל יְסוּד הַמִּזְבֵּחַ וְלִקְחֹתָ אֶת	ב-659 וְלִקְחֹתָ אֶת הַבְּגָדִים וְהַלְבָּשָׁתָּ אֶת אֲהֶרֶן אֶת	ב-652 אֶחָד בְּזֶן בְּקָר וְאֵילִם שְׁנַיִם תְּמִימִם וְלָחֶם מִצּוֹת
ב-688 וּלְבָנָיו כִּכְהֵן כָּכָל אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם שְׁבַעַת	ב-681 עוֹלָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי תִרְוַמָּה הוּא וּתִרְוַמָּה יִהְיֶה	ב-674 עַל הַמִּזְבֵּחַ וּמִשְׁמֵן הַמִּשְׁחָה וְהַזֵּית עַל	ב-667 תִּקַּח וְסָמְכוּ אֲהֶרֶן וּבְנָיו אֶת יָדֵיהֶם עַל רֹאשׁ	ב-660 אֶת הַכֹּתֶנֶת וְאֵת מְעִיל הָאָפֶד וְאֵת הָאָפֶד	ב-653 בְּקָר וְאֵילִם שְׁנַיִם תְּמִימִם וְלָחֶם מִצּוֹת וְחֵלֶת
ב-689 אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם שְׁבַעַת יָמִים תִּמְלֵא יָדָם	ב-682 הַכֹּהֵן תִּחְתְּנוּ מִבְּנָיו: אֲשֶׁר יָבֹא אֶל אֹהֶל מוֹעֵד	ב-675 אֹתוֹ וְקִדַּשׁ הוּא וּבְגָדָיו וּבְנָיו וּבְגָדֵי בְנָיו	ב-668 וְנִתְּתָ עַל נִתְחָיו וְעַל רֹאשׁוֹ וְהִקְטַרְתָּ אֶת	ב-661 הַמִּצְנֶפֶת עַל רֹאשׁוֹ וְנִתְּתָ אֶת גִּזְרֵי הַקִּדָּשׁ	ב-654 וְאֵילִם שְׁנַיִם תְּמִימִם וְלָחֶם מִצּוֹת וְחֵלֶת מִצּוֹת
ב-690 תִּטְאֵת תַּעֲשֶׂה לַיּוֹם עַל הַכִּפָּרִים וְחִטָּאתָ עַל	ב-683 תִּחְתְּנוּ מִבְּנָיו: אֲשֶׁר יָבֹא אֶל אֹהֶל מוֹעֵד לְשֵׁרֵת	ב-676 וְאֵת הַחֶלֶב הַמְכַסֶּה אֶת הַקָּרֵב וְאֵת יִתְרֵת	ב-669 אֶזְנוֹ אֲהֶרֶן וְעַל תְּנוּף אֶזְנוֹ בְּנָיו הַיְמָנִית וְעַל	ב-662 אֲבַנְט אֲהֶרֶן וּבְנָיו וְחִבְשָׁתָּ לָהֶם מִגְּבַעַת	ב-655 תְּמִימִם וְלָחֶם מִצּוֹת וְחֵלֶת מִצּוֹת בְּלוֹלֹת בְּשֶׁמֶן
ב-691 אֹתוֹ לְקִדְשׁוֹ שְׁבַעַת יָמִים תִּכַּפֵּר עַל הַמִּזְבֵּחַ	ב-684 אֲשֶׁר יָבֹא אֶל אֹהֶל מוֹעֵד לְשֵׁרֵת בִּקְדָּשׁ וְאֵת	ב-677 וְאֵת הַחֶלֶב אֲשֶׁר עָלֶיהֶן וְאֵת שׁוֹךְ הַיָּמִין: כִּי	ב-670 תִּנּוּף אֶזְנוֹ בְּנָיו הַיְמָנִית וְעַל בִּהֶן יָדָם הַיְמָנִית	ב-663 וּמְלֵאֲתָ יָד אֲהֶרֶן וְזֶד בְּנָיו וְהִקְרַבְתָּ אֶת	ב-656 מִצּוֹת וְחֵלֶת מִצּוֹת בְּלוֹלֹת בְּשֶׁמֶן וְרִיקוּי מִצּוֹת
ב-692 אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַל הַמִּזְבֵּחַ: כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה שְׁנַיִם	ב-685 בִּקְדָּשׁ וְאֵת אֵיל הַמִּלֵּאִים תִּקַּח וּבִשְׁלַתָּ אֶת	ב-678 אֲשֶׁר עָלֶיהֶן וְאֵת שׁוֹךְ הַיָּמִין: כִּי אֵיל מִלֵּאִים הוּא	ב-671 הַיְמָנִית וְעַל בִּהֶן רִגְלֵם הַיְמָנִית וְזִרְקַתָּ אֶת	ב-664 מוֹעֵד וְסָמַד אֲהֶרֶן וּבְנָיו אֶת יָדֵיהֶם עַל רֹאשׁ	ב-657 מִצּוֹת מִשְׁחִים בְּשֶׁמֶן סֶלֶת חֲטִיִּם תַּעֲשֶׂה אֹתָם
ב-693 עַל הַמִּזְבֵּחַ: כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה שְׁנַיִם לַיּוֹם תִּמְיֵד אֶת	ב-686 אֵיל הַמִּלֵּאִים תִּקַּח וּבִשְׁלַתָּ אֶת בְּשָׂרוֹ בְּמָקָם	ב-679 אֵיל מִלֵּאִים הוּא וְכִכְר לָחֶם אַחַת וְחֵלֶת לָחֶם	ב-672 רִגְלֵם הַיְמָנִית וְזִרְקַתָּ אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ	ב-665 אֶת יָדֵיהֶם עַל רֹאשׁ הַפֶּר וְשִׁחַטְתָּ אֶת הַפֶּר לִפְנֵי	ב-658 הָאֵילִם וְאֵת אֲהֶרֶן וְאֵת בְּנָיו תִּקְרִיב אֶל פֶּתַח

ב-729	ב-722	ב-715	ב-708	ב-701	ב-694
יהיה לכם איש אשר ירקח כמהו ואשר יתן	מזבח הקטרת ואת מזבח העלה ואת כל כליו	את אהל מועד ואת ארון העדת ואת השלחן	כל העבר על הפקדים מן עשרים שנה ומעלה	העדת אשר אנעד לך שמה והקטיר עליו	בשמן פתית רבע ההין וגסוף רביעת ההין
ב-730	ב-723	ב-716	ב-709	ב-702	ב-695
ממנה הרק ונתתה ממנה לפני העדת	הקטרת ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת	ארון העדת ואת השלחן ואת כל כליו ואת	ירבה והדל לא ימעיט ממחצית השקל לתת	אשר אנעד לך שמה והקטיר עליו אהרן	תעשה אתו אמה ארכו ואמה רחבו רבוע
ב-731	ב-724	ב-717	ב-710	ב-703	ב-696
לפני העדת באהל מועד אשר אנעד לך	מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיר ואת	ואת השלחן ואת כל כליו ואת המנרה ואת	מועד ירחצו מים ולא ימתו או בגשתם אל	אנעד לך שמה והקטיר עליו אהרן קטרת	ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה ואמתיים
ב-732	ב-725	ב-718	ב-711	ב-704	ב-697
רוח אלהים בחכמה ובתבונה וכדעת וככל	אתם לכהן לי ואל בני ישראל תדבר לאמר:	ואת כל כליו ואת המנרה ואת כליה ואת	או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה	שמה והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר	טהור את גגו ואת קירתי סביב ואת קרנתיו
ב-733	ב-726	ב-719	ב-712	ב-705	ב-698
הנה נתתי אתו את אהליאב בן אחיסאף	לדרתיכם על בשר אדם לא יסד ובמתכנתו לא	ואת המנרה ואת כליה ואת מזבח הקטרת	לאמר ואתה קח לך בשמים ראש מר דרור חמש מאות	לא תסכו עליו וכפר אהרן על קרנתיו אחת	ואת קירתי סביב ואת קרנתיו ועשיתי לו
ב-734	ב-727	ב-720	ב-713	ב-706	ב-699
נתתי חכמה ועשו את כל אשר צויתך את	כמהו קדש הוא קדש יהיה לכם איש אשר ירקח	המנרה ואת כליה ואת מזבח הקטרת ואת	קח לך בשמים ראש מר דרור חמש מאות וקנמן בשם	עליו וכפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה:	זהב תעשה לו מתחת לזרו על שתי צלעותיו
ב-735	ב-728	ב-721	ב-714	ב-707	ב-700
האהל ואת השלחן ואת כליו ואת המנרה	קדש הוא קדש יהיה לכם איש אשר ירקח כמהו	כליה ואת מזבח הקטרת ואת מזבח העלה	ומשחת בו את אהל מועד ואת ארון העדת	ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו	העדת לפני הכפרת אשר על העדת אשר

771-ב	764-ב	757-ב	750-ב	743-ב	736-ב
וַיִּשְׂרֹף בְּאֵשׁ וַיִּטְחֵן עַד אֲשֶׁר דָּק וַיֹּזַר עַל פְּנֵי	פְּנֵי הָאֲדָמָה שׁוֹב מִחֲרוֹן אַפָּד וְהִנָּחֵם עַל	יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלִיד מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֵּרָא	בְּרִית עֹלָם בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הוּא לְעֹלָם: כִּי	אֵל מֹשֶׁה לֵּאמֹר וְאַתָּה דַּבֵּר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר	הִשְׁלַחַן וְאַתָּה כְּלָיו וְאַתָּה הַמְּנַרְה הַטְּהַרְה וְאַתָּה
772-ב	765-ב	758-ב	751-ב	744-ב	737-ב
בְּאֵשׁ וַיִּטְחֵן עַד אֲשֶׁר דָּק וַיֹּזַר עַל פְּנֵי הַמַּיִם	וְהִנָּחֵם עַל הַרְעָה לְעַמֶּד זָכַר לְאַבְרָהָם	הַדְּרֹךְ אֲשֶׁר צִוִּיתֶם עֲשׂוּ לָהֶם עֲגֹל מַסְכָּה	לְדַבֵּר אֵתוֹ בְּהַר סִינַי שְׁנֵי לַחַת הָעֵדוּת לַחַת	וְאַתָּה דַּבֵּר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֲדָ אֵת שְׁבַתְתֵּנִי	כְּלִיָּה וְאַתָּה מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת וְאַתָּה מִזְבַּח הָעֹלָה
773-ב	766-ב	759-ב	752-ב	745-ב	738-ב
עַל פְּנֵי הַמַּיִם וַיִּשָּׂק אֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה	מֹשֶׁה מִן הַהָר וַיִּשְׁנֵי לַחַת הָעֵדוּת בְּיָדוֹ: לַחַת	צִוִּיתֶם עֲשׂוּ לָהֶם עֲגֹל מַסְכָּה וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ	סִינַי שְׁנֵי לַחַת הָעֵדוּת לַחַת אֲבָן כְּתָבִים בְּאֶצְבָּע	אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֲדָ אֵת שְׁבַתְתֵּנִי תִּשְׁמְרוּ: כִּי אוֹת	מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת וְאַתָּה מִזְבַּח הָעֹלָה וְאַתָּה כָּל כְּלָיו
774-ב	767-ב	760-ב	753-ב	746-ב	739-ב
גְּדֹלָה וַיֹּאמֶר אֶהְרֹן אֵל יִחַר אָף אֲדַנִּי אֶתָּה	לַחַת הָעֵדוּת בְּיָדוֹ: לַחַת כְּתָבִים מִשְׁנֵי עֲבָרֵיהֶם	עַם קָשָׁה עֲרֹף הוּא וְעַתָּה הִנֵּיחָה לִּי וַיִּחַר אָפִי	הָעֵדוּת לַחַת אֲבָן כְּתָבִים בְּאֶצְבָּע אֱלֹהִים וַיֵּרָא	תִּשְׁמְרוּ: כִּי אוֹת הוּא בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם לְדַרְתֵּיכֶם	הַקְּטֹרֶת וְאַתָּה מִזְבַּח הָעֹלָה וְאַתָּה כָּל כְּלָיו וְאַתָּה
775-ב	768-ב	761-ב	754-ב	747-ב	740-ב
הָעַם כִּי בָרַע הוּא וַיֹּאמְרוּ לִי עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים	בְּיָדוֹ: לַחַת כְּתָבִים מִשְׁנֵי עֲבָרֵיהֶם מִזָּה וּמִזָּה	בְּכַח גְּדוֹל וּבְיַד חֲזָקָה לְמַה יֹאמְרוּ מִצְרַיִם	כְּתָבִים בְּאֶצְבָּע אֱלֹהִים וַיֵּרָא הָעַם כִּי בִשֵׁשׁ מֹשֶׁה	קָדַשׁ הוּא לָכֶם מִחֲלָלִיָּה מוֹת יוֹמֵת כִּי כָּל הָעֲשֵׂה	מִזְבַּח הָעֹלָה וְאַתָּה כָּל כְּלָיו וְאַתָּה הַכִּיּוֹר וְאַתָּה
776-ב	769-ב	762-ב	755-ב	748-ב	741-ב
לִי עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לִפְנֵינוּ: כִּי	וַיֹּאמֶר אִין קוֹל עֲנוֹת גְּבוּרָה וְאִין קוֹל עֲנוֹת חֲלוּשָׁה	וּבְיַד חֲזָקָה לְמַה יֹּאמְרוּ מִצְרַיִם לֵאמֹר בְּרַעָה	קוֹם עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לִפְנֵינוּ כִּי	כָּל הָעֲשֵׂה בָּהּ מְלֹאכָה וְנִכְרְתָהּ הַנִּפְשׁ הַהוּא	לְכַהֵן וְאַתָּה שְׁמֹן הַמִּשְׁחָה וְאַתָּה קְטֹרֶת הַסַּמִּים
777-ב	770-ב	763-ב	756-ב	749-ב	742-ב
אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לִפְנֵינוּ: כִּי זֶה מֹשֶׁה הָאִישׁ	מֹשֶׁה וַיִּשְׁלַח מִיָּדוֹ אֵת הַלָּחַת וַיִּשְׁבֵּר אֶתָּם	אֶתָּם בְּהָרִים וּלְכַלְתֶּם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה שׁוֹב	אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לִפְנֵינוּ כִּי זֶה מֹשֶׁה הָאִישׁ	לְדַרְתֶּם בְּרִית עֹלָם בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הוּא	שְׁמֹן הַמִּשְׁחָה וְאַתָּה קְטֹרֶת הַסַּמִּים לְקָדַשׁ: כִּכֹּל

778-ב	785-ב	792-ב	799-ב	806-ב	813-ב
בָּאֵשׁ וַיֵּצֵא הַעֲגֹל הַזֶּה וַיֵּרָא מֹשֶׁה אֶת הָעֵם	כִּי לֹא אָעֻלָּה בְּקִרְבְּךָ כִּי עִם קִשָּׁה עֵרְף אֶתְּהָה פֶּן	פָּתַח אֶהְלוּ וְהִבִּישׁוּ אַחֲרַי מֹשֶׁה עַד בָּאוּ	אֵלַי הֵעַל אֶת הָעֵם הַזֶּה וְאֶתְּהָה לֹא הוֹרְעֵתֵנִי	אֲנִי וְעַמִּד מִכָּל הָעֵם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה	מֹשֶׁה בִּבְקָר וַיַּעַל אֶל הַר סִינַי כְּאֲשֶׁר צִוָּה
779-ב	786-ב	793-ב	800-ב	807-ב	814-ב
הַעֲגֹל הַזֶּה וַיֵּרָא מֹשֶׁה אֶת הָעֵם כִּי פָרַע הוּא:	קִשָּׁה עֵרְף אֶתְּהָה פֶּן אֶכְלָדְךָ בַּדֶּרֶךְ וַיִּשְׁמַע הָעֵם	אַחֲרַי מֹשֶׁה עַד בָּאוּ הָאֶהְלָה וְהָיָה כְּבֹא	וְגַם מִצְאָת חֹן בְּעֵינַי וְעֵתְהָה אִם נָא מִצְאָתִי	תּוֹכַל לִרְאוֹת אֶת פָּנַי: כִּי לֹא יֵרָאֵנִי הָאָדָם וְחַי	רַחוּם וְחַנּוּן אֶרְדָּה אִפְסִים וְרֹב חֶסֶד וְאַמֶּת
780-ב	787-ב	794-ב	801-ב	808-ב	815-ב
יִשְׂרָאֵל שִׁימוּ אִישׁ חֲרָבוֹ עַל יָרְכוֹ עִבְרוּ וְשׁוּבוּ	הַדְּבַר הָרַע הַזֶּה וַיִּתְאַבְּלוּ וְלֹא שְׁתּוֹ אִישׁ עֲדִיו וְלֹא שְׁתּוֹ אִישׁ	וְעַמִּד פָּתַח הָאֶהְלָה וְדַבֵּר עִם מֹשֶׁה וְרָאָה	לְמַעַן אֲמַצָּא חֹן בְּעֵינֶיךָ וַיֵּרָאָה כִּי עַמִּד הַגּוֹי	לֶדָּה שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים כְּרֹאשֵׁינִים וְכַתְּבֵתִי עַל	וְחַנּוּן אֶרְדָּה אִפְסִים וְרֹב חֶסֶד וְאַמֶּת נִצֵּר
781-ב	788-ב	795-ב	802-ב	809-ב	816-ב
רַעְהוּ וְאִישׁ אֶת קִרְבוֹ וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי לֵוִי כְּדַבַּר	וַיִּתְאַבְּלוּ וְלֹא שְׁתּוֹ אִישׁ עֲדִיו עָלָיו וַיֹּאמֶר	הָעֵם אֶת עַמּוּד הָעֵנָן עַמִּד פָּתַח הָאֶהְלָה וְקָם	חֹן בְּעֵינֶיךָ וַיֵּרָאָה כִּי עַמִּד הַגּוֹי הַזֶּה וַיֹּאמֶר:	וְכַתְּבֵתִי עַל הַלַּחַת אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל	יִנְקָה פִקֹּד עֹז אָבוֹת עַל בָּנִים וְעַל בְּנֵי בָנִים
782-ב	789-ב	796-ב	803-ב	810-ב	817-ב
מֹשֶׁה וַיִּפֹּל מִן הָעֵם בַּיּוֹם הַהוּא כְּשִׁלְשַׁת אֲלָפֵי	מֹשֶׁה אָמַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם עִם קִשָּׁה עֵרְף רַגְעַ	עַמּוּד הָעֵנָן עַמִּד פָּתַח הָאֶהְלָה וְקָם כָּל הָעֵם	וַיֵּרָאָה כִּי עַמִּד הַגּוֹי הַזֶּה וַיֹּאמֶר: פָּנֵי יִלְכוּ	אֲשֶׁר הָיוּ עַל הַלַּחַת הַרְאֵשִׁינִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ	עַל בָּנִים וְעַל בְּנֵי בָנִים עַל שְׁלִישִׁים וְעַל רְבַעִים
783-ב	790-ב	797-ב	804-ב	811-ב	818-ב
הַנְּשָׂא חֲטָאתָם וְאִם אִין מָחָנִי נָא מִסְפָּרְךָ	הוֹרֵד עֲדִיךָ מֵעֲלֶיךָ וְאִדְעָה מָה אֲעִשֶׂה לָּךְ	אֶל הַמַּחֲנֶה וּמִשְׁרַתּוֹ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נּוּן נֶעַר לֹא	וַיֹּאמֶר אֵלָיו: אִם אִין פָּנֶיךָ הַלֹּכִים אֶל תַּעֲלֵנוּ	בִּבְקָר אֶל הַר סִינַי וְנִצַּבְתָּ לִּי שָׁם עַל רֹאשׁ הַהָר	וַיִּקַּד אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיֹּאמֶר אִם נָא מִצְאָתִי
784-ב	791-ב	798-ב	805-ב	812-ב	819-ב
נָחָה אֶת הָעֵם אֶל אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי לָּךְ הִנֵּה מְלֹאכֵי	כְּצִאת מֹשֶׁה אֶל הָאֶהְלָה יְקוּמוּ כָּל הָעֵם וְנִצְבוּ	בֶּן נּוּן נֶעַר לֹא יְמִישׁ מִתּוֹךְ הָאֶהְלָה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה	אִם אִין פָּנֶיךָ הַלֹּכִים אֶל תַּעֲלֵנוּ מִזֶּה וּבִמָּה	לַחַת אֲבָנִים כְּרֹאשֵׁינִים וַיִּשְׁכֵּם מֹשֶׁה בִּבְקָר	וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתֵּנוּ וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲנִכִּי

ב-820	נורא הוא אשר אני עשה עמך שמר לך את אשר	ב-827	וערפתו כל בכור בניך תפדה ולא יראו	ב-834	על הלחת את דברי הברית אשר הדברים ויהי	ב-841	ונדבר משה אלהם ואחרי כן נגשו כל בני	ב-848	כי קרן עור פני משה והשיב משה את המסוה על	ב-855	ואת קרשיו את בריתו את עמדיו ואת אדניו
ב-821	השמר לך פן תכרת ברית ליושב הארץ אשר	ב-828	והרחבתי את גבולך ולא יחמד איש את ארצך	ב-835	משה בדתו מן החר ומשה לא ידע כי קרן	ב-842	משה אלהם ואחרי כן נגשו כל בני ישראל	ב-849	משה והשיב משה את המסוה על פניו עד באו	ב-856	עמדיו ואת אדניו את הארץ ואת בדיו את
ב-822	לך פן תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא	ב-829	שלוש פעמים בשנה לא תשחט על חמץ דם זבחי	ב-836	החר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו בדברו	ב-843	ואחרי כן נגשו כל בני ישראל ויצום את כל	ב-850	באו לדבר אתו ויקהל משה את כל עדת בני	ב-857	הארץ ואת בדיו את הכפרת ואת פרכת
ב-823	הארץ אשר אתה בא עליה: פן יהיה למוקש	ב-830	תשחט על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח	ב-837	קרן עור פניו בדברו אתו וירא אחרון וכל	ב-844	כן נגשו כל בני ישראל ויצום את כל אשר דבר	ב-851	לא תבערו אש בכל משבתכם ביום השבת	ב-858	ואת כל כליו ואת לחם הפנים ואת מנרת
ב-824	פטר שור ושה ופטר חמור תפדה בשה ואם לא	ב-831	אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו ויאמר	ב-838	בדברו אתו וירא אחרון וכל בני ישראל את	ב-845	לדבר אתו יסיר את המסוה עד צאתו ויצא	ב-852	וערת אילים מאדמים וערת תחשים ועצי	ב-859	המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח
ב-825	בשה ואם לא תפדה וערפתו כל בכור בניך	ב-832	האלה: כי על פי הדברים האלה ברתי אתך	ב-839	וירא אחרון וכל בני ישראל את משה והנה	ב-846	אשר יצוה וראו בני ישראל את פני משה כי	ב-853	ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את בריחו את	ב-860	מסך הפתח לפתח המשכן את מזבח העלה
ב-826	ואם לא תפדה וערפתו כל בכור בניך תפדה	ב-833	שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית אשר	ב-840	אחרון וכל בני ישראל את משה והנה קרן	ב-847	ישראל את פני משה כי קרן עור פני משה והשיב	ב-854	את קרסיו ואת קרשיו את בריחו את עמדיו ואת	ב-861	את בדיו ואת כל כליו את הכיר ואת בנו את

ב-862	יְתֵרַת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת יְתֵרַת הַחֲצֹר וְאֶת מִיתְרֵיהֶם	ב-876	מִמְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר הָמָה עֲשִׂים וַיֹּאמְרוּ אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר	ב-869	דָּן מִלֵּא אֹתָם חֲכֵמַת לֵב לַעֲשׂוֹת כָּל מְלֹאכֶת חֲרָשׁ	ב-826	אֶת בְּגְדֵי הַשָּׂרָד לְשָׂרֵת בְּקֹדֶשׁ: אֶת בְּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ
ב-863	אֶת בְּגְדֵי הַשָּׂרָד לְשָׂרֵת בְּקֹדֶשׁ: אֶת בְּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ	ב-877	עֲשִׂים וַיֹּאמְרוּ אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר מֵרַבִּים הָעָם לְהֵבִיא	ב-870	אֹתָם חֲכֵמַת לֵב לַעֲשׂוֹת כָּל מְלֹאכֶת חֲרָשׁ וְחֹשֶׁב	ב-864	לֵב הֵבִיאוּ חַח וְנֹגֶם וְטַבַּעַת וְכֹמֵז כָּל כְּלֵי
ב-864	לֵב הֵבִיאוּ חַח וְנֹגֶם וְטַבַּעַת וְכֹמֵז כָּל כְּלֵי	ב-878	וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בְּמַחֲנֵה לֵאמֹר אִישׁ וְאִשָּׁה אֵל	ב-871	נִשְׂאוּ לְבוֹ לְקַרְבָּה אֶל הַמְּלֹאכָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ	ב-865	וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֹרֹת הַתְּחָשִׁים הֵבִיאוּ
ב-865	וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֹרֹת הַתְּחָשִׁים הֵבִיאוּ	ב-879	אֶחָת אֶל אֶחָת וַיַּעַשׂ לָלֵאוֹת תְּכֵלֶת עַל שִׁפְתַי הַיְרִיעָה	ב-872	לְבוֹ לְקַרְבָּה אֶל הַמְּלֹאכָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ וַיִּקְחוּ	ב-866	הַנְּשִׂים אֲשֶׁר נִשְׂאָ לִבָּן אֹתָנָה בְּחֻקָּמָה: טָווּ
ב-866	הַנְּשִׂים אֲשֶׁר נִשְׂאָ לִבָּן אֹתָנָה בְּחֻקָּמָה: טָווּ	ב-880	עָשָׂה בַיְרִיעָה הָאֶחָת וְחֻמְשֵׁים לְלֵאוֹת עָשָׂה	ב-873	אֹתָהּ וַיִּקְחוּ מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה אֶת כָּל הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר	ב-867	לַעֲשׂוֹת בְּכָל מְלֹאכֶת מַחֲשָׁבֶת וְלַהֲוֹרֹת נָתַן
ב-867	לַעֲשׂוֹת בְּכָל מְלֹאכֶת מַחֲשָׁבֶת וְלַהֲוֹרֹת נָתַן	ב-881	זָהָב וַיַּחֲבֵר אֶת הַיְרִיעֹת אֶחָת אֶל אֶחָת בְּקַרְסִים	ב-874	וַיָּבִאוּ כָּל הַחֲכָמִים הָעֹשִׂים אֶת כָּל מְלֹאכֶת	ב-868	כָּכָל מְלֹאכֶת מַחֲשָׁבֶת וְלַהֲוֹרֹת נָתַן בְּלִבּוֹ:
ב-868	כָּכָל מְלֹאכֶת מַחֲשָׁבֶת וְלַהֲוֹרֹת נָתַן בְּלִבּוֹ:	ב-882	יְרִיעֹת עָשָׂה אֹתָם אַרְבַּע הַיְרִיעָה הָאֶחָת שְׁלֹשִׁים	ב-875	הַקֹּדֶשׁ אִישׁ אִישׁ מִמְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר הָמָה עֲשִׂים וַיֹּאמְרוּ		
ב-897	זָהָב וַיִּזְעַק זָהָב וַיִּזְעַק לָהֶם אַרְבַּעַת אֲדָנִי	ב-890	יְדֵת לְקַרְשׁ הָאֶחָד מִשְׁלֵבֹת אֶחָת אֶל אֶחָת	ב-883	רַחֵב הַיְרִיעָה הָאֶחָת: מִדָּה אֶחָת לַעֲשׂוֹת עֲשָׂרָה	ב-898	זָהָב וַיִּזְעַק לָהֶם אַרְבַּעַת אֲדָנִי כֶּסֶף וַיַּעַשׂ
ב-898	זָהָב וַיִּזְעַק לָהֶם אַרְבַּעַת אֲדָנִי כֶּסֶף וַיַּעַשׂ	ב-891	קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן וַיַּעַשׂ אֶת הַקַּרְשִׁים לְמִשְׁכָּן: עֲשָׂרִים	ב-884	לַעֲשׂוֹת עֲשָׂרָה יְרִיעֹת וַיַּחֲבֵר אֶת חֻמְשֵׁי הַיְרִיעֹת	ב-899	וַיִּזְעַק לָהֶם אַרְבַּעַת אֲדָנִי כֶּסֶף וַיַּעַשׂ מִסָּף
ב-899	וַיִּזְעַק לָהֶם אַרְבַּעַת אֲדָנִי כֶּסֶף וַיַּעַשׂ מִסָּף	ב-892	תַּחַת הַקַּרְשׁ הָאֶחָד וּלְיַרְכְּתֵי הַמִּשְׁכָּן יָמָה	ב-885	עַל שִׁפְתַי הַיְרִיעָה הַחֲבֵרַת הַשְּׂנִיָּת וַיַּעַשׂ קַרְסֵי	ב-900	לָהֶם אַרְבַּעַת אֲדָנִי כֶּסֶף וַיַּעַשׂ מִסָּף לְפָתַח
ב-900	לָהֶם אַרְבַּעַת אֲדָנִי כֶּסֶף וַיַּעַשׂ מִסָּף לְפָתַח	ב-893	יָמָה וַיַּעַשׂ אֶת הַבְּרִיחַ הַתַּיִכִן לְבֵרַח בְּתוֹךְ	ב-886	קַרְסֵי נֹחֶשֶׁת חֻמְשִׁים לְחַבֵּר אֶת הָאֹהֶל לֵהִיֵּת	ב-901	מְשׁוֹר מַעֲשָׂה רַקֵּם וְאֶת עֲמוּדָיו חֻמְשָׁה וְאֶת
ב-901	מְשׁוֹר מַעֲשָׂה רַקֵּם וְאֶת עֲמוּדָיו חֻמְשָׁה וְאֶת	ב-894	הַקַּצָּה וְאֶת הַקַּרְשִׁים צָפָה זָהָב וְאֶת טַבַּעְתָּם	ב-887	הָאֹהֶל לֵהִיֵּת אֶחָד וַיַּעַשׂ מִכֶּסֶה לְאֹהֶל עֹרֹת	ב-902	טָהוֹר מִבֵּית וּמְחוּץ וַיַּעַשׂ לוֹ זָר זָהָב סָבִיב
ב-902	טָהוֹר מִבֵּית וּמְחוּץ וַיַּעַשׂ לוֹ זָר זָהָב סָבִיב	ב-895	כָּרִבִּים וַיַּעַשׂ לָהּ אַרְבַּעַת עֲמוּדָי שָׁטִים וַיַּצַּפֵּם	ב-888	תַּחֲשִׂים מִלְּמַעְלָה וַיַּעַשׂ אֶת הַקַּרְשִׁים לְמִשְׁכָּן עֲצֵי	ב-903	וַיַּעַשׂ לוֹ זָר זָהָב סָבִיב וַיַּצַּק לוֹ אַרְבַּע טַבַּעַת
ב-903	וַיַּעַשׂ לוֹ זָר זָהָב סָבִיב וַיַּצַּק לוֹ אַרְבַּע טַבַּעַת	ב-896	שָׁטִים וַיַּצַּפֵּם זָהָב וַיִּזְעַק זָהָב וַיִּזְעַק לָהֶם	ב-889	הָאָמָה רַחֵב הַקַּרְשׁ הָאֶחָד שְׁנַיִ יְדֵת לְקַרְשׁ		

ב-939	ב-932	ב-925	ב-918	ב-911	ב-904
נחשת אלה פקודי המשכן משכן הערת אשר	הנחשת: בתים לבדים ויעש את הבדים עצי	המשחה קדש ואת קטרת הסמים טהור מעשה	אנה ואת כל כליה ויעש את מזבח הקטרת	את קערתי ואת פפתיו ואת מנקייתיו	הארן לשאת את הארן ויעש כפרת זהב
ב-940	ב-933	ב-926	ב-919	ב-912	ב-905
התנופה תשע ועשרים כפר ושבע מאות ושלשים	אתם נחשת ויבא את הבדים בטבעת על	טהור מעשה רקח ויעש את מזבח העלה	ממנו היו קרנתיו ויצף אתו זהב טהור את	ואת פפתיו ואת מנקייתיו ואת הקשות	אתם משני קצות הכפרת כרוב אחד מקצה מזה
ב-941	ב-934	ב-927	ב-920	ב-913	ב-906
ועשרים כפר ושבע מאות ושלשים שקל בשקל	וחשקיהם כסף ולפאת צפון מאה באמה	ארכו וחמש אמות רחבו רבוע ושלש אמות	טהור את גגו ואת קירתי סביב ואת קרנתיו	כפתיו ואת מנקייתיו ואת הקשות אשר	בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל
ב-942	ב-935	ב-928	ב-921	ב-914	ב-907
וכסף פקודי העדה מאת כפר ואלף ושבע	משזר ועשרים אמה ארץ וקומה ברחב חמש	אמות קמתו ויעש קרנתיו על ארבע פנתיו	ואת קירתי סביב ואת קרנתיו ויעש לו זר	וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת	על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת
ב-943	ב-936	ב-929	ב-922	ב-915	ב-908
מאת אדנים למאת הכפר כפר לארון ואת	ארץ וקומה ברחב חמש אמות לעמת קלעי	היו קרנתיו ויצף אתו נחשת ויעש את כל	זהב עשה לו מתחת לזרו על שתי צלעותיו על	וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת	סביב ויעש זר זהב למסגרתו סביב ויצק
ב-944	ב-937	ב-930	ב-923	ב-916	ב-909
למאת הכפר כפר לארון ואת האלף ושבע	וכל היתדות למשכן ולחצר סביב נחשת	עשה נחשת ויעש למזבח מכבר מעשה	על שתי צלעותיו על שני צדיו לבתים לבדים לשאת	טהור ויעש את גרתייה שבעה ומלקחיה	הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו
ב-945	ב-938	ב-931	ב-924	ב-917	ב-910
האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים עשה	סביב נחשת אלה פקודי המשכן משכן הערת	נחשת תחת כרכבו מלמטה עד חציו ויצק	צדיו לבתים לבדים לשאת אתו בהם ויעש	את גרתייה שבעה ומלקחיה ומחתתייה	זהב לשאת את השלחן ויעש את הכלים אשר

ב-946	מזבח הנחשת ואת מכבד הנחשת אשר לו ואת	ב-960	ואת שהי קצות שהי העבתת נתנו על שהי המשבצת	ב-953	כתפת עשו לו חברת על שני (קצותיו) הכר וחשב	ב-946	מזבח הנחשת ואת מכבד הנחשת אשר לו ואת
ב-947	הנחשת ואת מכבד הנחשת אשר לו ואת כל כלי	ב-961	קצות החשן: על שפתו אשר אל עבר האפד ביתה	ב-954	משבצת זהב מפתחת פתוחי חותם על שמות בני	ב-947	הנחשת ואת מכבד הנחשת אשר לו ואת כל כלי
ב-948	יתדת החצר סביב ומן התכלת והארגמן	ב-962	שפתו אשר אל עבר האפד ביתה ויעשו שהי	ב-955	משור רבוע היה כפול עשו את החשן וזרת	ב-948	יתדת החצר סביב ומן התכלת והארגמן
ב-949	והארגמן ותולעת השני עשו בגדי שרד	ב-963	האפד ביתה ויעשו שהי טבעת זהב ויתנם	ב-956	כפול עשו את החשן וזרת רחבו וזרת רחבו	ב-949	והארגמן ותולעת השני עשו בגדי שרד
ב-950	ובתוך תולעת השני ובתוך השש מעשה חשב	ב-964	זהב ויתנם על שהי כתפת האפד מלמטה ממול	ב-957	החשן וזרת ארכו וזרת רחבו כפול ומלאו	ב-950	ובתוך תולעת השני ובתוך השש מעשה חשב
ב-951	השני ובתוך השש מעשה חשב כתפת עשו	ב-972	לא יקרע ויעשו על שולי המעיל רמוני	ב-958	עשרה על שמתם: פתוחי חתם איש על שמו לשנים עשר	ב-951	השני ובתוך השש מעשה חשב כתפת עשו
ב-952	השש מעשה חשב כתפת עשו לו חברת על שני	ב-973	ואת פארי המגבעת שש ואת מכנסי הכר	ב-966	טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב האפד	ב-952	השש מעשה חשב כתפת עשו לו חברת על שני
ב-981	הזהב ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים	ב-974	המגבעת שש ואת מכנסי הכר שש משור ואת	ב-967	האפד בפתיל תכלת להיות על חשב האפד ולא	ב-981	הזהב ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים
ב-982	את בדיו ואת כל כליו את הכיר ואת בנו את	ב-975	תכלת לתת על המצנפת מלמעלה כאשר צוה	ב-968	תכלת להיות על חשב האפד ולא יזח החשן	ב-982	את בדיו ואת כל כליו את הכיר ואת בנו את
ב-983	את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש	ב-976	ויביאו את המשכן אל משה את האהל ואת	ב-969	להיות על חשב האפד ולא יזח החשן מעל	ב-983	את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש
ב-984	את כל המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה	ב-977	התחשים ואת פרכת המסך את ארון העדות	ב-970	חשב האפד ולא יזח החשן מעל האפד	ב-984	את כל המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה
ב-985	לחדש תקים את משכן אהל מועד ושמת שם את	ב-978	לחס הפנים את המנרה הטהרה את נרתיקה	ב-971	מעשה ארג כליל תכלת ופי המעיל בתוכו כפי	ב-985	לחדש תקים את משכן אהל מועד ושמת שם את
ב-986	את משכן אהל מועד ושמת שם את ארון העדות	ב-979	כליה ואת שמן המאור ואת מזבח הזהב	ב-972	לא יקרע ויעשו על שולי המעיל רמוני	ב-986	את משכן אהל מועד ושמת שם את ארון העדות
ב-987	מועד ושמת שם את ארון העדות וסכת על	ב-980	המאור ואת מזבח הזהב ואת שמן המשחה	ב-973	ואת פארי המגבעת שש ואת מכנסי הכר	ב-987	מועד ושמת שם את ארון העדות וסכת על

ב-1002 מזבח העלה שם פתח משכן אהל מועד ויעל	ב-995 העלה ואת כל כליו וקדשת את המזבח	ב-988 החצר סביב ונתת את מסד שער החצר
ב-1003 ובקרבתם אל המזבח ירחצו: כאשר צוה	ב-996 את המזבח והיה המזבח קדש קדשים	ב-989 ונתת את מסד שער החצר ולקחת את
ב-1004 המשכן ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד כי	ב-997 והקרבת את אזרן ואת בניו אל פתח אהל	ב-990 ואת כל אשר בו וקדשת אתו ואת כל כליו
ב-1005 משה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן	ב-998 אתם כאשר משחת את אביהם וכהנו לי	ב-991 בו וקדשת אתו ואת כל כליו והיה קדש
ב-1006 לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד	ב-999 את האהל על המשכן וישם את מכסה האהל	ב-992 אתו ואת כל כליו והיה קדש ומשחת את
ב-1007 מסעיהם ואם לא יעלה הענן ולא יסעו עד	ב-1000 את הבדים על האזרן ויתן את הכפרת על	ב-993 כליו והיה קדש ומשחת את מזבח העלה
ב-1008 המשכן יומם ואש תהיה לילה בו לעיני כל בית	ב-1001 משה ויתן את השלחן באהל מועד על ירך	ב-994 והיה קדש ומשחת את מזבח העלה ואת

1-ג
אל בני ישראל
ואמרתם אלהם
אדם כי יקריב

8-ג
ואם מן הצאן
קרבתו מן הכשבים
או מן העזים

15-ג
מצות משחים
בשמן ואם מנחה
על המנחת

2-ג
על ראש העלה
ונרצה לו לכפר
עליו ושחט

9-ג
ושחט אתו
על ירך המזבח
צפנה לפני

16-ג
הוא ואם מנחת
מרחשת קרבנד
סלת בשמן

3-ג
הכהן אש על
המזבח וערכו
עצים על האש

10-ג
הכהנים את
דמו על המזבח
סביב ונתח

17-ג
והקריבה אל
הכהן והגישו
אל המזבח

4-ג
עצים על האש
וערכו בני אהרן
הכהנים את

11-ג
על המזבח
סביב ונתח אתו
לנתחיו ואת

18-ג
קרבתו מנחתד
במלח תמלח ולא
תשפית מלח ברית

5-ג
את הראש ואת
הפדר על העצים
אשר על האש

12-ג
הכהן אתם
על העצים אשר על
האש אשר על

19-ג
לבנה מנחה
הוא והקטיר הכהן
את אזכרתה

6-ג
ואת הפדר
על העצים אשר על
האש אשר על

13-ג
ירחץ במים
והקריב הכהן את
הכל והקטיר

20-ג
אם מן הבקר
הוא מקריב אם זכר אם
נקבה תמים

7-ג
האש אשר על
המזבח וקרבו
ויכרעו ירחץ

14-ג
וקמץ משם
מלא קמצו מסלתה
ומשמנה על

21-ג
על ראש קרבנו
ושחטו פתח אהל
מועד וזרקו

22-ג	הכִּהֲנִים אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְהִקְרִיב	29-ג	מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי אֱהֲרֹן אֶת דְּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ	36-ג	אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶת אֶצְבָּעוֹ בְּדָם
23-ג	הִקְרֵב וְאֵת כָּל הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל הַקֶּרֶב וְאֵת	30-ג	בְּנֵי אֱהֲרֹן אֵת דְּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְהִקְרִיב	37-ג	מוֹעֵד וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶת אֶצְבָּעוֹ בְּדָם וְהִזָּה
24-ג	הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל הַקֶּרֶב וְאֵת שְׁתֵּי הַכִּלִּיֹּת וְאֵת	31-ג	הַקֶּרֶב וְאֵת כָּל הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל הַקֶּרֶב וְאֵת	38-ג	הַקֶּרֶב וְאֵת כָּל הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל הַקֶּרֶב וְאֵת
25-ג	מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי אֱהֲרֹן אֶת דְּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ	32-ג	הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל הַקֶּרֶב וְאֵת שְׁתֵּי הַכִּלִּיֹּת וְאֵת	39-ג	הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל הַקֶּרֶב וְאֵת שְׁתֵּי הַכִּלִּיֹּת וְאֵת
26-ג	בְּנֵי אֱהֲרֹן אֵת דְּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְהִקְרִיב	33-ג	לְדַרְתֵּיכֶם בְּכָל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם כָּל חֶלֶב וְכָל דָּם	40-ג	עַל הַכֹּבֵד עַל הַכִּלִּיֹּת יִסִּירְנָה כַּאֲשֶׁר יוֹרֵם
27-ג	הַקֶּרֶב וְאֵת כָּל הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל הַקֶּרֶב וְאֵת	34-ג	אֶל מִשֶּׁה לְאֹמֶר דִּבְרָא אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר נִפְשׁ כִּי	41-ג	הַפָּר וְאֵת כָּל בְּשָׂרוֹ עַל רֹאשׁוֹ וְעַל כִּרְעָיו וְקִרְבּוֹ
28-ג	הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל הַקֶּרֶב וְאֵת שְׁתֵּי הַכִּלִּיֹּת וְאֵת	35-ג	לְאַשְׁמֹת הָעֵם: וְהִקְרִיב עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא פָּר	42-ג	אֵת כָּל הַפָּר אֶל מַחוּץ לַמִּחְנָה אֶל מְקוֹם טְהוֹר אֶל
43-ג	הַפָּר אֶל מַחוּץ לַמִּחְנָה אֶל מְקוֹם טְהוֹר אֶל שִׁפְדָּה	44-ג	לֹא תַעֲשִׂינָהּ וְאַשְׁמוּ וְגוֹדְעָה הַחַטָּאת אֲשֶׁר	50-ג	יָרִים מִמֶּנּוּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ וַעֲשֵׂה לְפָר
45-ג	מוֹעֵד וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶצְבָּעוֹ מִן הַדָּם וְהִזָּה	51-ג	לְפָר כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְפָר הַחַטָּאת כִּן יַעֲשֵׂה לוֹ	57-ג	עַל רֹאשׁ הַשְּׁעִיר וְשַׁחַט אֹתוֹ בְּמִקְוֵם אֲשֶׁר יִשַׁחַט אֶת
46-ג	אֲשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת כָּל הַדָּם יִשְׁפֹךְ אֶל יְסוּד	52-ג	הַפָּר אֶל מַחוּץ לַמִּחְנָה וְשָׂרַף אֹתוֹ כַּאֲשֶׁר	58-ג	וְשַׁחַט אֹתוֹ בְּמִקְוֵם אֲשֶׁר יִשַׁחַט אֶת הָעֵלָה לְפָנָי
47-ג	בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת כָּל הַדָּם יִשְׁפֹךְ אֶל יְסוּד מִזְבַּח	53-ג	אוֹ הוֹדֵעַ אֱלֹוֵי חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא בָּהּ וְהִבִּיא אֶת	59-ג	מִדָּם הַחַטָּאת כַּאֲצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל קִרְנֹת מִזְבַּח
48-ג	מוֹעֵד וְאֵת כָּל הַדָּם יִשְׁפֹךְ אֶל יְסוּד מִזְבַּח הָעֵלָה	54-ג	אֲשֶׁר חָטָא בָּהּ וְהִבִּיא אֶת קִרְבָּנּוֹ שְׁעִיר עֲזִים זָכָר	60-ג	עַל קִרְנֹת מִזְבַּח הָעֵלָה וְאֵת דְּמוֹ יִשְׁפֹךְ אֶל יְסוּד
49-ג	וְאֵת כָּל הַדָּם יִשְׁפֹךְ אֶל יְסוּד מִזְבַּח הָעֵלָה אֲשֶׁר	55-ג	שְׁעִיר עֲזִים זָכָר תְּמִים וְסַמֶּךְ יָדָו עַל רֹאשׁ הַשְּׁעִיר	61-ג	הָעֵלָה וְאֵת דְּמוֹ יִשְׁפֹךְ אֶל יְסוּד מִזְבַּח הָעֵלָה
50-ג	יָרִים מִמֶּנּוּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ וַעֲשֵׂה לְפָר	56-ג	תְּמִים וְסַמֶּךְ יָדָו עַל רֹאשׁ הַשְּׁעִיר וְשַׁחַט אֹתוֹ	62-ג	דְּמוֹ יִשְׁפֹךְ אֶל יְסוּד מִזְבַּח הָעֵלָה וְאֵת כָּל חֶלְבּוֹ
51-ג	עַל רֹאשׁ הַשְּׁעִיר וְשַׁחַט אֹתוֹ בְּמִקְוֵם אֲשֶׁר יִשַׁחַט אֶת	63-ג	יִשְׁפֹךְ אֶל יְסוּד מִזְבַּח הָעֵלָה וְאֵת כָּל חֶלְבּוֹ יִקְטִיר		

64-ג	כל חֲלָבוֹ יִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ כְּחֶלֶב זֶבַח הַשְּׁלָמִים	71-ג	כָּל דְּמָה יִשְׁפָּךְ אֶל יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ וְאֵת כָּל חֲלָבָהּ	78-ג	עָלְיוֹ הִכְהֵן מִחֻטָּאתָו וְאִם לֹא תִגַּע יָדוֹ
65-ג	עָלְיוֹ הִכְהֵן מִחֻטָּאתָו וְנִסְלַח לוֹ וְאִם נִפְּשׁ	72-ג	וְאֵת כָּל חֲלָבָהּ יִסִּיר כַּאֲשֶׁר יוֹסֵר חֶלֶב הַכֶּשֶׁב	79-ג	שֶׁה וְהִבִּיא אֶת אֲשָׁמוֹ אֲשֶׁר חֻטָּא שְׁתֵּי תָרִים אוֹ שְׁנֵי
66-ג	בְּשִׁגָה מֵעַם הָאָרֶץ: בְּעִשְׂתָּהּ אֶחָת מִמִּצְוֹת	73-ג	לוֹ וְנִפְּשׁ כִּי תִחַטָּא וְשָׁמְעָה קוֹל אֱלֹהִים וְהוּא עַד	80-ג	בְּדָם יִמָּצֵה אֶל יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ חֻטָּאת הוּא וְאֵת
67-ג	אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַחֻטָּאת וְשָׁחַט אֶת הַחֻטָּאת בַּמָּקוֹם	74-ג	טָמֵא וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא טָמֵא וְאִשָּׁם אוֹ כִּי	81-ג	וְאִם לֹא תִשָּׁג יָדוֹ לְשְׁתֵּי תָרִים אוֹ לְשְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה
68-ג	עַל רֹאשׁ הַחֻטָּאת וְשָׁחַט אֶת הַחֻטָּאת בַּמָּקוֹם הָעֶלְיָה	75-ג	מִמֶּנּוּ וְהוּא טָמֵא וְאִשָּׁם אוֹ כִּי יִגַּע בְּטָמֵאת	82-ג	תָרִים אוֹ לְשְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה וְהִבִּיא אֶת קֶרְבָּנוֹ אֲשֶׁר
69-ג	כָּל דְּמָה יִשְׁפָּךְ אֶל יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ וְאֵת כָּל חֲלָבָהּ	76-ג	וְאִשָּׁם אוֹ כִּי יִגַּע בְּטָמֵאת אֶדְם לְכָל טָמֵאתוֹ	83-ג	יָתֵן עָלֶיהָ לְבַנָּה כִּי חֻטָּאת הוּא וְהִבִּיאָהּ אֶל
70-ג	מִדָּם הַחֻטָּאת בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל קַרְנֵת מִזְבֵּחַ	77-ג	יִגַּע בְּטָמֵאת אֶדְם לְכָל טָמֵאתוֹ אֲשֶׁר יִטְמָא בָּהּ	84-ג	מִלֹּוא קִמְצוֹ אֶת אוֹכְרֹתָהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ עַל
85-ג	וְנָתַן אֹתוֹ לְכַהֵן וְהִכְהֵן יְכַפֵּר עָלָיו	86-ג	אוֹ בְּתִשּׁוּמַת יָד אוֹ בְּגִזֵּל אוֹ עֵשֶׂק אֶת עֲמִיתוֹ אוֹ	92-ג	הִפְקֵד אֹתוֹ אוֹ אֶת הָאֲבֹדָה אֲשֶׁר מִצָּא אוֹ מִכֹּל
99-ג	אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר צִו אֶת אֹהֲרֵן וְאֵת בְּנָיו לֵאמֹר זֹאת	93-ג	אֶת הָאֲבֹדָה אֲשֶׁר מִצָּא אוֹ מִכֹּל אֲשֶׁר יִשְׁבַע	100-ג	צִו אֶת אֹהֲרֵן וְאֵת בְּנָיו לֵאמֹר זֹאת תִּזְרַת הָעֶלְיָה:
101-ג	תִּזְרַת הָעֶלְיָה: הוּא הָעֶלְיָה עַל מוֹקְדָה עַל הַמִּזְבֵּחַ	94-ג	אֲשֶׁר מִצָּא אוֹ מִכֹּל אֲשֶׁר יִשְׁבַע עָלָיו לְשִׁקֵּר	101-ג	תִּזְרַת הָעֶלְיָה: הוּא הָעֶלְיָה עַל מוֹקְדָה עַל הַמִּזְבֵּחַ
102-ג	הוּא הָעֶלְיָה עַל מוֹקְדָה עַל הַמִּזְבֵּחַ כָּל הַלַּיְלָה עַד	95-ג	אֹתוֹ בְּרֹאשׁוֹ וְחֻמְשֵׁתָיו יִסֹּף עָלָיו: לְאֲשֶׁר	102-ג	הוּא הָעֶלְיָה עַל מוֹקְדָה עַל הַמִּזְבֵּחַ כָּל הַלַּיְלָה עַד
103-ג	לְמַחְנֵה אֵל מִקוֹם טְהוֹר וְהֵאֵשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ	96-ג	וְחֻמְשֵׁתָיו יִסֹּף עָלָיו: לְאֲשֶׁר הוּא לוֹ יִתְנַנֵּנוּ	103-ג	לְמַחְנֵה אֵל מִקוֹם טְהוֹר וְהֵאֵשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ
104-ג	עַל הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכְבֶּה וְזֹאת תִּזְרַת הַמִּנְחָה: הַקָּרֵב	97-ג	עָלָיו: לְאֲשֶׁר הוּא לוֹ יִתְנַנֵּנוּ בְּיוֹם אֲשִׁמְתוֹ וְאֵת	104-ג	עַל הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכְבֶּה וְזֹאת תִּזְרַת הַמִּנְחָה: הַקָּרֵב
105-ג	תִּאָּפֶה חֲמִץ חֶלְקָם וְנִתְּתִי אֹתָהּ מֵאִשֵּׁי קֶרֶשׁ	98-ג	הוּא לוֹ יִתְנַנֵּנוּ בְּיוֹם אֲשִׁמְתוֹ וְאֵת אֲשָׁמוֹ יָבִיא	105-ג	תִּאָּפֶה חֲמִץ חֶלְקָם וְנִתְּתִי אֹתָהּ מֵאִשֵּׁי קֶרֶשׁ

141-ג אל משה לאמר דבר אל בני ישראל לאמר: כל חלב	134-ג בלולת בשמן על חלות לחם חמץ יקריב קרבנו	127-ג איש: עור העלה אשר הקריב לכהן לו יהיה וכל	120-ג באש תשרף וזאת תורת האשם: קדש קדשים	113-ג אהל מועד כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר	106-ג מאשי קדש קדשים הוא כחטאת וכאשם כל
142-ג יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלהו כי כל	135-ג על חלות לחם חמץ יקריב קרבנו על זבח תורת	128-ג הקריב לכהן לו יהיה וכל מנחה אשר תאפה	121-ג על המזבח סביב ואת כל חלבו יקריב ממנו	114-ג מועד כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה	107-ג לאמר דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת
143-ג אכל חלב מן הבהמה אשר יקריב ממנה אשה	136-ג מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרף ואם	129-ג לו יהיה וכל מנחה אשר תאפה בתנור וכל	122-ג כל חלבו יקריב ממנו את האליה ואת החלב	115-ג קדש קדשים הוא וכל חטאת אשר יובא מדמה	108-ג אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת: במקום
144-ג ולבהמה כל נפש אשר תאכל כל דם ונקרתה	137-ג יאכל באש ישרף והבשר כל טהור יאכל	130-ג בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת	123-ג האליה ואת החלב המכסה את הקרב ואת	116-ג הוא וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד	109-ג בניו לאמר זאת תורת החטאת: במקום אשר תשחט
145-ג אל משה לאמר דבר אל בני ישראל לאמר: המקריב	138-ג הנפש הוא מעמיה ונפש כי תגע בכל	131-ג המקריב אתה לו תהיה וכל מנחה בלולה בשמן	124-ג על הכבד על הכלית יסירנה והקטיר אתם	117-ג אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש	110-ג קדש קדשים הוא הבהן המחטא אתה יאכלנה
146-ג מבני אהרן: לו תהיה שוק הימין למנה כי את	139-ג בבהמה טמאה או בכל שקץ טמא ואכל מבשר	132-ג בלולה בשמן ותרבה לכל בני אהרן תהיה	125-ג יאכל קדש קדשים הוא כחטאת כאשם תורה	118-ג מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף	111-ג קדש תאכל בתצר אהל מועד כל אשר יגע
147-ג ואתן אתם לאהרן הבהן ולבניו לחק	140-ג או בכל שקץ טמא ואכל מבשר זבח השלמים	133-ג התודה חלות מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות	126-ג כאשם תורה אחת להם הבהן אשר יכפר	119-ג תאכל באש תשרף וזאת תורת האשם: קדש	112-ג בתצר אהל מועד כל אשר יגע בבשרה יקדש

183-ג אהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי	176-ג הימנית ועל בהן רגליו הימנית ויקרב את בני	169-ג משה את הדם על המזבח סביב ואת האיל	162-ג משה את שמן המשחה ומשח את המשכן ואת	155-ג אל פתח אהל מועד ויעש משה כאשר צוה	148-ג אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם ואת
184-ג יום מלאת ימי מלאיכם: כי שבעת ימים ימלא	177-ג ויהי משה מן הדם על הגוף אונם הימנית ועל	170-ג על המזבח סביב ואת האיל נתח לנתחיו	163-ג שמן המשחה וימשח את המשכן ואת כל אשר	156-ג אל פתח אהל מועד ויאמר משה אל העדה: זה	149-ג את משה בהר סיני: ביום ציתו את בני ישראל
185-ג חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד	178-ג הימנית ועל בהן רגלם הימנית ויזרק משה	171-ג משה את הראש ואת הנתחים ואת הפרך ואת	164-ג את המזבח ואת כל פליו ואת הכיר ואת	157-ג מועד ויאמר משה אל העדה: זה הדבר אשר	150-ג המשחה ואת פר החטאת ואת שני האילים ואת
186-ג עגל החטאת אשר לו ויקרבו בני אהרן את	179-ג האליה ואת כל החלב אשר על הקרב ואת	172-ג ואת הנתחים ואת הפרך ואת הקרב ואת	165-ג ואת כל פליו ואת הכיר ואת כנו לקדשם	158-ג ויהי עליו את האפוד ויחגור אתו בחשב	151-ג החטאת ואת שני האילים ואת סל המצות ואת
187-ג לו ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל	180-ג חלבון ואת שוק הימין ומסל המצות אשר	173-ג משה ויקרב את האיל השני איל המלאים	166-ג את בני אהרן וילבשם כתנת ויחגור אתם	159-ג וישם עליו את החשן ויהי אל החשן את	152-ג האילים ואת סל המצות ואת כל העדה הקהל
188-ג בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו בדם	181-ג וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחד וישם	174-ג את ידיהם על ראש האיל וישחט ויקח משה	167-ג ידיהם על ראש פר החטאת וישחט ויקח משה	160-ג האורים ואת התמים וישם את המצנפת על	153-ג העדה הקהל אל פתח אהל מועד ויעש משה
189-ג ואת החלב ואת הכלית ואת היתרת מן	182-ג הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו ויגף	175-ג אזן אהרן הימנית ועל בהן ידו הימנית	168-ג את ידיהם על ראש האיל וישחט ויזרק משה	161-ג את המצנפת על ראשו וישם על המצנפת אל	154-ג הקהל אל פתח אהל מועד ויעש משה כאשר

225-ג וְאֵת הָאֵיָהּ לְמִינָהּ אֵת כָּל עֶרֶב לְמִינוֹ וְאֵת	218-ג מַעֲלֵה גֵרָה הוּא וּפְרֹסָה לֹא יִפְרִיס טָמֵא הוּא לְכֶם	211-ג מֹשֶׁה הֵן הַיּוֹם הַקְרִיבוּ אֵת חַטָּאתֶם וְאֵת עֲלֹתֶם	204-ג קִדְשׁ קִדְשִׁים הוּא וְאֲכֹלֹתֶם אֹתָהּ בְּמָקוֹם קִדּוֹשׁ	197-ג לֵאמֹר בְּקִרְבִּי אֶקְדָּשׁ וְעַל פְּנֵי כָּל הָעָם אֲכַבֵּד	190-ג וַיִּזְרְקוּהוּ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֵת הָעֹלָה
226-ג לְמִינָהּ אֵת כָּל עֶרֶב לְמִינוֹ וְאֵת בֵּת הַיַּעֲקֹב	219-ג טָמֵא הוּא לְכֶם וְאֵת הָאֲרֻנְבֶת כִּי מַעֲלַת גֵרָה	212-ג וְאֵל אֱהָרֹן לֵאמֹר אֱלֹהִים דִּבְרוּ אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל	205-ג הוּא וְאֲכֹלֹתֶם אֹתָהּ בְּמָקוֹם קִדּוֹשׁ כִּי חֻקָּה וְחֻק	198-ג אֱלֹהִים קִרְבוּ שָׂאוּ אֵת אֲחֵיכֶם מֵאֵת פְּנֵי הַקִּדְשׁ אֵל	191-ג עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֵת הָעֹלָה הַמִּצִּיאוֹ אֵלָיו
227-ג עֶרֶב לְמִינוֹ וְאֵת בֵּת הַיַּעֲקֹב וְאֵת הַתְּחֻמִּים	220-ג מִפְרִיס פְּרֹסָה הוּא וְשָׁסַע שָׁסַע פְּרֹסָה וְהוּא גֵרָה לֹא	213-ג אֱהָרֹן לֵאמֹר אֱלֹהִים דִּבְרוּ אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר:	206-ג אֲתָד: כִּי חֻקָּה וְחֻק בְּנֵיךָ נִתְּנוּ מִזְבְּחֵי שְׁלָמִי	199-ג בְּכַתְּנֹתֶם אֵל מַחוּץ לַמִּחְנֶה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר	192-ג וַיִּקַּח אֵת שַׁעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לָעֵם וַיִּשְׁחֲטֵהוּ
228-ג לְמִינוֹ וְאֵת בֵּת הַיַּעֲקֹב וְאֵת הַתְּחֻמִּים וְאֵת	221-ג וְשָׁסַע שָׁסַע פְּרֹסָה וְהוּא גֵרָה לֹא יָגֵר טָמֵא הוּא	214-ג מִכָּל הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ כֹּל מִפְרֹסֹת פְּרֹסָה	207-ג וְחֻק בְּנֵיךָ נִתְּנוּ מִזְבְּחֵי שְׁלָמִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שׁוֹק	200-ג וְאֲחֵיכֶם כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל יִכְבוּ אֵת הַשְּׂרֵפָה אֲשֶׁר	193-ג הָאֵיל וְזָבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לָעֵם וַיִּמְצְאוּ בְּנֵי
229-ג בֵּת הַיַּעֲקֹב וְאֵת הַתְּחֻמִּים וְאֵת הַשְּׂחָף וְאֵת	222-ג טָמֵא הוּא לְכֶם מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכְלוּ וּבְנִבְלָתָם לֹא	215-ג פְּרֹסֹת מַעֲלַת גֵרָה בְּבֵהֶמָה אֹתָהּ תֹאכְלוּ אַךְ אֵת	208-ג הַחַטָּאת דִּרְשׁ דִּרְשׁ מֹשֶׁה וְהִנֵּה שְׂרָף וַיִּקְצֹף	201-ג הַקִּדְשׁ וּבֵין הַחֹל וּבֵין הַטָּמֵא וּבֵין הַטְּהוֹר	194-ג מֹשֶׁה וַיִּשָּׂא אֱהָרֹן אֵת יָדָיו אֵל הָעָם וַיְבָרְכֶם
230-ג הָעֲטֹלֶף כֹּל שְׂרָץ הָעוֹף הַהַלְדֵף עַל אֲרֻבַּע שְׂקָן	223-ג תֹאכְלוּ וְאֵת נִבְלָתָם תִּשְׁקֹצוּ כֹל אֲשֶׁר אֵין לוֹ	216-ג אֵת זֶה לֹא תֹאכְלוּ מִמַּעֲלֵי הַגֵּרָה וּמִמְּפֹרְסֵי	209-ג וְהִנֵּה שְׂרָף וַיִּקְצֹף עַל אֱלֻעָזָר וְעַל אִיתְמָר	202-ג הַטָּמֵא וּבֵין הַטְּהוֹר וְלִהְיוֹת אֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת	195-ג וַיָּבֵא מֹשֶׁה וְאֱהָרֹן אֵל אֱהֹל מוֹעֵד וַיִּצְאוּ
231-ג הוּא לְכֶם אַךְ אֵת זֶה תֹאכְלוּ מִכָּל שְׂרָץ הָעוֹף הַהַלְדֵף	224-ג וַיֹּאכְלוּ שְׂקָן הֵם: אֵת הַנֶּשֶׁךְ וְאֵת הַפְּרִס וְאֵת	217-ג מַעֲלֵה גֵרָה הוּא וּפְרֹסָה אֵינְנוּ מִפְרִיס טָמֵא הוּא	210-ג בְּמָקוֹם הַקִּדְשׁ כִּי קִדְשׁ קִדְשִׁים הוּא וְאֹתָהּ נִתֵּן	203-ג וְאֵל אֱלֻעָזָר וְאֵל אִיתְמָר בְּנֵיו הַנּוֹתָרִים קָחוּ	196-ג אֵל אֱהֹל מוֹעֵד וַיִּצְאוּ וַיְבָרְכוּ אֵת הָעָם וַיֵּרֵא

267-ג ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר	260-ג יכבס בגדיו וטמא עד הערב וכל השרץ	253-ג ויבא וטמא עד הערב וטהר וכל כלי חרש	246-ג והתנשמת אלה הטמאים לכם בכל השרץ	239-ג הערב וכל הנשא מנבלתם יכבס בגדיו	232-ג זה תאכלו מכל שרץ העוף ההלך על ארבע: אשר
268-ג אל משה לאמר דבר אל בני ישראל לאמר אשה כי	261-ג הערב וכל השרץ השרץ על הארץ שקץ	254-ג וטהר וכל כלי חרש אשר יפל מהם אל תוכו:	247-ג אלה הטמאים לכם בכל השרץ כל הנגע	240-ג וכל הנשא מנבלתם יכבס בגדיו וטמא	233-ג לנתר בהן על הארץ את אלה מהם תאכלו
269-ג ושלשת ימים תשב בדמי טהרה בכל קדש לא	262-ג לא יאכל כל הולך על גחון וכל הולך על ארבע	255-ג וכל כלי חרש אשר יפל מהם אל תוכו: כל אשר	248-ג בכל השרץ כל הנגע בהם במתם וטמא	241-ג יכבס בגדיו וטמא עד הערב לכל הבהמה	234-ג את אלה מהם תאכלו את הארבה למינו ואת
270-ג בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואל המקדש	263-ג על גחון וכל הולך על ארבע עד כל מרבח רגלים	256-ג יתן טמאים הם וטמאים יהיו לכם אף מעץ ובור	249-ג מהם במתם וטמא מכל כלי עץ או בגד או עור או	242-ג וכל הולך על כפיו בכל החיה ההלכת על	235-ג מהם תאכלו את הארבה למינו ואת הסלעים
271-ג תבא עד מלאת ימי טהרה ואם נקבה תלד	264-ג הולך על ארבע עד כל מרבח רגלים לכל השרץ	257-ג מים על זרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא	250-ג במתם וטמא מכל כלי עץ או בגד או עור או שק כל	243-ג על כפיו בכל החיה ההלכת על ארבע טמאים	236-ג למינו ואת הסלעים למיניהו ואת החרגל
272-ג וששת ימים תשב על דמי טהרה ובמלאת ימי	265-ג קדשים כי קדוש אני ולא תטמאו את נפשתיכם	258-ג עליו טמא הוא לכם וכי ימות מן הבהמה אשר	251-ג וטמא מכל כלי עץ או בגד או עור או שק כל כלי אשר	244-ג בכל החיה ההלכת על ארבע טמאים הם לכם	237-ג שקץ הוא לכם ולאלה תטמאו כל הנגע
273-ג ימים תשב על דמי טהרה ובמלאת ימי טהרה	266-ג השרץ על הארץ להבדיל בין הטמא ובין	259-ג יכבס בגדיו וטמא עד הערב והנשא את	252-ג במים יבא וטמא עד הערב וטהר וכל	245-ג ההלכת על ארבע טמאים הם לכם כל הנגע	238-ג כל הנגע בנבלתם וטמא עד הערב וכל

ג-309	ג-302	ג-295	ג-288	ג-281	ג-274
נגע הנִתק והנה אין מראהו עמק מן העור	העור ישערה הפך לִבן וטמא הכהן נגע	הנגע: כלו הפך לִבן טהור הוא וביום הראות	הכהן אתו ביום השביעי שנית והנה כהה	שֶׁה וְלִקְחָהּ שְׁתֵּי תְרִים או שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה אֶחָד לְעֵלָה	יְמֵי טְהֵרָה לִבָּן או לְבַת תְּבִיא כִּבְשׁ בֶּן שָׁנָתוֹ
ג-310	ג-303	ג-296	ג-289	ג-282	ג-275
יָמִים וְרָאָה הכהן אֵת הַנֶּגַע בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי	וְאִם יִרְאֶנָּה הכהן והנה אין בָּה שְׁעַר לִבָּן	טהור הוא וביום הראות בו בִּשְׂרַח חֵי יִטְמָא וְרָאָה	בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי שְׁנִית וְהֵנָּה כָּהָה הנגע ולא	אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן לֵאמֹר אֲדָם כִּי יִהְיֶה בְּעוֹר	לִבָּן או לְבַת תְּבִיא כִּבְשׁ בֶּן שָׁנָתוֹ לְעֵלָה וְבֶן
ג-311	ג-304	ג-297	ג-290	ג-283	ג-276
הנגע ביום השביעי והנה לא פשה הנִתק	הוא וטהרו הכהן או בִּשְׂרַח כִּי יִהְיֶה בְּעוֹר	בִּשְׂרַח חֵי יִטְמָא וְרָאָה הַכֹּהֵן אֵת הַבִּשְׂרַח הַחֵי	שְׁנִית וְהֵנָּה כָּהָה הַנֶּגַע וְלֹא פָּשָׂה הַנֶּגַע	וְאֶל אַהֲרֹן לֵאמֹר אֲדָם כִּי יִהְיֶה בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ שְׂאֵת	כִּבְשׁ בֶּן שָׁנָתוֹ לְעֵלָה וְבֶן יוֹנָה או תֹּר לַחֲטָאֵת
ג-312	ג-305	ג-298	ג-291	ג-284	ג-277
פשה הנִתק ולא היה בו שער צהב ומראה	העור צרעת הוא כמכה פרחת וטמא אתו	יִטְמָא וְרָאָה הכהן אֵת הַבִּשְׂרַח הַחֵי וְטִמְאוֹ:	וְהֵנָּה כָּהָה הנגע ולא פשה הנגע בעור	לֵאמֹר אֲדָם כִּי יִהְיֶה בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ שְׂאֵת או סַפְחַת או	לְעֵלָה וְבֶן יוֹנָה או תֹּר לַחֲטָאֵת אֶל פֶּתַח אֹהֶל
ג-313	ג-306	ג-299	ג-292	ג-285	ג-278
בו שער צהב ומראה הנִתק אין עמק מן העור	וְאִם תַּחֲתֶיהָ תַּעֲמֹד הַבִּהְרֵת לֹא פִּשְׂתָּהּ בְּעוֹר	הַחֵי וְטִמְאוֹ: הַבִּשְׂרַח הַחֵי טִמְא הוא צרעת הוא	בְּעוֹר וְטִמְאוֹ הכהן צרעת הוא נגע צרעת	לֹא הַפֶּךְ לִבָּן וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֵת הנגע שבעת	וְבֶן יוֹנָה או תֹּר לַחֲטָאֵת אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶל
ג-314	ג-307	ג-300	ג-293	ג-286	ג-279
לא יגלח והסגיר הכהן את הנִתק שבעת	עמק מן העור ובו שער צהב דק וטמא אתו	הוא צרעת הוא או כִּי יֵשׁוּב הַבִּשְׂרַח הַחֵי וְנִהְפָּךְ	הוא בעור בשרו וטמאו הכהן: לא יסגרנו כי	הכהן שבעת יָמִים שְׁנִית וְרָאָה הכהן אתו	וְאִם לֹא תִמְצָא יָדָה דֵּי שֶׁה וְלִקְחָהּ שְׁתֵּי תְרִים או שְׁנֵי
ג-315	ג-308	ג-301	ג-294	ג-287	ג-280
שנית וראה הכהן אֵת הַנֶּגַת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי	צרעת הראש או הַנֶּזֶק הוא וכִּי יִרְאֶה הַכֹּהֵן	הנגע טהור הוא ובִּשְׂרַח כִּי יִהְיֶה בו בערו שחין	הצרעת אֵת כָּל בְּשָׂרוֹ וְטָהַר אֵת הנגע: כלו	שְׁנִית וְרָאָה הכהן אתו ביום השביעי שנית	תִּמְצָא יָדָה דֵּי שֶׁה וְלִקְחָהּ שְׁתֵּי תְרִים או שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה

ג-351	ג-344	ג-337	ג-330	ג-323	ג-316
וְהָיָה בַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי יִגְלַח אֶת כָּל שְׂעוֹרוֹ אֶת	מִן הַבֶּגֶד אוֹ מִן הָעוֹר אוֹ מִן הַשְּׂתִי אוֹ מִן הָעֵרֶב	אֶת הַשְּׂתִי אוֹ אֶת הָעֵרֶב בַּצֹּמֵר אוֹ בַּפְּשָׁתִים אוֹ אֶת	וְרֵאשׁוּ יְהִיָּה פְּרוּעַ וְעַל שֹׁפֵם יַעֲטֶה וְטָמֵא	בַּשֶּׁרֶם בְּהֵרֵת כִּהוּת לְכַנְתּוֹ: בַּהֶק הוּא פָּרַח בְּעוֹר	הַנֶּתֶק בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי וְהִנֵּה לֹא פְּשָׂה הַנֶּתֶק
ג-352	ג-345	ג-338	ג-331	ג-324	ג-317
יָקַח שְׁנֵי כִבְשִׁים תְּמִימִם וְכִבְשָׂה אֶחָת בֵּת שְׁנֵתָה תְּמִימָה	מִן הָעוֹר אוֹ מִן הַשְּׂתִי אוֹ מִן הָעֵרֶב וְאִם תִּרְאֶה	בוֹ הִנָּע: כִּי צִרְעַת מִמֶּאֶרֶת הוּא בְּאֵשׁ תִּשְׂרָף	פְּרוּעַ וְעַל שֹׁפֵם יַעֲטֶה וְטָמֵא טָמֵא יִקְרָא כָּל	כִּהוּת לְכַנְתּוֹ: בַּהֶק הוּא פָּרַח בְּעוֹר טָהוֹר הוּא וְאִישׁ	הַנֶּתֶק בְּעוֹר וּמֵרֵאשׁוֹ אֵינְנוּ עֹמֵק מִן הָעוֹר
ג-353	ג-346	ג-339	ג-332	ג-325	ג-318
תְּמִימָה וְשִׁלְשָׁה עֶשְׂרִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן	וְאִם תִּרְאֶה עוֹד בַּבֶּגֶד אוֹ בַשְּׂתִי אוֹ בַעֲרֵב אוֹ	הַפֶּךָ הִנָּע אֶת עֵינָיו וְהִנָּע לֹא פְּשָׂה טָמֵא	יַעֲטֶה וְטָמֵא טָמֵא יִקְרָא כָּל יְמֵי אֲשֶׁר הִנָּע	טָהוֹר הוּא וְאִם מִפְּאֵת פְּנָיו יִמְרַט רֵאשׁוֹ גִּבַּח	וְכִבֵּם בְּגִדָיו וְטָהַר וְאִם פְּשָׂה יַפְשָׂה הַנֶּתֶק
ג-354	ג-347	ג-340	ג-333	ג-326	ג-319
לִכְהֵן קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים הוּא וְלִקַּח הַכֹּהֵן מִדָּם	אוֹ כָּל כְּלֵי הָעוֹר אֲשֶׁר תִּכְבֵּם וְסָר מֵהֶם הִנָּע	טָמֵא הוּא בְּאֵשׁ תִּשְׂרָפְנוּ: פָּחַתָּת הוּא בְּקִרְחָתוֹ אוֹ	טָמֵא יִקְרָא כָּל יְמֵי אֲשֶׁר הִנָּע בוֹ יִטָּמֵא טָמֵא	לְכֵן אֲדַמְדָּם צִרְעַת פָּרַחַת הוּא בְּקִרְחָתוֹ אוֹ	וְטָהַר וְאִם פְּשָׂה יַפְשָׂה הַנֶּתֶק בְּעוֹר אֲחֵרֵי
ג-355	ג-348	ג-341	ג-334	ג-327	ג-320
קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים הוּא וְלִקַּח הַכֹּהֵן מִדָּם הָאֵשֶׁם	אֲשֶׁר תִּכְבֵּם וְסָר מֵהֶם הִנָּע וְכִבֵּם שְׁנִית	הוּא בְּקִרְחָתוֹ אוֹ בְּגִבְחָתוֹ וְאִם רָאָה הַכֹּהֵן	פְּשָׁתִים אוֹ בַשְּׂתִי אוֹ בַעֲרֵב לַפְּשָׁתִים וְלִצֹמֵר אוֹ	בְּקִרְחָתוֹ אוֹ בְּגִבְחָתוֹ וְרָאָה אֶתוֹ הַכֹּהֵן	שְׁחֹר צִמָּח בוֹ נִרְפָּא הַנֶּתֶק טָהוֹר הוּא וְטָהַר
ג-356	ג-349	ג-342	ג-335	ג-328	ג-321
הִימָנִית וְעַל בַּהֵן רָגְלוֹ הִימָנִית עַל דָּם הָאֵשֶׁם	בְּגֵד הַצֹּמֵר אוֹ הַפְּשָׁתִים אוֹ הַשְּׂתִי אוֹ הָעֵרֶב אוֹ	אוֹ בְּגִבְחָתוֹ וְאִם רָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה כֹּהֵה	הוּא וְשָׂרָף אֶת הַבֶּגֶד אוֹ אֶת הַשְּׂתִי אוֹ אֶת הָעֵרֶב	טָמֵא הוּא טָמֵא יִטָּמְאֵנוּ הַכֹּהֵן בְּרֵאשׁוֹ נִגְעוּ	נִרְפָּא הַנֶּתֶק טָהוֹר הוּא וְטָהַר הַכֹּהֵן וְאִישׁ
ג-357	ג-350	ג-343	ג-336	ג-329	ג-322
הִימָנִית עַל דָּם הָאֵשֶׁם וְהַנוֹתֵר בַּשֶּׁמֶן אֲשֶׁר	צִפְרִים חִיּוֹת טָהוֹרוֹת וְעֵץ אֲרָז וְשֵׁנִי תוֹלַעַת	אֶתוֹ וְקָרַע אֶתוֹ מִן הַבֶּגֶד אוֹ מִן הָעוֹר אוֹ מִן	אוֹ אֶת הַשְּׂתִי אוֹ אֶת הָעֵרֶב בַּצֹּמֵר אוֹ בַּפְּשָׁתִים אוֹ	הִנָּע בְּגִדָיו יְהִיו פְּרָמִים וְרֵאשׁוֹ יְהִי פְּרוּעַ	וְהִנֵּה בְּעוֹר בַּשֶּׁרֶם בְּהֵרֵת כִּהוּת לְכַנְתּוֹ: בַּהֶק

ג-393	ג-386	ג-379	ג-372	ג-365	ג-358
את עץ הארו ואת האזוב ואת שני התולעת	אל מקום טמא והבא אל הבית כל ימי הסגר	אתהו אל מחוץ לעיר אל מקום טמא ואת הבית	תשיג ידו את האחד חטאת ואת האחד עלה	הימנית ועל בהן רגלו הימנית ימן השמן	העלה ואת המנחה המזבחה וכפר עליו
ג-394	ג-387	ג-380	ג-373	ג-366	ג-359
ואת האזוב ואת שני התולעת ואת הצפר	בא הכהן וראה והנה לא פשה הנגע	מבית סביב ושפכו את העפר אשר הקצו אל	תורת אשר בו נגע צרעת אשר לא תשיג ידו	רגלו הימנית ימן השמן יצק הכהן על כף	ואת המנחה המזבחה וכפר עליו הכהן
ג-395	ג-388	ג-381	ג-374	ג-367	ג-360
הבית שבע פעמים וחטא את הבית בדם	את הבית שהי צפרים ועץ ארו ושני תולעת	העפר אשר הקצו אל מחוץ לעיר אל מקום טמא	נגע צרעת אשר לא תשיג ידו בטהרתו	רגלו הימנית על מקום דם האשם והנותר מן	ידו משנת ולקח כבש אחד אשם לתנופה
ג-396	ג-389	ג-382	ג-375	ג-368	ג-361
שבע פעמים וחטא את הבית בדם הצפור	האחת אל כלי חרש על מים חיים ולקח את עץ	אשר הקצו אל מחוץ לעיר אל מקום טמא ולקחו	יטמא כל אשר בבית ואחר כן יבא הכהן	והנותר מן השמן אשר על כף הכהן יתן	ולקח כבש אחד אשם לתנופה לכפר עליו
ג-397	ג-390	ג-383	ג-376	ג-369	ג-362
אל משה ואל אהרן לאמר דברו אל בני ישראל	אל כלי חרש על מים חיים ולקח את עץ הארו	את הבית את אבניו ואת עצו ואת כל עפר	או ארמנות ומראיהו שפל מן הקיר ויצא	התרים או מן בני היונה מאשר תשיג ידו את	כלול בשמן למנחה ולג שמן ושתי תרים או
ג-398	ג-391	ג-384	ג-377	ג-370	ג-363
אל בני ישראל ואמרתם אלהם: איש איש כי יהיה	חרש על מים חיים ולקח את עץ הארו ואת	ואת כל עפר הבית והוציא אל מחוץ לעיר אל	הבית שבעת ימים ושב הכהן ביום השביעי	מן בני היונה מאשר תשיג ידו את אשר תשיג	עלה והביא אתם ביום השמיני לטהרתו
ג-399	ג-392	ג-385	ג-378	ג-371	ג-364
אלהם: איש איש כי יהיה זב מבשרו זובו טמא הוא	חיים ולקח את עץ הארו ואת האזוב ואת	מחוץ לעיר אל מקום טמא והבא אל הבית כל	בהן הנגע והשליכו אתהו אל מחוץ לעיר אל	תשיג ידו את אשר תשיג ידו את האחד חטאת	האשם ואת לג השמן והניף אתם הכהן

ג-400	ג-407	ג-414	ג-421	ג-428	ג-435
איש כי יהיה זב מבשרו זכו טמא הוא וזאת תהיה	תחתיו יטמא עד הערב והנושא אותם יכבס	מועד ונתנס אל הכהן ועשה אתם הכהן	ישבת עליו בנגעו בו: יטמא עד הערב ואם	או כי תזוב על גדתה: כל ימי זוב טמאתה כימי	הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע לטמאה
ג-401	ג-408	ג-415	ג-422	ג-429	ג-436
הוא וזאת תהיה טמאתו בזובו: רר בשרו את זובו	בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב וכל	תצא ממנו שכבת זרע ורחץ במים את כל	הערב ואם שכב ישכב איש אתה ותהי גדתה	טמאתה כימי גדתה תהיה טמאה הוא כל המשכב	תצא ממנו שכבת זרע לטמאה בה והדוה
ג-402	ג-409	ג-416	ג-423	ג-430	ג-437
תהיה טמאתו בזובו: רר בשרו את זובו או החתים	בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב וכלי	בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב וכל	שכב ישכב איש אתה ותהי גדתה עליו וטמא	המשכב אשר תשכב עליו כל ימי זובה כמשכב	עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת
ג-403	ג-410	ג-417	ג-424	ג-431	ג-438
והנגע בבשר הזב יכבס בגדיו ורחץ	הערב וכלי חרש אשר יגע בו הזב ישבר	בכל כלי אשר תשב עליו: יכבס בגדיו ורחץ	ישכב איש אתה ותהי גדתה עליו וטמא שבעת	תשכב עליו כל ימי זובה כמשכב גדתה יהיה	יבא אהרן אל הקדש: בפר בן בקר לחטאת
ג-404	ג-411	ג-418	ג-425	ג-432	ג-439
בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב וכי	אשר יגע בו הזב ישבר וכל כלי עץ ישטף	בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב ואם	גדתה עליו וטמא שבעת ימים וכל המשכב	גדתה וכל הנוגע בס יטמא וכבס בגדיו	כתנת ביד קדש ילבש ומכנסו ביד יהיו על בשרו
ג-405	ג-412	ג-419	ג-426	ג-433	ג-440
הערב וכי ירק הזב בטהור וכבס בגדיו	הזב ישבר וכל כלי עץ ישטף במים וכי	הערב ואם על המשכב הוא או על הכלי אשר הוא	זוב זוב דמה ימים רבים בלא עת גדתה או כי	בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב ואם	בשרו ובאבנט ביד יחגור ובמצנפת ביד יצנף בגדי
ג-406	ג-413	ג-420	ג-427	ג-434	ג-441
בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב וכל	כלי עץ ישטף במים וכי יטהר הזב מזובו	על המשכב הוא או על הכלי אשר הוא ישבת עליו	רבים בלא עת גדתה או כי תזוב על גדתה: כל	תטהר וביזם השמיני תקח לה שתי תרים או שני בני	בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם

ג-477 לְאִישׁ הַהוּא דָם שֶׁפָּדָה וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא מִקְרָב	ג-470 אֶת נַפְשֵׁיכֶם חֲקַת עוֹלָם וְכִפֹּר הִכְהֵן אֲשֶׁר	ג-463 עֲלֹתוֹ וְאֶת עֲלֹת הָעֵס וְכִפֹּר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד	ג-456 הָחִי וְסִמְד אֲהָרֹן אֶת שְׁתֵּי יָדָיו עַל רֹאשׁ הַשְּׁעִיר	ג-449 מוֹעֵד הַשְּׂכָן אֲתֶם בְּתוֹךְ טַמְאֹתֶם וְכָל אָדָם לֹא	ג-442 וּמֵאֵת עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח שְׁנֵי שְׁעִירֵי עֹזִים
ג-478 הַהוּא דָם שֶׁפָּדָה וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא מִקְרָב עִמּוֹ	ג-471 עוֹלָם וְכִפֹּר הִכְהֵן אֲשֶׁר יִמְשַׁח אֹתוֹ וְאֲשֶׁר	ג-464 בְּשָׂרוֹ בְּמִים וְאֲחֵרֵי כֵן יָבֹוא אֶל הַמִּחְנֶה	ג-457 הַשְּׁעִיר הָחִי וְהַתְּוֹדָה עֲלָיו אֶת כָּל עֹונֹת בְּנֵי	ג-450 הַשְּׂכָן אֲתֶם בְּתוֹךְ טַמְאֹתֶם וְכָל אָדָם לֹא יִהְיֶה	ג-443 בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ וְשָׁחַט אֶת פֶּרֶךְ הַחֹטָאֹת אֲשֶׁר
ג-479 שֶׁפָּדָה וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא מִקְרָב עִמּוֹ לְמַעַן	ג-472 יָדוֹ לְכַהֵן תַּחַת אֲבִיו וְלִכְשׁ אֶת בְּגָדֵי הַבֵּד	ג-465 בַּקֶּדֶשׁ יוֹצִיא אֶל מַחוּץ לַמִּחְנֶה וְשָׂרְפוּ בְּאֵשׁ	ג-458 אֶת כָּל עֹונֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת כָּל פְּשָׁעֵיהֶם לְכָל	ג-451 בְּתוֹךְ טַמְאֹתֶם וְכָל אָדָם לֹא יִהְיֶה בְּאֵהָל מוֹעֵד	ג-444 וְהֵבִיא מִבֵּית לְפָרְכַת וְנָתַן אֶת הַקֶּטֶר עַל
ג-480 וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא מִקְרָב עִמּוֹ לְמַעַן אֲשֶׁר	ג-473 כָּל עֵס הַקֹּהֵל יִכַּפֵּר וְהִיָּתָה זֹאת לְכֶם לְחֻקַּת	ג-466 בְּשָׂרוֹ בְּמִים וְאֲחֵרֵי כֵן יָבֹוא אֶל הַמִּחְנֶה	ג-459 בְּיַד אִישׁ עַתִּי הַמִּדְבָּרָה וְנִשְׂאָה הַשְּׁעִיר עֲלָיו	ג-452 מוֹעֵד בְּבֹאוֹ לְכַפֵּר בַּקֶּדֶשׁ עַד צֵאתוֹ וְכִפֹּר	ג-445 הָעֲדוּת וְלֹא יָמוּת וְלִקַּח מִדָּם הַפֶּר וְהִזָּה
ג-481 יָגוּר בְּתוֹכְכֶם: אֲשֶׁר יַעֲלֶה עִלָּה אוֹ זָבַח וְאֵל	ג-474 לְכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְכַפֵּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל	ג-467 וְאֲחֵרֵי כֵן יָבֹוא אֶל הַמִּחְנֶה וְהִיָּתָה לְכֶם	ג-460 אֶל אֶרֶץ גְּזֵרָה וְשִׁלַּח אֶת הַשְּׁעִיר בַּמִּדְבָּר וּבֹא	ג-453 בֵּיתוֹ וּבְעֵד כָּל קָהַל יִשְׂרָאֵל וְיִצְאֵהוּ אֶל הַמִּזְבֵּחַ	ג-446 יָמוּת וְלִקַּח מִדָּם הַפֶּר וְהִזָּה בְּאֶצְבָּעוֹ עַל
ג-482 יַעֲלֶה עִלָּה אוֹ זָבַח וְאֵל פֶּתַח אֵהָל מוֹעֵד לֹא	ג-475 עוֹלָם לְכַפֵּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל חַטָּאתֶם אַחַת	ג-468 וְכָל מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ הָאֲזֹרָח וְהַגֵּר הַגֵּר	ג-461 גְּזֵרָה וְשִׁלַּח אֶת הַשְּׁעִיר בַּמִּדְבָּר וּבֹא אֲהָרֹן	ג-454 וְהִזָּה עֲלָיו מִן הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ שִׁבְעַת פְּעָמִים	ג-447 שִׁבְעַת פְּעָמִים מִן הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ וְשָׁחַט אֶת שְׁעִיר
ג-483 וְאִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן הַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם	ג-476 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִשָּׁחַט שׂוֹר אוֹ כֶּשֶׁב אוֹ עֹז בַּמִּחְנֶה	ג-469 שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן הִיא לְכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת נַפְשֵׁיכֶם	ג-462 מוֹעֵד וּפְשֻׁט אֶת בְּגָדֵי הַבֵּד אֲשֶׁר לְכֶשׁ בְּבֹאוֹ	ג-455 הַשְּׁעִיר הָחִי וְסִמְדֵי אֲהָרֹן אֶת שְׁתֵּי יָדָיו עַל רֹאשׁ	ג-448 לֹאֲהָל מוֹעֵד הַשְּׂכָן אֲתֶם בְּתוֹךְ טַמְאֹתֶם וְכָל

ג-195	ג-125	ג-505	ג-498	ג-491	ג-484
הָאָרֶץ אֲתָכֶם בְּטַמְאֵכֶם אֶתֶּה כַּאֲשֶׁר קָאָה	אִשָּׁה: תּוֹעֵבָה הוּא וּבְכָל בְּהֵמָה לֹא תִתֵּן שִׁכְבֶּתְךָ	תְּגִלָּה: אִשָּׁת בְּנֶה הוּא לֹא תְּגִלָּה עֲרוֹתֶיהָ עֲרוֹת	או מוֹלְדֵת חוּץ לֹא תְּגִלָּה עֲרוֹתָן עֲרוֹת בַּת בְּנֶה	בְּתוֹכֶם אֲשֶׁר יֵצוּד צִיד חַיָּה או עוֹף אֲשֶׁר יֵאָכֵל	יִשְׂרָאֵל וּמִן הַגֵּר הֵגֵר בְּתוֹכֶם אֲשֶׁר יֵאָכֵל כָּל
ג-205	ג-135	ג-606	ג-499	ג-492	ג-854
בְּטַמְאֵכֶם אֶתֶּה כַּאֲשֶׁר קָאָה אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר	לִפְנֵי בְּהֵמָה לְרַבְעָה תִּבֵּל הוּא אֵל תִּטְמָאוּ בְּכָל	הוּא עֲרוֹת אִשָּׁה וּבִתָּה לֹא תְּגִלָּה: אֶת בַּת בְּנֶה וְאֶת	או בַּת בְּתוּךָ לֹא תְּגִלָּה עֲרוֹתָן: כִּי עֲרוֹתֶיהָ הֵנָּה	כָּל בְּשׂוֹר דָּמוֹ בִּנְפֻשׁוֹ הוּא וְאָמַר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל	עַל נַפְשֵׁיכֶם: כִּי הַדָּם הוּא בִּנְפֻשׁ יִכְפֹּר עַל כֵּן
ג-215	ג-145	ג-707	ג-500	ג-493	ג-864
אֶתֶּה כַּאֲשֶׁר קָאָה אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם כִּי כָּל	לְרַבְעָה תִּבֵּל הוּא אֵל תִּטְמָאוּ בְּכָל אֱלֹהִים: כִּי בְּכָל	אִשָּׁה וּבִתָּה לֹא תְּגִלָּה: אֶת בַּת בְּנֶה וְאֶת בַּת בְּתוּהָ	שָׂאֵר אָבִיד הוּא עֲרוֹת אַחֹת אִמְךָ לֹא תְּגִלָּה: כִּי	וְאָמַר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל דָּם כָּל בְּשׂוֹר לֹא תֹאכְלוּ: כִּי	כָּל נֶפֶשׁ מִכֶּם לֹא תֹאכַל דָּם וְהֵגֵר הֵגֵר בְּתוֹכְכֶם
ג-225	ג-155	ג-808	ג-501	ג-494	ג-874
קָאָה אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם כִּי כָּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה	הוּא אֵל תִּטְמָאוּ בְּכָל אֱלֹהִים: כִּי בְּכָל אֱלֹהִים נִטְמָאוּ	תְּגִלָּה: אֶת בַּת בְּנֶה וְאֶת בַּת בְּתוּהָ לֹא תִקַּח לְגִלוֹת	הוּא עֲרוֹת אַחֹת אִמְךָ לֹא תְּגִלָּה: כִּי שָׂאֵר אִמְךָ הוּא	יִשְׂרָאֵל דָּם כָּל בְּשׂוֹר לֹא תֹאכְלוּ: כִּי נֶפֶשׁ כָּל בְּשׂוֹר	וְהֵגֵר הֵגֵר בְּתוֹכְכֶם לֹא יֵאָכֵל דָּם וְאִישׁ אִישׁ מִבְּנֵי
ג-235	ג-165	ג-909	ג-502	ג-495	ג-884
אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם כִּי כָּל יַעֲשֶׂה מִכָּל	בְּכָל אֱלֹהִים: כִּי בְּכָל אֱלֹהִים נִטְמָאוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר	הֵנָּה זִמָּה הוּא וְאִשָּׁה אֵל אַחֲתָהּ לֹא תִקַּח: לְצָרָר	לֹא תְּגִלָּה: כִּי שָׂאֵר אִמְךָ הוּא עֲרוֹת אֲחֵי אָבִיד	דָּם כָּל בְּשׂוֹר לֹא תֹאכְלוּ: כִּי נֶפֶשׁ כָּל בְּשׂוֹר דָּמוֹ הוּא	הֵגֵר בְּתוֹכְכֶם לֹא יֵאָכֵל דָּם וְאִישׁ אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
ג-245	ג-175	ג-1010	ג-503	ג-496	ג-894
מִקְרֵב עִמָּם וּשְׁמֵרְתֶם אֶת מִשְׁמֵרְתֵי לְבַלְתֵי עֲשׂוֹת	הָאָרֶץ וְלֹא תִקְוִי הָאָרֶץ אֲתָכֶם בְּטַמְאֵכֶם	תִּתֵּן שִׁכְבֶּתְךָ לְזָרַע: לְטַמְאָהּ כִּי וּמִזְרַעֲךָ	שָׂאֵר אִמְךָ הוּא עֲרוֹת אֲחֵי אָבִיד לֹא תְּגִלָּה: אֵל	וְאֶת מִשְׁפָּטֵי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אִתְּם הָאֱדוּם וְחֵי	וְאִישׁ אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִן הַגֵּר הֵגֵר בְּתוֹכֶם
ג-255	ג-185	ג-1111	ג-504	ג-497	ג-904
עִמָּם וּשְׁמֵרְתֶם אֶת מִשְׁמֵרְתֵי לְבַלְתֵי עֲשׂוֹת מִחֻקֹּת	תִקְוִי הָאָרֶץ אֲתָכֶם בְּטַמְאֵכֶם אֶתֶּה כַּאֲשֶׁר	וּמִזְרַעֲךָ לֹא תִתֵּן לְהַעֲבִיר לְמַלְךָ וְלֹא	תִקְרַב הַדָּתְךָ הוּא עֲרוֹת כְּלַתְךָ לֹא תְּגִלָּה: אִשָּׁת	עֲרוֹת אָבִיד הוּא עֲרוֹת אַחֲוֹתְךָ בַּת אָבִיד או בַּת	יִשְׂרָאֵל וּמִן הַגֵּר הֵגֵר בְּתוֹכֶם אֲשֶׁר יֵצוּד צִיד

ג-561	ג-554	ג-547	ג-540	ג-533	ג-526
יומת הנאף והנאפת ואיש אשר ישכב את	אמו מות יומת: אביו ואמו קלל דמיו בו ואיש	גיר אתך גר בארצכם לא תונו אתו בארץ	זכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל	ענל במשפט לא תשא פני דל ולא תהדר פני גדול:	לבלתי עשות מוקות התועבת אשר נעשו
ג-562	ג-555	ג-548	ג-541	ג-534	ג-527
גלה מות יומתו שניהם דמיהם בס ואיש אשר ישכב את	מות יומת: אביו ואמו קלל דמיו בו ואיש אשר	לאמר ואל בני ישראל תאמר איש איש מבני ישראל	כל עץ מאכל וערלתם ערלתו את פרוי שלש	לא תשא פני דל ולא תהדר פני גדול: בצדק תשפט	אל כל עדת בני ישראל ואמרת אלהם קדשים
ג-563	ג-556	ג-549	ג-542	ג-535	ג-528
עשו דמיהם בס ואיש אשר ישכב את זכר משכבי	אביו ואמו קלל דמיו בו ואיש אשר ינאף את	לבלתי המית אתו ושמתי אני את פני באיש	תאכלו על הדם לא תנחשו ולא תעוננו לא	ולא תהדר פני גדול: בצדק תשפט עמיתך לא	אל האלילים ואלהי מסכה לא תעשו לכם:
ג-564	ג-557	ג-550	ג-543	ג-536	ג-529
דמיהם בס ואיש אשר ישכב את זכר משכבי אשה	ואמו קלל דמיו בו ואיש אשר ינאף את אשת	מקדשכם כי איש איש אשר יקלל את אביו ואת	לא תנחשו ולא תעוננו לא תקפו פאת	את עמיתך ולא תשא עליו חטא לא תקם ולא	קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך לקצר ולקט
ג-565	ג-558	ג-551	ג-544	ג-537	ג-530
אשר ישכב את זכר משכבי אשה תועבה עשו	קלל דמיו בו ואיש אשר ינאף את אשת איש אשר	אשר יקלל את אביו ואת אמו מות יומת: אביו	תעוננו לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את	תשא עליו חטא לא תקם ולא תטור את בני עמך	ולא תשקרו איש בעמיתו ולא תשבעו בשמי
ג-566	ג-559	ג-552	ג-545	ג-538	ג-531
יומתו דמיהם בס ואיש אשר יקח את אשה ואת	דמיו בו ואיש אשר ינאף את אשת איש אשר ינאף	את אביו ואת אמו מות יומת: אביו ואמו קלל	תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנד	אהל מועד איל אשם וכפר עליו הכהן באיל	ולא תגזל לא תלוי פעלות שכיר אתך עד בקר
ג-567	ג-560	ג-553	ג-546	ג-539	ג-532
בס ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה זמה הוא	איש אשר ינאף את אשת רעהו מות יומת הנאף	ואת אמו מות יומת: אביו ואמו קלל דמיו בו	פאת זקנד ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם	אשם וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני	תעשו עול במשפט לא תשא פני דל ולא תהדר

ג-603	ג-596	ג-589	ג-582	ג-575	ג-568
יקח אֶלְמָנָה וְגֵרוּשָׁה וְחִלְלָה זָנָה אֶת אֱלֹהֵי	וְקִדְּשִׁיתוּ כִּי אֶת לְחֶם אֱלֹהֵי־קָדֵשׁ הוּא מִקְרִיב קֹדֶשׁ	הָעַמִּים לְהִיּוֹת לִי וְאִישׁ אֹדוּ אִשָּׁה כִּי יִהְיֶה בָּהֶם אוֹב	יָמֵתוּ וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אִשְׁתּוֹ אָחִיו נָדָה הוּא	הָאִשָּׁה וְאֶת הַבְּהֵמָה מוֹת יוֹמֵתוּ דְּמִיָּה־בָּם וְאִישׁ	יִקַּח אֶת אִשָּׁה וְאֶת אִמָּה זָמָה הוּא בְּאֵשׁ יִשְׂרָפוּ
ג-604	ג-597	ג-590	ג-583	ג-576	ג-569
כִּי אִם בְּתוּלָה מֵעַמִּי יִקַּח אִשָּׁה וְלֹא יַחְלִל	אֱלֹהֵי־קָדֵשׁ הוּא מִקְרִיב קֹדֶשׁ יִהְיֶה לְךָ כִּי קֹדֶשׁ אָנִי	אוֹב אֹדוּ יָדְעֵנִי מוֹת יוֹמֵתוּ בְּאֹבָן יִרְגְּמוּ אֹתָם	אֶת אִשְׁתּוֹ אָחִיו נָדָה הוּא עֲרוֹת אָחִיו גְּלָה עֲרִירִים	יוֹמֵתוּ דְּמִיָּה־בָּם בָּם וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אַחֲתוֹ בַּת	אֶת אִשָּׁה וְאֶת אִמָּה זָמָה הוּא בְּאֵשׁ יִשְׂרָפוּ אֹתוֹ
ג-605	ג-598	ג-591	ג-584	ג-577	ג-570
מֵעַמִּי יִקַּח אִשָּׁה וְלֹא יַחְלִל יָרְעוּ בְּעַמִּי:	בְּאֵשׁ תִּשְׂרָף וְהִכְהִין הַגְּדוֹל מֵאָחִיו אֲשֶׁר	הַקְּרוּבָה אֵלָיו אֲשֶׁר לֹא הִיְתָה לְאִישׁ לָהּ יִטְמָא לֹא	נָדָה הוּא עֲרוֹת אָחִיו גְּלָה עֲרִירִים יִהְיוּ וְשִׁמְרַתֶּם	אַחֲתוֹ גְּלָה עוֹנוֹ יִשָּׂא וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת	אִמָּה זָמָה הוּא בְּאֵשׁ יִשְׂרָפוּ אֹתוֹ וְאֶתְהִן וְלֹא
ג-606	ג-599	ג-592	ג-585	ג-578	ג-571
אֲשֶׁר יִהְיֶה בוֹ מוֹס לֹא יִקְרַב לְהַקְרִיב לְחֶם אֱלֹהֵיו	עַל רֹאשׁוֹ שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּמִלֵּא אֶת יָדוֹ לְלַבֵּשׁ אֶת	אֲשֶׁר לֹא הִיְתָה לְאִישׁ לָהּ יִטְמָא לֹא בְּעַל בְּעַמִּי	הוּא עֲרוֹת אָחִיו גְּלָה עֲרִירִים יִהְיוּ וְשִׁמְרַתֶּם אֶת כָּל	אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת אִשָּׁה דְוָה וְגִלָּה אֶת עֲרוֹתֶיהָ אֶת	יִשְׂרָפוּ אֹתוֹ וְאֶתְהִן וְלֹא תִהְיֶה זָמָה בְּתוֹכְכֶם
ג-607	ג-600	ג-593	ג-586	ג-579	ג-572
יִהְיֶה בוֹ מוֹס לֹא יִקְרַב לְהַקְרִיב לְחֶם אֱלֹהֵיו כִּי כָל	יָדוֹ לְלַבֵּשׁ אֶת הַבְּגָדִים אֶת רֹאשׁוֹ לֹא יִפְרָע וּבְגָדָיו	הִיְתָה לְאִישׁ לָהּ יִטְמָא לֹא יִטְמָא בְּעַל בְּעַמִּי	גְּלָה עֲרִירִים יִהְיוּ וְשִׁמְרַתֶּם אֶת כָּל חֻקֵּי וְאֶת	גְּלָתָהּ אֶת מְקוֹר דְּמִיָּה וְנִכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם מִקְרַב	מוֹת יוֹמֵת וְאֶת הַבְּהֵמָה תִּהְרָגוּ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר
ג-608	ג-601	ג-594	ג-587	ג-580	ג-573
יִקְרַב לְהַקְרִיב לְחֶם אֱלֹהֵיו כִּי כָל אִישׁ אֲשֶׁר בוֹ מוֹס	יָבֵא: לְאָבִיו וְלֵאמֹו לֹא יִטְמָא וּמִן הַמִּקְדָּשׁ	(וְיִקְרָחוּ) קִרְחָה בְּרֹאשָׁם וּפְאֵת זָקְנָם לֹא יִגְלָחוּ	הַבְּדִלְתֵי לְכֶם לְטַמֵּא וְהִיְתָם לִי קֹדְשִׁים כִּי קֹדֶשׁ	שְׁנֵיהֶם מִקְרַב עִמָּם וְעֲרוֹת אַחֲוֹת אִמָּךְ וְאַחֲוֹת	וְאֶת הַבְּהֵמָה תִּהְרָגוּ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרַב אֵל
ג-609	ג-602	ג-595	ג-588	ג-581	ג-574
כָּל אִישׁ אֲשֶׁר בוֹ מוֹס לֹא יִקְרַב: אִישׁ עוֹר אוֹ פֶּסֶחַ אוֹ	מִקְדָּשׁ אֱלֹהֵיו: כִּי נִזְרַר שֶׁמֶן מִשְׁחַת אֱלֹהֵיו עָלָיו	בְּרֹאשָׁם וּפְאֵת זָקְנָם לֹא יִגְלָחוּ וּבִבְשָׂרָם לֹא	וְאִבְדָּל אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים לְהִיּוֹת לִי וְאִישׁ אוֹ אִשָּׁה	אִמָּךְ וְאַחֲוֹת אָבִיךָ לֹא תִגְלָה: כִּי אֶת שְׂאֵרוֹ	וְאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרַב אֵל כָּל בְּהֵמָה לְרַבְעָה אֹתָהּ

645-ג	638-ג	631-ג	624-ג	617-ג	610-ג
מוס לא תקריבו: כי לא לרצון יהיה לכם ואיש כי	תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין לה ושבה אל	כי יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל בו ויליד ביתו	טמא נפש או איש אשר תצא ממנו שכבת זרע או	בו מוס מזרע אחרון הכהן לא יגש להקריב	יקרב: איש עזר או פסח או חרם או שרוע או
646-ג	639-ג	632-ג	625-ג	618-ג	611-ג
תקריבו: כי לא לרצון יהיה לכם ואיש כי יקריב	אל בית אביה כנעוניה מלחם אביה תאכל	ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו ובת כהן כי תהיה	לו או באדם אשר יטמא לו לכל טמאתו נפש	לא יבא ואל המזבח לא יגש כי מוס בו ולא	או פסח או חרם או שרוע או איש אשר יהיה
647-ג	640-ג	633-ג	626-ג	619-ג	612-ג
לפלא נדר או לנדבה בבקר או בצאן תמים	אביה תאכל וכל זר לא יאכל בו ואיש כי יאכל	ביתו הם יאכלו בלחמו ובת כהן כי תהיה לאיש	אשר יטמא לו לכל טמאתו נפש אשר תגע בו	והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר	שרוע או איש אשר יהיה בו שבר רגל או שבר
648-ג	641-ג	634-ג	627-ג	620-ג	613-ג
שבור או חרוץ או יבלת או גרב או ילפת לא	קדש בשגגה ויספ חמשתו עליו ונתן	בלחמו ובת כהן כי תהיה לאיש זר: הוא בתרומת	אשר תגע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל מן	צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר	אשר יהיה בו שבר רגל או שבר יד או גבן או
649-ג	642-ג	635-ג	628-ג	621-ג	614-ג
או יבלת או גרב או ילפת לא תקריבו אלה	עליו ונתן לכהן את הקדש ולא יחללו	כהן כי תהיה לאיש זר: הוא בתרומת הקדשים לא	בו וטמאה עד הערב ולא יאכל מן הקדשים	בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר והנגע	יהיה בו שבר רגל או שבר יד או גבן או דק או
650-ג	643-ג	636-ג	629-ג	622-ג	615-ג
הוא יאכל לא תותרו ממנו עד בקר: אני	יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבותם אשר	זר: הוא בתרומת הקדשים לא תאכל ובת כהן כי	לא יאכל קדש תושב כהן ושכיר לא יאכל קדש	יאכל עד אשר יטהר והנגע בכל טמא נפש	בו שבר רגל או שבר יד או גבן או דק או תבלל
651-ג	644-ג	637-ג	630-ג	623-ג	616-ג
אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים: אני	זכר בבקר בכשבים וכעזים כל אשר בו מוס	הקדשים לא תאכל ובת כהן כי תהיה אלמנה	קדש וכהן כי יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל	עד אשר יטהר והנגע בכל טמא נפש או איש	רגל או שבר יד או גבן או דק או תבלל בעינו

687-ג אתו אל משה ושם אמו שלמית בת דברי למטה	680-ג זית זך כתיבת למאור: להעלות גד תמיד מחוץ	673-ג מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו שבעת	666-ג אל משה לאמר דבר אל בני ישראל לאמר: בחדש	659-ג והקרבתם על הלחם שבעת כבשים תמימם בני שנה	652-ג השביעי שבת שבתון מקרא קדש כל מלאכה לא
688-ג העדה ואל בני ישראל תדבר לאמר: איש איש כי	681-ג גד תמיד מחוץ לפרכת העדת באהל מועד	674-ג עצרת הוא כל מלאכת עבודה לא תעשו אלה	667-ג אל משה לאמר אך בעשור לחדש השביעי הזה	660-ג הלחם שבעת כבשים תמימם בני שנה ויפר בן בקר	653-ג שבתון מקרא קדש כל מלאכה לא תעשו: שבת
689-ג העדה: בגר כאורח בנקבו שם יומת ואיש כי	682-ג ושמת אותם שתיים מערכות שש המערכת	675-ג הוא כל מלאכת עבודה לא תעשו אלה מועדי	668-ג וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה: כי	661-ג כבשים תמימם בני שנה ופר בן בקר אחד ואילים	654-ג תאכלו ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל
690-ג נפש ואיש כי יהן מוס בעמיתו כאשר עשה	683-ג עולם והיתה לאהרן ולבניו ואכלהו	676-ג אשר תקראו אתם מקראי קדש: להקריב אשה	669-ג הנפש אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום	662-ג תמימם בני שנה ויפר בן בקר אחד ואילים שנים:	655-ג אל בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל
691-ג אל בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל	684-ג מצרי בתוך בני ישראל ויצאו במחנה בן	677-ג עלה ומנחה זבח ונסכים דבר יום ביומו מלבד	670-ג ההוא מקרב עמה כל מלאכה לא תעשו: חקת	663-ג ועשיתם שיער עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני	656-ג ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה בשמן אשה
692-ג שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר פרמך	685-ג במחנה בן הישראלית ואיש הישראלי	678-ג שבעת ימים כל האזרח בישראל ישבו בסכת	671-ג כל מלאכה לא תעשו: חקת עולם לדרתיכם	664-ג אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים	657-ג ההין ולחם וקלי וקרמל לא תאכלו עד עצם
693-ג שדך ושש שנים תזמר פרמך ואספת את	686-ג הישראלי ויקב בן האשה הישראלית	679-ג הושבת את בני ישראל בהוציא אותם מארץ	672-ג שבת שבתון הוא לכם ועניתם את נפשתיכם	665-ג יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו: חקת	658-ג השבת מיום הביאתם את עמר התנופה: שבע

729-ג	722-ג	715-ג	708-ג	701-ג	694-ג
חמה סביב על שדה הארץ יחשב: גאלה תהיה	לא מצאה ידו די השיב לו והיה ממכרו ביד	פי לי הארץ: פי גרים ותושבים אתם עמדי	ואת משפטי תשמרו ועשיתם אתם וישבתם	אל אחוזו וכי תמכרו ממכר לעמיתך	ואספת את תבואתה ובשנה השביעית שבת
730-ג	723-ג	716-ג	709-ג	702-ג	695-ג
עולם הוא להם וכי ימוך אחיך ימטה ידו	ידו די השיב לו והיה ממכרו ביד הקנה	אליו וגאל את ממכר אחיו ואיש פי לא יהיה לו	תאמרו מה נאכל בשנה השביעית: הן לא נזרע ולא	וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד	שךך לא תזרע וכרמך לא תזמר את ספית קצירך
731-ג	724-ג	717-ג	710-ג	703-ג	696-ג
ימוך אחיך ימטה ידו עמך והחזקת	חומה והיתה גאלתו עד תם שנת ממכרו: ימים	ימצא כדי גאלתו וחשב את שני ממכרו	נאכל בשנה השביעית: הן לא נזרע ולא נאסף	אל תונו איש את אחיו במספר שנים אחר היובל	וכרמך לא תזמר את ספית קצירך לא תקצור ואת
732-ג	725-ג	718-ג	711-ג	704-ג	697-ג
ימטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב	שנה תמימה וקם הבית אשר בעיר אשר (לו)	וחשב את שני ממכרו והשיב את הערך לאיש	לכם בשנה הששית ועשת את התבואה לשלש	תבואת ימכר לך לפי רב השנים תרבה מקנתו	את ספית קצירך לא תקצור ואת ענבי גזרך לא
733-ג	726-ג	719-ג	712-ג	705-ג	698-ג
והחזקת בו גר ותושב וחי עמך אל תקח	תמימה וקם הבית אשר בעיר אשר (לו) חמה	הערך לאיש אשר מכר לו ושב לאחוזו	התבואה ישן עד השנה התשיעית עד בוא תבואתה	השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעיט	לכל ישביה יובל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל
734-ג	727-ג	720-ג	713-ג	706-ג	699-ג
בו גר ותושב וחי עמך אל תקח מאתו נשך	וקם הבית אשר בעיר אשר (לו) חמה לצמיתת	אשר מכר לו ושב לאחוזו ואם לא מצאה	התשיעית עד בוא תבואתה תאכלו ישן והארץ לא	תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעיט מקנתו:	שנת החמישים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא
735-ג	728-ג	721-ג	714-ג	707-ג	700-ג
מאתו נשך ותרבית וזראת מאלהיך	יצא ביבל ובתי החצרים אשר אין להם	מכר לו ושב לאחוזו ואם לא מצאה ידו	והארץ לא תמכר לצמיתת פי לי הארץ: פי	מספר תבואת הוא מכר לך ולא תונו איש את עמיתו	תזרעו ולא תקצרו את ספיתיה ולא תבצרו

771-ג	764-ג	757-ג	750-ג	743-ג	736-ג
תָּדַשׁ תּוֹצִיאֵאוּ וְנִתַּתִּי מִשְׁכָּנִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא	לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים עֲבָדֵי הַסֵּם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי	יָדוּ וּנְגָאֵל וְחָשַׁב עִם קִנְהוֹ מִשְׁנַת הַמִּכְרוֹ	בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ בְּאֲחוֹי לֹא תִרְדֶּה בּוֹ בַּפֶּרֶד וְכִי	יְהִי עַמְדָּךְ עַד שְׁנַת הַיָּבֵל יַעֲבֹד עַמְדָּךְ וַיֵּצֵא	מֵאֲלֹהֶיךָ וְחֵי אַחֶיךָ עַמְדָּךְ אֵת כִּסְפְּךָ לֹא
772-ג	765-ג	758-ג	751-ג	744-ג	737-ג
וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִייתִי לְכֶם לֵאלֹהִים	וְאַבְנֵן מִשְׁכִּית לֹא תִתְּנֵנוּ בְּאַרְצְכֶם לְהִשְׁתַּחֲוֹת	הַמִּכְרוֹ לֹו עַד שְׁנַת הַיָּבֵל וְהִיָּה כֶּסֶף מִמִּכְרוֹ	יָד גֵּר וְתוֹשָׁב עַמְדָּךְ וּמִדְּ אַחֶיךָ עִמּוֹ וּנְמַכְרוֹ	יַעֲבֹד עַמְדָּךְ וַיֵּצֵא מֵעַמְדָּךְ הוּא וּבְנָיו עִמּוֹ	אֲתַכֶּם מֵאַרְצֵן מִצָּרִים לְתֵת לְכֶם אֵת אֲרִיז כְּנַעַן
773-ג	766-ג	759-ג	752-ג	745-ג	738-ג
לְהֶם עֲבָדִים וְאַשְׁבֵּר מִטַּת עַלְכֶם וְאוֹלֹךְ אֲתַכֶּם	יְבִילָה וְעֵץ הַשָּׂדֶה יִתֵּן פְּרִיֹו וְהִשִּׁיג לְכֶם	לְפִיחֵן יָשִׁיב גְּאֻלְתּוֹ מִכֶּסֶף מִקְנָתוֹ וְאִם	וְתוֹשָׁב עַמְדָּךְ וּמִדְּ אַחֶיךָ עִמּוֹ וּנְמַכְרוֹ לְגֵר	עַמְדָּךְ וַיֵּצֵא מֵעַמְדָּךְ הוּא וּבְנָיו עִמּוֹ וְשָׁב אֶל	לְכֶם לֵאלֹהִים וְכִי יִמּוֹד אַחֶיךָ עַמְדָּךְ וּנְמַכְרוֹ
774-ג	767-ג	760-ג	753-ג	746-ג	739-ג
וְאַשְׁבֵּר מִטַּת עַלְכֶם וְאוֹלֹךְ אֲתַכֶּם קוֹמְמִיּוֹת וְאִם	וְעֵץ הַשָּׂדֶה יִתֵּן פְּרִיֹו וְהִשִּׁיג לְכֶם דֵּיִשׁ אֵת	מִקְנָתוֹ וְאִם מַעֲט נִשְׂאָר בְּשָׁנִים עַד שְׁנַת הַיָּבֵל	וּמִדְּ אַחֶיךָ עִמּוֹ וּנְמַכְרוֹ לְגֵר תוֹשָׁב עַמְדָּךְ אוֹ	אַבְתָּיו יָשׁוּב כִּי עֲבָדֵי הַסֵּם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אִתְּם	לֵאלֹהִים וְכִי יִמּוֹד אַחֶיךָ עַמְדָּךְ וּנְמַכְרוֹ לָךְ לֹא
775-ג	768-ג	761-ג	754-ג	747-ג	740-ג
עַלְכֶם וְאוֹלֹךְ אֲתַכֶּם קוֹמְמִיּוֹת וְאִם לֹא תִשְׁמַעוּ לִי	הַשָּׂדֶה יִתֵּן פְּרִיֹו וְהִשִּׁיג לְכֶם דֵּיִשׁ אֵת בְּצִיר	אֵת גְּאֻלְתּוֹ כְּשֹׁכִיר שָׁנָה בְּשָׁנָה יְהִיָּה עִמּוֹ לֹא	תוֹשָׁב עַמְדָּךְ אוֹ לְעַקֵּר מִשְׁפַּחַת גֵּר אַחֲרַי נִמְכָּר	אִתְּם מֵאַרְצֵן מִצָּרִים לֹא יִמְכְרוּ מִמְכַרְתֵּךְ עַבְד	וּנְמַכְרוֹ לָךְ לֹא תַעֲבֹד בּוֹ עַבְדֹת עַבְד כְּשֹׁכִיר
776-ג	769-ג	762-ג	755-ג	748-ג	741-ג
אֲתַכֶּם קוֹמְמִיּוֹת וְאִם לֹא תִשְׁמַעוּ לִי וְלֹא תַעֲשׂוּ	פְּרִיֹו וְהִשִּׁיג לְכֶם דֵּיִשׁ אֵת בְּצִיר וּבְצִיר יָשִׁיג	וַיֵּצֵא בְּשָׁנַת הַיָּבֵל הוּא וּבְנָיו עִמּוֹ כִּי לִי בְנֵי	תִּהְיֶה לּוֹ: אֶחָד מֵאֲחוֹי יִגְאֻלְנוּ אוֹ דָדוֹ אוֹ בֵן	עַמְכֶם מִהֶם תִּקְנוּ וּמִמְשַׁפְּחֹתֶם אֲשֶׁר עַמְכֶם	עַבְד כְּשֹׁכִיר כְּתוֹשָׁב יְהִיָּה עַמְדָּךְ עַד שְׁנַת הַיָּבֵל
777-ג	770-ג	763-ג	756-ג	749-ג	742-ג
קוֹמְמִיּוֹת וְאִם לֹא תִשְׁמַעוּ לִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֵת כָּל	וּשְׁכַבְתֶּם וְאִין מִחֲרִיד וְהִשְׁבַּתִּי חַיָּה רְעָה מִן	בְּשָׁנַת הַיָּבֵל הוּא וּבְנָיו עִמּוֹ כִּי לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל	הַשִּׁיגָה יָדוֹ וּנְגָאֵל וְחָשַׁב עִם קִנְהוֹ מִשְׁנַת	עַמְכֶם אֲשֶׁר הוֹלִידוּ בְּאַרְצְכֶם וְהָיוּ לְכֶם	כְּתוֹשָׁב יְהִיָּה עַמְדָּךְ עַד שְׁנַת הַיָּבֵל יַעֲבֹד עַמְדָּךְ

ג-813	ג-806	ג-799	ג-792	ג-785	ג-778
הקדוש ואם נקמה הוא והיה ערכך שלשים	ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אבך	לפני איביכם ואבדתם בגוים ואכלה אתכם	בתמת קרי ויסרתי אתכם אף אני שבע על	לי ויספתי עליכם מכה שבע כחטאתיכם	בכם שנאיכם ונסתם ואין רדף אתכם ואם עד
ג-814	ג-807	ג-800	ג-793	ג-786	ג-779
יהיה קדוש לא יחליפנו ולא ימיר אתו טוב	עונם יען וביען במשפטי מאסו ואת	בכם ימקו בעונם בארצות איביכם ואף	אתכם אף אני שבע על חטאתיכם ואכלתם בשר	כחטאתיכם והשלחתי בכם את חית השדה	לא תשמעו לי: ויספתי ליסרה אתכם שבע על
ג-815	ג-808	ג-801	ג-794	ג-787	ג-780
הוא ותמורתו יהיה קדוש ואם כל בהמה טמאה	יען וביען במשפטי מאסו ואת חקתי	איביכם ואף בעונות אבתם אתם ימקו	על חטאתיכם ואכלתם בשר בניכם ובשר בנתיכם	דרכיכם ואם באלה לא תנסו לי והלכתם	לי: ויספתי ליסרה אתכם שבע על חטאתיכם
ג-816	ג-809	ג-802	ג-795	ג-788	ג-781
הבהמה לפני הכהן והעריד הכהן אתה	ואת חקתי געלה נפשם ואף גם זאת בהיותם	אשר מעלו בי ואף אשר הלכו עמי בקרי	ובשר בנתיכם תאכלו והשמדתי את במתיכם	אני עמכם בקרי והפיתי אתכם גם אני	ליסרה אתכם שבע על חטאתיכם ושברתי את
ג-817	ג-810	ג-803	ג-796	ג-789	ג-782
בין טוב ובין רע: כערכך הבהן כזו יהיה ואם	גם זאת בהיותם בארץ איביהם לא מאסתם ולא	בי ואף אשר הלכו עמי בקרי אף אני אלך	ולא אריח בריח נחחכם והשמתי	על חטאתיכם והבאתי עליכם חרב נקמת	את גאון עזכם ונתתי את שמיכם כברזל ואת
ג-818	ג-811	ג-804	ג-797	ג-790	ג-783
יקדיש שדהו וחשב לו הבהן את הכסף על	מאסתם ולא געלתים לכלתם להפר בריתי	וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק	בשבתותיכם בשבתכם עליה והנשאים	לחם ואפו עשר נשים לחמכם בתנור אחד	ואת ארצכם כנחשה ותם לריק כחכם ולא
ג-819	ג-812	ג-805	ג-798	ג-791	ג-784
הכסף על פי השנים הנותרת עד שנת היבל	ולא געלתים לכלתם להפר בריתי אתם: פי	בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי	רדף וכשלו איש באחיו כמפני חרב ורדף	עמי בקרי והלכתי עמכם בתמת קרי	כנחשה ותם לריק כחכם ולא תמן ארצכם

820-ג

וְקָם לוֹ וְאָם
לֹא יִגָּאֵל אֶת הַשָּׂדֶה
וְאָם מָכַר אֶת

821-ג

וְאָם מָכַר אֶת
הַשָּׂדֶה לְאִישׁ אֲחֵר
לֹא יִגָּאֵל עוֹד

822-ג

הָעֶרְבָד עַד
שְׁנַת הַיָּבֵל וְנָתַן
אֶת הָעֶרְבָד

823-ג

יִהְיֶה בְּשִׁקְל
הַקֹּדֶשׁ: עֶשְׂרִים גֵּרָה
יִהְיֶה הַשִּׁקְל

824-ג

הַקֹּדֶשׁ: עֶשְׂרִים
גֵּרָה יִהְיֶה הַשִּׁקְל
אֵד בְּכֹר אֲשֶׁר

825-ג

כָּל חֵרֶם אֲשֶׁר
יִחְרַם מִן הָאֲדָמָה
לֹא יִפְדֶּה: מוֹת

15-ד	8-ד	1-ד
וְאַרְבַּע מֵאוֹת לְבָנֵי זְבוּלֹן תּוֹלְדֹתֵם לְמִשְׁפַּחְתֶּם	וְחָמֵשׁ מֵאוֹת לְבָנֵי שֹׁמְרוֹן תּוֹלְדֹתֵם לְמִשְׁפַּחְתֶּם	לְאֹמֶר שָׂאוּ אֶת רֹאשׁ כָּל עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפַּחְתֶּם
16-ד	9-ד	2-ד
כֹּל יֵצֵא צָבָא פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה דָן שְׁנַיִם וְשָׁשִׁים	שֹׁמְרוֹן תּוֹלְדֹתֵם אִישׁ לְמִטָּה אִישׁ רֹאשׁ לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבַיִת אַבְתָּוִי פְּקֻדֵי	וְאַתֶּכֶם יִהְיוּ אִישׁ אִישׁ לְמִטָּה אִישׁ רֹאשׁ לְבַיִת אַבְתָּוִי לְבַיִת אַבְתָּוִי
17-ד	10-ד	3-ד
וְחָמֵשׁ מֵאוֹת בְּנֵי נַפְתָּלִי תּוֹלְדֹתֵם לְמִשְׁפַּחְתֶּם	לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבַיִת אַבְתָּוִי: פְּקֻדֵי בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת	אִישׁ אִישׁ לְמִטָּה אִישׁ רֹאשׁ לְבַיִת אַבְתָּוִי הוּא וְאַלֶּה שְׁמוֹת
18-ד	11-ד	4-ד
שְׁנַיִם עָשָׂר אִישׁ: אִישׁ אֶחָד לְבַיִת אַבְתָּוִי הֵיוּ וַיִּהְיוּ	לְבַיִת אַבְתָּוִי: פְּקֻדֵי בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת לְגִלְגָּתֵם	יַעֲמְדוּ אִתְּכֶם: לְרֹאוּבֵן אֲלִיעֶזֶר בֶּן שִׁדְיָאוּר לְשֹׁמְרוֹן
19-ד	12-ד	5-ד
אַבְתָּוִי הֵיוּ וַיִּהְיוּ כָּל פְּקוּדֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְבַיִת	פְּקֻדֵי בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת לְגִלְגָּתֵם כָּל זָכָר מִבֶּן	אֶת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר נִקְּבוּ בְשֵׁמֹת וְאֵת
20-ד	13-ד	6-ד
הֵיוּ וַיִּהְיוּ כָּל פְּקוּדֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְבַיִת אַבְתָּוִי	לְגִלְגָּתֵם כָּל זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה	לְגִלְגָּתֵם כָּל זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה
21-ד	14-ד	7-ד
יִשְׂרָאֵל לְבַיִת אַבְתָּוִי מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה	כָּל זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל יֵצֵא צָבָא	כָּל זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל יֵצֵא צָבָא

22-ד
אַבתֶם מִבֶּן
עֲשָׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה
כֹּל יֵצֵא צְבֹא

29-ד
סָבִיב לְמִשְׁכַּן
הָעֵדֻת וְלֹא יִהְיֶה
קֶצֶף עַל עֵדֻת

36-ד
וְאַרְבַּע מֵאוֹת
לְצַבְאוֹתֵם רֵאשֻׁנָה
יִסְעוּ דָגֵל

23-ד
כֹּל יֵצֵא צְבֹא
בְּיִשְׂרָאֵל וַיְהִי
כֹּל הַפְּקָדִים שֵׁשׁ

30-ד
אֶל מֹשֶׁה וְאֶל
אַהֲרֹן לֵאמֹר אִישׁ עַל
דָּגְלוֹ בְּאֵתֹת

37-ד
וְנִשְׂיֵא לְבָנִי
רְאוּבֵן אֲלִיעִזֹר בֶּן
שְׂדִיאוֹר וְצַבֹּאוֹ

24-ד
אֵת מִטֵּה לְוִי
לֹא תִפְקֹד וְאֵת רֵאשֵׁם
לֹא תִשָּׂא בְּתוֹךְ

31-ד
אַהֲרֹן לֵאמֹר
אִישׁ עַל דָּגְלוֹ בְּאֵתֹת
לְבֵית אֲבֹתָם

38-ד
שָׁמְעוּן וְנִשְׂיֵא
לְבָנֵי שָׁמְעוֹן שְׁלֵמִיאֵל
בֶּן צוּרִישַׁדִי

25-ד
מִטֵּה לְוִי לֹא
תִפְקֹד וְאֵת רֵאשֵׁם לֹא
תִשָּׂא בְּתוֹךְ בָּנֵי

32-ד
לְבֵית אֲבֹתָם
יַחֲנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
מִנְּגֵד סָבִיב

39-ד
וְחַמְשִׁים כֹּל
הַפְּקָדִים לְמַחֲנֶה
רְאוּבֵן מֵאֵת

26-ד
וְאַתָּה הַפְּקֹד
אֵת הַלְוִיִּם עַל מִשְׁכַּן
הָעֵדֻת וְעַל

33-ד
לְאַהֲלֵל מוֹעֵד
יַחֲנוּ וְהַחֲנִים
קֹדֶמָה מִזְרָחָה

40-ד
כֵּן יִסְעוּ אִישׁ
עַל יָדוֹ לְדַגְלֵיהֶם
דָּגֵל מַחֲנֶה

27-ד
אֵת הַלְוִיִּם עַל
מִשְׁכַּן הָעֵדֻת וְעַל
כֹּל כְּלָיו וְעַל

34-ד
דָּגֵל מַחֲנֶה
וְהוֹדָה לְצַבְאוֹתֵם
וְנִשְׂיֵא לְבָנֵי

41-ד
דָּגֵל מַחֲנֶה
אֶפְרַיִם לְצַבְאוֹתֵם
יִמָּה וְנִשְׂיֵא

28-ד
אֹתוֹ הַלְוִיִּם
וּבְחַנְתֵּם הַמִּשְׁכָּן
יְקִימוּ אֹתוֹ

35-ד
וְנִשְׂיֵא לְבָנֵי
יִשְׂשַׁכָּר נְתַנְאֵל בֶּן
צוּעָר וְצַבֹּאוֹ

42-ד
בֶּן עַמִּישַׁדִי
וְצַבֹּאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם
שְׁנַיִם וְנִשְׂיֵא

43-ד
וְנִשְׂיֵא לְבָנֵי
נַפְתָּלִי אַחִירַע בֶּן
עֵינָן וְצַבֹּאוֹ

44-ד
לְבֵית אֲבֹתָם:
כֹּל פְּקוּדֵי הַמַּחֲנֵת
לְצַבְאוֹתֵם שֵׁשׁ

45-ד
אֵת מֹשֶׁה בְּהָר
סִינַי וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בָּנֵי
אַהֲרֹן הַכֹּהֵן

46-ד
הַמְּשֻׁחִים אֲשֶׁר
מִלֵּא יָדָם לְכַהֵן
וַיָּמָת נָדָב

47-ד
לְהָם וַיְכַהֵן
אַלְעָזָר וְאִיתָמָר
עַל פְּנֵי אַהֲרֹן

48-ד
אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר
הִקְרַב אֵת מִטֵּה לְוִי
וְהַעֲמַדְתָּ

49-ד
אֵת מִטֵּה לְוִי
וְהַעֲמַדְתָּ אֹתוֹ
לְפָנֵי אַהֲרֹן

50-ד
וְשָׂרְתוּ אֹתוֹ
וְשָׂמְרוּ אֵת מִשְׁמֶרְתּוֹ
וְאֵת מִשְׁמֶרֶת

51-ד
מוֹעֵד לְעַבֵּד
אֵת עֲבַדְתֵּי הַמִּשְׁכָּן
וְשָׂמְרוּ אֵת כֹּל

52-ד
נְתוּנֹם הַמָּה
לוֹ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאֵת אַהֲרֹן

53-ד
יִשְׂרָאֵל וְאֵת
אַהֲרֹן וְאֵת בָּנָיו
תִּפְקֹד וְשָׂמְרוּ

54-ד
אַהֲרֹן וְאֵת
בָּנָיו תִּפְקֹד וְשָׂמְרוּ
אֵת כְּהֻנָּתָם

55-ד
הִנֵּה לְקַחְתִּי
אֵת הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בָּנֵי
יִשְׂרָאֵל תַּחַת

56-ד
יִשְׂרָאֵל תַּחַת
כֹּל בְּכוֹר פֶּטֶר רֶחֶם
מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל

57-ד
מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם
כִּי לִי כֹל בְּכוֹר

58-ד
בְּמִדְבַר סִינַי
לֵאמֹר פְּקֹד אֵת בָּנֵי לְוִי
לְבֵית אֲבֹתָם

59-ד
לֵאמֹר פְּקֹד אֵת בָּנֵי
לְוִי לְבֵית אֲבֹתָם
לְמִשְׁפַּחְתָּם:

60-ד
לְוִי בְּשִׁמְתָם
גִּרְשׁוֹן וְקַהַת וּמְרָרִי
וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בָּנֵי

61-ד
וְקַהַת וּמְרָרִי
וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בָּנֵי גִרְשׁוֹן
לְמִשְׁפַּחְתָּם

62-ד
וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בָּנֵי
גִרְשׁוֹן לְמִשְׁפַּחְתָּם
לְבָנֵי וְשִׁמְעִי

63-ד
וְשִׁמְעִי וּבְנֵי
קַהַת לְמִשְׁפַּחְתָּם
עֶמְרָם וַיִּצְהָר

64-ד	71-ד	78-ד	85-ד	92-ד	99-ד
ובני מררי למשפחתם מחלי ומושי אלה	שמרי משמרת הקדש משפחת בני קהת יחנו	פקוד כל בכר זכר לבני ישראל מגן חדש ומעלה	אל משה לאמר קח את הלויים תחת כל בכור בבני	ואל אהרן לאמר נשא את ראש בני קהת מתוך בני	ונתנו עליו כסוי עור תחש ופרשו בגד כליל תכלת
65-ד	72-ד	79-ד	86-ד	93-ד	100-ד
ומושי אלה הם משפחת הלוי לבית אבתם	והמזבחת יכלי הקדש אשר ישרתו בהם	בכר זכר לבני ישראל מגן חדש ומעלה ושא	קח את הלויים תחת כל בכור בבני ישראל ואת	אהרן לאמר נשא את ראש בני קהת מתוך בני לוי	תכלת מלמעלה ושמו בדיו ועל שלחן הפנים
66-ד	73-ד	80-ד	87-ד	94-ד	101-ד
מועד המשכן והאהל מכהו ומסך פתח	ששת אלפים ומאתים ונשיא בית אב למשפחת	לבני ישראל מגן חדש ומעלה ושא את מספר	הלויים תחת בהמתם והיו לי הלויים אני	נשא את ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם	ושמו בדיו ועל שלחן הפנים יפרשו בגד
67-ד	74-ד	81-ד	88-ד	95-ד	102-ד
ומסך פתח אהל מועד וקלעי החצר ואת	אב למשפחת מררי צוריאל בן אביחיל על	ישראל מגן חדש ומעלה ושא את מספר שמתם	חמשת שקלים לגלגל: בשקל הקדש תקח	קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית אבתם	שלחן הפנים יפרשו בגד תכלת ונתנו עליו
68-ד	75-ד	82-ד	89-ד	96-ד	103-ד
מועד וקלעי החצר ואת מסך פתח החצר	מזרחת משה ואהרן ובניו שמרים משמרת	חדש ומעלה ושא את מספר שמתם ולקחת את	ישראל לקח את הכסף: חמשה וששים ושלוש	מתוך בני לוי למשפחתם לבית אבתם מבן	אתו במכה עור תחש ושמו את בדיו ולקחו
69-ד	76-ד	83-ד	90-ד	97-ד	104-ד
כל זכר מגן חדש ומעלה שמנת אלפים ושש	למשפחתם: כל זכר מגן חדש ומעלה שנים	בבני ישראל ויהי כל בכור זכר במספר שמת	משה את כסף הפדים לאהרן ולבניו על פי	באהל מועד זאת עבדת בני קהת באהל מועד	ונתנו אהה ואת כל בליה אל מכה עור תחש
70-ד	77-ד	84-ד	91-ד	98-ד	105-ד
ומעלה שמנת אלפים ושש מאות שמרי משמרת	כל זכר מגן חדש ומעלה שנים ועשרים אלה	כל בכור זכר במספר שמת מגן חדש ומעלה	אל משה ואל אהרן לאמר נשא את ראש בני קהת	ארן העדת ונתנו עליו כסוי עור תחש ופרשו	אתה ואת כל בליה אל מכה עור תחש ונתנו

141-ד וּמַעֲלָה וְעַד בֵּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל הַבָּא לְצִבְאָה	134-ד פְּקוּדֵי מִשְׁפַּחַת הַקְּהֵלִי כָּל הָעֶבֶד בְּאֹהֶל מוֹעֵד	127-ד עֲבַדְתָּ אֹהֶל מוֹעֵד וְזֹאת מִשְׁמֶרֶת מִשָּׂאֵם לְכָל	120-ד הַלְוִים וְזֹאת עָשׂוּ לָהֶם וְחָיו וְלֹא יָמָתוּ	113-ד וְאֵת הַיַּעֲקֹבִים וְאֵת הַמְּזֻרְקֹת כָּל כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ	106-ד מִזְבַּח הַזֶּהָב יִפְרְשׂוּ בְּגָד תְּכֵלֶת וְכִסּוּ אֹתוֹ
142-ד שָׁנָה כָּל הַבָּא לְצִבְאָה לְעִבְדָּהּ בְּאֹהֶל מוֹעֵד	135-ד וּמַעֲלָה וְעַד בֵּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל הַבָּא לְצִבְאָה	128-ד בְּיַד אֵיתָמָר בֵּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן וַיִּפְקֹד מֹשֶׁה	121-ד וְשָׂמוּ אוֹתָם אִישׁ אִישׁ עַל עֲבֻדָּתוֹ וְאֵל מִשָּׂאוֹ	114-ד כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ וַיִּפְרְשׂוּ עֲלָיו כִּסּוּי עוֹר תַּחֲשׁ וְשָׂמוּ	107-ד אֹתוֹ בְּמִכְסָה עוֹר תַּחֲשׁ וְשָׂמוּ אֶת בְּדָיו וְלָקְחוּ
143-ד הַבָּא לְצִבְאָה לְעִבְדָּהּ בְּאֹהֶל מוֹעֵד וַיְהִי	136-ד שָׁנָה כָּל הַבָּא לְצִבְאָה לְעִבְדָּהּ בְּאֹהֶל מוֹעֵד	129-ד וַיִּפְקֹד מֹשֶׁה וְאֶהֱרֹן וְנִשְׂאִי הָעֵדָה אֶת בְּנֵי	122-ד עַל עֲבֻדָּתוֹ וְאֵל מִשָּׂאוֹ וְלֹא יָבֹאוּ לְרְאוֹת	115-ד וַיִּפְרְשׂוּ עֲלָיו כִּסּוּי עוֹר תַּחֲשׁ וְשָׂמוּ בְּדָיו וְכֹלֶה	108-ד תַּחֲשׁ וְשָׂמוּ אֶת בְּדָיו וְלָקְחוּ אֶת כָּל כְּלֵי הַשֵּׁרֶת
144-ד וּמַעֲלָה וְעַד בֵּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה: כָּל הַבָּא לְעֶבֶד	137-ד הַבָּא לְצִבְאָה לְעִבְדָּהּ בְּאֹהֶל מוֹעֵד וַיְהִי	130-ד אֶת בְּנֵי הַקְּהֵלִי לְמִשְׁפַּחֲתָם וּלְבֵית אֲבֹתָם מִבֶּן	123-ד אֶת רֹאשׁ בְּנֵי גֵרְשׁוֹן גַּם הֵם: לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפַּחֲתָם	116-ד כָּל כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ בְּנִסְעַת הַמַּחֲנֶה וְאַחֲרָיו כֵּן	109-ד אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ כֶּסֶם בְּקֹדֶשׁ וְנִתְּנוּ אֵל בְּגָד תְּכֵלֶת
145-ד לְאֹמֶר צוֹ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלַחוּ מִן הַמַּחֲנֶה כָּל	138-ד לְבֵית אֲבֹתָם אֲלֹפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וְשָׁלֹשִׁים אֵלֶּה	131-ד וּמַעֲלָה וְעַד בֵּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל הַבָּא לְצִבְאָה	124-ד שָׁנָה וּמַעֲלָה עַד בֵּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקֹד אוֹתָם: כָּל	117-ד מוֹעֵד וּפְקוּדֹת אֲלֶעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן שָׂמָן	110-ד אוֹתָם בְּמִכְסָה עוֹר תַּחֲשׁ וְנִתְּנוּ עַל הַמוֹט וְדָשְׁנוּ
146-ד טָמֵא לְנֶפֶשׁ מִזְכָּר עַד נִקְבָּה תִּשְׁלַחוּ אֵל	139-ד אֲלֹפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וְשָׁלֹשִׁים אֵלֶּה פְּקוּדֵי מִשְׁפַּחַת	132-ד שָׁנָה כָּל הַבָּא לְצִבְאָה לְעִבְדָּהּ בְּאֹהֶל מוֹעֵד	125-ד וּמַעֲלָה עַד בֵּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקֹד אוֹתָם: כָּל הַבָּא	118-ד וְאֵל אֶהֱרֹן לְאֹמֶר אֵל תִּכְרִיתוּ אֶת שִׁבְט מִשְׁפַּחַת	111-ד כָּל כְּלָיוֹ אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ עֲלָיו בָּהֶם אֶת הַמַּחֲתֹת אֶת
147-ד וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלַחוּ אוֹתָם אֵל מַחֲוִיץ	140-ד פְּקוּדֵי מִשְׁפַּחַת בְּנֵי גֵרְשׁוֹן כָּל הָעֶבֶד בְּאֹהֶל מוֹעֵד	133-ד הַבָּא לְצִבְאָה לְעִבְדָּהּ בְּאֹהֶל מוֹעֵד וַיְהִי	126-ד אֶת כָּל מִשָּׂאֵם זֹאת עֲבַדְתָּ מִשְׁפַּחַת בְּנֵי הַגֵּרָשִׁי	119-ד הַקְּהֵלִי מִתּוֹךְ הַלְוִים וְזֹאת עָשׂוּ לָהֶם וְחָיו	112-ד אֶת הַמְּזֻלְגֹת וְאֵת הַיַּעֲקֹבִים וְאֵת הַמְּזֻרְקֹת כָּל

ד-183	ד-176	ד-169	ד-162	ד-155	ד-148
על סל המצות ועשה הכהן את מנחתו ואת	נזרו תער לא יעבר על ראשו: עד מלאת הימים	אל מי המרים והשקה את האשה את מי המרים	את אשתו והיא לא נטמאה והביא האיש את אשתו	ישראל אשר יקריבו לכהן לו יהיה ואיש את	וישלחו אותם אל מחוץ למחנה: כאשר דבר
ד-184	ד-177	ד-170	ד-163	ד-156	ד-149
נזרו ונתן על האש אשר תחת זבח השלמים	להם במתם: כי נזר אלהיו על ראשו כל ימי	את אזכרתה והקטיר המזבחה ואחר ישקה	ומן העפר אשר יהיה בקרקע המשכן יקח	לו יהיה ואיש את קדשיו לו יהיו איש אשר יתן	אל משה לאמר דבר אל בני ישראל איש או אשה כי
ד-185	ד-178	ד-171	ד-164	ד-157	ד-150
התנופה ועל שוק התרומה ואחר ישתה הנזיר	ביום השביעי יגלחנו וביום השמיני יבא	ונקה האיש מעון והאשה ההוא תשא את	אתה הכהן ואמר אל האשה אם לא שכב איש	אל בני ישראל ואמרת אלהם: איש איש כי תשטה	איש או אשה כי יעשו מכל חטאת האדם למעל
ד-186	ד-179	ד-172	ד-165	ד-158	ד-151
פניו אליך וישם לך שלום ושמו את שמי	שתי תדים או שני בני יונה: אל הכהן אל פתח אהל	אל בני ישראל ואמרת אלהם: איש או אשה כי	האשה אם לא שכב איש אתך ואם לא שטית טמאה	איש איש כי תשטה אשתו ומעלה בו מעל ושכב	עשו והשיב את אשמו בראשו וחמישתו
ד-187	ד-180	ד-173	ד-166	ד-159	ד-152
וישם לך שלום ושמו את שמי על בני ישראל	מאשר חטא על הנפש וקדש את ראשו ביום	ושכר יזר חמץ זון וחמץ שכר לא ישתה	איש אתך ואם לא שטית טמאה תחת אישך הנקי	ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והוא	וחמישתו יסף עליו ונתן לאשר אשם
ד-188	ד-181	ד-174	ד-167	ד-160	ד-153
משה להקים את המשכן וימשח אתו ויקדש	כבש בן שנתו תמים אחד לעלה וכבשה אחת	זון וחמץ שכר לא ישתה וכל משרת ענבים	לא שטית טמאה תחת אישך הנקי ממי המרים	והוא נטמאה או עבר עליו רוח קנאה וקנא	אשר וכפר בו עליו וכל תרומה לכל קדשי בני
ד-189	ד-182	ד-175	ד-168	ד-161	ד-154
וימשח אתו ויקדש אתו ואת כל פליו ואת	תמימה לחטאת ואיל אחד תמים לשלמים וסל	משרת ענבים לא ישתה וענבים לחיס ויבשים	ומחה אל מי המרים והשקה את האשה את מי	או עבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והיא	בו עליו וכל תרומה לכל קדשי בני ישראל אשר

190-ד	197-ד	204-ד	211-ד	218-ד	225-ד
וַיִּקְרֹא אֹתָם וַיִּקְרִיבוּ נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל רָאשֵׁי	חַמְשָׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חַמְשָׁה: זֶה קָרְבַּן נַחֲשׁוֹן בֶּן	חֶלֶץ קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה	קַטְרֶת פֶּר אֶחָד בֶּן בֶּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן	קָרְבַּן שְׁלַמִּיאֵל בֶּן צוּרִישָׁדִי בְּיָוִם הַשְּׁשִׁי נְשִׂיא	קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק
191-ד	198-ד	205-ד	212-ד	219-ד	226-ד
עֲגֹלֹת צֶב וּשְׁנֵי עֶשֶׂר עֲגֹלָה עַל שְׁנֵי עַל שְׁנֵי הַנְּשִׂאִים	זֶה קָרְבַּן נַחֲשׁוֹן בֶּן עַמִּינָדָב בְּיָוִם הַשְּׁנִי הַקָּרִיב	קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק	בֶּן בֶּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנֵתוֹ לְעֹלָה	קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק	קַטְרֶת פֶּר אֶחָד בֶּן בֶּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן
192-ד	199-ד	206-ד	213-ד	220-ד	227-ד
צֶב וּשְׁנֵי עֶשֶׂר בֶּקָר עֲגֹלָה עַל שְׁנֵי הַנְּשִׂאִים וְשׁוֹר	קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק	קַטְרֶת פֶּר אֶחָד בֶּן בֶּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן	חַמְשָׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חַמְשָׁה: זֶה קָרְבַּן אֱלִיצוּר	קַטְרֶת פֶּר אֶחָד בֶּן בֶּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן	בֶּן בֶּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנֵתוֹ לְעֹלָה
193-ד	200-ד	207-ד	214-ד	221-ד	228-ד
בֶּיֶד אִיתְמַר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן וּלְבָנָי קָהַת	קַטְרֶת פֶּר אֶחָד בֶּן בֶּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן	בֶּן בֶּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנֵתוֹ לְעֹלָה	קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק	בֶּן בֶּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנֵתוֹ לְעֹלָה	קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק
194-ד	201-ד	208-ד	215-ד	222-ד	229-ד
קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק	בֶּן בֶּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנֵתוֹ לְעֹלָה	חַמְשָׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חַמְשָׁה: זֶה קָרְבַּן אֱלִיאָב	קַטְרֶת פֶּר אֶחָד בֶּן בֶּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן	חַמְשָׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חַמְשָׁה: זֶה קָרְבַּן אֱלִיסָר	קַטְרֶת פֶּר אֶחָד בֶּן בֶּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן
195-ד	202-ד	209-ד	216-ד	223-ד	230-ד
קַטְרֶת פֶּר אֶחָד בֶּן בֶּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן	חַמְשָׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חַמְשָׁה: זֶה קָרְבַּן נִתְנָאֵל	שְׂדֵיאוֹר קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה	בֶּן בֶּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנֵתוֹ לְעֹלָה	שָׁנָה חַמְשָׁה: זֶה קָרְבַּן אֱלִיסָר בֶּן דְּעוּאֵל בְּיָוִם	בֶּן בֶּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנֵתוֹ לְעֹלָה
196-ד	203-ד	210-ד	217-ד	224-ד	231-ד
בֶּן בֶּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנֵתוֹ לְעֹלָה	בֶּן צוּעֵר בְּיָוִם הַשְּׁלִישִׁי נְשִׂיא לְבָנָי זְבוּלָן אֱלִיאָב	קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק	חַמְשָׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חַמְשָׁה: זֶה קָרְבַּן שְׁלַמִּיאֵל	בְּיָוִם הַשְּׁבִיעִי נְשִׂיא לְבָנָי אֶפְרַיִם אֱלִישָׁמַע בֶּן	חַמְשָׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חַמְשָׁה: זֶה קָרְבַּן גַּמְלִיאֵל

267-ד	260-ד	253-ד	246-ד	239-ד	232-ד
יאירו שבֵּעַת הַגְּרוֹת וַיַּעַשׂ בֶּן אַהֲרֹן אֶל מוֹל	כְּבָשִׁים בְּנֵי שָׁנָה שָׁנִים עֶשֶׂר וּמִנְחָתָם וּשְׁעִירֵי עֹזִים	בֶּן בָּקָר אֵיל אֶחָד כְּבֹשׂ אֶחָד בֶּן שָׁנָתוֹ לְעֹלָה	בֶּן בָּקָר אֵיל אֶחָד כְּבֹשׂ אֶחָד בֶּן שָׁנָתוֹ לְעֹלָה	קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק	שָׁנָה חֲמִשָּׁה: זֶה קֶרְבֵּן גְּמֻלֵי־אֵל בֶּן פְּדֵה־צוּר בַּיּוֹם
268-ד	261-ד	254-ד	247-ד	240-ד	233-ד
מוֹל פְּנֵי הַמִּנְחָה הָעֹלָה גֵּרְתֶּיהָ: כַּאֲשֶׁר צִוָּה	שָׁנָה שָׁנִים עֶשֶׂר וּמִנְחָתָם וּשְׁעִירֵי עֹזִים שָׁנִים עֶשֶׂר	חֲמִשָּׁה כְּבָשִׁים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה: זֶה קֶרְבֵּן אַחִירֵעַ	חֲמִשָּׁה כְּבָשִׁים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה: זֶה קֶרְבֵּן פְּגֻעֵי־אֵל	קַטְרֹת פֶּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אֵיל אֶחָד כְּבֹשׂ אֶחָד בֶּן	קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק
269-ד	262-ד	255-ד	248-ד	241-ד	234-ד
זֹוּה מַעֲשֵׂה הַמִּנְחָה מִקֹּשֶׁה זֶה־ב עַד יִרְכָּה עַד	עֹזִים שָׁנִים עֶשֶׂר לְחַטָּאת וְכֹל בָּקָר זָבַח הַשְּׁלָמִים	עֲשֹׂה מִזֶּרֶקוֹ כֶּסֶף שָׁנִים עֶשֶׂר כְּפוֹת זֶה־ב שְׁתֵּים עֲשָׂרָה	שָׁנָה חֲמִשָּׁה: זֶה קֶרְבֵּן פְּגֻעֵי־אֵל בֶּן עֶכְרָן בַּיּוֹם שָׁנִים	בֶּן בָּקָר אֵיל אֶחָד כְּבֹשׂ אֶחָד בֶּן שָׁנָתוֹ לְעֹלָה	קַטְרֹת פֶּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אֵיל אֶחָד כְּבֹשׂ אֶחָד בֶּן
270-ד	263-ד	256-ד	249-ד	242-ד	235-ד
הַמִּנְחָה מִקֹּשֶׁה זֶה־ב עַד יִרְכָּה עַד פְּרָחָה מִקֹּשֶׁה הוּא:	הַמִּשְׁחָ אֹתוֹ וּבְבֹא מִשֶּׁה אֶל אֹהֶל מוֹעֵד לְדַבֵּר	מִזֶּרֶקוֹ כֶּסֶף שָׁנִים עֶשֶׂר כְּפוֹת זֶה־ב שְׁתֵּים עֲשָׂרָה שְׁלֹשִׁים	יוֹם נְשִׂיא לְבָנֵי נִפְתָּלִי אַחִירֵעַ בֶּן עֵינָן קֶרְבֵּנוֹ	שָׁנָה חֲמִשָּׁה: זֶה קֶרְבֵּן אַחִירֵעוֹר בֶּן עַמִּישֻׁדִי	בֶּן בָּקָר אֵיל אֶחָד כְּבֹשׂ אֶחָד בֶּן שָׁנָתוֹ לְעֹלָה
271-ד	264-ד	257-ד	250-ד	243-ד	236-ד
בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וּפֶר שְׁנֵי בֶן בָּקָר תִּקַּח לְחַטָּאת	וּבְבֹא מִשֶּׁה אֶל אֹהֶל מוֹעֵד לְדַבֵּר אֹתוֹ וַיִּשְׁמַע	כֶּסֶף שָׁנִים עֶשֶׂר כְּפוֹת זֶה־ב שְׁתֵּים עֲשָׂרָה שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה	עֵינָן קֶרְבֵּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה	עֶכְרָן קֶרְבֵּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה	חֲמִשָּׁה כְּבָשִׁים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה: זֶה קֶרְבֵּן אַבִּירָן
272-ד	265-ד	258-ד	251-ד	244-ד	237-ד
וּפֶר שְׁנֵי בֶן בָּקָר תִּקַּח לְחַטָּאת וְהַקֶּרְבֵּת אֵת	הָעֵדֻת מִבֵּין שְׁנֵי הַכֹּרֵבִים וַיְדַבֵּר אֵלָיו וַיְדַבֵּר	כֶּסֶף וְשִׁבְעִים הַמִּזְרֵק הָאֶחָד כֹּל כֶּסֶף הַכֹּלִים	קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק	קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק	שָׁנָה חֲמִשָּׁה: זֶה קֶרְבֵּן אַבִּירָן בֶּן גְּדַעְנֵי בַּיּוֹם
273-ד	266-ד	259-ד	252-ד	245-ד	238-ד
וְהַקְהֵלְתָּ אֵת כָּל עֵדֻת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהַקֶּרְבֵּת אֵת	הַגְּרוֹת אֶל מוֹל פְּנֵי הַמִּנְחָה יֵאִירוֹ שִׁבְעַת הַגְּרוֹת	עֲשִׂרִים וּמֵאָה כָּל הַבָּקָר לְעֹלָה שָׁנִים עֶשֶׂר פָּרִים	קַטְרֹת פֶּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אֵיל אֶחָד כְּבֹשׂ אֶחָד בֶּן	קַטְרֹת פֶּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אֵיל אֶחָד כְּבֹשׂ אֶחָד בֶּן	אַחִירֵעוֹר בֶּן עַמִּישֻׁדִי קֶרְבֵּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף

274-ד	281-ד	288-ד	295-ד	302-ד	309-ד
ידיהם על ראש הפרים ועשה את האחד חטאת	לאמר זאת אשר ללוים: מִבְּן חֹמֶשׁ ועשרים שנה	לנפש אדם ולא יכלו לעשת הפסח ביום	בקר ועצם לא ישברו בו ככל חקת הפסח	עשה לך שתי חצוצרות כסף מקשה תעשה אתם	בארצכם על הצר הצרר אתכם והרעתם
275-ד	282-ד	289-ד	296-ד	303-ד	310-ד
נתנם המה לי מתוך בני ישראל: תחת פטרת כל	אשר ללוים: מִבְּן חֹמֶשׁ ועשרים שנה ומעלה	ההוא ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו	לא ישברו בו ככל חקת הפסח יעשו אתו	חצוצרת כסף מקשה תעשה אתם והיו לך	על עליהם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם
276-ד	283-ד	290-ד	297-ד	304-ד	311-ד
בבני ישראל באדם ובבהמה: ביום הכתי	ללוים: מִבְּן חֹמֶשׁ ועשרים שנה ומעלה יבוא	אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע	והאיש אשר הוא טהור ובדרך לא היה וחדל	ותקעו בהן ונועדו אליך כל העדה אל	ועל צבא מטה בני יששכר: נתנאל בן צינור ועל
277-ד	284-ד	291-ד	298-ד	305-ד	312-ד
ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את עבדת בני	ולא יעבד עוד ושרת את אחיו באהל מועד	טמאים לנפש אדם למה נגרע לבתי הקריב	תמיד הענן יכסנו ומראה אש לילה ולפי	ותקעתם תרועה ונסעו המחנות החגים קדמה	ועל צבא מטה בני זבולן: אליאב בן חלון והורד
278-ד	285-ד	292-ד	299-ד	306-ד	313-ד
ולכפר על בני ישראל ולא יהיה בבני ישראל	עוד ושרת את אחיו באהל מועד לשמור משמרת	אל משה לאמר דבר אל בני ישראל לאמר: איש איש כי	אשר ישכן שם הענן שם יחנו בני ישראל על	תרועה ונסעו המחנות החגים קדמה ותקעתם	שמעון: שלמיאל בן צורישדי ועל צבא מטה בני גד:
279-ד	286-ד	293-ד	300-ד	307-ד	314-ד
ישראל ולא יהיה בבני ישראל נגף בגשת	אחיו באהל מועד לשמור משמרת ועבדה לא	אל בני ישראל לאמר: איש איש כי יהיה טמא לנפש	יסעו ויש אשר יהיה הענן ימים מספר על	שנית ונסעו המחנות החגים תימנה תרועה	בני גד: אלסר בן דעואל ונסעו הקהתים נשאי
280-ד	287-ד	294-ד	301-ד	308-ד	315-ד
משה לאמר זאת אשר ללוים: מִבְּן חֹמֶשׁ ועשרים	ישראל והיו אנשים אשר היו טמאים לנפש	כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחקה לכם	יומם ולילה ונעלה הענן ונסעו או	לכם לחקת עולם לדדתיכם וכי תבאו	הקהתים נשאי המקדש והקומו את המשכן עד

351-ד	344-ד	337-ד	330-ד	323-ד	316-ד
יום אחד תאכלון ולא יומים ולא חמשה ימים	כבד ממני ואם ככה את עשה לי הרגני נא	כאשר ישא האמן את היק על האדמה	גד הוא ועינו כעין הברלח שטו העם ולקטו	ותאכל בקצה המחנה ויצעק העם אל משה	אחיעזר בן עמישדי ועל צבא מטה בני אשר:
352-ד	345-ד	338-ד	331-ד	324-ד	317-ד
ולא יומים ולא חמשה ימים ולא עשרה	ככה את עשה לי הרגני נא הרג אם מצאתי חן	אשר נשבעת לאבותי מאין לי בשר לתת	ועשו אתו עגות והיה טעמו כטעם לשר	ותשקע האש ויקרא שם המקום ההוא תבערה:	ועל צבא מטה בני אשר: פגעיאל בן עקרן ועל צבא
353-ד	346-ד	339-ד	332-ד	325-ד	318-ד
יומים ולא חמשה ימים ולא עשרה ימים	אל משה אספה לי שבעים איש מזקני ישראל אשר	פי יבכו עלי לאמר תנה לנו בשר ונאכלה לא	עליו וישמע משה את העם בכה למשפחתיו	ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו	ועל צבא מטה בני נפתלי: אחירע בן עינן אלה
354-ד	347-ד	340-ד	333-ד	326-ד	319-ד
חמשה ימים ולא עשרה ימים ולא עשרים יום	אספה לי שבעים איש מזקני ישראל אשר ידעת	לאמר תנה לנו בשר ונאכלה לא אוכל אנכי	לא מצתי חן בעיניך: לשום את משא כל העם	את הקשאים ואת האבטחים ואת החציר	אליו לא אלה: כי אם אל ארצי ואל מולדתי אלה
355-ד	348-ד	341-ד	334-ד	327-ד	320-ד
ולא עשרה ימים ולא עשרים יום עד חדש ימים	ישראל אשר ידעת כי הם זקני העם ושטריו	אוכל אנכי לבדי לשאת את כל העם הזה: כי	העם הזה אם אנכי ילדתיהו: כי תאמר אלי	האבטחים ואת החציר ואת הבצלים ואת	אלה: כי אם אל ארצי ואל מולדתי אלה ויאמר
356-ד	349-ד	342-ד	335-ד	328-ד	321-ד
חדש ימים עד אשר יצא מאפכם והיה לכם	הם זקני העם ושטריו ולמדת אתם אל אהל	לבדי לשאת את כל העם הזה: כי כבד ממני	כי תאמר אלי שאהו בחיקך כאשר ישא	המן עינינו והמן כזרע גד הוא ועינו כעין	כי אם אל ארצי ואל מולדתי אלה ויאמר אל נא
357-ד	350-ד	343-ד	336-ד	329-ד	322-ד
לאמר למה זה יצאנו ממצרים ויאמר משה	ונאכלתם לא יום אחד תאכלון ולא יומים ולא	העם הזה: כי כבד ממני ואם ככה את עשה	אלי שאהו בחיקך כאשר ישא האמן	והמן כזרע גד הוא ועינו כעין הברלח שטו	ויאמר אל נא תעזב אתנו: כי על בן ידעת

393-ד	386-ד	379-ד	372-ד	365-ד	358-ד
הִישׁ בָּה עֵץ אִם אֵין וְהִתְחַזְקוּתֶם וּלְקַחְתֶּם מִפְּרֵי	נֹון יְהוֹשֻׁעַ וַיִּשְׁלַח אֹתָם מִשָּׁה לְתוֹר אֶת אֶרֶץ	לְאֹמֵד שְׁלַח לְךָ אֲנָשִׁים וַיִּתְּרוּ אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן	הַכְּשִׁית אֲשֶׁר לְקַח: כִּי אִשָּׁה כְּשִׁית לְקַח וַיֹּאמְרוּ	כָּל הַיּוֹם הֵהוּא וְכָל הַלַּיְלָה וְכָל יוֹם הַמַּחֲרָת	וְאָכְלוּ חֵדֶשׁ יָמִים הַצֹּאֵן וּבָקָר יִשְׁחַט לָהֶם
394-ד	387-ד	380-ד	373-ד	366-ד	359-ד
וּלְקַחְתֶּם מִפְּרֵי הָאֶרֶץ וְהַיְמִים יָמֵי בְכוּרֵי	וַיִּשְׁלַח אֹתָם מִשָּׁה לְתוֹר אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן וַיֹּאמְרוּ	כָּל נָשִׂיא בְהֵם וַיִּשְׁלַח אֹתָם מִשָּׁה מִמְדַּבֵּר פֶּאֶרֶן	אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן וְאֶל מִרְיָם צֹאוּ שְׁלֹשְׁתֶּכֶם אֶל	וְכָל הַלַּיְלָה וְכָל יוֹם הַמַּחֲרָת וַיֹּאסְפוּ אֶת	עָלְיוֹ וַיִּתֵּן עַל שִׁבְעִים אִישׁ הַזְּקֵנִים וַיְהִי כְנֹוֹחַ
395-ד	388-ד	381-ד	374-ד	367-ד	360-ד
יָמֵי בְכוּרֵי עֲנָבִים וַיַּעֲלוּ וַיִּתְּרוּ אֶת	מִשָּׁה לְתוֹר אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם עָלוּ	שְׁמוֹתֶם: לְמֹטֶה רְאוּבֵן שְׁמוּעַ בֶּן זְבוּד לְמֹטֶה	צֹאוּ שְׁלֹשְׁתֶּכֶם אֶל אַהֲלֵ מוֹעֵד וַיֵּצְאוּ שְׁלֹשְׁתֶּם וַיֵּרֶד	יוֹם הַמַּחֲרָת וַיֹּאסְפוּ אֶת הַשְּׁלֹו הַמִּמְעִיט אֶסֶף	בַּמַּחֲנֶה שֵׁם הָאֶחָד אֶלְדָּד וְשֵׁם הַשֵּׁנִי מִיָּדָד
396-ד	389-ד	382-ד	375-ד	368-ד	361-ד
וַיִּתְּרוּ אֶת הָאֶרֶץ מִמְדַּבֵּר צֹן עַד רְחֹב לְבָא	הָעָם הַיֹּשֵׁב עָלֶיהָ הִחְזֹק הוּא הִרְפָּה הַמְעַט	יְהוּדָה כָּלֵב בֶּן יְפֻנֵה לְמֹטֶה יִשָּׁשׁכָר יִגָּאֵל	אֲדָבָר בּוֹ לֹא כֵן עֲבָדֵי מֹשֶׁה: בְּכָל בַּיְתִי נִאָּמַן	אֶסֶף עֲשָׂרָה חֲמִרִים וַיִּשְׁטַחוּ לָהֶם שְׁטוֹחַ	רוּחוֹ עָלֶיהֶם וַיֹּאסֶף מֹשֶׁה אֶל הַמַּחֲנֶה הוּא
397-ד	390-ד	383-ד	376-ד	369-ד	362-ד
וַחֲבֵרוֹן שִׁבְעַ שָׁנִים נִבְנְתָה לְפָנַי צֹעַן מִצְרַיִם	הַטּוֹבָה הוּא אִם רָעָה וַיְמַה הָעָרִים אֲשֶׁר הוּא יוֹשֵׁב	סוֹסֵי לְמֹטֶה דָּן עַמִּיאֵל בֶּן גְּמַלִּי לְמֹטֶה אֲשֶׁר	אֲדַנִּי אֵל נָא תִשֶׁת עָלֵינוּ חֲטָאת אֲשֶׁר נוֹאֲלָנוּ	וַיִּקְרָא אֶת שֵׁם הַמְּקוֹם הֵהוּא קְבֻרוֹת הַתְּאֻנּוֹה: כִּי	אֶל הַמַּחֲנֶה הוּא וּזְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל וַרוּחַ נִסֵּעַ
398-ד	391-ד	384-ד	377-ד	370-ד	363-ד
שָׁנִים נִבְנְתָה לְפָנַי צֹעַן מִצְרַיִם וַיָּבֵאוּ עַד	אֲשֶׁר הוּא יוֹשֵׁב בְּהִנֵּה הַבְּמַחֲנִים אִם בְּמִבְצָרִים	דָּן עַמִּיאֵל בֶּן גְּמַלִּי לְמֹטֶה אֲשֶׁר סְתוּר בֶּן מִיכָאֵל	אֲשֶׁר נוֹאֲלָנוּ וְאֲשֶׁר חֲטָאנוּ אֵל נָא תְהִי כַמֶּת	הָעָם חֲצֵרוֹת וַיְהִי בַחֲצֵרוֹת וַתְּדַבֵּר מִרְיָם	כֹּה וַכִּדְרָךְ יוֹם כֹּה סְבִיבוֹת הַמַּחֲנֶה וּכְאֻמְתֵּימֶם
399-ד	392-ד	385-ד	378-ד	371-ד	364-ד
עֲנָבִים אֶחָד וַיִּשְׁאַהוּ בְמוֹט בְּשָׁנִים וּמָן	וַיְמַה הָאֶרֶץ הַשְּׂמֵנָה הוּא אִם רְזָה הִישׁ בָּה עֵץ אִם	נַחֲבִי בֶן וַפְסִי לְמֹטֶה גֵד גְּאוּאֵל בֶּן כֹּכְבֵי אֵלֶה	יָמִים וְהָעָם לֹא נִסֵּעַ עַד הָאֶסֶף מִרְיָם וְאֶחָר	אֲדוֹת הָאִשָּׁה הַכְּשִׁית אֲשֶׁר לְקַח: כִּי אִשָּׁה כְּשִׁית	וַיִּקָּם הָעָם כָּל הַיּוֹם הֵהוּא וְכָל הַלַּיְלָה וְכָל

400-ד	407-ד	414-ד	421-ד	428-ד	435-ד
ומן התאנים למקום ההוא קרא נחל אשכול על	ואל כל עדת בני ישראל אל מדבר פארן קדשה	עלה נעלה וירשנו אתה כי יכול נוכל לה	אחיו: נתנה ראש ונשוכה מצרימה ויפל משה	ונתנה לנו: ארץ אשר הוא זבת חלב ודבש אך	את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר
401-ד	408-ד	415-ד	422-ד	429-ד	436-ד
למקום ההוא קרא נחל אשכול על אדות האשכול	ויראום את פרי הארץ ויספרו לו ויאמרו באנו	אשר ראינו בתוכה אנשי מדות ושם ראינו	פניהם לפני כל קהל עדת בני ישראל ויהושע בן	ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשר	ועל רבעים סלח נא לעון העם הזה כגדל
402-ד	409-ד	416-ד	423-ד	430-ד	437-ד
נחל אשכול על אדות האשכול אשר כרתו משם בני	הארץ אשר שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא	בתוכה אנשי מדות ושם ראינו את הנפילים בני	כל קהל עדת בני ישראל ויהושע בן נון וכלב	פי העלית בכתף את העם הזה מקרב	הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם
403-ד	410-ד	417-ד	424-ד	431-ד	438-ד
כרתו משם בני ישראל וישבו מתור הארץ	העם הישב בארץ והערים בצרות גדלת	קולם ויבכו העם בלילה ההוא וילנו על	בן יפנה מן התרים את הארץ קרעו בגדיהם	את העם הזה מקרב ואמרו אל יושב הארץ	הארץ כי כל האנשים הראים את כבדי ואת
404-ד	411-ד	418-ד	425-ד	432-ד	439-ד
הארץ מקץ ארבעים יום וילכו ויבאו אל	וגם ילדי הענק ראינו שם עמלק יושב	בלילה ההוא וילנו על משה ועל אהרן	אשר עברנו בה לתור אתה טובה הארץ מאד	עמד עליהם ובעמד ענן אתה הלך לפניהם	שמעו בקולי אם יראו את הארץ אשר נשבעתי
405-ד	412-ד	419-ד	426-ד	433-ד	440-ד
ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת	על הים ועל יד הנדרן ויהם כלב את העם	וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל	בה לתור אתה טובה הארץ מאד מאד אם חפץ	ובעמד ענן אתה הלך לפניהם יומם ובעמוד	והביאתי אל הארץ אשר בא שמה ודרעו
406-ד	413-ד	420-ד	427-ד	434-ד	441-ד
אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל מדבר פארן	ויאמר עלה נעלה וירשנו אתה כי יכול	מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לו מתנו	הארץ הזאת ונתנה לנו: ארץ אשר הוא זבת	יומם ובעמוד אש לילה והמתה את העם הזה	והכנעני יושב בעמק מחר פגו וסעו לכם

477-ד אל בני ישראל ואמרת אלהם: בבאכם אל	470-ד והקריב על בן הבקר מנחה סלת שלושה עשרנים	463-ד יפנה חיו מן האנשים ההם ההלכים לתור	456-ד אשר מאסתם בה ופגריכם אתם יפלו במדבר	449-ד לכם במדבר הזה יפלו פגריכם וכל פקדיכם	442-ד יושב בעמק מזרח פנו וסעו לכם המדבר דרך
478-ד ערתכם תלה תרימו תרומה: בתרומת גרן	471-ד הבקר מנחה סלת שלושה עשרנים בלול בשמן	464-ד והכנעני שם לפניכם ונפלתם בחרב: כי על	457-ד בה ופגריכם אתם יפלו במדבר הזה ובניכם	450-ד במדבר הזה יפלו פגריכם וכל פקדיכם לכל	443-ד מזרח פנו וסעו לכם המדבר דרך ים סוף ודרך
479-ד להם: כי שגגה הוא והם הביאו את קרבתם אשה	472-ד שלושה עשרנים בלול בשמן חצי ההין ויין	465-ד משו מקרב המחנה ודרך העמלקי	458-ד יפלו במדבר הזה ובניכם יהיו רעים במדבר	451-ד יפלו פגריכם וכל פקדיכם לכל מספרכם מבו	444-ד מתי לעדה הרעה הזאת אשר המה מלינים
480-ד כי לכל העם בשגגה ואם נפש אחת תחטא	473-ד עשרנים בלול בשמן חצי ההין ויין תקריב	466-ד אל בני ישראל ואמרת אלהם: כי תבאו אל	459-ד הזה ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים שנה	452-ד פקדיכם לכל מספרכם מבו עשרים שנה ומעלה:	445-ד הרעה הזאת אשר המה מלינים עלי את תלונות
481-ד לכפר עליו ונסלח לו האזרח בבני ישראל	474-ד בלול בשמן חצי ההין ויין תקריב לנסד	467-ד זבח לפלא גדר או בגדבה או במעדיכם	460-ד ארבעים שנה ונשאו את זנותיכם עד תם פגריכם	453-ד ומעלה: אשר הלינתם עלי אם אתם תבאו	446-ד ישראל אשר המה מלינים עלי שמעתי אמר
482-ד לכם לעשה בשגגה והנפש אשר תעשה	475-ד בשמן חצי ההין ויין תקריב לנסד חצי	468-ד סלת עשרון בלול ברבעית ההין שמן ויין	461-ד אשר תרתם את הארץ ארבעים יום יום לשנה יום	454-ד עלי אם אתם תבאו אל הארץ אשר נשאתי	447-ד אם לא באשר דברתם באזני: בן אעשה לכם
483-ד אתו המצאים אתו מקשש עצים אל משה ואל	476-ד לשה בכבשים או בעזים כמספר אשר תעשו	469-ד בלולה בשמן שלושית ההין ויין לנסד שלשית	462-ד יום יום לשנה יום לשנה תשאו את עונתיכם	455-ד כי אם פלב בן יפנה ויהושע בן נון וטפכם	448-ד אעשה לכם במדבר הזה יפלו פגריכם וכל

484-ד	אתו מקשש עצים אל משה ואל אהרן ואל	491-ד	ואת הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו	498-ד	ואהרן מה הוא כי (תלינו) עליו וישלח משה
485-ד	אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם	492-ד	והקריב אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו ואת	499-ד	הוא כי (תלינו) עליו וישלח משה לקרא לדתן
486-ד	אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים: אני	493-ד	אשר יבחר בו יקריב אליו ואת עשוי: קחו לכם מחתות	500-ד	עליו וישלח משה לקרא לדתן ולאבירם
487-ד	ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן	494-ד	אליו ואת עשוי: קחו לכם מחתות קרח וכל עדתו	501-ד	שדה וכרם העני האנשים ההם תנגר
488-ד	מבני ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה	495-ד	קחו לכם מחתות קרח וכל עדתו יתנו בהן אש	502-ד	ההם תנגר לא נעלה ויחר למשה מאד
489-ד	נשיאי עדה קראי מועד אנשי שם ויקהלו	496-ד	ובקשתם גם כהנה לכן אתה וכל עדתך	503-ד	לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעתי את
490-ד	משה ויפל על פניו וידבר אל קרח ואל כל	497-ד	כהנה לכן אתה וכל עדתך הנעדים על	504-ד	נשאתי ולא הרעתי את אחד מהם ויאמר
505-ד	הרעתי את אחד מהם ויאמר משה אל קרח	506-ד	מהם ויאמר משה אל קרח אתה וכל עדתך	507-ד	ויאמר משה אל קרח אתה וכל עדתך היו
512-ד	מעל אהלי האנשים הרשעים האלה ואל	513-ד	לעשות את כל המעשים האלה: כי לא מלבי	514-ד	מלבי אם כמות כל האדם ומתון אלה ופקדת
519-ד	אשר תחתיקם ותפתח הארץ את פיה ותבלע	520-ד	מבין השרפה ואת האש זרה הלאה: כי קדשו את	521-ד	ועשו אתם רקעי פחים צפוי למזבח כי
522-ד	רקעי פחים צפוי למזבח כי הקריבם לפני	523-ד	וירקעו צפוי למזבח זכרון לבני ישראל	524-ד	איש זר אשר לא מוזרע אהרן הוא להקטיר קטרת
525-ד	לו וילנו כל עדת בני ישראל ממחרת על	526-ד	פיה ובלעה אתם ואת כל אשר להם ויורדו	527-ד	ובלעה אתם ואת כל אשר להם ויורדו חיים
511-ד	זקני ישראל וידבר אל העדה לאמר סורו נא	518-ד	ואת כל אשר להם ויורדו חיים שאלה וידעתם	519-ד	ואת כל אשר להם ויורדו חיים שאלה וידעתם

561-ד ולא יהיה עוד קצף על בני ישראל ואני הנה	554-ד אהל העדת ושמרו משמרתך ומשמרת כל	547-ד אהל העדות והנה פרח מטה אהרן לבית	540-ד והשכתי מעלי את תלנות בני ישראל אשר	533-ד מטהו ואת שם אהרן תכתב על מטה לוי: כי	526-ד על משה ועל אהרן לאמר: אתם המתם את עם
562-ד ואני הנה לקחתי את אחיכם הלויים מתוך	555-ד כל האהל: אך אל כלי הקדש ואל המזבח לא	548-ד והנה פרח מטה אהרן לבית לוי ויצא	541-ד ישראל אשר הם מלינים עליכם וידבר משה	534-ד אחד לראש בית אבותם והנחתם באהל מועד	527-ד אל משה לאמר דבר אל בני ישראל וקח מאתם
563-ד אתה תשמרו את כהנתכם לכל דבר המזבח	556-ד אל כלי הקדש ואל המזבח לא יקרבו ולא	549-ד מטה אהרן לבית לוי ויצא פרח ויצא	542-ד ויהנו אליו כל נשיאיהם מטה לנשיא אחד	535-ד באהל מועד לפני העדות אשר אועד לכם	528-ד אל בני ישראל וקח מאתם מטה מטה לבית אב
564-ד נתתי לך את משמרת תרומתי: לכל קדשי בני	557-ד אתם ונלוו עליך ושמרו את משמרת אהל	550-ד ויצא פרח ויצא ציץ ויגמל שקדים ויצא	543-ד כל נשיאיהם מטה לנשיא אחד מטה לנשיא	536-ד לפני העדות אשר אועד לכם שמה והיה	529-ד ישראל וקח מאתם מטה מטה לבית אב מאת
565-ד לך נתתם למשחה ולבניך לחק עולם זה	558-ד משמרת אהל מועד לכל עבדת האהל וזר	551-ד אתו כן עשה ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר:	544-ד לנשיא אחד מטה לנשיא אחד לבית אבתם	537-ד העדות אשר אועד לכם שמה והיה האיש	530-ד מאתם מטה מטה לבית אב מאת כל נשיאיהם
566-ד לחק עולם זה יהיה לך מקדש הקדשים מן	559-ד יקרב אליכם ושמרתם את משמרת הקדש ואת	552-ד עון המקדש ואתה ובניך אתה תשארו את	545-ד מטה לנשיא אחד לבית אבתם שנים עשר מטות	538-ד אועד לכם שמה והיה האיש אשר אבחר בו	531-ד מטה לבית אב מאת כל נשיאיהם לבית אבתם
567-ד לכל מנתתם ולכל חטאתם ולכל אשמים אשר	560-ד הקדש ואת משמרת המזבח ולא יהיה עוד	553-ד תשארו את עון כהנתכם וגם את אחיד מטה	546-ד העדת והיה ממחרת ויבא משה אל אהל	539-ד שמה והיה האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח	532-ד איש את שמו תכתב על מטהו ואת שם אהרן תכתב

603-ד	596-ד	589-ד	582-ד	575-ד	568-ד
במת בנפש האדם אשר ימות ולא יתחטא	אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו	ואת קדשי בני ישראל לא תחללו ולא תמותו	בני ישראל אל אהל מועד לשאת חטא למות ועבד	שקלים בשקל הקדש: עשרים גרה הוא אך בכור שור	יהיה לך וזה לך תרומת מתנם לכל תנופת בני
604-ד	597-ד	590-ד	583-ד	576-ד	569-ד
גדה לא זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו זאת	את ערה ואת בשרה ואת דמה על פרשה ישרף	לאמר: דבר אל בני ישראל ויקחו אליה פרה	תרומה נתתי ללויים לנחלה על כן אמרתי	הקדש: עשרים גרה הוא אך בכור שור או בכור כשב	ישראל לך נתתם ולבניך ולבנותיך
605-ד	598-ד	591-ד	584-ד	577-ד	570-ד
עוד טמאתו בו זאת התורה אדם כי ימות באהל:	ואת בשרה ואת דמה על פרשה ישרף ולקח	אליה פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר	לכם תרומתכם כדגן מן הגרן וכמלאה מן	עשרים גרה הוא אך בכור שור או בכור כשב או בכור	ולבנותיך אתה לחק עולם: כל טהור בביתך
606-ד	599-ד	592-ד	585-ד	578-ד	571-ד
אדם כי ימות באהל: כל הבא אל האהל וכל	על פרשה ישרף ולקח הכהן עץ ארו ואזוב	פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה ונתתם אתה	וכמלאה מן היקב כן תרימו גם אתם תרומת	כשב או בכור עו לא תפדה קדש הם: את דמם תזרק	לחק עולם: כל טהור בביתך יאכל אתו כל חלב
607-ד	600-ד	593-ד	586-ד	579-ד	572-ד
באהל יטמא שבעת ימים וכל כלי פתוח אשר	גדה חטאת הוא וכבס האסף את אפר הפרה	אין בה מום אשר לא עלה עליה על ונתתם אתה	באהל מועד ולא תשאו עליו חטא בהרימכם את	ובשרם יהיה לך: פחזה התנופה יכשוק הימין	עולם: כל טהור בביתך יאכל אתו כל חלב יצקה
608-ד	601-ד	594-ד	587-ד	580-ד	573-ד
פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא וכל	בגדיו וטמא עד הערב והייתה לבני ישראל	ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה	תשאו עליו חטא בהרימכם את חלבו ממנו ואת	ולבנותיך אתה לחק עולם: ברית מלח עולם הוא	פרה תפדה את בכור האדם ואת בכור בהמה
609-ד	602-ד	595-ד	588-ד	581-ד	574-ד
אין צמיד פתיל עליו טמא הוא וכל אשר יגע על	וטמא שבעת ימים הוא יתחטא בו ביום השלישי	והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה	ממנו ואת קדשי בני ישראל לא תחללו ולא	עבדת אהל מועד ולא יקרבו עוד בני ישראל	בכור האדם ואת בכור בהמה הטמאה תפדה

645-ד	638-ד	631-ד	624-ד	617-ד	610-ד
הָהָר וַיֵּרֶד מֹשֶׁה וְאַלְעָזָר מִן הָהָר וַיֵּרְאוּ	אֲשֶׁר מְרִיתֶם אֶת פִּי לְמִי מְרִיבָה קַח אֶת אֲהֲרֹן	וַיִּכְרַס וְלֹא נִשְׁתַּחֲוֶה מִי בְּאֵר: דָּרָד הַמִּלֶּדֶד גִּלְדָּד	הָעֵדָה אֲתָה וְאַהֲרֹן אַחִיד וּדְבַרְתֶּם אֵל	הֵיוּ שָׁם וְעַל הַנִּגַּע בְּעַצְם אוּ בַחֲלָל אוּ	הוּא וְכָל אֲשֶׁר יִגַע עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה בַּחֲלָל חָרֵב
646-ד	639-ד	632-ד	625-ד	618-ד	611-ד
גָּזַע אֲהֲרֹן וַיִּכְבוּ אֶת אֲהֲרֹן שְׁלֹשִׁים יוֹם כָּל בַּיִת	מְרִיתֶם אֶת פִּי לְמִי מְרִיבָה קַח אֶת אֲהֲרֹן וְאֶת	וְלֹא נִשְׁתַּחֲוֶה מִי בְּאֵר: דָּרָד הַמִּלֶּדֶד גִּלְדָּד לֹא נִשָּׂה	וּדְבַרְתֶּם אֵל הַסֹּלֶעַ לְעִינֵיהֶם וְנָתַן מִיָּמָיו	לְחַקֵּת עוֹלָם יִמָּזֶה מִי הַנְּגִיף יִכְבַּס בְּגָדָיו	אֲשֶׁר יִגַע עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה בַּחֲלָל חָרֵב אוּ בַמֵּת
647-ד	640-ד	633-ד	626-ד	619-ד	612-ד
נָתַן תַּתֵּן אֶת הָעֵם הַזֶּה בְּיָדִי וְהִתְרַמְתִּי	אֲהֲרֹן וְאֶת אַלְעָזָר בְּנוֹ וְהֵעַל אֹתָם הֵר הָהָר	נִשְׁתַּחֲוֶה מִי בְּאֵר: דָּרָד הַמִּלֶּדֶד גִּלְדָּד לֹא נִשָּׂה יָמִין	אֶת הַקֹּהֵל אֵל פָּנָי הַסֹּלֶעַ וַיֹּאמֶר לָהֶם שְׁמַעוּ נָא	יִכְבַּס בְּגָדָיו וְהַנִּגַּע בְּמִי הַנְּגִיף יִטְמָא	חָרֵב אוּ בַמֵּת אוּ בְעַצְם אָדָם אוּ בַקֹּבֶר יִטְמָא
648-ד	641-ד	634-ד	627-ד	620-ד	613-ד
וְאֶת עֲרִיכָם וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם חֲרָמָה וַיִּסְעוּ	וְאֶת אֲלֵעָזָר בְּנוֹ וְהֵעַל אֹתָם הֵר הָהָר וְהִפְשֵׁט	דָּרָד הַמִּלֶּדֶד גִּלְדָּד לֹא נִשָּׂה יָמִין וַיִּשְׁמָאוּ עַד אֲשֶׁר	לָהֶם הִמָּה מִי מְרִיבָה אֲשֶׁר רָבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת	הָעֵדָה מִדְּבַר צֶן בַּחֲדָשׁ הִרְאִישׁוֹן וַיֵּשֶׁב הָעָם	שׂוֹפֵת הַחֲטָאֹת וְנָתַן עֲלָיו מִים חַיִּים אֵל כְּלִי
649-ד	642-ד	635-ד	628-ד	621-ד	614-ד
לְסַבֵּב אֶת אֶרֶץ אֲדוֹם וַתִּקְצַר נַפְשׁ הָעָם בַּדֶּרֶךְ	הָהָר וְהִפְשֵׁט אֶת אֲהֲרֹן אֶת בְּגָדָיו וְהִלְבַּשְׁתֶּם אֹת	וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּמַּסְלָה נַעֲלָה וְאָם	וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה מַלְאָכִים מִקְדָּשׁ אֵל מִלֶּדֶד אֲדוֹם: כֹּה	הָעָם עִם מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר וְלוֹ גִּזְעֵנוּ בַגּוֹעַ	וְנָתַן עֲלָיו מִים חַיִּים אֵל כְּלִי וְלִקַּח אֲזוֹב
650-ד	643-ד	636-ד	629-ד	622-ד	615-ד
אֲדוֹם וַתִּקְצַר נַפְשׁ הָעָם בַּדֶּרֶךְ וַיְדַבֵּר הָעָם	וַיַּפְשֵׁט מֹשֶׁה אֶת אֲהֲרֹן אֶת בְּגָדָיו וַיַּלְבֵּשׁ אֹתָם	וַיֵּצֵא אֲדוֹם לִקְרֹאתוֹ בְּעַם כְּבֹד וַיְבַדֵּד חֲזָקָה	בַּקְדָּשׁ עִיר קִצְעָה גְבוּלָהּ נִעְבְּרָה נָא בְּאַרְצָה לֹא	מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר וְלוֹ גִזְעֵנוּ בַגּוֹעַ אַחֲיֵנוּ	וְלִקַּח אֲזוֹב וְטָבַל בְּמִים אִישׁ טְהוֹר וְהִזָּה
651-ד	644-ד	637-ד	630-ד	623-ד	616-ד
וַיִּמַּת עִם רֹב מִיִּשְׂרָאֵל וַיָּבֵא הָעָם אֶל מֹשֶׁה	אֶת אֲהֲרֹן אֶת בְּגָדָיו וַיַּלְבֵּשׁ אֹתָם אֶת אֲלֵעָזָר בְּנוֹ	לִקְרֹאתוֹ בְּעַם כְּבֹד וַיְבַדֵּד חֲזָקָה וַיִּמָּאֵן אֲדוֹם	נָא בְּאַרְצָה לֹא נִעְבֵּר בְּשָׂדֶה וַיִּכְרַס וְלֹא	וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר וְלוֹ גִזְעֵנוּ בַגּוֹעַ אַחֲיֵנוּ לִפְנֵי	טְהוֹר וְהִזָּה עַל הָאֲהֲלֵי וְעַל כָּל הַכְּלִיִּים וְעַל

687-ד בלעם לא תלך עמהם לא תאד את העם כי ברוד	680-ד ואשר תאד יואר וילכו זקני מואב וזקני	673-ד ויכו אתו ואת בניו ואת כל עמו עד בלתי	666-ד יאמרו המשלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר	659-ד נטה בשדה ובכרם לא נשתה מי באר: ברוד	652-ד וראה אתו וחי ויעש משה נחש נחשת
688-ד תאד את העם כי ברוד הוא ויקם בלעם בבקר	681-ד יואר וילכו זקני מואב וזקני מדן וקסמים	674-ד עד בלתי השאיר לו שריד ויירשו את ארצו ויסעו	667-ד סיון: אכלה ער מואב בעלי במות ארנן אוי לך	660-ד ויצא לקראת ישראל המדברה ויבא והצה	653-ד וחי ויעש משה נחש נחשת וישמהו על
689-ד ויבאו אל בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן	682-ד וידברו אליו דברי בלק ויאמר אליהם לינו	675-ד כל אשר עשה ישראל לאמרי ויגר מואב	668-ד אכלה ער מואב בעלי במות ארנן אוי לך מואב	661-ד בני עמון כי עז גבול בני עמון ויקח ישראל את כל	654-ד הנס והיה אם נשד הנחש את איש והביט אל
690-ד ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפור אל נא תמנע	683-ד מואב עם בלעם ויבא אליהם אל בלעם ויאמר	676-ד ויגר מואב מפני העם מאד כי רב הוא וקחן	669-ד מואב בעלי במות ארנן אוי לך מואב אבדת	662-ד עיר סיון מלך האמרי הוא והוא נלחם במלך	655-ד במדבר אשר על פני מואב ממזרח השמש משם
691-ד אמר בלק בן צפור אל נא תמנע מהלך אלי	684-ד עמד ויאמר בלעם אל האלהים: בלק בן צפור	677-ד לו: לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה כסה את	670-ד בעלי במות ארנן אוי לך מואב אבדת עם כמוש	663-ד האמרי הוא והוא נלחם במלך מואב הראשון	656-ד השמש משם נסעו ויחננו בנחל זרד
692-ד אעשה ולכה נא קבה לי את העם הזה ויען	685-ד ויאמר בלעם אל האלהים: בלק בן צפור מלך	678-ד את עין הארץ והוא ישב ממלי ועתה לכה	671-ד אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל	664-ד ארצו מידו עד ארנן על פני יאמרו המשלים באו	657-ד במשענתם וממדבר מתנה וממתנה
693-ד נא קבה לי את העם הזה ויען בלעם ויאמר	686-ד בו וגרשתיו ויאמר אליהם אל בלעם לא תלך	679-ד ועתה לכה נא ארה לי את העם הזה כי עצום	672-ד יושב בהשבון ויכו אתו ואת בניו ואת כל	665-ד עד ארנן על פני יאמרו המשלים באו חשבון תבנה	658-ד בשדה מואב ראש הפסגה ונשקפה על פני הישימן

729-ד	722-ד	715-ד	708-ד	701-ד	694-ד
וַיִּלֶךְ שָׁפִי וַיִּקַּר אֱלֹהִים אֵל בְּלִעָם וַיֹּאמֶר	וַיֵּרָא מִשָּׁם קֶזְחַה הָעָם וַיֹּאמֶר בְּלִעָם אֵל בְּלֶק בְּנֵה לִי	בְּלִעָם אֵל בְּלֶק הִנֵּה בָאתִי אֵלֶיךָ עִתָּה הִיכַל	עַם הָאֲנָשִׁים וַאֲפָס אֶת הַדָּבָר אֲשֶׁר אֲדַבֵּר	בְּלִעָם לְאֶתוֹן כִּי הִתְעַלְלֶתָ בִּי לֹא יֵשׁ חֶרֶב בְּיָדִי	בְּלֶק אִם יִמְנָן לִי בְּלֶק מְלֹא בֵיתוֹ כְּסֹף וְזָהָב
730-ד	723-ד	716-ד	709-ד	702-ד	695-ד
וַיֹּאמֶר שׁוּב אֵל בְּלֶק וְכֹה תִדְבֹר וַיֵּשֶׁב אֵלָיו	וַיֹּאמֶר בְּלִעָם אֵל בְּלֶק בְּנֵה לִי בְּזֹה שְׂבַעַת מִזְבְּחֹת	אֵל בְּלֶק הִנֵּה בָאתִי אֵלֶיךָ עִתָּה הִיכַל אוֹכַל	עַם שָׂרֵי בְּלֶק וַיִּשְׁמַע בְּלֶק כִּי בָא בְּלִעָם וַיֵּצֵא	הִתְעַלְלֶתָ בִּי לֹא יֵשׁ חֶרֶב בְּיָדִי כִּי עִתָּה הִרְגַתִּיךָ	אִם לִקְרֹא לְךָ בָּאוּ הָאֲנָשִׁים קוֹם לְךָ אִתָּם וְאֶךְ
731-ד	724-ד	717-ד	710-ד	703-ד	696-ד
מוֹאָב וַיִּשָּׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר: מִן אֲרָם יִנְחָנִי	לִי בְּזֹה שְׂבַעַת פָּרִים וְשְׂבַעַת אֵילִים וַיַּעַשׂ בְּלֶק	בָּאתִי אֵלֶיךָ עִתָּה הִיכַל אוֹכַל דְּבַר מְאוּמָה:	וַיִּשְׁמַע בְּלֶק כִּי בָא בְּלִעָם וַיֵּצֵא לִקְרֹאתוֹ אֵל עִיר	עַל מָה הִכִּיתָ אֶת אֶתְנֶדֶד זֶה שְׁלוֹשׁ רְגָלִים הִנֵּה	מוֹאָב וַיִּחַר אֶף אֱלֹהִים כִּי הוֹלִיךְ הוּא וַיִּתְנַצֵּב
732-ד	725-ד	718-ד	711-ד	704-ד	697-ד
מוֹאָב מִהַרְרֵי קָדָם לָכֹה אָרְחָה לִי יַעֲקֹב וּלְכֹה	פָּרִים וְשְׂבַעַת אֵילִים וַיַּעַשׂ בְּלֶק כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר	עִתָּה הִיכַל אוֹכַל דְּבַר מְאוּמָה: הַדָּבָר אֲשֶׁר	מוֹאָב אֲשֶׁר עַל גְּבוּל אֲרָנֹן אֲשֶׁר בְּקִצְחָה הַגְּבוּל וַיֹּאמֶר	הִנֵּה אֲנֹכִי יֵצֵאתִי לְשֹׁטֵן כִּי יָרַט הַדָּרָךְ	וַתַּטּ הָאֶתוֹן מִן הַדָּרָךְ וַתִּלְךְ בְּשׂוֹדָה וַיָּנֶד
733-ד	726-ד	719-ד	712-ד	705-ד	698-ד
יַעֲקֹב וּלְכֹה זַעֲמָה יִשְׂרָאֵל מָה אֶקֶב לֹא קִבַּח	אֵילִים וַיַּעַשׂ בְּלֶק כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר בְּלִעָם וַיַּעַל	דְּבַר מְאוּמָה: הַדָּבָר אֲשֶׁר יֵשִׁים אֱלֹהִים בְּפִי	גְּבוּל אֲרָנֹן אֲשֶׁר בְּקִצְחָה הַגְּבוּל וַיֹּאמֶר בְּלֶק אֵל בְּלִעָם	יָרַט הַדָּרָךְ לְנִגְדֵי וַתִּרְאֵנִי הָאֶתוֹן וַתַּטּ	בְּלִעָם אֵל הַקִּיר וַיִּסֹּף לְהִכְתִּיחַ וַיִּסֹּף מִלְּאֶךְ
734-ד	727-ד	720-ד	713-ד	706-ד	699-ד
וּלְכֹה זַעֲמָה יִשְׂרָאֵל מָה אֶקֶב לֹא קִבַּח אֵל וּמָה	וַיַּעַשׂ בְּלֶק כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר בְּלִעָם וַיַּעַל בְּלֶק	הַדָּבָר אֲשֶׁר יֵשִׁים אֱלֹהִים בְּפִי אֶתוֹ אֲדַבֵּר	אֵלֶיךָ לִקְרֹא לְךָ לְמָה לֹא הִלַּכְתָּ אֵלֵי הָאֲמָנִם	אֶתְכֶּה הִרְגַתִּי וְאוֹתָהּ הִחַיִּיתִי וַיֹּאמֶר בְּלִעָם	אֶת פִּי הָאֶתוֹן וַתֹּאמֶר לְבִלְעָם מָה עֲשִׂיתִי לְךָ
735-ד	728-ד	721-ד	714-ד	707-ד	700-ד
כִּי מִרְאֵשׁ צָרִים אֲרָאֵנִי וּמִגְּבֻעוֹת אֲשׁוּרֵינוּ: הֲזֶן	בְּלֶק כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר בְּלִעָם וַיַּעַל בְּלֶק וּבְלִעָם	יֵשִׁים אֱלֹהִים בְּפִי אֶתוֹ אֲדַבֵּר וַיִּלְךְ בְּלִעָם	וַיֹּאמֶר בְּלִעָם אֵל בְּלֶק הִנֵּה בָאתִי אֵלֶיךָ עִתָּה	נִצַּב לִקְרֹאתִי בַדָּרָךְ וְעִתָּה אִם רַע בְּעֵינַיִךְ	וַיֹּאמֶר בְּלִעָם לְאֶתוֹן כִּי הִתְעַלְלֶתָ בִּי לֹא יֵשׁ חֶרֶב

771-ד	764-ד	757-ד	750-ד	743-ד	736-ד
הולך לעמי לכה איעצך אשר יעשה העם	אשר מחנה שדי יחזה נפל וגלוי עינים	לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים ויעש בלק	ודם חללים ישתה ויאמר בלק אל בלעם גם קב	לך נא אתי אל מקום אחר אשר תראנו משם	מי מנה עפר יעקב ומספר את רבע ישראל
772-ד	765-ד	758-ד	751-ד	744-ד	737-ד
לכה איעצך אשר יעשה העם הזה לעמך	כפיו ויאמר בלק אל בלעם לקב איבי קראתיך	פרים ושבעה אילים ויעש בלק כאשר אמר	ישתה ויאמר בלק אל בלעם גם קב לא תקבנו	אל מקום אחר אשר תראנו משם אפס קצהו	ישרים ותהי אחריתי כמהו ויאמר בלק
773-ד	766-ד	759-ד	752-ד	745-ד	738-ד
בנו בער ונאם הגבר שתם העין נאם שמע	בלק: הלא גם אל מלאכיד אשר שלחת אלי	אילים ויעש בלק כאשר אמר בלעם ויעל	בלעם גם קב לא תקבנו גם ברך לא תברכנו	אשר תראנו משם אפס קצהו תראה וכלו	ויאמר בלק אל בלעם מה עשית לי: לקב איבי
774-ד	767-ד	760-ד	753-ד	746-ד	739-ד
שמע אמרי אל וידע דעת עליון מחנה	אל מלאכיד אשר שלחת אלי דברתי לאמר	בפעם לקראת נחשים וישת אל המדבר פניו	תקבנו גם ברך לא תברכנו ויעז בלעם	ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר ויבא אליו	לי: לקב איבי לקחתיך והנה ברכת ברך
775-ד	768-ד	761-ד	754-ד	747-ד	740-ד
אל וידע דעת עליון מחנה שדי יחזה	לאמר אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב	לקראת נחשים וישת אל המדבר פניו וישא	בלק אל בלעם לכה נא אקחך אל מקום אחר	קום בלק ושמע האזינה עדי בנו צפר לא איש אל	אשמך לדבר ויאמר אליו בלק לך נא אתי
776-ד	769-ד	762-ד	755-ד	748-ד	741-ד
עליון מחנה שדי יחזה נפל וגלוי עינים	אתו אדבר ועתה הנני הולך לעמי לכה	ישראל שכן לשבטיו ותהי עליו רוח אלהים	נא אקחך אל מקום אחר אולי ישר בעיני	ישכב עד יאכל טרף ודם חללים ישתה ויאמר	ויאמר אליו בלק לך נא אתי אל מקום אחר
777-ד	770-ד	763-ד	756-ד	749-ד	742-ד
שדי יחזה נפל וגלוי עינים אראנו ולא	ועתה הנני הולך לעמי לכה איעצך אשר	בנו בער ונאם הגבר שתם העין נאם שמע	ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת	עד יאכל טרף ודם חללים ישתה ויאמר בלק	בלק לך נא אתי אל מקום אחר אשר תראנו

813-ד	806-ד	799-ד	792-ד	785-ד	778-ד
וששים אָלף ושלש מאות בני זבולן למשפחתם	אלה משפחת הראובני ויהיו פקדיהם שלשה	אל משה ואֵל אלעזר בן אהרן הכהן לאמר	ישראל ושם איש ישראל המכה אשר הכה את	וענו עבר וגם הוא עדי אבד ויקם בלעם	גוים עמלק ואחריתו עדי אבד וירא את
814-ד	807-ד	800-ד	793-ד	786-ד	779-ד
גלעד לגלעד משפחת הגלעדי אלה בני גלעד	מאות ושלשים ובני פלויא אליאב ובני אליאב	ואֵל אלעזר בן אהרן הכהן לאמר שאו את ראש	המכה אשר הכה את המדינית זמרי בן סלוא:	עבר וגם הוא עדי אבד ויקם בלעם וילך	ושים בסלע קנף כי אם יהיה לבער קנז
815-ד	808-ד	801-ד	794-ד	787-ד	780-ד
חפר לא היו לו בנים כי אם בנות: ושם בנות צלפחד	אשר הצו על משה ועל אהרן בעדת קרח	הכהן לאמר שאו את ראש כל עדת בני ישראל מבן	אשר הכה את המדינית זמרי בן סלוא: נשיא בית	העם לזנות אל בנות מואב ותקראן. לעם לזבחי	יחיה משמו אל יצים מיד פתים וענו אשור
816-ד	809-ד	802-ד	795-ד	788-ד	781-ד
לו בנים כי אם בנות: ושם בנות צלפחד מחלה ונעה	ומאתים איש ויהיו לגס ובני קרח לא מתו	ראש כל עדת בני ישראל מבן עשרים שנה ומעלה	ושם האשה המכה המדינית כזבי בת צור: ראש	מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את המדינית	אל יצים מיד פתים וענו אשור וענו עבר
817-ד	810-ד	803-ד	796-ד	789-ד	782-ד
ושם בנות צלפחד מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה	משפחת בני גד לפקדיהם ארבעים אלף וחמש	ישראל מבן עשרים שנה ומעלה לבית אבתם:	את המדינים והכיתם אותם כי צדדים הם לכם	בא ויקרב אל אחיו את המדינית לעיני משה	פתים וענו אשור וענו עבר וגם הוא עדי
818-ד	811-ד	804-ד	797-ד	790-ד	783-ד
בנות צלפחד מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה אלה	בארץ כנען ויהיו בני יהודה למשפחתם	וידבר משה ואלעזר הכהן אתם בערבת	נקלו לכם על דבר פעור ועל דבר כזבי בת נשיא מדין	משה ולעיני כל עדת בני ישראל והמה בכים	וענו אשור וענו עבר וגם הוא עדי אבד
819-ד	812-ד	805-ד	798-ד	791-ד	784-ד
מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה אלה משפחת	אלה משפחת יהודה לפקדיהם ששה ושבעים	ראובן בכור ישראל בני ראובן חנוד משפחת	המכה ביום המגפה על דבר פעור ויהי אחרי	לאמר פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב	אשור וענו עבר וגם הוא עדי אבד ויקם

855-ד	848-ד	841-ד	834-ד	827-ד	820-ד
את יהושע בן נון איש אשר רוח בו וסמכת	את נחלתו לבתו ואם אין לו בת ונתתם את	פי בחטאו מת ובנים לא היו לו למה יגרע	הכהן אשר פקדו את בני ישראל בערבת מואב	את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר	שנים ושלשים אלף וחמש מאות אלה בני יוסף
856-ד	849-ד	842-ד	835-ד	828-ד	821-ד
יהושע בן נון איש אשר רוח בו וסמכת את	את נחלתו לאחיו ואם אין לו אחים ונתתם	היו לו למה יגרע שם אבינו מתוך משפחתו	אשר פקדו את בני ישראל בערבת מואב על ירדן	שלושה ועשרים אלף כל זכר מבן חדש ומעלה:	אלף וחמש מאות אלה בני יוסף למשפחתם
857-ד	850-ד	843-ד	836-ד	829-ד	822-ד
בן נון איש אשר רוח בו וסמכת את ידך עלי	לאחיו ואם אין לו אחים ונתתם את נחלתו	מתוך משפחתו כי אין לו בן תנה לנו אחזה בתוך	ירדן ירוח ובאלה לא היה איש מפקודי משה	ועשרים אלף כל זכר מבן חדש ומעלה: כי לא	המלביאלי ושם בת אשר שרח אלה משפחת
858-ד	851-ד	844-ד	837-ד	830-ד	823-ד
את ידך עלי והעמדת אתו לפני אלעזר	הקרב אליו ממשפחתו וירש אתה והיתה	כי אין לו בן תנה לנו אחזה בתוך אחי אבינו	מפקודי משה ואהרן הכהן אשר פקדו את	אלף כל זכר מבן חדש ומעלה: כי לא התפקדו	למשפחתם ליחזאל משפחת היחזאלי
859-ד	852-ד	845-ד	838-ד	831-ד	824-ד
יצאו ועל פיו יבאו הוא וכל בני ישראל אתו	להקדישני במים לעינייהם: הם מי מריבת	לנו אחזה בתוך אחי אבינו ויקרב משה	הכהן אשר פקדו את בני ישראל במדבר סיני	כל זכר מבן חדש ומעלה: כי לא התפקדו בתוך	נחלתו אך בגורל יחלק את הארץ: לשמות
860-ד	853-ד	846-ד	839-ד	832-ד	825-ד
לי במועדו ואמרת להם זה האשה אשר	איש על העדה אשר יצא לפניהם ואשר יבא	והעברת את נחלת אביהן להן ואל בני	אשר פקדו את בני ישראל במדבר סיני כי אמר	חדש ומעלה: כי לא התפקדו בתוך בני ישראל כי	את עמרם ושם אשת עמרם יוכבד בת לוי אשר
861-ד	854-ד	847-ד	840-ד	833-ד	826-ד
בין הערבים ועשירית האיפה סלת למנחה	משה קח לך את יהושע בן נון איש אשר רוח	כי ימות ובן אין לו והעברתם את נחלתו	נון ותקרבנה בנות צלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר	כי לא התפקדו בתוך בני ישראל כי לא נתן להם	עמרם יוכבד בת לוי אשר ילדה אתה ללוי

862-ד	869-ד	876-ד	883-ד	890-ד	897-ד
סֵלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֹּתִית רְבִיעֵת הַהֵין	כֶּבֶשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שֹׁבְעָה תְּמִימִם וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים סֵלֶת	חֵג: שֹׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת יֵאָכֵל בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא	יִהְיֶה לָּכֶם: כֹּל מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וּבַיּוֹם	שָׁנִים כֶּבֶשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם מִנְחָתָם	מִבְּטָא שְׁפֹתֶיהָ אֲשֶׁר אֶסְרָה עַל נִפְשָׁהּ וְשָׁמַע אִישָׁהּ
863-ד	870-ד	877-ד	884-ד	891-ד	898-ד
עֶשְׂרִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ עֲלֵת	תְּמִימִם וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן	פָּרִים בְּנֵי בָקָר שָׁנִים וְאֵיל אֶחָד וּשֹׁבְעָה כֶּבֶשִׂים	פָּרִים בְּנֵי בָקָר שָׁנִים עָשָׂר אֵילִם שָׁנִים כֶּבֶשִׂים בְּנֵי שָׁנָה	עֲלֵת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ אֵלֶּה תַעֲשׂוּ	וְהִחְרִישׁ לָהּ: וְקָמוּ גִדְרֶיהָ וְאֶסְרָהּ
864-ד	871-ד	878-ד	885-ד	892-ד	899-ד
בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ עֲלֵת שֶׁבֶת בְּשֶׁבֶתוֹ עַל	עֶשְׂרִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְפָר הָאֶחָד	שָׁנִים וְאֵיל אֶחָד וּשֹׁבְעָה כֶּבֶשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם	בָּקָר שָׁנִים עָשָׂר אֵילִם שָׁנִים כֶּבֶשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה	הַשֹּׁבַע שֹׁבְעָה לְאֶסֶד אֶסֶר עַל נִפְשׁוֹ לֹא יִחַל דְּבָרוֹ:	וְאֶסְרָהּ אֲשֶׁר אֶסְרָה עַל נִפְשָׁהּ יִקְמוּ וְאִם
865-ד	872-ד	879-ד	886-ד	893-ד	900-ד
וְנִסְכּוֹ עֲלֵת שֶׁבֶת בְּשֶׁבֶתוֹ עַל עֲלֵת הַתְּמִיד	בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְפָר הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים סֵלֶת	בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן: שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לְפָר וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים	שָׁנִים עָשָׂר אֵילִם שָׁנִים כֶּבֶשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר	לְאֶסֶד אֶסֶר עַל נִפְשׁוֹ לֹא יִחַל דְּבָרוֹ: כֹּכֵל הַיֵּצֵא	אֵת גִּדְרָהּ אֲשֶׁר עָלֶיהָ וְאֵת מִבְּטָא שְׁפֹתֶיהָ אֲשֶׁר
866-ד	873-ד	880-ד	887-ד	894-ד	901-ד
פָּרִים בְּנֵי בָקָר שָׁנִים וְאֵיל אֶחָד כֶּבֶשִׂים בְּנֵי שָׁנָה	הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן	הַכֶּבֶשִׂים וּשְׁעִיר חֹטְאֵת אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם מִלֶּבֶד	הַרְבִּיעֵי פָּרִים עֹשְׂרָה אֵילִם שָׁנִים כֶּבֶשִׂים בְּנֵי שָׁנָה	אֶסֶר עַל נִפְשׁוֹ לֹא יִחַל דְּבָרוֹ: כֹּכֵל הַיֵּצֵא מִפּוֹ	אֲשֶׁר עָלֶיהָ וְאֵת מִבְּטָא שְׁפֹתֶיהָ אֲשֶׁר אֶסְרָה עַל
867-ד	874-ד	881-ד	888-ד	895-ד	902-ד
בְּנֵי בָקָר שָׁנִים וְאֵיל אֶחָד כֶּבֶשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שֹׁבְעָה	לַחֲדָשׁ הַזֶּה חֵג: שֹׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת יֵאָכֵל בַּיּוֹם	אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם מִלֶּבֶד עֲלֵת הַבָּקָר אֲשֶׁר	פָּרִים עֹשְׂרָה אֵילִם שָׁנִים כֶּבֶשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה	נִפְשׁוֹ לֹא יִחַל דְּבָרוֹ: כֹּכֵל הַיֵּצֵא מִפּוֹ יַעֲשֶׂה	עָלֶיהָ וְאֵת מִבְּטָא שְׁפֹתֶיהָ אֲשֶׁר אֶסְרָה עַל נִפְשָׁהּ
868-ד	875-ד	882-ד	889-ד	896-ד	903-ד
וְאֵיל אֶחָד כֶּבֶשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שֹׁבְעָה תְּמִימִם וּשְׁלֹשָׁה	הַזֶּה חֵג: שֹׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת יֵאָכֵל בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן	אֲשֶׁר לְעֲלֹת הַתְּמִיד תַעֲשׂוּ אֵת אֵלֶּה כְּאֵלֶּה	עֹשְׂרָה אֵילִם שָׁנִים כֶּבֶשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר	כֹּל גִּדְרֶיהָ וְאֶסְרֶיהָ אֲשֶׁר אֶסְרָה עַל נִפְשָׁהּ	אֲשֶׁר אֶסְרָה עַל נִפְשָׁהּ יָקוּם עָלֶיהָ וְאִם בַּיִת אִישָׁהּ

939-ד וְרֵאשֵׁי אַבּוֹת הָעֵדָה וְחֻצֵיתָ אֶת הַמִּלְקוֹחַ	932-ד הֲרֵגוּ וְכֹל הַטָּף בְּנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ מִשֵּׁבֶב	925-ד וְאֵל אֱלֹעֶזֶר הַכֹּהֵן וְאֵל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת	918-ד הֲרֵגוּ בַּחֶרֶב וַיִּשְׁבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת נְשֵׁי מִדְּוָן	911-ד אֲחֵר תִּתְאַסֶּף אֶל עַמִּיד וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל הָעָם	904-ד עָלֶיךָ וְאִם בֵּית אִישָׁה נִדְרָה אוֹ אֶסְרָה אֶסֶר עַל
940-ד נִפֵּשׁ מִחֲמֹשׁ הַמָּאוֹת: מִן הָאָדָם וּמִן הַבְּקָר	933-ד הַטָּף בְּנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ מִשֵּׁבֶב זָכַר הַחַיִּי	926-ד הַמִּחְנֶה: אֵל עֲרַבְתָּ מוֹאֵב אֲשֶׁר עַל יְרֵדוֹן יַרְחוֹ	919-ד אֶת נְשֵׁי מִדְּוָן וְאֵת טַפָּם וְאֵת כָּל בְּהֵמָתָם וְאֵת	912-ד אֶלֶף לַמָּטָה אֶלֶף לַמָּטָה לְכֹל מִטּוֹת יִשְׂרָאֵל	905-ד שָׁמְעוּ כָּל מוֹצֵא שְׁפָתֶיהָ לַנִּדְרִיָּה וּלְאֶסֶר נִפְשָׁה
941-ד הַחֲמִשִּׁים מִן הָאָדָם מִן הַבְּקָר מִן הַחֲמֹרִים	934-ד בְּנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ מִשֵּׁבֶב זָכַר הַחַיִּי לָכֶם	927-ד וַיֵּצְאוּ מֹשֶׁה וְאֱלֹעֶזֶר הַכֹּהֵן וְכָל נְשֵׂיָאֵי	920-ד בְּהֵמָתָם וְאֵת כָּל מִקְנֵיהֶם וְאֵת כָּל חֵילָם בְּזֵוּ	913-ד חֲלוּצֵי צְבָא וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה אֶלֶף לַמָּטָה	906-ד מוֹצֵא שְׁפָתֶיהָ לַנִּדְרִיָּה וּלְאֶסֶר נִפְשָׁה לֹא יָקוּם:
942-ד וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאֱלֹעֶזֶר הַכֹּהֵן כַּאֲשֶׁר צִוָּה	935-ד אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ מִשֵּׁבֶב זָכַר הַחַיִּי לָכֶם וְאֹתָם	928-ד הַבָּאִים מִצְבָּא הַמִּלְחָמָה וַיֵּאמֶר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה:	921-ד טִירְתֶּם שָׂרְפוּ בְּאֵשׁ וַיִּקְחוּ אֶת כָּל הַשָּׁלָל וְאֵת	914-ד וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה אֶלֶף לַמָּטָה לְצְבָא: אֹתָם	907-ד לָהּ אִישָׁה מִיּוֹם אֶל יוֹם וְהָקִים אֶת כָּל נִדְרֶיהָ אוֹ
943-ד אֲשֶׁר בְּזֵוּ עִם הַצְּבָא: צֹאן שֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וְשִׁבְעֵים	936-ד לֹא יָדְעוּ מִשֵּׁבֶב זָכַר הַחַיִּי לָכֶם וְאֹתָם חָנוּ	929-ד וַעֲתָה הֲרֵגוּ כָּל זָכַר בְּטָף וְכֹל אִשָּׁה יָדְעַת	922-ד בְּאֵשׁ וַיִּקְחוּ אֶת כָּל הַשָּׁלָל וְאֵת כָּל הַמִּלְקוֹחַ	915-ד אֶת אוֹי וְאֵת רָקַם וְאֵת צוּר וְאֵת חוּר וְאֵת רַבֵּעַ	908-ד יוֹם וְהָקִים אֶת כָּל נִדְרֶיהָ אוֹ אֶת כָּל אֶסְרֶיהָ
944-ד וְשִׁבְעִים אֶלֶף וְחֲמִשָּׁת אֲלָפִים וּבְקָר שְׁנַיִם	937-ד הַזֶּהָב וְאֵת הַכֶּסֶף אֶת הַנְּחֹשֶׁת אֶת הַבְּרָזִל אֶת	930-ד לְמִשְׁכַּב זָכַר הֲרֵגוּ וְכֹל הַטָּף בְּנָשִׁים אֲשֶׁר	923-ד כָּל הַמִּלְקוֹחַ בְּאָדָם וּבְבֵהֶמָה וַיָּבֵאוּ אֵל	916-ד רָקַם וְאֵת צוּר וְאֵת חוּר וְאֵת רַבֵּעַ חֲמִשָּׁת מַלְכֵי	909-ד כָּל נִדְרֶיהָ אוֹ אֶת כָּל אֶסְרֶיהָ אֲשֶׁר עָלֶיךָ
945-ד הַנְּשִׁים אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ מִשֵּׁבֶב זָכַר: כָּל נִפְשׁ שְׁנַיִם	938-ד אִךְ בְּמֵי נֹדָה יִתְחַטָּא וְכֹל אֲשֶׁר לֹא יָבֵא בְּאֵשׁ	931-ד זָכַר הֲרֵגוּ וְכֹל הַטָּף בְּנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ	924-ד וַיָּבֵאוּ אֵל מֹשֶׁה וְאֵל אֱלֹעֶזֶר הַכֹּהֵן וְאֵל	917-ד חוּר וְאֵת רַבֵּעַ חֲמִשָּׁת מַלְכֵי מִדְּוָן וְאֵת בַּלְעָם בֶּן	910-ד אֲחֵרֵי שָׁמְעוּ וַנִּשְׂא אֶת עֹנֶה אֵלֶּה הַחֲקִים

981-ד	974-ד	967-ד	960-ד	953-ד	946-ד
ויקרא אתהן חיות יאיר ונבח הלך וילכד	ערי הארץ סביב ויבנו בני גד את דיבן ואת	חשים לפני בני ישראל עד אשר אם הביאנם אל	המאות אנשי הצבא בזווי איש לו ויקח משה	חצה משה מן האנשים הצבאים ותהי מחצת	אשר לא ידעו משכב זכר: כל נפש שנים ושלישים
982-ד	975-ד	968-ד	961-ד	954-ד	947-ד
יאיר ונבח הלך וילכד את קנת ואת בנתיה	סביב ויבנו בני גד את דיבן ואת עטרת ואת	ישבי הארץ לא נשוב אל בתינו עד התנחל בני	אתו אל אהל מועד וזרון לבני ישראל לפני	הצבאים ותהי מחצת העדה מן הצאן שלש מאות	לא ידעו משכב זכר: כל נפש שנים ושלישים אלה
983-ד	976-ד	969-ד	962-ד	955-ד	948-ד
צפון ויחנו לפני מגדל ויסעו מפני החירות	בני גד את דיבן ואת עטרת ואת ערער ואת	אל בתינו עד התנחל בני ישראל איש נחלתו	גלעד והנה המקום מקום מקנה ויבאו בני	הצאן שלש מאות אלה ושלישים אלה שבעת אלפים	חלק היצאים בצבא: מספר הצאן שלש מאות אלה
984-ד	977-ד	970-ד	963-ד	956-ד	949-ד
שנים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם	ואת בית נמרה ואת בית הרן: ערי מבצר וגדרת	יהושע בן נון ואת ראשי אבות המטות לבני	אם מצאנו חן בעיניך יתן את הארץ הזאת	אלה ושלישים אלה שבעת אלפים וחמש מאות	בצבא: מספר הצאן שלש מאות אלה ושלישים אלה
985-ד	978-ד	971-ד	964-ד	957-ד	950-ד
ויחנו על ים סוף ויסעו מים סוף ויחנו	ובני ראובן בנו את חשבון ואת אלעלא ואת	יעקרו בני גד ובני ראובן אתכם את הירדן כל	תעברנו את הירדן ויאמר משה לבני גד	מאתם: כל כלי מעשה ויהי כל זהב התרומה אשר	מספר הצאן שלש מאות אלה ושלישים אלה ושבעת
986-ד	979-ד	972-ד	965-ד	958-ד	951-ד
ברפידם ולא היה שם מים לעם לשתות ויסעו	שם ואת שבמה ויקראו בשמת את שמות הערים	חלוצים אתכם ונאחזו בתככם בארץ כנען	עד נחל אשכול ויראו את הארץ ויניאו את	כל כלי מעשה ויהי כל זהב התרומה אשר הרימו	שש מאות חמש ושבעים והבקר ששה ושלישים
987-ד	980-ד	973-ד	966-ד	959-ד	952-ד
לשתות ויסעו מרפידם ויחנו במדבר סיני	את חותיהם ויקרא אתהן חיות יאיר ונבח	מלך הבשן: הארץ לעריה בגבלת ערי	אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב: כי	שרי המאות אנשי הצבא בזווי איש לו ויקח	שנים ושלישים נפש ויתן משה את מכס תרומת

1023-ד	1016-ד	1009-ד	1002-ד	995-ד	988-ד
מֵאַחַז בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֵת הַרֵב תִּרְבוּ וּמֵאֵת	נְשִׂיא אַחִיהוּד בֶּן שְׁלֹמִי וּלְמִטָּה בְּנֵי נִפְתָּלִי נְשִׂיא	לְכֶם הָאָרֶץ לְגִבְלֹתֶיהָ סְבִיב וַיְצֹ מֹשֶׁה אֶת	הוּ הָהָר מֵהָר הָהָר תִּתְּאוּ לְבֹא חֲמַת וְהָיוּ	אֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאַמְרַתְּ אֱלֹהִים כִּי אַתֶּם בָּאִים	וַיִּסְעוּ מִבְּנֵי יַעֲקֹב וַיַּחֲנוּ בְּחַר הַגִּדְגָד
1024-ד	1017-ד	1010-ד	1003-ד	996-ד	989-ד
יִשְׂרָאֵל מֵאֵת הַרֵב תִּרְבוּ וּמֵאֵת הַמַּעַט תִּמְעִיטוּ:	הָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לְלוֹוִים מִקְוֵי הָעִיר וְחֹוֹצֵה	וַיְצֹ מֹשֶׁה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר	וְהָיוּ תוֹצֵאֹת הַגְּבֹל צְדָדָה וַיְצֵא הַגְּבֹל זְפָרְנָה	כִּי אַתֶּם בָּאִים אֶל הָאָרֶץ כְּנָעַן: זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר	אָדָם וַיַּעַל אֶתְּחִן וַיַּחֲזֵן אֶל הָרֵי הָהָר עַל פִּי
1025-ד	1018-ד	1011-ד	1004-ד	997-ד	990-ד
הַמַּעַט תִּמְעִיטוּ: אִישׁ כְּפִי נַחֲלָתוֹ אֲשֶׁר יִנְחֻלוּ:	מַחֲוִין לְעִיר אֵת פְּאֵת קְדָמָה אֲלֵפִים בְּאַמָּה וְאֵת	לְבַיִת אֲבֹתָם וּמִטָּה בְּנֵי הַגֵּרִי לְבַיִת אֲבֹתָם	חָצֵר עֵינָן זֶה יְהִי לְכֶם גְּבוּל צְפוֹן וְהֵתְאוּיֹתֶם	לְגִבְלֹתֶיהָ וְהָיָה לְכֶם פְּאֵת נֶגֶב מִמִּדְבָּר	וְאֶתְּחִן בֶּן שְׁלֹשׁ וְעֶשְׂרִים וּמֵאֵת שָׁנָה בְּמָתוֹ
1026-ד	1019-ד	1012-ד	1005-ד	998-ד	991-ד
אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְאַמְרַתְּ אֱלֹהִים: כִּי אַתֶּם עֹבְרִים	קְדָמָה אֲלֵפִים בְּאַמָּה וְאֵת פְּאֵת נֶגֶב אֲלֵפִים	אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר אֱלֹהֵי שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יִנְחֻלוּ:	מִחֲצֵר עֵינָן שְׁפָמָה וַיֵּרֶד הַגְּבֹל מִשְׁפָּם הָרַבְּלָה	מִמִּדְבָּר צֵן עַל יְדֵי אָדָם וְהָיָה לְכֶם גְּבוּל נֶגֶב	וְעֶשְׂרִים וּמֵאֵת שָׁנָה בְּמָתוֹ בְּהָר הָהָר וַיִּשְׁמַע
1027-ד	1020-ד	1013-ד	1006-ד	999-ד	992-ד
שָׁמָה רֵצַח מִכָּה נֶפֶשׁ בְּשִׁגְגָה וְהָיוּ לְכֶם	בְּאַמָּה וְאֵת פְּאֵת נֶגֶב אֲלֵפִים בְּאַמָּה וְאֵת	וְנְשִׂיא אֶחָד נְשִׂיא אֶחָד מִמִּטָּה תִּקְחוּ לְנַחֵל אֵת	וַיֵּרֶד הַגְּבֹל וּמַחָה עַל כְּתָף יָם כְּנַרְת קְדָמָה	הַגְּבוּל מִנֶּגֶב לְמַעֲלָה עַקְרָבִים וְעֵבֶר צֵנָה	מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יֵרָחוּ לֵאמֹר דָּבָר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
1028-ד	1021-ד	1014-ד	1007-ד	1000-ד	993-ד
לִפְנֵי הָעֵדָה לְמִשְׁפַּט וְהָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ	הָעָרִים וְאֵת הָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לְלוֹוִים אֵת שֵׁשׁ	יְהוּדָה כָּלֵב בֶּן יִפְנֵה וּלְמִטָּה בְּנֵי שְׁמַעוֹן שְׁמוּאֵל	הַגְּבֹל וּמַחָה עַל כְּתָף יָם כְּנַרְת קְדָמָה וַיֵּרֶד	וְהָיָה לְכֶם הַיָּם הַגָּדוֹל וּגְבוּל זֶה יְהִי לְכֶם	אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאַמְרַתְּ אֱלֹהִים: כִּי אַתֶּם עֹבְרִים
1029-ד	1022-ד	1015-ד	1008-ד	1001-ד	994-ד
שֵׁשׁ עָרֵי מִקְלָט תַּהַיִינָה לְכֶם אֵת שְׁלֹשׁ הָעָרִים תִּתְּנוּ	הָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לְלוֹוִים אֵת שֵׁשׁ עָרֵי הַמִּקְלָט	נְשִׂיא תַנְיָאֵל בֶּן אֶפְדֹ וּלְמִטָּה בְּנֵי אֶפְרַיִם נְשִׂיא	יָם הַמִּלַּח זֹאת תַּהַיִּה לְכֶם הָאָרֶץ לְגִבְלֹתֶיהָ	תִּתְּאוּ לְכֶם הוּ הָהָר מֵהָר הָהָר תִּתְּאוּ לְבֹא	אֵל אֲשֶׁר יֵצֵא לוֹ שָׁמָה הַגֹּדֶל לוֹ יְהִי: לְמִשְׁוֹת

ד-1058	ד-1051	ד-1044	ד-1037	ד-1030
מִשָּׁה וְלִפְנֵי הַנְּשָׂאִים רְאֵשֵׁי אָבוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל	עַד מוֹת הַכֹּהֵן וְלֹא תִחַנְּפוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר	יָמוֹת בָּהּ בְּלֹא רְאוּת וַיִּפֹּל עָלָיו וַיָּמָת וְהוּא	גֵּאל הַדָּם הוּא יָמִית אֶת הַרְצֵחַ: בְּפָגְעוֹ בּוֹ הוּא	מִקְלַט תְּהִינָה לְכֶם אֶת שְׁלֹשׁ הָעָרִים תִּתְּנוּ מֵעֵבֶר
ד-1059	ד-1052	ד-1045	ד-1038	ד-1031
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִמַּטֵּה אֵל מַטֵּה: כִּי אִישׁ בְּנַחֲלָת	תִּחַנְּפוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּהּ כִּי הַדָּם הוּא	מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר נָס שָׁמָּה וַיֹּשֶׁב בָּהּ עַד מוֹת הַכֹּהֵן	וְאִם בְּשִׁנְאָה יִהְדַּפְּנוּ אוֹ הַשְּׁלִיד עָלָיו בְּצַדִּיקָה	הָעָרִים תִּתְּנוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: עָרֵי מִקְלַט תְּהִינָה
ד-1060	ד-1053	ד-1046	ד-1039	ד-1032
לְמַטֵּה אַחֵר: כִּי אִישׁ בְּנַחֲלָתוֹ יִדְבְּקוּ מִטּוֹת	בָּהּ כִּי הַדָּם הוּא יִחַנְּפוּ אֶת הָאָרֶץ וְלֹאֲרָץ לֹא	עַד מוֹת הַכֹּהֵן הַגֹּדֵל אֲשֶׁר מָשַׁח אֹתוֹ בְּשֶׁמֶן	וְאִם בְּפִתְעָה בְּלֹא אֵיבָה הִדְפוּ אוֹ הַשְּׁלִיד עָלָיו	בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: עָרֵי מִקְלַט תְּהִינָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
ד-1061	ד-1054	ד-1047	ד-1040	ד-1033
לִבְנֵי דֹדֵיהֶן לְנָשִׁים מִמִּשְׁפַּחַת בְּנֵי מְנַשֶּׁה בֶּן	וְלֹאֲרָץ לֹא יִכְפֹּר לְדָם אֲשֶׁר שָׁפַךְ בָּהּ כִּי אִם	הַגֹּדֵל אֲשֶׁר מָשַׁח אֹתוֹ בְּשֶׁמֶן הַקֹּדֶשׁ וְאִם	אֵיבָה הִדְפוּ אוֹ הַשְּׁלִיד עָלָיו כָּל כָּלִי בְּלֹא צַדִּיקָה אוֹ	לְמִקְלַט לְנוֹס שָׁמָּה כָּל מִכָּה נִפְשׁ בְּשִׁנְיָה וְאִם
ד-1062	ד-1055	ד-1048	ד-1041	ד-1034
הָיוּ לְנָשִׁים וַתְּהִי נַחֲלָתָן עַל מַטֵּה מִשְׁפַּחַת	שָׂכֵן בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְרְבוּ רְאֵשֵׁי הָאָבוֹת	וְהָיוּ אֵלֶּה לְכֶם לְחֻקֹּת מִשְׁפָּט לְדֹרֹתֵיכֶם	כָּלִי בְּלֹא צַדִּיקָה אוֹ בְּכָל אֶבֶן אֲשֶׁר יָמוֹת בָּהּ בְּלֹא	כָּל מִכָּה נִפְשׁ בְּשִׁנְיָה וְאִם בְּכָלִי בְּרֹזֶל הַכְּהוּ
ד-1063	ד-1056	ד-1049	ד-1042	ד-1035
בְּיַד מִשָּׁה אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן	מִמִּשְׁפַּחַת בְּנֵי יוֹסֵף וַיְדַבְּרוּ לִפְנֵי מִשָּׁה וְלִפְנֵי	לְחֻקֹּת מִשְׁפָּט לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם כָּל	אוֹ בְּכָל אֶבֶן אֲשֶׁר יָמוֹת בָּהּ בְּלֹא רְאוּת וַיִּפֹּל	יַד אֲשֶׁר יָמוֹת בָּהּ הִכְהוּ וַיָּמָת רְצֵחַ הוּא: מוֹת
	ד-1057	ד-1050	ד-1043	ד-1036
	יוֹסֵף וַיְדַבְּרוּ לִפְנֵי מִשָּׁה וְלִפְנֵי הַנְּשָׂאִים רְאֵשֵׁי	רָשַׁע לְמוֹת: כִּי מוֹת יוֹמָת וְלֹא תִקְחוּ כֹּפֶר לְנוֹס אֵל	אֲשֶׁר יָמוֹת בָּהּ בְּלֹא רְאוּת וַיִּפֹּל עָלָיו וַיָּמָת	יַד אֲשֶׁר יָמוֹת בּוֹ הִכְהוּ וַיָּמָת רְצֵחַ הוּא: מוֹת

ה-15	ה-8	ה-1
ויבאו עד גחל אשכול ורגלו אתה ויקחו	ראה נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את	שנה בעשתי עשר חדש באחד לחדש דבר
ה-16	ה-9	ה-2
את לבבנו לאמר עם גדול ורם ממנו ערים	להם ולזרעם אחריהם ואמר אלכם בעת	חדש באחד לחדש דבר משה אל בני ישראל
ה-17	ה-10	ה-3
לאמר עם גדול ורם ממנו ערים גדלת ובצורת	יסף עליכם ככם אלה פעמים ויברך אתכם	בארץ מואב הואיל משה באר את התורה הזאת
ה-18	ה-11	ה-4
לילה לראתכם בדרך אשר תלכו בה ובענן	אשר דברת לעשות ואקח את ראשי שבטיכם	בחרב לאמר: רב לכם שבת בהר הזה פנו וסעו
ה-19	ה-12	ה-5
בדרך אשר תלכו בה ובענן יומם וישמע	ואצוה את שפטיכם בעת ההוא לאמר: שמע	רב לכם שבת בהר הזה פנו וסעו לכם ובאו
ה-20	ה-13	ה-6
את קול דבריכם ויקצף וישבע לאמר אם יראה	אשר ראיתם דרך הר האמרי כאשר צוה	בהר הזה פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי
ה-21	ה-14	ה-7
אשר נשבעתי לתת לאבותיכם וזאתי כלב	ואקח מכם שנים עשר אנשים איש אחד לשבט	נהר פרת ראה נתתי לפניכם את הארץ באו

ה-57	ה-50	ה-43	ה-36	ה-29	ה-22
וקרבת מול בני עמון אל תצרום ואל תתגור בם:	עשו יירשום וישמידום מפניהם וישבנו תחתם:	ידד ידע לקתף את המדבר הגדל הזה:	אתכם בשעיר עד חרמה ותשבנו ותכבו לפני	אשר לא ידעו היום טוב ורע המה יבאו שמה	אשר דרך בה ולבניו יעז אשר מלא אחרי
ה-58	ה-51	ה-44	ה-37	ה-30	ה-23
מול בני עמון אל תצרום ואל תתגור בם: כי לא אתן	קמו ועברו לכם את נחל זרד ועברו את	אלי אל תצרו את מואב ואל תתגור בם מלחמה: כי	לאמר רב לכם סב את החר הזה פנו לכם צפנה	ידעו היום טוב ורע המה יבאו שמה ולהם	בגללכם לאמר: גם אתה לא תבא שם יהושע בן
ה-59	ה-52	ה-45	ה-38	ה-31	ה-24
ואל תתגור בם: כי לא אתן מארץ בני עמון לך	אשר הלכנו מקדש ברנע עד אשר עברנו	את מואב ואל תתגור בם מלחמה: כי לא אתן לך	רב לכם סב את החר הזה פנו לכם צפנה ואת	אתננה והם יירשוה ואתם פנו לכם וסעו	הוא ינחלה את ישראל וטפכם אשר אמרתם
ה-60	ה-53	ה-46	ה-39	ה-32	ה-25
וישבנו תחתם כאשר עשה לבני עשו הישבים	אשר עברנו את נחל זרד שלשים ישמנה שנה	ואל תתגור בם מלחמה: כי לא אתן לך מארצו	החר הזה פנו לכם צפנה ואת העם צו לאמר	פנו לכם וסעו המדברה דרך ים סוף ותענו	וטפכם אשר אמרתם לבני יהיה ובניכם אשר
ה-61	ה-54	ה-47	ה-40	ה-33	ה-26
כאשר עשה לבני עשו הישבים בשעיר אשר	את נחל זרד שלשים ושמנה שנה עד תם כל הדור	לך מארצו ירשה כי לבני לוט נתתי את ער	הזה פנו לכם צפנה ואת העם צו לאמר אתם	תלחמו כי אינני בקרבכם ולא תנגפו	אשר אמרתם לבני יהיה ובניכם אשר לא ידעו
ה-62	ה-55	ה-48	ה-41	ה-34	ה-27
עד היום הזה והעוים הישבים בחרצרים עד	המחנה עד תמם ויהי כאשר תמו כל אנשי	לוט נתתי את ער ירשה האמים לפנים ישבו	וייראו מכם ונשמרתם מאד אל תתגורו בם כי	תנגפו לפני איביכם ואדבר אליכם ולא	אמרתם לבני יהיה ובניכם אשר לא ידעו היום
ה-63	ה-56	ה-49	ה-42	ה-35	ה-28
הזה אחל תת פחד ויראתך על פני העמים	כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות מקרב	והמאבים יקראו להם אמים ובשעיר ישבו	מדרך פך רגל: כי ירשה לעשו נתתי את הר	אתכם כאשר תעשינה הדברים ויכתי אתכם	יהיה ובניכם אשר לא ידעו היום טוב ורע המה

ה-99	ה-92	ה-85	ה-78	ה-71	ה-64
נחל ארְגָן תּוֹדֵד הַנַּחַל וַיִּגְבַּל אֶעֱד יִבַק הַנַּחַל	וְכָל הַבִּשּׁוּן מִמְלַכֶּת עוֹג נִתְּנִי לְחֻצֵי שַׁבָּט	עָרִים בְּצִרְתָּ חֹמֶה גְבוּהָ דִלְתִים וּבְרִיחַ: לְבָד	הַבִּשּׁוּן וְאֵת כָּל עֲמוֹ וַנִּבְּהוּ עַד בְּלַחֵי הַשָּׂאִיר	וְעַד הַגֹּלְעָד לֹא הָיְתָה קָרִיָּה אֲשֶׁר שָׁגְבָה מִמֶּנּוּ:	עַל פְּנֵי הָעַמִּים תַּחַת כָּל הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן
ה-100	ה-93	ה-86	ה-79	ה-72	ה-65
תַּעֲבְרוּ לִפְנֵי אַחֲיֵכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל בְּנֵי חֵיל רַק	כָּבֵל הָאֲרָגָב לְכָל הַבִּשּׁוּן הַהוּא יִקְרָא אֲרָץ	לְסִיחֹן מֶלֶךְ חֲשַׁבּוֹן: הַחֲרָם כָּל עִיר מֵתֵם הַנָּשִׁים	וְאֵת כָּל עֲמוֹ וַנִּבְּהוּ עַד בְּלַחֵי הַשָּׂאִיר לוֹ שְׁרִיד	לֹא הָיְתָה קָרִיָּה אֲשֶׁר שָׁגְבָה מִמֶּנּוּ: אֵת הַכָּל נָתַן	לֵאמֹר אֲעַבְרָה בְּאֲרָצֶךָ בְּדֶרֶךְ בְּדֶרֶךְ אֱלֹהִים:
ה-101	ה-94	ה-87	ה-80	ה-73	ה-66
צִוִּיתִי בְּעַת הַהוּא לֵאמֹר: עֵינֶיךָ הִרְאִיתָ אֵת כָּל	לְכָל הַבִּשּׁוּן הַהוּא יִקְרָא אֲרָץ רְפָאִים יֵאִיר	חֲשַׁבּוֹן: הַחֲרָם כָּל עִיר מֵתֵם הַנָּשִׁים וְהִטָּף וְכָל	וַנִּבְּהוּ עַד בְּלַחֵי הַשָּׂאִיר לוֹ שְׁרִיד וַנִּלְכַּד אֵת כָּל	לְפָנַי רַק אֵל אֲרָץ בְּנֵי עֲמוֹן לֹא קָרַבְתָּ: כָּל יַד	בְּדֶרֶךְ אֱלֹהִים: לֹא אָסוּר יָמִין וּשְׂמֹאל אֲכָל בַּכֶּסֶף
ה-102	ה-95	ה-88	ה-81	ה-74	ה-67
אֵלֵי רֵב לֶךְ אֵל תּוֹסֵף דַּבֵּר אֵלֵי עוֹד בְּדֶרֶךְ הַזֶּה	רְפָאִים יֵאִיר בֶּן מְנַשֶּׁה לָקַח אֵת כָּל כָּבֵל אֲרָגָב	הָאֲרָץ מִיַּד שְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר	עַד בְּלַחֵי הַשָּׂאִיר לוֹ שְׁרִיד וַנִּלְכַּד אֵת כָּל עֲרֵוֵי בְּעַת	רַק אֵל אֲרָץ בְּנֵי עֲמוֹן לֹא קָרַבְתָּ: כָּל יַד נַחַל יִבַק	לִי וְשִׁתִּיתִי רַק אֲעַבְרָה בְּרִגְלִי כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ
ה-103	ה-96	ה-89	ה-82	ה-75	ה-68
לֹא תַעֲבֹד אֵת הַיִּרְדֵּן הַזֶּה וְצוּ אֵת יְהוֹשֻׁעַ	אַתָּם עַל שְׁמוֹ אֵת הַבִּשּׁוּן חֹת יֵאִיר עַד הַיּוֹם הַזֶּה	וְכָל הַבִּשּׁוּן עַד סֹלְכָה וְאֲדָרְעִי עָרֵי מִמְלַכֶּת	הַשָּׂאִיר לוֹ שְׁרִיד וַנִּלְכַּד אֵת כָּל עֲרֵוֵי בְּעַת הַהוּא לֹא	וַנַּעַל דְּרָךְ הַבִּשּׁוּן וַיֵּצֵא עוֹג מֶלֶךְ הַבִּשּׁוּן	רוּחוֹ וְאַמְצָן אֵת לִבּוֹ לְמַעַן תִּתֵּנוּ בְיָדְךָ
ה-104	ה-97	ה-90	ה-83	ה-76	ה-69
יִנְחִיל אוֹתָם אֵת הָאֲרָץ אֲשֶׁר תִּרְאֶה וַנִּשָּׁב בְּגֵיא	שְׁמוֹ אֵת הַבִּשּׁוּן חֹת יֵאִיר עַד הַיּוֹם הַזֶּה וּלְמַכִּיר	עָרֵי מִמְלַכֶּת עוֹג בְּבִשּׁוּן כִּי רַק עוֹג מֶלֶךְ הַבִּשּׁוּן	כָּל כָּבֵל אֲרָגָב מִמְלַכֶּת עוֹג בְּבִשּׁוּן כָּל אֱלֹהֵי עָרִים	אֵל תִּירָא אֹתוֹ כִּי בְיָדְךָ נִתְּנִי אֹתוֹ וְאֵת כָּל	רַשׁ לְרִשְׁתָּ אֵת אֲרָצוֹ וַיֵּצֵא סִיחֹן לְקַרְאֲתָנוּ הוּא
ה-105	ה-98	ה-91	ה-84	ה-77	ה-70
לְמַעַן תִּחְיוּ וּבְאַתָּם וִירִשְׁתֶּם אֵת הָאֲרָץ אֲשֶׁר	הַזֶּה וּלְמַכִּיר נִתְּנִי אֵת הַגֹּלְעָד וְלִרְאוּבֵנִי	עוֹג בְּבִשּׁוּן כִּי רַק עוֹג מֶלֶךְ הַבִּשּׁוּן נִשְׂאָר מִיָּתֶד	אֲרָגָב מִמְלַכֶּת עוֹג בְּבִשּׁוּן כָּל אֱלֹהֵי עָרִים בְּצִרְתָּ	בְּיַדְנוּ גַם אֵת עוֹג מֶלֶךְ הַבִּשּׁוּן וְאֵת כָּל עֲמוֹ	אֲשֶׁר לְכַדְנוּ מַעֲרַעַר אֲשֶׁר עַל שִׁפְתֵי נַחַל אֲרָגָן

ה-141	ה-134	ה-127	ה-120	ה-113	ה-106
שמעת אתה ויחי או הנסה אלהים לבוא	מעל הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה	מכור הברזל ממערים להיות לו לעם נחלה	אלי הקהל לי את העם ואשמעם את דברי: אשר	בכל קראנו אליו ומי גוי גדול אשר לו חקים	נתן לכם לא תספו על הדבר אשר אנכי
ה-142	ה-135	ה-128	ה-121	ה-114	ה-107
אתה ויחי או הנסה אלהים לבוא לקחת	לא יראו ולא ישמעו ולא יאכלו ולא יריחו	התאנף בי על דבריכם וישבע לבלתי עברי	ואשמעם את דברי: אשר ילמדון ליראה אתי	גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקים ככל	בבעל פעור: כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל
ה-143	ה-136	ה-129	ה-122	ה-115	ה-108
להביאך לתת לך את ארצם נחלה ביום	פי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך בצר	לבלתי עברי את הירדן ולבלתי בא אל הארץ	אלים מתוך האש: קול דברים אתם שמעים ותמונה	אשר לו חקים ומשפטים צדיקים ככל התורה	שמה לרשתה ושמרתם ועשיתם כי היא חקמתכם
ה-144	ה-137	ה-130	ה-123	ה-116	ה-109
הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ	לבבך ובכל נפשך בצר לך ומצאוך כל	איני עבר את הירדן ואתם עברים וירשתם	קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם ראים וולתי	צדיקים ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן	כי היא חקמתכם ובינתכם לעיני העמים: אשר
ה-145	ה-138	ה-131	ה-124	ה-117	ה-110
ממעל ועל הארץ מתחת: אין עוד ושמרת	ולא ישבח את ברית אבותיך אשר נשבע להם כי	ואתם עברים וירשתם את הארץ הטובה הזאת	ויגד לכם את בריתו אשר צנה אתכם לעשות	ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם	ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה
ה-146	ה-139	ה-132	ה-125	ה-118	ה-111
מתחת: אין עוד ושמרת את חקיו ואת מצותיו	ברית אבותיך אשר נשבע להם כי שאל נא לימים	עברים וירשתם את הארץ הטובה הזאת השמרו	פסל תמונת כל סמל: תבנית זכר או נקבה תבנית	התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום	חכם ונבון הגוי הגדול הזה כי מי גוי גדול
ה-147	ה-140	ה-133	ה-126	ה-119	ה-112
ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי	הגדול הזה או הנשמע כמהו השמע עם קול	תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עברים את	לכל העמים תחת כל השמים ואתכם לקח	עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך	ונבון הגוי הגדול הזה כי מי גוי גדול אשר

ה-183	ה-176	ה-169	ה-162	ה-155	ה-148
תהיה לנו: כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת	אלהיך בך והשמידך מעל פני האדמה לא	ולשמר את כל מצותי כל הימים: למען ייטב	אלהיך: לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך	ים הערבה תחת אשדות הפסגה ויקרא משה	מזרח שמש לגם שמה רוצח אשר ירצח את
ה-184	ה-177	ה-170	ה-163	ה-156	ה-149
לבנו ובתנו לא תקח לבנך כי יסיר את בנך	בך והשמידך מעל פני האדמה לא תנסו את	עמד עמדי ואדברה אליך את כל המצוה	ברעך עד שוא ולא תחמד אשת רעך ולא	את הברית הזאת: כי אתנו אנחנו אלה פה היום	אשר ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא שגא
ה-185	ה-178	ה-171	ה-164	ה-157	ה-150
העמים אשר על פני האדמה לא מרבכם מכל	להדף את כל איביך מפניך באשר דבר	אליך את כל המצוה והחקים והמשפטים	קהלכם בהר מתוך האש הענן והערפל	אלה פה היום כלנו חיים פנים בפנים דבר	רעהו בבלי דעת והוא לא שגא לו מתמל שלשם
ה-186	ה-179	ה-172	ה-165	ה-158	ה-151
בכם ויבחר בכם: כי אתם המעט מכל העמים	מחר לאמר: מה העדת והחקים והמשפטים	והארבתם ימים בארץ אשר תערושון וזאת	והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם על	לך אלהים אחרים על פני לא תעשה לך	דעת והוא לא שגא לו מתמל שלשם ונס אל אחת
ה-187	ה-180	ה-173	ה-166	ה-159	ה-152
בכם: כי אתם המעט מכל העמים כי מאהבת	ומפתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל	ויקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת בין	לחת אבנים ויתגם אלי ויהי כשמעכם את	אל קנא פקד עון אבות על בנים ועל שלשים	ישראל אלה העדת והחקים והמשפטים
ה-188	ה-181	ה-174	ה-167	ה-160	ה-153
ומשמרו את השבעה אשר נשבע לאבותיכם	לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו	אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבותיך	כשמעכם את הקול מתוך החושך וההר בער	עון אבות על בנים ועל שלשים ועל רבעים	מלך הדין שני מלכי האמרי אשר בעבר
ה-189	ה-182	ה-175	ה-168	ה-161	ה-154
עבדים מיד פרעה מלך מצרים וידעת כי	הזה וצדקה תהיה לנו: כי נשמר לעשות את כל	וטבת אשר לא בנית ובתים מלאים כל טוב	חיים מדבר מתוך האש כמנו ויחי קרב	לשוא שמור את יום השבת לקדשו באשר צוה	מזרח ועד ים הערבה תחת אשדות הפסגה

ה-225	ה-218	ה-211	ה-204	ה-197	ה-190
הָאֲמַנְתֶּם לֹא וְלֹא שָׁמַעְתֶּם בְּקֹלִי מִמְרִים הָיִיתֶם	וְרַב מִמֶּנּוּ וְאֶפְסָן וְאֶרְדּוּ מִן הַהָר וְהַהָר	לְרִשְׁתָּהּ: כִּי עַם קָשָׁה עֲרַף אֶתֶּה זָכֹר אֵל תִּשְׁכַּח אֶת אֲשֶׁר	כִּי הוּא הִנָּתַן לְךָ כַּח לַעֲשׂוֹת חַיִל: לְמַעַן	אֱלֹהֶיךָ בָּסֵם: עַד אֲבֹד הַנְּשֹׂאִים וְהַנְּסֹתָיִם	מִצְוַת הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמַעוּן
ה-226	ה-219	ה-212	ה-205	ה-198	ה-191
לַעֲבֹדֶיךָ לְאֲבֹרְהֶם לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב: אֵל	וְאֶת־פֶּשַׁע בְּשִׁנֵּי הַלְחֹת וְאֲשַׁלְכֶם מֵעַל שְׁתֵּי יָדָי	כִּי עַם קָשָׁה עֲרַף אֶתֶּה זָכֹר אֵל תִּשְׁכַּח אֶת אֲשֶׁר הִקְצַפְתָּ	הִנָּתַן לְךָ כַּח לַעֲשׂוֹת חַיִל: לְמַעַן הַקִּים	כָּסֹף וְזָהָב עֲלֵיהֶם וְלִקְחָתָם לְךָ פֶּן תִּגְקַשׁ	אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֹסֶד אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאֲבֹתֶיךָ
ה-227	ה-220	ה-213	ה-206	ה-199	ה-192
אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ בְּכַחֲךָ הַגָּדֹל וּבְזֹרְעֶךָ	לִילָה לַחֵם לֹא אֲכַלְתִּי וּמַיִם לֹא שָׁתִיתִי: עַל כָּל	לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם בְּעִלְתֵּי הַהָרָה לְקַחַת לִוְחֹת	כַּח לַעֲשׂוֹת חַיִל: לְמַעַן הַקִּים אֶת בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר	כְּמַהוּ שִׁקָּץ תִּשְׁקַצְנוּ וְתַעֲבֹב תִּתְעַבְּבוּ	לְאֲבֹתֶיךָ לְתֵת לְךָ בְּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל הָעַמִּים:
ה-228	ה-221	ה-214	ה-207	ה-200	ה-193
לְךָ שְׁנֵי לִוְחֹת אֲבָנִים כְּרָאשֵׁי וְעֹלָה אֵלַי	אֶהְרֹן בְּעַת הַהוּא וְאֶת חֹטְאֹתְכֶם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם	כְּתָבִים בְּאֲצָבַע אֱלֹהִים וְעֲלִיהֶם כָּכָל הַדְּבָרִים	לְמַעַן הַקִּים אֶת בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאֲבֹתֶיךָ	תַּחֲוִין וְרִבִּיתִים וּבִאֲתָם וִירִשְׁתֶּם אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר	לְתֵת לְךָ בְּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל הָעַמִּים: לֹא יִהְיֶה בְּךָ
ה-229	ה-222	ה-215	ה-208	ה-201	ה-194
לִוְחֹת אֲבָנִים כְּרָאשֵׁי וְעֹלָה אֵלַי הַהָרָה	אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם אֶת הַעֲגֹל לְקַחְתִּי וְאֲשֶׁר־ךָ אֶתֹו	בְּיוֹם הַקֶּהֱל וְהָיָה מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים	אֶתֶּה יִדְעָתָּ וְאֶתֶּה שָׁמַעְתָּ מִי יִתְעַזֵּב לִפְנֵי	אָרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְכַּנְתָּ תֹאכַל בָּהּ לַחֵם לֹא תִחָסֵר	מִמֶּךָ כָּל חֲלִי וְכָל מַדּוּי מִצְרַיִם הָרַעִים אֲשֶׁר
ה-230	ה-223	ה-216	ה-209	ה-202	ה-195
וְעֹלָה אֵלַי הַהָרָה וְעֲשִׂיתָ לְךָ אֲרוֹן עֹץ	וְאֲשֶׁר־ךָ אֶתֹו בָּאֵשׁ וְאָכַת אֶתֹו טָחוֹן הַיֵּטֵב עֵד	עֲרַף הוּא הָרָף מִמֶּנִּי וְאֲשַׁמִּידֶם וְאֶמְחָה אֶת שְׁמֶם	מִפְּנֵיךָ לֹא בְּעֹדֶקְתָּ וּבִישָׁר לְבַבְךָ אֶתֶּה	מִצְוַת הַיּוֹם פֶּן תֹאכַל וְשָׁבַעְתָּ וּבְתַיִם טָבִים	וּנְתַנֶּם בְּכָל שְׁנֵי־יָדַי וְאָכַלְתָּ אֶת כָּל הָעַמִּים
ה-231	ה-224	ה-217	ה-210	ה-203	ה-196
עֹץ וְאָכַתְבָּ עַל הַלְחֹת אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל	הַיֵּטֵב עַד אֲשֶׁר דַּק לְעַפְרָא וְאֲשַׁלְךָ אֶת עַפְרוֹ אֵל	הָרָף מִמֶּנִּי וְאֲשַׁמִּידֶם וְאֶמְחָה אֶת שְׁמֶם מִתַּחַת	הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ: כִּי עַם קָשָׁה עֲרַף אֶתֶּה זָכֹר אֵל תִּשְׁכַּח אֶת	שָׁרָף וְעִקְרָב וְצִמְאֹן אֲשֶׁר אֵין מַיִם הַמוֹצִיא	אֱלֹהֵיהֶם כִּי מוֹקֵשׁ הוּא לְךָ כִּי תֹאמַר בְּלִבְבְּךָ רַבִּים

ה-267	ה-260	ה-253	ה-246	ה-239	ה-232
אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוָה אֶתְכֶם הַיּוֹם וְהִקְלַלְתָּ אִם	הָאָרֶץ כִּי אִם שָׁמֹר תִּשְׁמְרוּן אֶת כָּל הַמִּצְוָה הַזֹּאת	הַגְדֵּל אֲשֶׁר עָשָׂה וְשִׁמְרָתֶם אֶת כָּל הַמִּצְוָה אֲשֶׁר	מַעֲשֵׂיו אֲשֶׁר עָשָׂה בְּתוֹךְ מִצְרַיִם לְפָרְעָה מֶלֶךְ	אֲלֵהֶיךָ לֹא וְאֲנֹכִי עֹמְדֹתִי בְּהָר פְּנִימִים	אֲשֶׁר הָיוּ עַל הַלְּחֹת הָרָאשִׁימִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ
ה-268	ה-261	ה-254	ה-247	ה-240	ה-233
מִצְוָה אֶתְכֶם הַיּוֹם וְהִקְלַלְתָּ אִם לֹא תִשְׁמְעוּ אֵל	שָׁמֹר תִּשְׁמְרוּן אֶת כָּל הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנֹכִי	וּלְזָרְעִים אָרֶץ זִבַת חֶלֶב וְדִבְשׁ כִּי הָאָרֶץ אֲשֶׁר	לְפָרְעָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְלִכָּל אֶרֶץ וְאֲשֶׁר עָשָׂה	בְּהָר פְּנִימִים הָרָאשִׁימִים אֲרֻבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים	לְחֹת אֲבָנִים כִּרְאשֵׁימִים וְאֶעֱלֶה הַהָרָה וְשָׁנִי
ה-269	ה-262	ה-255	ה-248	ה-241	ה-234
אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתֶּם וְהָיָה כִּי יִבְיָאֵךְ	אֶת כָּל הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוָה אֶתְכֶם	אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוָה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת	מִצְרַיִם וְלִכָּל אֶרֶץ וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְחֵיל מִצְרַיִם	הָאֵל הַגְדֵּל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא יִשָּׂא	הָהָר וְאֶשֶׁם אֶת הַלְּחֹת בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי
ה-270	ה-263	ה-256	ה-249	ה-242	ה-235
אֵתָהּ כִּי שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ וְנִתְּתָהּ אֶת הַבְּרָכָה עַל	אֶת כָּל הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלְּפָנֶיךָ וְיִרְשָׁתֶם גּוֹיִם	לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם וְנִתְּתִי מָטֵר אֲרֻצְכֶם	וּלְרַכְּבוֹ אֲשֶׁר הִצִּיף אֶת מִי יַם סוּף עַל פְּנֵיהֶם בְּרֹדְפִים	אוֹתוֹ תַעֲבֹד וְבוֹ תִדְבַק וּבִשְׂמוֹ תִשָּׁבַע הוּא	יִשְׂרָאֵל וְסָעוּ מִבְּאֵרֶת בְּנֵי יַעֲקֹב מוֹסְרָה שֶׁם מֵת
ה-271	ה-264	ה-257	ה-250	ה-243	ה-236
וְנִתְּתָהּ אֶת הַבְּרָכָה עַל הַר גְּרִזִים וְאֵת הַקְּלָלָה	הַמְּקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ כִּי רָגַלְכֶם בּוֹ לְכֶם יְהִיָּה: מִן	לְטוֹטְפַת בֵּין עֵינֶיכֶם וְלִמְדֹתֶם אֵתְם אֶת בְּנֵיכֶם	הָיָה וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְכֶם בְּמִדְבַר עַד בְּאַכֶם עַד	אֶת בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ וְאֲשֶׁר לֹא רָאוּ אֶת מוֹסֵר	נָסָעוּ מִבְּאֵרֶת בְּנֵי יַעֲקֹב מוֹסְרָה שֶׁם מֵת אֲהֶרֶן
ה-272	ה-265	ה-258	ה-251	ה-244	ה-237
וְיִרְשָׁתֶם אֹתָהּ וְיִשְׁבְּתֶם בָּהּ וְשִׁמְרָתֶם לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל	כַּאֲשֶׁר דִּבַּר לְכֶם רָאָה אֲנֹכִי נָתַן לְפָנֶיכֶם	לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה	פָּצַתָּהּ הָאָרֶץ אֶת פִּיהָ וּתְבַלְעֶם וְאֵת בְּתֵינֶם	גָּדְלוּ אֶת יְדוֹ הַחֹזֶקָה וְזָרְעוּ הַנְּטִיָּה וְאֵת	בְּשָׂמוֹ עַד הַיּוֹם הָיָה עַל כֵּן לֹא הָיָה לְלוֹי חֵלֶק
ה-273	ה-266	ה-259	ה-252	ה-245	ה-238
אֹתָהּ וְיִשְׁבְּתֶם בָּהּ וְשִׁמְרָתֶם לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַחֻקִּים	רָאָה אֲנֹכִי נָתַן לְפָנֶיכֶם הַיּוֹם: בְּרָכָה וְקָלָלָה	הַשָּׂמִים עַל הָאָרֶץ כִּי אִם שָׁמֹר תִּשְׁמְרוּן אֶת כָּל	כָּל הַיְקוּם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם בְּקִרְבִּי כִּי יִשְׂרָאֵל כִּי	אוֹתֵהוּ וְאֵת מַעֲשֵׂיו אֲשֶׁר עָשָׂה בְּתוֹךְ מִצְרַיִם	הָיָה עַל כֵּן לֹא הָיָה לְלוֹי חֵלֶק וְנִחְלָה עִם

ה-309	ה-302	ה-295	ה-288	ה-281	ה-274
תכסה עליי כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו	תשמע אל דברי הנביא שהוא או אל חולם החלום	אות נפשך תאכל בשר כי ירחק ממך המקום	מעשרתיכם ותרמת ידכם וכל מבחר נדריכם	ואבדתם את שם מן המקום שהוא לא תעשו בן	אשר אנכי נתן לפניכם היום אלה החקים
ה-310	ה-303	ה-296	ה-289	ה-282	ה-275
באתרנה וסקלתו באבנים ומת: כי בקש	ובו תדבקון והנביא שהוא או חלם החלום	נפשך תאכל בשר כי ירחק ממך המקום אשר	אשר אנכי מצונן רק בכל אות נפשך	אלהידך לא תעשו ככל אשר אנחנו עשים	נתן לפניכם היום אלה החקים והמשפטים
ה-311	ה-304	ה-297	ה-290	ה-283	ה-276
וכל ישראל ישמעו ויראון ולא יוספו	הוא או חלם החלום שהוא יומת כי דבר סרה	אות נפשך אך כאשר יאכל את העצי ואת	יאכלנו בצבי וכאזל רק הדם לא תאכלו: על	תעשו ככל אשר אנחנו עשים פה היום: איש כל	על האדמה אבד תאבדון את כל המקומות אשר
ה-312	ה-305	ה-298	ה-291	ה-284	ה-277
כדבר הרע הזה בקרבך כי תשמע באחת	אתכם מארץ מצרים והפך מבית עבדים	ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי	פן תעזב את הלוי כל ימיו על אדמתך	לך ועברתם את הירדן וישבתם בארץ אשר	אשר עבדו שם הגוים אשר אתם ירשים אתם את
ה-313	ה-306	ה-299	ה-292	ה-285	ה-278
אשר בה ואת בהמתה לפי חרב ואת כל שללה	בגד או בתך או אשת חיקך או רעך אשר	האלה אשר אנכי מצונן: למען ייטב	אלהידך את גבלך כאשר דבר לך ואמרת	אלהיכם בו לשכן שמו שם שמה תביאו את כל	הגוים אשר אתם ירשים אתם את אלהיהם: על
ה-314	ה-307	ה-300	ה-293	ה-286	ה-279
ואת בהמתה לפי חרב ואת כל שללה תקבץ אל	מקצה הארץ ועד קצה הארץ לא תאבה לו ולא	תגרע ממנו כי יקום בקרבך נביא או חלם	גבלך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי	לשכן שמו שם שמה תביאו את כל אשר אנכי	את אלהיהם: על ההרים הרמים ועל הגבעות
ה-315	ה-308	ה-301	ה-294	ה-287	ה-280
אל תוף רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל	הארץ ועד קצה הארץ לא תאבה לו ולא תשמע	או חלם חלום ונתן אליך אות או מופת ונבא	לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר כי	שמה תביאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם:	ותחת כל עץ רענן ונתעתם את מזבחתם

ה-351	ה-344	ה-337	ה-330	ה-323	ה-316
ריקם העניק תעניק לו מצאנך ומגנך	פן יהיה דבר עם לבבך בליעל לאמר קרבה שנת	לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצטרך	למינו ואת בת היענה ואת התחמס ואת	מפרים פרסה הוא ולא גרה טמא הוא לכם מבשרם	ידבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב
ה-352	ה-345	ה-338	ה-331	ה-324	ה-317
היום והיה כי יאמר אליך לא אצא מעמך:	לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה ורעה עינך	אלהיך כל הימים וכי ירבה ממך הדרך	בת היענה ואת התחמס ואת השחף ואת	טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובגבלתם לא	תשימו קרחה בין עיניכם למת כי עם קדוש אתה
ה-353	ה-346	ה-339	ה-332	ה-325	ה-318
יאמר אליך לא אצא מעמך: כי אהבה ואת	ורעה עינך באחיך האביון ולא תתן לו	הדרך כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום	התחמס ואת השחף ואת הגז למינהו את	אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו וכל אשר אין	האדמה לא תאכל כל תועבה זאת הבהמה אשר
ה-354	ה-347	ה-340	ה-333	ה-326	ה-319
ביתך כי טוב לו עמך ולקחת את הפרצע	נתון תתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו: כי	הלוי כי אין לו חלק ונחלה עמך והגר	למינהו את הכוס ואת היגשוף והתנשמת	צפור טהרה תאכלו וזה אשר לא תאכלו מהם:	מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת
ה-355	ה-348	ה-341	ה-334	ה-327	ה-320
תעבד בכור שורך ולא תגז בכור צאנך	ירע לבבך בתתך לו: כי בגלל הדבר הזה	תעשה מקץ שבע שנים תעשה שמטה וזה דבר	טמא הוא לכם: לא יאכלו כל עוף טהור תאכלו	לא תאכלו מהם: הנשר והפרס והעזניה	פרסות מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו אף את
ה-356	ה-349	ה-342	ה-335	ה-328	ה-321
ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום	ידך כי לא יחדל אביון מקרב הארץ על כן	לשמך לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי	לא תבשל גדי בחלב אמו עשר תעשר את כל	ואת האיה והדיה למינה ואת כל ערב	את זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי
ה-357	ה-350	ה-343	ה-336	ה-329	ה-322
בערב ביום הראשון לבקר לא תוכל לזבח	פתח תפתח את ירך לאחיך לעניך	את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה היום	בחלב אמו עשר תעשר את כל תבואת ורעך	ערב למינו ואת בת היענה ואת התחמס	וממפריסי הפרסה השסועה: את הגמל ואת

ה-393	ה-386	ה-379	ה-372	ה-365	ה-358
לא אחיד הוא רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את	לך תעשה: לא תסור מן הדבר אשר יגידו	בין דם לדם בין דין לדין ובין נגע לנגע דברי	הדבר הרע הזה אל שעריך את האיש או את	אשר תעשה לך ולא תקים לך מצבה אשר	בו ופנית בבקר והלכת לאהליך
ה-394	ה-387	ה-380	ה-373	ה-366	ה-359
רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה	הדבר אשר יגידו לך זמין ושמאל והאיש	בו ובאת אל הכהנים הלויים ואל השפט	הרע הזה אל שעריך את האיש או את האשה	אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע:	מהחל תרמש בקמה תחל לספר שבועה שבועות
ה-395	ה-388	ה-381	ה-374	ה-367	ה-360
לשוב בדרך הזה עוד ולא ירבה לו נשים ולא	יגידו לך זמין ושמאל והאיש אשר יעשה	הלויים ואל השפט אשר יהיה בימים ההם	או את האשה וסקלתם באבנים ומתו על פי	שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע: כי תועבת	בקמה תחל לספר שבועה שבועות ועשית חג
ה-396	ה-389	ה-382	ה-375	ה-368	ה-361
הזה עוד ולא ירבה לו נשים ולא יסור לקבו	לבלתי שמע אל הכהן העמד לשרת שם את	לעשות ככל אשר יורוד על פי התורה אשר	פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת: לא יומת	ולשמם או לגרת או לכל צבא השמים	את העם משפט צדק לא תטה משפט לא תכיר פנים
ה-397	ה-390	ה-383	ה-376	ה-369	ה-362
יסור לקבו וכסף וזהב לא ירבה לו מאד	בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים	אשר יורוד על פי התורה אשר יורוד ועל	עדים או שלשה עדים יומת המת: לא יומת על פי עד	את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר עשו את	לא תטה משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד כי
ה-398	ה-391	ה-384	ה-377	ה-370	ה-363
ירבה לו מאד והיה כשבתו על כסא ממלכתו	אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר סביבתי	על פי התורה אשר יורוד ועל המשפט אשר	או שלשה עדים יומת המת: לא יומת על פי עד אחד	או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע	ויסלף דברי צדיקים צדק צדק תרהף למען
ה-399	ה-392	ה-385	ה-378	ה-371	ה-364
כסא ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת	איש נכרי אשר לא אחיד הוא רק לא ירבה לו סוסים	יורוד ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה:	מקרבך כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם	אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שעריך	התורה למען תחיה וירשת את הארץ אשר

ה-400	ה-407	ה-414	ה-421	ה-428	ה-435
ספר מלפני הכהנים הלויים והיתה עמו	הוא גר שם ובא בכל אות נפשו אל המקום אשר	הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי את אשר	העץ ומצא את רעהו ומת: הוא יגוס אל אחת	עוד שלש ערים על השלש האלה ולא ישפד	חטאת בכל חטא אשר יחטא: על פי שני עדים או על
ה-401	ה-408	ה-415	ה-422	ה-429	ה-436
והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען	יאכלו לבד ממקריו על האבות כי אתה בא אל	לך לרשתה תבין לך הדרך ושלשת את	וחי פן ירדף גאל הדם אחרי הרצח כי	יהיה איש שניא לרעהו וארב לו וקם עליו	אשר יחטא: על פי שני עדים או על פי שלשה עדים
ה-402	ה-409	ה-416	ה-423	ה-430	ה-437
וקרא בו כל ימי חייו למען ולמד ליראה	לבד ממקריו על האבות כי אתה בא אל הארץ	אשר יכה את רעהו בבלי דעת והוא לא שניא	ולו אין משפט מות כי לא שניא הוא לו מתמול שלשום	ומת ונס אל אחת הערים האל ושלחו זקני	על פי שני עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר כי
ה-403	ה-410	ה-417	ה-424	ה-431	ה-438
סור מן המצוה ימין ושמאל למען יאריך ימים	האלה אשר אתה יורש אותם אל מענגים ואל	רעהו בבלי דעת והוא לא שניא לו מתמול שלשם	על פן אנכי מצוד לאמר: שלש ערים תבדיל לך	אחת הערים האל ושלחו זקני עירו ולקחו	שני עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר כי יקום
ה-404	ה-411	ה-418	ה-425	ה-432	ה-439
כל שבט לוי חלק ונחלה עם ישראל אשרי	היטיבו אשר דברו נביא אקים להם מקרב	דעת והוא לא שניא לו מתמול שלשם ואשר יבא	אלהיה את גבלך כאשר נשבע לאבתך	הערים האל ושלחו זקני עירו ולקחו אתו	או על פי שלשה עדים יקום עד חמס יקום עד חמס
ה-405	ה-412	ה-419	ה-426	ה-433	ה-440
יבא הלוי מאחד שערי מכל ישראל	האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי	ביער לחטב עצים ונדחה ידו בגרזן לכרת	גבלך כאשר נשבע לאבתך ונתן לך	ושלחו זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו	פי שלשה עדים יקום דבר כי יקום עד חמס באיש
ה-406	ה-413	ה-420	ה-427	ה-434	ה-441
ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל אות נפשו אל	ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש	עצים ונדחה ידו בגרזן לכרת העץ ונשל	לאבתך ונתן לך את כל הארץ אשר	גבלו ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ	היטב והגה עד שקר העד שקר ענה באחיו

ה-477	ה-470	ה-463	ה-456	ה-449	ה-442
אלֹהֵיךָ וְלֹא יִדְעֵתוּ וְאֶסְפְּתוּ אֵל תּוֹךְ בֵּיתְךָ	פִּי שָׁנִים בְּכֹל אֲשֶׁר יִמְצָא לוֹ: כִּי הוּא רֵאשִׁית אֲנִי	וְהָיָה בְיָוִם הַנִּחְלוֹ אֶת בְּנָיו אֶת אֲשֶׁר יִהְיֶה לוֹ	אֶת הַדָּם הַזֶּה וְעֵינַיִנו לֹא רָאוּ כִּפּוּר לְעַמְּךָ	וְעַבְדֶּיךָ וְאִם לֹא תִשְׁלִים עִמָּךְ וְעִשְׂתָּה עִמָּךְ	עַד שֶׁקָּרָה הָעַד שֶׁקָּרָה עִנָּה בְּאֶחָיו וְעִשְׂתִּים לוֹ
ה-478	ה-471	ה-464	ה-457	ה-450	ה-443
אֵל תּוֹךְ בֵּיתְךָ וְהָיָה עִמָּךְ עַד דְּרֹשׁ אֲחִיךָ אֹתוֹ	הוּא רֵאשִׁית אֲנִי לוֹ מִשְׁפַּט הַבְּכֹרָה כִּי יִהְיֶה לְאִישׁ בֶּן	אֲשֶׁר יִהְיֶה לוֹ לֹא יוּכַל לְבַכֵּר אֶת בֶּן הָאֵהוּבָה	וְעֵינַיִנו לֹא רָאוּ כִּפּוּר לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר	כְּעִיר כָּל שְׁלָלָה תָּבוֹ לָךְ וְאֶכְלָתָּ אֶת שְׁלַל אֵיבֶיךָ	וְהַנְּשָׂאִים יִשְׁמְעוּ וְיִרְאוּ וְלֹא יִסְפוּ
ה-479	ה-472	ה-465	ה-458	ה-451	ה-444
וְהָיָה עִמָּךְ עַד דְּרֹשׁ אֲחִיךָ אֹתוֹ וְהִשְׁבַּתוּ	חֲטָא מִשְׁפַּט מוֹת וְהוּמַת: וְתִלִּית אֹתוֹ עַל עֵץ לֹא	יוּכַל לְבַכֵּר אֶת בֶּן הָאֵהוּבָה עַל פְּנֵי בֶן הַשְּׁנוּאָה	וְהִיְתָה לָךְ לְאִשָּׁה וְהָיָה אִם לֹא חֲפָצָתָ בָּהּ	כָּל שְׁלָלָה תָּבוֹ לָךְ וְאֶכְלָתָּ אֶת שְׁלַל אֵיבֶיךָ אֲשֶׁר	לְמַלְחָמָה עַל אֵיבֶיךָ וְרֵאשִׁית סוּם וְרֹכֵב עִם
ה-480	ה-473	ה-466	ה-459	ה-452	ה-445
בְּכֹל עֵץ אִוֶּעַל הָאָרֶץ אֶפְרָחִים אוֹ בִּיצִים וְהָאֵם	בְּיָוִם הַהוּא כִּי קָלַלְתָּ אֱלֹהִים תִּלְוִי וְלֹא תִטְמֵא	לְבַכֵּר אֶת בֶּן הָאֵהוּבָה עַל פְּנֵי בֶן הַשְּׁנוּאָה הַבְּכֹר	לֹא תִמְכְּרֶנָּה בְּכֶסֶף לֹא תִתְעַמֵּר בָּהּ תַּחַת אֲשֶׁר	הָאֵלֹהִים הַנָּה רַק מֵעֵרֵי הָעַמִּים הָאֵלֹהִים אֲשֶׁר	וְרֵאשִׁית סוּם וְרֹכֵב עִם רַב מִמֶּךָ לֹא תִירָא מֵהֶם:
ה-481	ה-474	ה-467	ה-460	ה-453	ה-446
הַבְּנִים תִּקַּח לָךְ לְמַעַן יִיטַב לָךְ וְהִזְרַכְתָּ	אֶת שׁוֹר אֲחִיךָ אוֹ אֶת שֵׂיו נְדָחִים וְהִתְעַלְמַתָּ	הָאֵהוּבָה עַל פְּנֵי בֶן הַשְּׁנוּאָה הַבְּכֹר כִּי אֶת הַבְּכֹר בֶּן	בָּהּ תַּחַת אֲשֶׁר עֲנִיתָה כִּי תִהְיֶינָּה לְאִישׁ שְׁתֵּי נָשִׁים	הוּא עֹשֶׂה עִמָּךְ מִלְחָמָה עַד רִדְתָּה כִּי יִמְצָא חָלָל	יִלְךָ וְיִשָּׁב לְבֵיתוֹ וְלֹא יִמַּס אֶת לִבָּב אֲחָיו
ה-482	ה-475	ה-468	ה-461	ה-454	ה-447
תַּחֲרֹשׁ בְּשׁוֹר וּבַחֲמֹר יִחְדָּו לֹא תִלְבַּשׁ שַׁעֲטָנָו	שֵׂיו נְדָחִים וְהִתְעַלְמַתָּ מֵהֶם: הָשֵׁב תְּשִׁיבֵם	פְּנֵי בֶן הַשְּׁנוּאָה הַבְּכֹר כִּי אֶת הַבְּכֹר בֶּן הַשְּׁנוּאָה יִכִּיר	אֲשֶׁר עֲנִיתָה כִּי תִהְיֶינָּה לְאִישׁ שְׁתֵּי נָשִׁים הָאֵחָת	וְהָיָה הָעִיר הַקְּרֹבָה אֶל הַחָלָל וְלִקְחוּ זִקְנֵי	הָעַם הַנִּמְצָא בָּהּ יִהְיוּ לָךְ לְמַס וְעַבְדֶּיךָ
ה-483	ה-476	ה-469	ה-462	ה-455	ה-448
תִּלְבַּשׁ שַׁעֲטָנָו צִמְרֵם וּפְשָׁתֵימָם יִחְדָּו גְּדָלִים תַּעֲשֶׂה	הָשֵׁב תְּשִׁיבֵם לְאֲחִיךָ וְאִם לֹא קְרוֹב אֲחִיךָ	יִכִּיר לְתֵת לוֹ פִּי שָׁנִים בְּכֹל אֲשֶׁר יִמְצָא לוֹ: כִּי	נָשִׁים הָאֵחָת אֵהוּבָה וְהֵאֵחָת שְׁנוּאָה וְיִלְדוּ	הֵהוּא הַקְּרֹבִים אֶל הַחָלָל יִרְחֲצוּ אֶת יְרֵידָם עַל	כִּי יִהְיוּ לָךְ לְמַס וְעַבְדֶּיךָ וְאִם לֹא תִשְׁלִים

ה-195	ה-125	ה-505	ה-498	ה-491	ה-484
בְּאַרְצוֹ בְּנִים אֲשֶׁר יוֹלְדוּ לָהֶם דוֹר שְׁלִישִׁי יָבֵא	הַשֹּׁכֵב עִמָּה לְאָבִי הַנֶּעֱרָר חֲמִשִּׁים כָּסֶף	בְּעִיר וְשֹׁכֵב עִמָּה וְהוֹצֵאתֶם אֶת שְׁנֵיהֶם אֶל שַׁעַר	וְלָקְחוּ זְקֵנִי הָעִיר הַהִוא אֶת הָאִישׁ וְיִסְרוּ אֹתוֹ	וְלָקַח אָבִי הַנֶּעֱרָר וְאָמַר וְהוֹצִיאֹו אֶת	שֶׁעֲטָנוּ צָמֵר וּפְשָׁתֵינוּ יַחְדָּו גְּדֻלִים תַּעֲשֶׂה לָּךְ עַל
ה-205	ה-135	ה-506	ה-499	ה-492	ה-485
כִּד אִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִהְיֶה טְהוֹר מִקְרָה לְיִלְהָ וְיֵצֵא	תִּהְיֶה לְאִשָּׁה תַּחַת אֲשֶׁר עִנָּה לֹא יֻכַּל שְׁלַחָהּ כָּל	וְשֹׁכֵב עִמָּה וְהוֹצֵאתֶם אֶת שְׁנֵיהֶם אֶל שַׁעַר הָעִיר	הָעִיר הַהִוא אֶת הָאִישׁ וְיִסְרוּ אֹתוֹ וְעָנְשׁוּ אֹתוֹ	וְהוֹצִיאֹו אֶת בְּתוּלֵי הַנֶּעֱרָר אֶל זְקֵנֵי הָעִיר	עַל אַרְבַּע כַּנְפוֹת כְּסוּתָד אֲשֶׁר תִּכְסֶה בָּהּ כִּי יִקַּח אִישׁ
ה-215	ה-145	ה-507	ה-500	ה-493	ה-486
לְיִלְהָ וְיֵצֵא אֶל מַחוּץ לְמַחֲנֶה לֹא יָבֵא אֶל תוֹךְ	לְאִשָּׁה תַּחַת אֲשֶׁר עִנָּה לֹא יֻכַּל שְׁלַחָהּ כָּל יָמָיו	וְהוֹצֵאתֶם אֶת שְׁנֵיהֶם אֶל שַׁעַר הָעִיר הַהִוא וּסְקַלְתֶם	וְיִסְרוּ אֹתוֹ וְעָנְשׁוּ אֹתוֹ מֵאָה כְּסֶף וְנָתַנּוּ	הַנֶּעֱרָר אֶל זְקֵנֵי הָעִיר הַשְּׂעָרָה וְאָמַר אָבִי	אֲשֶׁר תִּכְסֶה בָּהּ כִּי יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה וּבֵא אֵלֶיהָ
ה-225	ה-155	ה-508	ה-501	ה-494	ה-487
תוֹךְ הַמַּחֲנֶה וְהָיָה לַפְּנוֹת עָרֵב יִרְחֵץ בַּמַּיִם	אֲשֶׁר עִנָּה לֹא יֻכַּל שְׁלַחָהּ כָּל יָמָיו לֹא יִקַּח אִישׁ אֶת	וּסְקַלְתֶם אֹתָם בְּאֲבָנִים וּמָתוּ אֶת הַנֶּעֱרָר	כְּסֶף וְנָתַנּוּ לְאָבִי הַנֶּעֱרָרָה כִּי הוֹצִיא שֵׁם רַע	אֶל הַזְּקֵנִים: אֶת בְּתִי נָתַתִּי לְאִישׁ הַזֶּה לְאִשָּׁה	בָּהּ כִּי יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה וּבֵא אֵלֶיהָ וּשְׂנֵאָה וְשָׂם
ה-235	ה-165	ה-509	ה-502	ה-495	ה-488
וְהָיָה לַפְּנוֹת עָרֵב יִרְחֵץ בַּמַּיִם וּכְבָּא הַשֶּׁמֶשׁ	לֹא יֻכַּל שְׁלַחָהּ כָּל יָמָיו לֹא יִקַּח אִישׁ אֶת אִשֶׁת אָבִיו	וְלַנֶּעֱרָר לֹא תַעֲשֶׂה דְבַר אֵין לַנֶּעֱרָר חֲטָא	יֻכַּל לְשַׁלַּחָהּ כָּל יָמָיו וְאִם אָמַת הָיָה הַדָּבָר	בְּתִי נָתַתִּי לְאִישׁ הַזֶּה לְאִשָּׁה וַיִּשְׁנֵאָהּ	עַל־יִלְת דְּבָרִים וְהוֹצֵא עַל־יָהּ שֵׁם רַע וְאָמַר אֶת
ה-245	ה-175	ה-510	ה-503	ה-496	ה-489
תִּהְיֶה לָּךְ עַל אֲזוּגָה וְהָיָה בְּשִׁבְתְּךָ חוּץ	הוּא לֹא תִתְעַב מִצָּרִי כִּי גַר הִייתָ בְּאַרְצוֹ בְּנִים	בְּתוּלָה אֲשֶׁר לֹא אֲרָשָׁה וּתִפְשָׁה וְשֹׁכֵב עִמָּה	מִקְרֹבָדָּךְ כִּי יִמְצֵא אִישׁ שֹׁכֵב עִם אִשָּׁה בְּעִלְתָּ	בְּתִי וּפְרִשׁוּ הַשְּׂמֵלָה לַפְּנֵי זְקֵנֵי הָעִיר וְלָקְחוּ	עַל־יָהּ שֵׁם רַע וְאָמַר אֶת הָאִשָּׁה הַזֹּאת לְקַחְתִּי
ה-255	ה-185	ה-511	ה-504	ה-497	ה-490
עַל אֲזוּגָה וְהָיָה בְּשִׁבְתְּךָ חוּץ וְחִפְרָתָהּ	כִּי גַר הִייתָ בְּאַרְצוֹ בְּנִים אֲשֶׁר יוֹלְדוּ לָהֶם	וְשֹׁכֵב עִמָּה וְנִמְצְאוּ וְנָתַן הָאִישׁ הַשֹּׁכֵב	יִהְיֶה נֶעֱרָר בְּתוּלָה מֵאֲרָשָׁה לְאִישׁ וּמִצָּאָהּ	הָעִיר וְלָקְחוּ זְקֵנֵי הָעִיר הַהִוא אֶת הָאִישׁ וְיִסְרוּ	אֵלֶיהָ וְלֹא מִצָּאתִי לָהּ בְּתוּלִים וְלָקַח אָבִי

ה-561	ה-554	ה-547	ה-540	ה-533	ה-526
מאן יבמי להקים לאחיו שם בישראל לא	על בן אנכי מצוד לעשות את הדבר הזה	נשה בו יוציא אליך את העבט החוצה ואם	ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר כריתת	בך חטא וכי תחדל לנדור לא יהיה בך חטא מוצא	וחפרתה בה ושבת וכסית את צאתך
ה-562	ה-555	ה-548	ה-541	ה-534	ה-527
בישראל לא אבה יבמי וקראו לו זקני עירו	תחבט ויתך לא תפאר אחריך: לגר ליתום	יוציא אליך את העבט החוצה ואם איש עני	אשר לקחה לו לאשה לא יוכל בעלה הראשון	תחדל לנדור לא יהיה בך חטא מוצא שפתיד תשמר	יבחר באחד שעריך בטוב לו לא תזנונו לא
ה-563	ה-556	ה-549	ה-542	ה-535	ה-528
ואמרה ככה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית	לגר ליתום ולאלמנה יהיה וזכרת כי	הוא ואליו הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליך	לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה	נדבה אשר דברת בפיד פי תבא בכרם	לו לא תזנונו לא תהיה קדשה מבנות ישראל ולא
ה-564	ה-557	ה-550	ה-543	ה-536	ה-529
יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו ונקרא	ולאלמנה יהיה וזכרת כי עבד היית	והיה בך חטא לא יומתו אבות על בנים ובנים	יהיה לביתו שנה אחת ושמוח את אשתו אשר	שבעד ואל כליך לא תתן כי תבא בקמת	מבני ישראל לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית
ה-565	ה-558	ה-551	ה-544	ה-537	ה-530
אשר לא יבנה את בית אחיו ונקרא שמו בישראל:	על בן אנכי מצוד לעשות את הדבר הזה	לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות:	נפש הוא חבל כי ימצא איש גנב נפש מאחיו	תניף על קמת רעד כי יקח איש אשה ובעלה	כל דבר אשר ישף לנכרי תשיף ולאחיד לא
ה-566	ה-559	ה-552	ה-545	ה-538	ה-531
אנשים יחדו איש ואחיו וקרבה אשת האחד	והיה הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו המת	יומתו על אבות: איש בתטאו יומתו לא תטה משפט	כי ימצא איש גנב נפש מאחיו מבני ישראל	אשה ובעלה והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי	ישף לנכרי תשיף ולא אחיד לא תשיף למען
ה-567	ה-560	ה-553	ה-546	ה-539	ה-532
לך בביתך איפה ואיפה: גדולה וקטנה אבן	ולא ימחה שמו מישראל ואם לא יחפץ האיש	תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגר אלמנה	בחוז תעמד והאיש אשר אתה נשה בו יוציא	והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות	והיה בך חטא וכי תחדל לנדור לא יהיה בך

ה-603	ה-596	ה-589	ה-582	ה-575	ה-568
כָּל הָעַם אָמְנוּ אָרוּר שֶׁכָּב עִם אִשָּׁת אָבִיו כִּי גָלָה	וְעָשִׂיתָ אֶת מִצְוֹתַי וְאֶת חֻקֵּי אֲשֶׁר אֲנִי	מִצְוָה אֶתְכֶם הַיּוֹם וְהָיָה בַיּוֹם אֲשֶׁר תַּעֲבְרוּ	וְלֹא שָׁכַחְתִּי לֹא אֲכַלְתִּי בָאֲנִי מִמֶּנּוּ וְלֹא	כָּל עֲשֵׂה עוֹל זָכוּר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לְךָ עֲמֶלֶק	אִיפֹה וְאִיפֹה: גְּדוּלָה וְקִטְנָה אָבֹן שְׁלֵמָה וְצִדֵּק
ה-604	ה-597	ה-590	ה-583	ה-576	ה-569
אָרוּר שֶׁכָּב עִם כָּל בְּהֵמָה וְאָמַר כָּל הָעַם אָמְנוּ	מִצְוֹתַי וְאֶת חֻקֵּי אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶיךָ הַיּוֹם	הַיּוֹם וְהָיָה בַיּוֹם אֲשֶׁר תַּעֲבְרוּ אֶת הַיַּרְדֵּן אֶל	מִן הַשָּׁמַיִם וַיִּבְרָךְ אֶת עַמּוּךָ אֶת יִשְׂרָאֵל וְאֶת	לְךָ נִחְלָה וַיִּרְשָׁתָהּ וַיִּשְׁבַּתָּ בָּהּ וְלָקַחְתָּ	וְאִיפֹה: גְּדוּלָה וְקִטְנָה אָבֹן שְׁלֵמָה וְצִדֵּק יְהִיָּה
ה-605	ה-598	ה-591	ה-584	ה-577	ה-570
כָּל הָעַם אָמְנוּ אָרוּר לִקְחַת שָׂחָד לְהַכּוֹת נַפְשׁ	אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶיךָ הַיּוֹם וַיֵּצֵא מִשָּׂה אֶת הָעַם	וְהִקְמַתָּ לְךָ אֲבָנִים גְּדוּלוֹת וְשָׂדֵת אֶתֶם	לְךָ לְאֱלֹהִים וְלִלְכֹת בְּדַרְכֵי וְלִשְׁמֵר חֻקֵּי	שָׁם וּבְאֶת אֶל הַכְּהֵן אֲשֶׁר יְהִיָּה בַּיָּמִים הֵהֵם	גְּדוּלָה וְקִטְנָה אָבֹן שְׁלֵמָה וְצִדֵּק יְהִיָּה לְךָ אִיפֹה
ה-606	ה-599	ה-592	ה-585	ה-578	ה-571
זָקַו וְאָמַר כָּל הָעַם אָמְנוּ אָרוּר אֲשֶׁר לֹא יָקִים	אֶת הָעַם עַל הַר גְּרִזִים בְּעִבְרָכֶם אֶת הַיַּרְדֵּן: שְׁמַעוּן	הַתּוֹרָה הַזֹּאת בְּעִבְרָה: לְמַעַן אֲשֶׁר תִּבְּאֵ אֶל	לְהִיּוֹת לוֹ לְעַם סִגְלָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לְךָ וְלִשְׁמֵר כָּל	בְּיַד חֻקָּה וַיִּבְזְרַע נְטוּיָה וּבְמִדְּרָא גְּדֹל	וְקִטְנָה אָבֹן שְׁלֵמָה וְצִדֵּק יְהִיָּה לְךָ אִיפֹה שְׁלֵמָה
ה-607	ה-600	ה-593	ה-586	ה-579	ה-572
לוֹ לְעַם קְדוֹשׁ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְךָ: כִּי תִשְׁמֵר אֶת מִצְוֹת	עֵיבָל: רְאוּבֵן גֵּד וְאֲשֶׁר וּזְבוּלֹן דֵּן וּנְפֹתָלַי	תִּגְיַף עֲלֵיהֶם בְּרוּל אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת תִּבְנֶה אֶת מִזְבֵּחַ	וְלִתְתֶנּוּ עֲלֵיוֹן עַל כָּל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה לְתַהַלָּה	בְּקִרְבְּךָ כִּי תִכְלֶה לְעַשׂוֹר אֶת כָּל מַעֲשֵׂי תִבּוּאָתְךָ	שְׁלֵמָה וְצִדֵּק יְהִיָּה לְךָ אִיפֹה שְׁלֵמָה וְצִדֵּק יְהִיָּה
ה-608	ה-601	ה-594	ה-587	ה-580	ה-573
אוֹצְרוּ הַטּוֹב אֶת הַשָּׁמַיִם לְתַת מִטַּר אֲרָצְךָ	אִישׁ יִשְׂרָאֵל קוֹל רָם אָרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פֶסֶל	הַיִּטֵּב וַיִּדְבֵּר מִשָּׂה וְהַכְּהֵנִים הַלְוִיִּם אֶל כָּל	אֶת הָעַם לֵאמֹר: שָׁמַר אֶת כָּל הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אֲנִי	שָׁנַת הַמַּעֲשָׂר: וְנִתְּנָה לְלוֹוִי לִגְר לְיִתּוֹם	אֶלְהִידָּ כָּל עֲשֵׂה אֱלֹהִים: כָּל עֲשֵׂה עוֹל זָכוּר אֶת
ה-609	ה-602	ה-595	ה-588	ה-581	ה-574
לְעֲשׂוֹת אֶת כָּל מִצְוֹתַי וְחֻקֵּי אֲשֶׁר אֲנִי	מִשְׁפַּט גֵּר יִתּוֹם וְאֶלְמָנָה וְאָמַר כָּל הָעַם אָמְנוּ	הַלְוִיִּם אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: הִסְבַּת וְשָׁמַע יִשְׂרָאֵל	אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוָה אֶתְכֶם הַיּוֹם וְהָיָה בַיּוֹם	וְלֹאֲלִמְנָה כָּכָל מִצְוֹתְךָ אֲשֶׁר צִוִּיתִנִּי: לֹא	כָּל עֲשֵׂה אֱלֹהִים: כָּל עֲשֵׂה עוֹל זָכוּר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה

ה-645	ה-638	ה-631	ה-624	ה-617	ה-610
ולכל עבדיו ולכל ארצו המסות הגדלת אשר	והשיב בך את כל מְדוֹה מְצָרִים אשר יגרת	רגלה הצג על הארץ מהתענג ומרד תרע	כאשר ידאה הנשר: גוי אשר לא תשמע לשנו	בכל גבולך ושמן לא תסוד כי ישל ויתך	אשר תעשה עד השמדך ועד אבדך מהר
ה-646	ה-639	ה-632	ה-625	ה-618	ה-611
ראו עיניך האתת והמפתים הגדלים ההם	ודבקו בך גם כל חלי וכל מכה אשר לא כתוב	חיקה ובכנה ובבתה ובשליחה היוצת מבין	אשר לא תשמע לשנו גוי עז פנים אשר לא ישא	ישל ויתך בנים ובנות תוליד ולא יהיו לך	אשר על ראשך נחשת והארץ אשר תחתיך
ה-647	ה-640	ה-633	ה-626	ה-619	ה-612
אתם למען תשכילו את כל אשר תעשון אתם	בך גם כל חלי וכל מכה אשר לא כתוב בספר	היוצת מבין רגליה ובכניה אשר תלד כי	לשנו גוי עז פנים אשר לא ישא פנים לזון	כל עצד ופרי אדמתך יירש העלצל הגר	לפני איביך ברדך אחד תצא אליו ובשבעה
ה-648	ה-641	ה-634	ה-627	ה-620	ה-613
תשכילו את כל אשר תעשון אתם נעבים היום	רגו וכליון עינים ודאבון נפש והיו	תאכלם בחסר כל בסתר במקור ובמצוק אשר	לא ישא פנים לזון ונער לא יחן ואכל	עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה הוא	עוף השמים ולבהמת הארץ ואין מקריד
ה-649	ה-642	ה-635	ה-628	ה-621	ה-614
לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר	ויזם ולא תאמין בחייד בבקר הנאמר	ובמצוק אשר יציק לך איבך בשעריך אם	השמדך אשר לא ישאיר לך דגן תירוש ויצהר	לא תלוננו הוא יהיה לראש ואתה תהיה לזנב	ובתמהון לבב והיית ממשש בצהרים
ה-650	ה-643	ה-636	ה-629	ה-622	ה-615
כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבתך	ולא תאמין בחייד בבקר תאמר מי יתן	תשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת הכתבים	אתה בטח בהן בכל ארצך והצר לך	צנף והיו בך לאות ולמופת וברעה עד	לך מושיע בניד ובנתיד נתנים לעם
ה-651	ה-644	ה-637	ה-630	ה-623	ה-616
אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת	אמרתי לך לא תסיף עוד לראתה והתמכרתם	ונאמנים והשיב בך את כל מדוה מצרים	לו כל במקור ובמצוק אשר יציק לך איבך	לאות ולמופת וברעה עד עולם תחת אשר לא	ואת מלךך אשר תקום עליך אל גוי אשר לא

ה-687	ה-680	ה-673	ה-666	ה-659	ה-652
הזאת נגד כל ישראל באזניהם הקהל את העם	וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל	אל עבר הים ויקהה לנו וישמענו	עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת והיה	לי כי בשררות לבי אלך: למען ספות הרוה את	האלה הזאת כי את אשר ישנו פה עמנו עמד
ה-688	ה-681	ה-674	ה-667	ה-660	ה-653
לעשות את כל דברי התורה הזאת ובניהם אשר	משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל	ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת	והשבת אל לבבך בכל הגוים אשר	יבא מארץ רחוקה וראו את מכות הארץ	אשר איננו פה עמנו היום כי אתם ידעתם
ה-689	ה-682	ה-675	ה-668	ה-661	ה-654
על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה	אל כל ישראל ויאמר אליהם בן מאה ועשרים	המות ואת הרע אשר אנכי מצוד היום	את כל האלות האלה על איביך ועל שנאיך	ומלח שרפה כל ארצה לא תזרע ולא תצמח	עמנו היום כי אתם ידעתם את אשר ישבנו
ה-690	ה-683	ה-676	ה-669	ה-662	ה-655
אלהי נכר הארץ אשר הוא בא שמה בקרב	ככל המצוה אשר צויתי אתכם חוקו ואמצו	אשר אתה בא שמה לרשתה ואם יפנה לבבך	לשוב עליך לשוב באשר שש על אבתיך כי	תצמח ולא יעלה בה כל עשב: כמהפכת סדס	את שקוציהם ואת גלליהם עץ ואבן כסף
ה-691	ה-684	ה-677	ה-670	ה-663	ה-656
הארץ אשר הוא בא שמה בקרב ועזבני	אשר צויתי אתכם חוקו ואמצו אל תיראו ואל	אתה בא שמה לרשתה ואם יפנה לבבך ולא	נפלאות הוא ממך ולא רחקה הוא לא בשמים הוא:	ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה	וזהב אשר עמיהם פן יש בכם איש או אשה או
ה-692	ה-685	ה-678	ה-671	ה-664	ה-657
אשר כרתי אתו וחרה אפי בו ביום ההוא	ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני	אבד תאבדון: לא תאריכו ימים על האדמה	וישמענו אתה ונעשנה ולא מעבר	ובקצף גדול וישלכם אל ארץ אחרת כיום	פן יש בכם איש או אשה או משפחה או שבט אשר
ה-693	ה-686	ה-679	ה-672	ה-665	ה-658
רבות וצרות ואמר ביום ההוא הלא על פי אין	ויאמר אליו לעיני כל ישראל חזק ואמץ	על האדמה אשר אתה עבר את הירדן לבוא	מעבר לים הוא: לאמר מי יעבר לנו אל עבר	ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה	ראש ולענה והיה בשמעו את דברי האלה

ה-729	ה-722	ה-715	ה-708	ה-701	ה-694
אל כַּעֲסוּנִי בְּהַבְלִיָּהֶם וְאַנִּי אֶקְנִיאֵם בְּלֹא	בְּמַתִּי אֶרְצָן וַיֹּאכַל תְּנוּבַת שְׂדֵי וַיַּגְדִּהוּ	תְּמִים פָּעֵלוּ כִּי כָל דְּרָכָיו מִשְׁפָּט: אֵל אֲמוּנָה וְאִין	מְרִיד וְאֵת עֲרַפְדֵּי הַקֶּשֶׁה הֵן בְּעוֹדֵנִי חֵי	הַשִּׁירָה הַזֹּאת בַּיּוֹם הַהוּא וְיִלְמְדָה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל	עֲשֵׂה: כִּי פָנָה אֶל אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְעִתָּה כְּתַבּוּ
ה-730	ה-723	ה-716	ה-709	ה-702	ה-695
בְּלֹא עִם בְּגוֹי נָבַל אֶכְעִסֶם כִּי אִישׁ קִדְחָה בְּאִפִּי	צוּר חֲמַאֲת בְּקָר וְחֶלֶב צֹאן עִם חֶלֶב כָּרִים וְאִילִים	דְּרָכָיו מִשְׁפָּט: אֵל אֲמוּנָה וְאִין עוֹל צְדִיק וְיִשָּׁר	אֲחֵרֵי מוֹתִי הִקְהִילוּ אֵלַי אֶת כָּל זִקְנֵי שְׁבֻטֵיכֶם	הַהוּא וְיִלְמְדָה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצּוּ אֶת יְהוֹשֻׁעַ	הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְעֵד בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי אֲבִיאָנּוּ
ה-731	ה-724	ה-717	ה-710	ה-703	ה-696
נָבַל אֶכְעִסֶם כִּי אִישׁ קִדְחָה בְּאִפִּי וַהֲיַקְדֵּד עַד שְׂאוֹל	כָּרִים וְאִילִים בְּנֵי כֶּשֶׁן וְעֵתְנוּדִים עִם חֶלֶב כְּלִיֹּת	אֲמוּנָה וְאִין עוֹל צְדִיק וְיִשָּׁר הוּא שְׁחַת לוֹ לֹא	וְאֵת הָאֶרֶץ כִּי יַדְעֵתִי אֲחֵרֵי מוֹתִי כִּי הִשְׁחַת	אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצּוּ אֶת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון וַיֹּאמֶר	הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו לְעֵד כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי
ה-732	ה-725	ה-718	ה-711	ה-704	ה-697
קִדְחָה בְּאִפִּי וַהֲיַקְדֵּד עַד שְׂאוֹל תַּחֲתֵיתִי וְתֹאכַל אֶרְצָן	מֵה אֲחֵרֵיתֶם: כִּי דוֹר תִּהְפֹּכֶת הִמָּה בְּנִים לֹא אֲמֵן	צְדִיק וְיִשָּׁר הוּא שְׁחַת לוֹ לֹא בְּנָיו מוֹמָם: דוֹר עֲקֹשׁ	מוֹתִי כִּי הִשְׁחַת תִּשְׁחַתְנוּ וְסָרְתֶם מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר	יִשְׂרָאֵל וַיִּצּוּ אֶת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון וַיֹּאמֶר חֲזֹק	הַזֹּאת לְפָנָיו לְעֵד כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי וְרַעוּ: כִּי
ה-733	ה-726	ה-719	ה-712	ה-705	ה-698
אֶרֶץ וַיְבַלֶּה וַהֲלַהֲט מוֹסְדֵי הָרִים אֶסְפָּה עֲלֵימוֹ	כִּי דוֹר תִּהְפֹּכֶת הִמָּה בְּנִים לֹא אֲמֵן בְּסֵם הֵם קְנָאוּנִי	בְּנֵי אָדָם יֵצֵב גְּבֻלַת עַמִּים לְמִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי	הַשְׁחַת תִּשְׁחַתְנוּ וְסָרְתֶם מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִי	וַיְהִי כְּכֹלֹת מִשָּׁה לְכַתּוֹב אֶת דְּבָרַי הַתּוֹרָה הַזֹּאת	תִּשְׁכַּח מִפִּי וְרַעוּ: כִּי יַדְעֵתִי אֶת יִצְרוֹ אֲשֶׁר הוּא
ה-734	ה-727	ה-720	ה-713	ה-706	ה-699
אֶסְפָּה עֲלֵימוֹ רְעוֹת חֲצִי אֶכְלָה בְּסֵם מְזִי רָעֵב	תִּהְפֹּכֶת הִמָּה בְּנִים לֹא אֲמֵן בְּסֵם הֵם קְנָאוּנִי בְּלֹא	בְּדָד יִנְחֵנוּ וְאִין עֲמוֹ אֵל נִכְר יִרְכַּבְהוּ עַל	אֶתְכֶם הִרְעָה בְּאֲחֵרֵית הַיָּמִים כִּי תַעֲשׂוּ אֶת	סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה וְשַׁמְתֶם אֹתוֹ מִצַּד אֲרוֹן בְּרִית	כִּי יַדְעֵתִי אֶת יִצְרוֹ אֲשֶׁר הוּא עֲשֵׂה הַיּוֹם בְּטָרָם
ה-735	ה-728	ה-721	ה-714	ה-707	ה-700
וְשָׁן בְּהֵמַת אֲשַׁלַּח בְּסֵם עִם חֲמַת זֹחֲלֵי עֶפֶר	בְּנִים לֹא אֲמֵן בְּסֵם הֵם קְנָאוּנִי בְּלֹא אֵל כַּעֲסוּנִי	וְאִין עֲמוֹ אֵל נִכְר יִרְכַּבְהוּ עַל בְּמַתִּי אֶרְצָן	כַּמָּטֵר לְקַחֵי תַּגֵּל כִּפְטַל אֲמָרְתִּי כִּשְׁעִירִים עֲלֵי	בְּדָ לְעֵד כִּי אֲנֹכִי יַדְעֵתִי אֶת מְרִיד וְאֵת	יִצְרוֹ אֲשֶׁר הוּא עֲשֵׂה הַיּוֹם בְּטָרָם אֲבִיאָנּוּ אֵל

ה-771	ה-764	ה-757	ה-750	ה-743	ה-736
הַר נָבוֹ אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מוֹאָב אֲשֶׁר עַל פְּנֵי יַרְחוֹ	אֶת בְּנֵיכֶם לְשֹׁמֵר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת	הַרְנִינוּ גוֹיִם עִמּוֹ כִּי דָם עֲבָדְיוֹ יָקוּם וְנָקָם	צוּר חֲסִיוֹ בּוֹ אֲשֶׁר חָלַב זִבְחֵימוֹ יֵאכְלוּ יִשְׁתּוּ	עַמִּדֵי חֲתוּם בְּאוֹצְרֹתַי לִי נָקָם וְשִׁלַּם לַעֲת	אֲשַׁלַּח בָּם עַם חֲמַת זֹחֲלֵי עֶפְרַיִם מִחוּץ תִּשְׁכַּל
ה-772	ה-765	ה-758	ה-751	ה-744	ה-737
בְּאֶרֶץ מוֹאָב אֲשֶׁר עַל פְּנֵי יַרְחוֹ וַיֵּרְאֵה אֶת אֶרֶץ	לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת כִּי לֹא דָבַר רַק	עִמּוֹ וַיָּבֵא מִשָּׁה וַיְדַבֵּר אֶת כָּל דְּבָרֵי הַשִּׁירָה	יֵאכְלוּ יִשְׁתּוּ יֵין נְסִיכֶם יִקְוּמוּ וַיַּעֲזֹרְכֶם	בְּאוֹצְרֹתַי לִי נָקָם וְשִׁלַּם לַעֲת תָּמוּט רְגֵלְם: כִּי	זֹחֲלֵי עֶפְרַיִם מִחוּץ תִּשְׁכַּל חֲרָב וּמַחֲדָרִים
ה-773	ה-766	ה-759	ה-752	ה-745	ה-738
אֶחָד בְּהַר הַהָר וַיֹּאסֶף אֵל עִמּוֹ עַל אֲשֶׁר	דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת כִּי לֹא דָבַר רַק הוּא מִכֶּם כִּי הוּא	וַיָּבֵא מִשָּׁה וַיְדַבֵּר אֶת כָּל דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת	וַיַּעֲזֹרְכֶם יְהִי עֲלֵיכֶם סִתְרָה רְאוּ עֵתָה כִּי	נָקָם וְשִׁלַּם לַעֲת תָּמוּט רְגֵלְם: כִּי קָרוֹב יוֹם אֵידָם	מִחוּץ תִּשְׁכַּל חֲרָב וּמַחֲדָרִים אֵימָה גַם בְּחוּר
ה-774	ה-767	ה-760	ה-753	ה-746	ה-739
עִמּוֹ עַל אֲשֶׁר מַעֲלֵתֶם בִּי בַתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִי	עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אֲתֶם עֹבְרִים אֹתָהּ הַיַּרְדֵּן שְׂמָה	מִשָּׁה וַיְדַבֵּר אֶת כָּל דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּאֲזִנִּי	יְהִי עֲלֵיכֶם סִתְרָה רְאוּ עֵתָה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא	וְשִׁלַּם לַעֲת תָּמוּט רְגֵלְם: כִּי קָרוֹב יוֹם אֵידָם וְחָשׁ	אוֹיֵב אֲגוּר פֶּן יִנְכְּרוּ צְרִימוֹ: פֶּן יֵאמְרוּ יָדְנוּ
ה-775	ה-768	ה-761	ה-754	ה-747	ה-740
אֲשֶׁר מַעֲלֵתֶם בִּי בַתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִי מְרִיבַת	בְּעֵצֶם הַיּוֹם הַזֶּה לֵאמֹר עֲלֵה אֵלַי הֵר הָעֵבְרִים	וַיְדַבֵּר אֶת כָּל דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּאֲזִנֵי הָעָם:	עֲלֵיכֶם סִתְרָה רְאוּ עֵתָה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא וְאִין	תָּמוּט רְגֵלְם: כִּי קָרוֹב יוֹם אֵידָם וְחָשׁ עֲתֵדַת לְמוֹ	תִּבְוֹנָה לֹו חֲכָמוֹ יִשְׁפִּילוּ זֹאת יָבִינוּ לְאַחֲרֵיתֶם
ה-776	ה-769	ה-762	ה-755	ה-748	ה-741
יִשְׂרָאֵל בְּמִי מְרִיבַת קֹדֶשׁ מִדְּבַר צִן עַל אֲשֶׁר לֹא	לֵאמֹר עֲלֵה אֵלַי הֵר הָעֵבְרִים הַזֶּה הֵר נָבוֹ אֲשֶׁר	דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּאֲזִנֵי הָעָם: הוּא וְהוֹשִׁיעַ	חֲרָבִי וְתֹאחֲזוּ בְּמִשְׁפַּט יָדַי אֲשִׁיב נָקָם לְצַרִּי	וְאֶפֶס עֲצוּר וְעוֹזֵב וְאֵמַר אֵי אֱלֹהֵימוֹ צוּר	אֲכַזֵּר הֲלֹא הוּא כְּמֶס עַמִּדֵי חֲתוּם בְּאוֹצְרֹתַי לִי
ה-777	ה-770	ה-763	ה-756	ה-749	ה-742
מְרִיבַת קֹדֶשׁ מִדְּבַר צִן עַל אֲשֶׁר לֹא קֹדֶשְׁתֶּם אוֹתִי	הֵר הָעֵבְרִים הַזֶּה הֵר נָבוֹ אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מוֹאָב	שִׁימוּ לְבַבְכֶם לְכָל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אֲנִי מַעֲדִיד	וְשִׁבְתֶּה מְרֹאֵשׁ פְּרָעוֹת אוֹיֵב הַרְנִינוּ גוֹיִם עִמּוֹ כִּי	אֵי אֱלֹהֵימוֹ צוּר חֲסִיוֹ בּוֹ אֲשֶׁר חָלַב זִבְחֵימוֹ	כְּמֶס עַמִּדֵי חֲתוּם בְּאוֹצְרֹתַי לִי נָקָם וְשִׁלַּם

ה-813	ה-806	ה-799	ה-792	ה-785	ה-778
ויקבר אתו בגי בארץ מואב מול בית פעור ולא	השמד וישכן ישראל בטח בדרך עין יעקב אל	שכן וטרף זרוע אף קרקד וירא ראשית לו כי שם	ישימו קטורה באפד וכליל על מזבחה	מרבבת קדש מימינו (אש דת) למו אף חבב עמים	קדש מדבר צן על אשר לא קדשתם אותי בתוך בני
ה-814	ה-807	ה-800	ה-793	ה-786	ה-779
בארץ מואב מול בית פעור ולא ידע איש את קברתו	שמי ויערפו טל אשריד ישראל מי כמוד עם	וטרף זרוע אף קרקד וירא ראשית לו כי שם חלקת	ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנאיו	קדש מימינו (אש דת) למו אף חבב עמים כל קדשיו	צן על אשר לא קדשתם אותי בתוך בני ישראל כי
ה-815	ה-808	ה-801	ה-794	ה-787	ה-780
מול בית פעור ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה	ויכחשו איכיד לה ואתה על במותימו	זרוע אף קרקד וירא ראשית לו כי שם חלקת מחקק	ורצון שכני סנה תבואתה לראש יוסף ולקרקד נזיר	ראשי עם יחד שכני ישראל יחי ראובן ואל	קדשתם אותי בתוך בני ישראל כי מנגד תראה
ה-816	ה-809	ה-802	ה-795	ה-788	ה-781
ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה ומשה	על במותימו תדרך ויעל משה מערכת מואב	אף קרקד וירא ראשית לו כי שם חלקת מחקק ספון	באהליך עמים הר יקראו שם יזבחו זבחי	אשר נסיתו במסה תריבהו על מי מריבה	לבני ישראל וזאת הברכה אשר ברך משה איש
ה-817	ה-810	ה-803	ה-796	ה-789	ה-782
ועשרים שנה במתו לא כהתה עיניו ולא נס	תדרך ויעל משה מערכת מואב אל הר נבו ראש	וירא ראשית לו כי שם חלקת מחקק ספון ויתא	הר יקראו שם יזבחו זבחי צדק: כי שפע ימים	ראיתו ואת אחיו לא הכיר ואת בנו לא ידע:	וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים את
ה-818	ה-811	ה-804	ה-797	ה-790	ה-783
לחה ויבכו בני ישראל את משה בערכת מואב	משה מערכת מואב אל הר נבו ראש הפסגה אשר	ראשית לו כי שם חלקת מחקק ספון ויתא ראשי	זבחי צדק: כי שפע ימים יינקו ושפני טמוני	ואת אחיו לא הכיר ואת בנו לא ידע: כי שמרו	איש האלהים את בני ישראל: לפני מותו ויאמר
ה-819	ה-812	ה-805	ה-798	ה-791	ה-784
ימי בכי אבל משה ויהושע בן נון מלא רוח	ארץ יהודה עד הים האחרון ואת הנגב	ישרון: רכב שמים בעזרד ובגאותו	טמוני חול ולגד אמר ברוך מרחיב גד: כלביא שכן	ידע: כי שמרו אמרתך ובריתך ינצרו יודו	למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש

ה-820
ויהושע בן
נון מלא רוח חכמה
כי סמך משה

ה-821
נון מלא רוח
חכמה כי סמך משה
את ידיו עליו

ה-822
משה ולא קם
נביא עוד בישראל
כמשה אשר

ה-823
ולכל המורא
הגדול אשר עשה
משה לעיני